

బ్రహ్మాండ స్పృహక్రమము

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆరోగ్యాది అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి... ఫేస్‌బుక్

FB@mohanpublications

mohan
PUBLICATIONS
ఆధ్యాత్మిక గ్రంథ నిలయం

Like us to follow

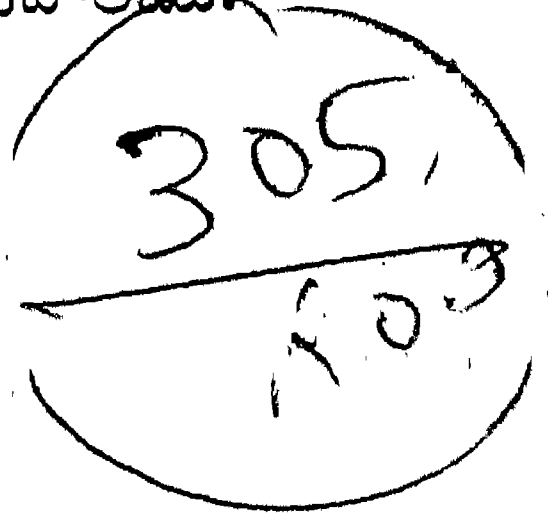
@mohanpublications

మోహన్ పబ్లికేషన్స్
కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం - 533101.

శ్రీ ర స్తు

బ్రహ్మండ స్మృతిక్రమము

ప్రాకృతదేవతాసృష్టివివరణము
వైకృతమానవసృష్టివివరణము
అధ్యాత్మ మోక్షమార్గ వివరణము
అను ఖండత్రయ సహితము.

బ్రహ్మశ్రీ ఆదినారాయణ శర్మగారిచే పరిష్కృతము.

గ్రంథకర్త:

జక్కా వేంకటసుబ్బయ్య సిద్ధాంతి
చీరాల, గుంటూరుజిల్లా.

గ్రంథకర్తృత్వాదికములు

ఈ గ్రంథనామము బ్రహ్మాండసృష్టిక్రమము ఎట్లనగా — ప్రాకృతదేవతా సృష్టివివరణ ఖండము, వైకృతమానవాది సృష్టి వివరణఖండము, మోక్షవిద్యా అధ్యాత్మ విచారణ ఖండము నను ఖండత్రయ సమన్వితము.

గ్రంథకర్త గృహనామమునుబట్టి జక్కావారు. నామ ఛేయము సుబ్బారాయుడు. జక్కా వేంకటసుబ్బయ్యసిద్ధాంతి యను నామాంతరముగూడా గలదు. ఈ గ్రంథకర్త క్షీరపండరీ (చీరాల) పురనివాసియగుటజేసి గడచిన నలుబది యేండ్లనుండియు నాకు చిరపరిచితులు. వీరు కులముచేత బహూత్తమ పద్మశాలిశాఖకు జెందినవారై యుండినను పూర్వజన్మ సముపార్జిత సుకృతపరిపాకాతిశయముచేతనేమి నిజగుమాపదిష్టమై పంచకోటిసంఖ్యాధికముగా వీరిచే చేయబడిన తారకపంచాక్షరీ జపసమంచితాక్షయ ప్రభావమువలననేమి వీరికి సంస్కృతాంధ్రభాషాసాహిత్యమును సిద్ధాంత - జాతక - ముహూర్త-వాస్తు - ప్రశ్నాది పంచశాఖావిశాలంబగు జ్యోతి శ్శాస్త్రమును, ఆయుర్వేదశాస్త్రము, అధర్వణమంత్రశాస్త్రము, ధర్మశాస్త్రము, సాంఖ్యము, తారకము, అమనస్క - అచల వేదాంతశాస్త్రము నను పంచశాస్త్రములలో న ఖం డ పాండిత్యము వీరికి లభమయ్యెను.

‘నిండుమనంబు నవ్యనవనీత సమానము! పల్కుచారుణా
ఖండలశస్త్రతుల్య’ మనునదియే వీరిస్వభావము.

వీరు జాతకములు లిఖించుట-వాస్తుశాస్త్రానుసారముగా
గృహనిర్మాణము గావించుట - ఓషధులు సంపాదించి ఔషధ
ములు స్వయముగ తయారుచేయుట - ఆయుర్వేదవైద్యము
చేయుట నను స్వరజనోపయుక్తములగు వృత్తిత్రయముచేత
నిరాడంబర జీవితము గడపుచు తమకు నలుబదవయేటనుండియు
విధురాశ్రమ జీవితమును జరుపుచు తమ నాశ్రయించిన
శిష్యకోటికి తమకు పూర్ణప్రవేశానుభవములుగల పైన
బేర్కొనబడిన పంచశాస్త్రములలో నేదికోరిన వారికాశాస్త్ర
మును పోధించుచు తమయంతటివారినిగా తయారుచేయు
చున్నారు.

శ్రీ కాళీ నమః శాస్త్రా నవనన్మచేతు సంపాదించిన (3)
శివరామ పీఠతాచలనిర్మాణశాస్త్రానుభవముగ (శ్రీ శ్రీ శ్రీ)
కూతాకుల రంగనాథమహదేవస్వామిపాఠయోగ్యుడై శిష్యావ
శేషాధికారపత్రమును 1953-1954-1955 న ఏడు శతాబ్దమున
యున్నారు.

గ్రంథనామమును అందలి ఖండత్రయ నామములును
విషయప్రణాళికలోని యంశములను బరిశీలించి చూచినవారికి
పంచసప్తతివర్షపయోవృద్ధులగు గ్రంథకర్తగారి జీవితాను
భవమును లోకానుభవమును వివిధశాస్త్ర పరిశ్రమానుభవ
ప్రభావములును సువ్యక్తములు గాకపోవు.

తమ యిష్టమూర్తియగు అష్టమూర్తియొక్క కరుణా
కటాక్షవీక్షణపరంపరలవలన లభించిన తమ వివిధశాస్త్ర
ప్రవేశానుభవములను వెదజల్లి లోకోపకారము గావించుటయే
యీ గ్రంథరచనకు పరమలక్ష్యము.

ఈ గ్రంథమున లిఖింపబడిన విషయములన్నింటికెని
ప్రమాణగ్రంథనామములు 'అమరంగ నీ గ్రంథమమరుటకై'
యను సీసమాలికయందు బేర్కొనబడినవి.

శం. జక్కా సుబ్బార్యుని కృతి
చెక్కుడ్చిన పండువోలె సేవ్యంబగుచున్
మిక్కిలి గ్రంథానుభవపు
జక్కెరతో రుచివహించి సత్కీర్తిగనున్.

మి త్ర ప్ర శం స

చీరాల, 27-1-1961

ఇట్లు
బందా ఆదినారాయణకవి

శ్రీ గణేశాయనమః

సృష్టిక్రమవివరము

బ్రహ్మాండసృష్టిక్రమమును గ్రంథము వినయప్రశ్నము.

శ్రీ మదఖిలచరాచరజగన్నిర్మాణప్రభుండగు బ్రహ్మ
దేవుని చేత రచింపబడిన సప్తద్వీప చతుర్దశభువన లోక
మానవసమూహములలో త్రిగుణప్రకృతులుగానుండు తామస
రాజసులు విచారించకపోయినను సాత్వికజన్మలుగల భక్తులు,
జానులు, తత్వవేత్తలు, పరబ్రహ్మనుసంధానపరులు, సూక్ష్మ
బుద్ధితో విచారింతురు. ఈ సత్పురుషులు బ్రహ్మచే సృష్టించ
బడిన బ్రహ్మాండమునందుగల తత్వవేత్తలు, సకలమతాచార
విష్టములున్న లోకమందుగల భోగములున్నా అనుభవించి
ప్రాతర్భి భోగాంతమున పరబ్రహ్మైక్యవర్యంతమున కవసరమగు
విషయములు గలవు.

బ్రహ్మాండసృష్టిక్రమమును దేవతాఖండమున్నా.

హిందూమతమును మానవజన్మత్వ త్రిభువన్ముఖాక్షి.

మోక్షమార్గసంపాదనమును అధ్యాత్మబ్రహ్మవిద్యాఖండమున్నా.

యీ మూడుఖండము లిందుగలవు.

యీ ప్రథమఖండమున షడధ్వమార్గములును గలవు.

నిర్గుణ పరబ్రహ్మమందు మాయ ఉత్పత్తి

అవ్యక్తజ్యోతి సం 3-0-0; నాదోత్పత్తి సం 3-0-0;
ప్రపంచోత్పత్తిపూహ సం 3-0-0; కాలోత్పత్తి సం 1-0-0;
శక్తిపంచాకారములు సం 5-0-0; ప్రణవపంచాకారములు

సం 10-0-0; పంచాక్షరియుత్పత్తి సం 5-0-0; పంచతస్మాత్ర
లుత్పత్తి సం 10-0-0; పంచభూతములుత్పత్తి సం 5-0-0;
సప్తబ్రహ్మతత్వోత్పత్తి సం 49-0-0; పంచబ్రహ్మలుత్పత్తి
సం 15-0-0.

సృష్టికి కాలప్రమాణ నిర్ణయము

బ్రహ్మదేవుని పరమాయుర్దాయ ప్రమాణము అనగా
3 పద్మముల 11 మహాఖర్వముల ఖర్వములు 0 సున్నా
42 అర్బుదముల కాలమును సూర్యసిద్ధాంత బ్రహ్మసిద్ధాంత
మార్కండేయము మొదలగు సిద్ధాంతములయందు చెప్పిన
క్రమమున శతభాగముగా గ్రహించి ఆ సంవత్సర ప్రమాణము
చేతనే బ్రహ్మదేవుని జన్మోత్పత్తివరకు వేయడమైనది. ఈ
సంఖ్యలు ఇప్పటివారికి వాడుకలో లేకయున్నందున సంఖ్యా
విశేషములు దెలియుటకై సంఖ్యావివరణమును ఇచ్చట
వేయుచున్నాను.

సంఖ్యా విమర్శనము

1 ... - ఏకం	1 7 సున్నాలు కోటి
1 0 ఒక సున్నా - దశం	1 8 ... - దశకోటి
1 2 సున్నాలు శతం	1 9 ... - శతకోటి
1 3 ... - సహస్రం	1 10 ... - అర్బుదం
1 4 ... - దశసహస్రం	1 11 ... - న్యర్బుదం
1 5 ... - లక్ష	1 12 ... - ఖర్వం
1 6 ... - దశలక్ష	1 13 ... - మహాఖర్వం

1 14 సున్నాలు పద్దం	1 25 సున్నాలు మహానిధి
1 15 ... - మహాపద్దం	1 26 ... - పరతం
1 16 ... - ట్లోణి	1 27 ... - పరార్థం
1 17 ... - మహాట్లోణి	1 28 ... - అనంతం
1 18 ... - శంఖం	1 29 ... - సాగరం
1 19 ... - మహాశంఖం	1 30 ... - అవ్యయం
1 20 ... - క్షితి	1 31 ... - అచింత్యం
1 21 ... - మహాక్షితి	1 32 ... - అమేయం
1 22 ... - ట్లోభం	1 33 ... - భూరి
1 23 ... - మహాట్లోభం	1 34 ... - మహాభూరి
1 24 ... - నిధి	

ఇవి 35 స్థానసంఖ్యలు. ఇవి దెలియక ఇందువ్రాయబడిన పాతకాలమానము గోచరముకాదు. యిందులో విషయములు తెలియుట కష్టము. ఇవిచూచిన ఆ సంఖ్యావిషయములు తెలియవచ్చును. (ఈ సంఖ్యావిషయములు పురాణ గ్రంథముల లోనివి కావు.)

పంచముఖహనుమాన్ అను గ్రహమున తెలియబడినవి మాయాశక్తి యుద్భవించినది మొదలు 31 మహాపద్దముల 34 మహాఖర్గములకాలము జరిగినదని సూచన.

సంవత్సర ప్రమాణ నిర్ణయం

బ్రహ్మదేవుని 1 సంవత్సర ప్రమాణము - 4 పద్దముల 11 మహాఖర్గముల 6 ఖర్గము - 0 న్యక్షములు - 4 ఉత్పదము

లను 120 చే భాగించగ వచ్చిన సంవత్సరప్రమాణము
యెట్లనగా:

2 మహాఖర్వముల - 59 ఖర్వాల-16 న్యర్బుదముల
62 అర్బుదములు - 2 సం॥ ప్రమాణము. 5 మహాఖర్వముల
18 ఖర్వముల 33 న్యర్బుదముల 34 అర్బుదములు.

3 సం॥ ప్రమాణము 7 మహాఖర్వాల 77 ఖర్వాల
50 న్యర్బుదాల 1 అర్బుదము.

5 సం॥ 12 మహాఖర్వముల 96 ఖర్వాల-83 న్యర్బుదాల
35 అర్బుదాలు; 7 సం॥ 18 మహాఖర్వముల - 14 ఖర్వాల-
16 న్యర్బుదాల 69 అర్బుదాలు; 9 సం॥ 23 మహాఖర్వముల
32 ఖర్వాల - 50 న్యర్బుదాల 13 అర్బుదములు; 10 సం॥
25 మహాఖర్వాల 91 ఖర్వముల-66 న్యర్బుదాల- 70 అర్బు
దములు; 15 సం॥ 38 మహాఖర్వాల 87 ఖర్వాల 50 న్యర్బు
దముల 5 అర్బుదములు; 49 సం॥ 17 పద్మముల 8 మహా
ఖర్వాల 11 ఖర్వాల 16 న్యర్బుదముల 8 అర్బుదములు.
యాసంఖ్యలు యీ గ్రంథవిషయముల కవసరములగుటచేత
యిచ్చట వేయడమైనవి.

బ్రహ్మయ్యుర్దాయము: 3 పద్మములు 11 మహాఖర్వ
ములు 0 ఖర్వములు 0 న్యర్బుదములు 42 అర్బుదములు.

విష్ణువురియ్యుర్దాయము॥ 13 తోణుల 43 మహాపద్మాల
43 పద్మాల 52 మహాఖర్వాల 1 ఖర్వము 18 న్యర్బుదాల
44 అర్బుదములు.

ఈశ్వరాయుష్యం: 58 శంఖముల 4 మహాక్షోణుల
10 ఖోణుల 64 మహాపద్మముల 63 పద్మాల 85 మహా
ఖర్వాల 8 ఖర్వాల 0 న్యర్బుదం 0 అర్బుదములు.

సంఖ్యా విమర్శనము

౧ ... - ఏకం	౧ ౧౮ సున్నాలు శంఖం
౧౦ ఒకసున్నా - దశం	౧ ౧౯ ... - మహాశంఖం
౧ ౨ సున్నాలు శతం	౧ ౨౦ ... - క్షీతి
౧ ౩ ... - సహస్రం	౧ ౨౧ ... - మహాక్షీతి
౧ ౪ ... - దశసహస్రం	౧ ౨౨ ... - ఖోభం
౧ ౫ ... - లక్ష	౧ ౨౩ ... - మహాఖోభం
౧ ౬ ... - దశలక్ష	౧ ౨౪ ... - నిధి
౧ ౭ ... - కోటి	౧ ౨౫ ... - మహానిధి
౧ ౮ ... - దశకోటి	౧ ౨౬ ... - పరతం
౧ ౯ ... - శతకోటి	౧ ౨౭ ... - పరార్థం
౧ ౧౦ ... - అర్బుదం	౧ ౨౮ ... - అనంతం
౧ ౧౧ ... - న్యర్బుదం	౧ ౨౯ ... - సాగరం
౧ ౧౨ ... - ఖర్బం	౧ ౩౦ ... - అవ్యయం
౧ ౧౩ ... - మహాఖర్బం	౧ ౩౧ ... - అచింత్యం
౧ ౧౪ ... - పద్మం	౧ ౩౨ ... - అమేయం
౧ ౧౫ ... - మహాపద్మం	౧ ౩౩ ... - భూరి
౧ ౧౬ ... - ఖోణి	౧ ౩౪ ... - మహాభూరి
౧ ౧౭ ... - మహాఖోణి	

అని-3 ౫ స్థానసంఖ్యలు గలవిగా నున్నవి. ఇవి దెలియక
ఇందువ్రాయబడిన దేవతాకాలమానము గోచరముకాదు.

యీ సంఖ్యలు విమర్శతెలియక యీ గ్రంథమందుండు
విషయము తెలియుట కష్టము గనుక ఇవిచూచుకొని ఆ సంఖ్యా
విషయము విమర్శచేసుకొనవచ్చును. ఇవి పురాణగ్రంథము
లోనివికావు. పంచముఖాంజనేయ సాహాయ్యమున యీ గ్రంథ
మున కాలప్రమాణములు లభ్యము. పరమాత్మనుండి
మాయాశక్తి యుద్భవించినది మొదలు యీ గ్రంథప్రారంభము
వరకు జరిగిన కాలప్రమాణము ౪౦ మహాశంఖములు
౧౬ శంఖములు ౩౩ మహాక్షోణులు ౧౩ క్షోణులు
౫౮ మహాపద్మములు ౯౦ పద్మములు ౫౫ మహాఖర్వములు
౧ ఖర్వము ౩౬ అర్బుదములు ౧౯౫ కోట్లు ౫౮ లక్షల
౮౫ వేల ౦ శతం ౪౩ సంవత్సరములు గడచినవి.

శ్రీ గణేశాయ నమః

బ్రహ్మండస్పష్టక్రమము

గణపతిస్తోత్రము

గీ॥ శ్రీచిదానందమయ చిద్విశిష్టభావ
మచలతత్త్వంబు సుజ్ఞానసుచరితంబు
విధిపరిణమిల్లు నిగమాంతవిశ్వరూప
సరణి వెలిగెడు విఘ్నే శు సన్నుతింతు.

గురుస్తవము

గీ॥ ఆత్మతత్త్వవిశారదు డఖిలసముడు
వాదరహితుండు చుండూరి వంశభవుడు
రెడ్డయార్యుండు విద్యలో దొడ్డఘనుడు
కారణంబిచ్చి దరిజూపె ఘనగురుండు.

సర్వగురు జనస్తోత్రము

గీ॥ నిత్యమానందరూపులు నిగమవిధులు
నమరభూతభవిష్యత్తు నమరదెలసి
గుప్తసిద్ధులు జ్ఞాననిగూఢులైన
తత్త్వవేత్తల గురువుల దలచి మనుదు.

శ్లో॥ తెలిసిన చిన్నలు పెద్దలు
బలు దిట్టతనంబుగలిగి పరిశీలనచే
గల తప్పులన్ని వదలుచు
బలమగు విషయములు దెలియ ప్రార్థింతు తగన్.

గీ॥ కవితప్రజ్ఞల జూపించగలిగి కాదు
 ఛందసాలంకరణలీల సలుప కాదు
 భక్తియుక్తిని సాంఖ్యంబు పద్ధతిగను
 నెనసి విషయంపు జ్ఞప్తికై యిటుల వ్రాతు.

ఆ॥ వె॥ భగవదర్పితంబు బహుళంబుగాచేయ
 శక్తిలేక మిగుల చర్చజేసి
 నేమిచేయలేక నీశ్వరు దేహంబు
 వర్ణనంబు చేతు వసుధలోన.

గీ॥ సరసమైన స్వభాను వత్సరమునందు
 ఆశ్వయుజ శుక్లపక్షము నందు గలుగు
 శ్రవణనక్షత్ర శుక్ల వారంబునందు
 సాంఖ్యయోగంబు మనమున చర్చగలిగె.

బ్రహ్మాండ సృష్టిక్రమము

ఆ॥ వె॥ కమలజాండసృష్టి గావించుక్రమమున
 సాంఖ్యసూత్ర గణన సకలభూత
 భాగములను దెలసి పంచీకరించెడు
 విధము సుజనులకును వెలయదెలుప.

ఆ॥ వె॥ ఇందు గలుగు విషయ సందేహములకెల్ల
 పొందుపరుచు కూర్పుబృందములను
 యెందొ పెదుక శ్రమము నిందులేకున్నట్లు
 అందమైన ముక్తి బొందుటకును.

గీ॥ పాంచభౌతికంబు పరగ నీదేహంబు
తెరవుదెలియ వేదతరువు చెలువు
ప్రణవపంజరంబు పరమాత్మరూపంబు
తెలియదగిన జ్ఞానదీప మరయ.

గీ॥ వేదసమ్మతమున వెలసెడు ఋషులైన
శాస్త్రవేదులైన సిద్ధులైన
ఆత్మవేత్తలగుచు నలరెడు జనులతో
సములుగారు వారు జగతియందు.

క॥ బాలకులు పప్పుగింజలు
చాలుగబడియున్నయేర్చి చవిగొను భంగిన్
వాలగు శాస్త్రములనుగల
పోలిక లీగ్రంథమందు పొందించె తగన్.

క॥ జక్కా వెంకటసుబ్బయ్య
నిక్కువమగు సాంఖ్యసూత్ర నియమము వరుసన్
వక్కాణించెను క్రమముగ
చొక్కపు మోక్షంబుగోరు సుజనులకెల్లన్.

సర్వదేవతా స్తవము

నీ॥ శ్రీరమ్యశుభగురు శ్రీమూర్తి ధ్యానించి విఘ్నవిద్య
విరాట్టు వినుతిజేసి శంకారహితగురు శంకరు పూజించి శార్వా
ణికెప్పుడు సాగిమొక్కి లక్ష్మీశు వర శాంతలక్షణములకెరగి
శ్రీలోకమాతను చేరి మొక్కి బ్రహ్మాండజనకుడౌ బ్రహ్మను

వినుతించి। గీర్వాణి నెప్పుడు గీర్తీసలిపి। పూర్వదిగ్భాగైకపుణ్య
 హయగ్రీవు। యామ్యదిక్కుక్కుని వెలయగొలిచి। పశ్చిమదిశ
 నున్న బలవరాహునిగొల్చి। మృత్యుంజయుని సంస్మరించి మదిని।
 నారదాదిఋషుల నమలత భజించి। అష్టదిగీశుల నమరవరుల।
 అధ్యాత్మవిదులను ఆత్మలో వినుతించి। బ్రహ్మవిద్వరులను బ్రబలి
 కొలచి। మహితమేరుగిరింద్ర మహిమను గొనియాడి। విద్యాధ
 రాదుల వినుతిజేసి। తూర్పుచైత్రరథంబుతో రమాదక్షిణ। నందన
 వనమందు నమరియుండు। పశ్చిమవైభ్రాజపదము త్తరమునందు।
 సర్వతోభద్రంబు సమతనుండు। చేరియోగములచే చింతించు ముని
 ఋషి। సాధుబృందముల సన్నతులు సలిపి। త్రయము త్రింశ
 త్కోటి దేవతాతతి గొల్చి। భక్తవర్యులను సద్భక్తిగొలిచి।
 యోగమాహాత్ములవోరిమిసేవించి। కవిరాజవర్యులఘనతనెంచి,

గీ॥ జగము సృష్టిని మనమునచర్చజేసి। సాంఖ్యతారకవిధు
 లను సాహ్యముగొని। గ్రంథమొక్కటి రచియింప గదిసి మదిని।
 జన్మకర్మములన్నియు సమయనంచు। చదువుకొన్నందు కిటు
 వ్రాతు సచ్చరిత్ర.

గ్రంథోత్పత్తికాధారములు

సీ॥ అమరంగ నీగ్రంథ మమరుటకై బ్రహ్మవిదులు
 దెలిపిన యట్టి విషయములను। సకలార్థ గురుబోధసారంబు
 భద్రాద్రి రామ శతకంబు విరాజితముగ। ఆత్మబోధామృతముల
 బ్రహ్మవిద్యయు। రామాంజనేయంబు రాజితముగ। వేమన్న
 శతకము విమలభాగవతంబు। కైవల్యశుకయోగికధనములను।

సమత వేదజ్ఞానసారంబు బ్రహ్మాండ! తారకామృత సారదర్పణంబు! భరతఖండ విశేష బహుదేశ చరితముల్! పరగనాయుర్వేద సద్ధతియును! కై వల్యసారంబు ఘటశోధనీగ్రంథ! వాశిష్టమార్కండవర్తనమును! రామాయణంబును! రాజచరిత్రల! వేదాంతడిండిమ విషయములను! సత్పంచశిఖ గురు! జనక సంవాదంబు! శివరామదీక్షితచిత్తనియతి! వాసుదేవుమనస వరపంచదశయును! బ్రహ్మబిలమునందు బ్రబలియున్న! విషయంబులన్నియు విశదీకరముగాగ! బ్రహ్మాండసృష్టిని బ్రబలియున్న! సాంఖ్యపంచకరణమును సంగ్రహించి,

గీ॥ తెలిసితెలియక నీగ్రంథ తిలక మిట్లు! వ్రాయబూనితి పాపముల్ వ్రాలుననుచు! సద్గురు వసుగ్రహంబును సాక్షిజేసి! చదువులోనున్న సారంబు చవియుదెలిసి.

బ్రహ్మాండసృష్టిక్రమము సాంఖ్యసూత్ర రహస్యము - అధ్యాత్మ మోక్షమార్గస్థోపానము అను నీ గ్రంథమును ప్రారంభించి ఆదియందు గణపతి ప్రార్థనమును సర్వగురుప్రార్థనమును, సర్వగురుజనస్తోత్రమును, వినయదర్శనమును, వ్రతిజ్ఞాదికమును, భావసందేహానివృత్తి - దేహస్వరూపవివరణమును సర్వమానవులతో ఆత్మవేత్తల శ్రేష్టత్వము కవినామప్రకటనమును, సర్వదేవతాస్తవమును, గ్రంథోత్పత్తికి ఆధారములును గ్రంథప్రారంభదినమును అనగా 1943—10—10 తేదీని లిఖించి — తర్వాత.

యీ గ్రంథ సృష్టికిముందు 16 సంవత్సరముల క్రిందటి కాలముందు అనగా 1912-వ సంవత్సరము మొదలుకొని జంబూద్వీప భారతవర్షముందుగల సాత్వికభక్తశిరోరత్నములకు తత్వవేత్తలగు పరబ్రహ్మనుసంధానపరులకు నమస్కరించుచు ప్రశ్నింపుచు చర్చింపుచు రాగా విద్యాప్రభావము విమర్శగాని కారణమున మనోవేగముచే నుండగా 1914-1-12 తేదీకి సరియగు ప్రమాదీచ సంవత్సర పుష్య శు ౧౫ లు సోమవారం రాత్రి బ్రహ్మశ్రీ పద్మశాలీ కులసంజాత ప్రగడ వెంకటస్వామి గురువర్యునివలన గురుమంత్ర ధ్యానములను గ్రహించుచుండగా స్వల్పకాలములో యిద్దరు స్నేహితులుగా వచ్చిరి. వారి విరుద్ధ ప్రసంగములవలన గురువుగారనుగ్రహము దప్పుటచే మనోవేదనతో పరితపించుచుండగా 5-సంవత్సరములు గడచువరకు - అప్పుడు,

సద్గురువు తటస్థప్రాప్తి

1929-1-26 తేదీకి సరియగు విభవసంవత్సరపుష్య బ ౧ లు స్థిరవాసరమున బ్రహ్మశ్రీ వేదవేదాంగ ఉపనిషత్సారభూతులై సచ్చిదానందరహిత పరబ్రహ్మనుసంధాన పరులగు గుద్దంటి రుద్రయ్యగారు అనుగ్రహభిమానములతో గుంటూరునుండి చుండూరి వెంకటరెడ్డయ్యార్యస్వాములు దయ చేసిరి. నీవు శీఘ్రముగా యీచేపుత్తరము చూచినవెంటనే రావలెనని ఆజ్ఞగల్గగా శీఘ్రముగావెళ్లి బ్రహ్మశ్రీ గుద్దంటి భుజంగముగారి గృహమందు నివసించిన గురువులవారిని విచారించగా,

గురుపరంపర

సీ॥ శ్రీ విరాడ్బ్రహ్మకు శివుడు శిష్యుండయ్యె॥ శివు
నకు బ్రహ్మయు శిష్యుండయ్యె॥ అల బ్రహ్మకు వశిష్టు డలరి
శిష్యుండయ్యె॥ ఆ వశిష్టుకు శిష్యు డా జనకుడు॥ జనకునకును
శుక జన్ముండు శిష్యుండు॥ శుకునకు సాందీప శిష్యువగుడు॥
సాందీపకునకు కంసారి శిష్యుండయ్యె॥ వాసుదేవుని శిష్యు
డుద్ధవుండ॥ రాజతోద్ధవునకు రామావధూతయు॥ రామావ
ధూతకు రహి కబీరు॥ వీర కబీరునకును వేమన్న శిష్యుండు॥
వేమన్న శ్రీధరువేత్తజేసె॥ శ్రీధరస్వామికి శిష్యుండు శివరామ॥
దీక్షితవర్యుండు దివ్యఘనుడు॥ దీక్షితవరునకు దివ్యకంబాలూరి
అప్పయ్య శిష్యుడై యలరుచుండు॥ అప్పయ్యార్యుని శిష్యు
డమల పరశురామ॥ నరసింహ గురు డనునయముతోడ.

గీ॥ పరమ గురుడైన పోలూరి పాపనార్య॥ గురుని
శిష్యుండు చుండూరి గుప్తకులజు॥ రెడ్డెయ్యార్యుం డఖండ
రేరాజసముడు॥ కారణం బిచ్చి దరిజూపె ఘన గురుండు॥
బ్రహ్మశ్రీ చుండూరి వెంకట రెడ్డెయ్యార్యదేశికేంద్ర॥ సద్గురు
స్వాములవారు తటస్థించగా॥ శిరస్సాష్టాంగ నమస్కారములు
చేసి విచారించగ.

ఆప్తవిధ గురు విమర్శనము

శృతులను బోధించు బోధక గురువును॥ అజ్ఞానము
బాపి సుజ్ఞాన విమర్శచేయు॥ వేదక గురువును॥ దురాశలేక
భక్తుల హృదయ తాపములబాపి॥ జ్ఞానబోధచేయు నిషిద్ధ

గురువును। తారక మార్గముదెల్పి। పరబ్రహ్మమునుజూపు
కామ్యక గురువును। సాధన చతుష్టయముదెల్పి। శబ్ద బ్రహ్మ
నందమునుజూపు సూచక గురువును। దశేంద్రియ కర్మల
నివర్తించి అజ్ఞానము బాపి సుజ్ఞాన మార్గము జూపు। వాచక
గురువును। నీకు బ్రహ్మత్వము గలదని। జీవేశ్వరైక్య సంధానము
దెల్పెడు। కారణ గురువును। సర్వసందేహములు మాన్పి।
నిజరహస్యము దెల్పెడు। ఈశ్వర సముండగు। విహిత గురు
వును। యీ అష్టవిధ గురువులలో శ్రేష్ఠులగు

నిజగురు తటస్తము

బ్రహ్మశ్రీ వేదవేదాంగ ఉపనిషత్సార భూతులై।
సచ్చిదానంద రహితులై। శ్రీమత్పరమహంస నీవారశూక।
పీతాభాస్వదణుస్వరూపాధికులై । పంచ కోశాంతర్గత। పంచ
భూతాత్మిక। పంచ వింశతి తత్వాతీతులై। షడ్మార్గిరహిత।
షడ్భావ వికారశూన్యులై। నాదుబిందు కళాతీతులై। సర్వతః
పరిపూర్ణులై। వేంచేసియుండు చుండూరి వెంకట రెడ్డెయార్య।
దేశికేంద్ర సద్గురు స్వాములవారు। పూర్వజన్మ పుణ్యవశంబు
నను। జ్ఞానవిద్యా ప్రాప్తకాల వశమునను। వీరు తటస్థించగా।
వారి దర్శనభాగ్య సమయంబున। గురుధ్యాన మంత్రములతో
సిరః స్పృష్టాంగ దండప్రణామములు। సమర్పించి నిలచిన।
నిలచిన శిష్యునింగని। వారి కటాక్ష వీక్షణమున। హేవత్సా!
నీవు పూర్వజన్మ సుకృత విశేషమున । సాత్త్వికభావముతో
మోక్షవిద్య గోరితివని। ప్రసన్నముఖులై। అనుగ్రహించి।

వరబ్రహ్మ దర్శనప్రాప్త కారణంబగు। గురుసూచనాక్రమంబున। గురు పూజా విధానము జరిగించ సున్నాతులై। వస్త్రధారణజేసి కలశ పూజార్చనయు। అధిష్ఠాన పీఠపూజయు। గావించి ఆసీనులై। సర్వాంగ పూజయందు సమాధినిష్ఠనుండ మంగళహారతు లిచ్చి.

గురు పూజాక్రమము - ఉపదేశము

మేల్కొల్పగా ప్రామాణ్యములు బలికించి, మాంస పిండమును మంత్ర పిండము చేసి। ద్వాదశ నమస్కారములు చేయించి, నొసట వ్రాత చుడిచి। జిహ్వాయందు బీజము లిఖించి, హస్త మస్తక సంయోగముచేసి। మంత్రోప దేశము చేసి। తారక తత్త్వము। నభ్యాసము చూపించి। చిన్మూద్రం జూపి। ప్రణవ స్వరూపంబుదెల్పి। తీర్థ ప్రసాదంబు లిచ్చి। గురు నియామకములు దెల్పి। మరువకు మని యాజ్ఞ యిచ్చిరి.

గురు ప్రోత్రము

గీ. సచ్చిదానంద మయుడు సద్గురుడు హరుడు। భేద రహితుండు చుండూరి వంశభవుడు। రెడ్డె యార్యుండు మోక్ష రేరాజమయుడు। కారణంబిచ్చి దరిజూపె ఘనగురుండు.

గీ. నూడు మంత్రములును మూలముల్ శృతులును। కారణంబు దీర్చె ఘనుడు నన్ను। వారిదయను గల్గి వర్ణిల్ల జొచ్చితి। జ్ఞానకాంతి గలిగి జగతియందు.

క. చుండా ర్వేంకట రెడ్డికి. దండి నమస్కృతులు చేసి
దాసోహా మనన్. మెండగు తారక సాంఖ్యములందనునయ
మనస్క విద్య లావుగ నిచ్చెన్.

ఉపదేశాధికారము

ఇట్టి పరమ గురుప్రసాదమున నోలలాడుచుండు సమ
యంబున సచ్చిదానంద భావక్రమంబున అధికార మివ్వ
దలంచి 1-1-1931 వతేదికి ప్రమోదూత సంవత్సర పుష్య-
౧౨లు గురువారము రోహిణి నక్షత్రదినము రాత్రివేళ సచ్చిదా
నంద భావక్రమంబున సర్వవిధివిధానములతో నాకధికార
మిచ్చిరి. సంప్రదాయ మవిచ్చిన్నముగ సాగునటుల కొంత
శిష్య గణమును చేర్చి వారికి నాచేత కారణ మిప్పించి బోధిం
చునటుల నియమించి ఆరాత్రి యోగదృష్టిలో యీశిష్యులు
ఒకరి కొకరు సంబంధము లేక అంతశ్శుద్ధిలేక చీమల పుట్టవలె
చెల్లా చెదరుగ నున్నారు. వీరు సీవద్ద నిలచుట దుస్తరమని
శేలవిచ్చి గురువులవారు వెల్లిరి. తదుపరి,

తర్వాత నలుబదిరెండు మందికి కారణమివ్వగా వారు
నిష్ప్రయోజకులైనందున విరమించినాడను. కావున సద్గురు
వనుగ్రహమున లభించిన విద్యా విధానమును గ్రంథ రూప
మున సవిమర్శగా లిఖించిన మంచిదని సంప్రదాయము
చెడకుండునటుల బహుకాలము పురాణగ్రంథములు విమర్శించి
పరిశ్రమ మూలమున 1943-10-10 యీ తేదీకి సరియగు
స్వభాను సంవత్సర ఆశ్వయుజ శుక్లపక్ష యేకాదశియందు

ఈ బ్రహ్మాండసృష్టిక్రమ — సాఖ్యనూత్ర రహస్యము —
అధ్యాత్మ మోక్ష విద్యాసోపానము అను నీమూడు ఖండ
ములు గల గ్రంథమును ప్రారంభించితిని.

గ్రంథప్రారంభము

ఇట్లు మనోవిచారణాధీనమై తర్కించుచు అనేకుల
అద్వైత మార్గ ప్రచారకుల సాత్విక భక్త రత్నములను
దర్శించుచు గోష్ఠిలో విషయముల గ్రహించుచు పురాణ
గ్రంథములు చూచినను పూర్వుల సుందరాకారములు అంద
ములు వజ్రభూషణాద్యలంకారములు వర్ణించిన వారే కాని,
త్రిమూర్తుల లోకములలో యుగమన్వంతరాదులు మొదలగు
విరాట్పక్తి వలన మూడవదశలో విమర్శించిన కాలప్రమాణ
విషయము నెవ్వరు విచారించిన వారు కారు. అందువల్ల
దీర్ఘకాలము విచారణచేసి యీ ఖండత్రయంబగు బ్రహ్మాండ
సృష్టిక్రమమును గ్రంథమును వ్రాయ సమకట్టితిని. ఇట్లు
విచారించిన గ్రంథములను సీసమాలికగా వ్రాసియున్నాను.
ఇది బోధనాగ్రంథముగా నుండును గాని అన్యము గాదు.
వ్రాసిన విషయమునకు మరియొకచోటు విమర్శార్థము
వచ్చును. అందువలన శంకించకూడదు. తారకము, సాంఖ్యము,
అమనస్కము, అచలమార్గమును మూడవఖండమున బాగుగా
విమర్శయగును. మానవ దేహమునకున్న బ్రహ్మాండమున
కున్న సమభావార్థములుగా నుండునట్లు ఎల్లరకు తేట
తేలముగా దెలియునట్లున్నా గురుస్వామి యనుగ్రహమున
నిట్లు వ్రాసియున్నాను.

శ్రీ పార్వతీ పరమేశ్వర సంవాద రూపంబుగనుండు
వ్యాస శుక సంవాదమును ఆధారము జేసికొని ఈ బ్రహ్మాండ
సృష్టిక్రమమును వ్రాయుచున్నాను. నిరామయ - నిరంజన -
నిర్గుణ పరబ్రహ్మమందు అకారణముగ ప్రతిఫలించిన త్రిలోక
సంజనిత సప్తద్వీప చతుర్దశ భువనములయందు గల జీవులు
తమ కర్మానుభవము అనుభవించుటయు తదుపరి పరబ్రహ్మ
యందు చేరుటయు-ఆయా సందర్భముల ననుసరించి బ్రహ్మాండ
సృష్టిక్రమము నామోద్ధరణము గావింపబడినది. ఈ బ్రహ్మాండ
సృష్టిక్రమము - దేవతాఖండము - సాంఖ్యసూత్ర రహస్యము-
మానవజన్మోత్పత్తి ఖండము - అధ్యాత్మ మోక్షమార్గసోపాన
ఖండము - ముక్తిమార్గము - ఇది పెద్దల అనుగ్రహము
ననుసరించి యిట్లు వ్రాసితిని.

గురుధ్యాన మూల సూత్రములు

శ్లో॥ గురుబ్రహ్మం గురుంవిష్ణుం గురుదేవో మహేశ్వరః।
గురు స్సాక్షాత్పరబ్రహ్మం తస్మై శ్రీ గురువే నమః.

శ్లో॥ అఖండ మండలాకారం వ్యాప్తయేన చరాచరం।
తత్త్వదం దర్శితం యోగం తస్మై శ్రీ గురువే నమః.

శ్లో॥ మన్నాథ శ్రీ జగన్నాథ మద్గురు శ్రీ జగద్గురోః।
మమాత్మాసర్వ భూతాత్మా తస్మై శ్రీ గురువే నమః.

శ్లో॥ అజ్ఞాన తిమిరాంధశ్చ జ్ఞానాంజన శలాకయోః।
చక్షురున్మీలితంయోగం తస్మై శ్రీ గురువే నమః.

శ్లో॥ చైతన్యం శాశ్వతం బ్రహ్మం! వ్యోమాతీతం
నిరంజనం! నాదుబిందు కళాతీతం! తస్మై శ్రీగురువే నమః.

శ్లో॥ అజ్ఞాన మూలహరణం । జన్మ కర్మనివారణం!
జ్ఞానవైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం గురు పాదోదకం పీత్వా గురోరుచ్ఛిష్ట
భోజనం! గురుపూజ సదాధ్యానం! గురుమంత్రం సదా జపేత్.

శ్లో॥ బ్రహ్మనందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం!
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం! తత్త్వమశ్యాదిలక్ష్యం! ఏకం
నిత్యం విమలమచలం! సర్వధీసాక్షిభూతం భావాతీతం! త్రిగుణ
రహితం! సద్గురుం తం నమామి.

శ్లో॥ యస్యాంతర్నాదిమధ్యం । నహి కర చరణం!
నామగోత్రం నసూత్రం! నజాతిరైవవర్నా! నభవతి పురుషో!
నానపుంసం నచస్త్రీ! నాకారం నైవకారం! నహిజనిమరణం!
నాస్తిపుణ్యం నపాపం! తత్త్వంనో తత్త్వమేకం! సహజ సమరసం!
సద్గురుం తం నమామి.

శ్లో॥ నిరాభాసం నిరాధారం! నిరాకారం నిరంజనం!
నిశ్చలం నిర్వికారంచ! స్వప్రకాశవివర్జితం! సద్గురార్పణమస్తు.

గురువులు శిష్యులకు కారణమిచ్చు సమయమున యీ
సూత్రములిచ్చి పూజచేయుదురు. ఇవి మూలసూత్రములు.
36 తత్త్వములకు మూలసూత్రములు గలవు. మొట్టమొదట
తెలిసిన గురువులు యీ సూత్రము లిచ్చెదరు.

శ్రీ రస్తు

బ్రహ్మండ స్మృతిక్రమము

నిర్గుణ పరబ్రహ్మ ధ్యానం

శ్లో. యస్యాంతర్నాదిమధ్యం నహికరచరణం నామగోత్రం నసూత్రం
నజాతిర్నైవపర్నా నభవతిపురుషో నా నవుంసం నచస్త్రీ
నాకారం నైవకారం నహిజనిమరణం నాస్తిపుణ్యం నపాపం
తత్త్వంనోతతత్త్వమేకం సహజనమరసం సద్గురుం తం నమామి.

ఈ నిర్గుణ పరబ్రహ్మధ్యానమయులగు 'జగతః పితరౌ
వందే పార్వతీ పరమేశ్వరౌ' అను క్రమంబున శ్రీపార్వతీ
దేవికి పరమేశ్వరు డుపదేశించిన క్రమంబున బ్రహ్మ వశిష్ట
గురు పరంపర సాంప్రదాయకులగు వ్యాసులవారు ఒక సమ
యంబున.

వ్యాస శుక సంవాదము

వ్యాసమహాఋషి శుకుని బిలిచి నీవు బాల్యచాపల్య
మున స్వధర్మవిధులు తెలిసికొనక అందిందు సంచరించుచు
వ్యర్థముగ కాలము గడుపుచుండుట మంచిది కాదని మందలించి
మనకీ వ్యర్థపు కాలక్షేపణ పనికిరాదని చెప్పగా నేను చేయ
వలసిన కర్తవ్య మేమని శుకుం డడుగగా మనము ఋషుల
మైతిమి. లోక శుభము కొరకు స్నాన సంధ్యానుష్ఠాన జపతప
హోమాది షట్కర్మల నాచరించుచు సకలజీవులకు సౌఖ్యము
ప్రసాదించు కొరకు తపశ్చర్యలతో దైవసాక్షాత్కారమున
యితరుల దరిజేర్ప ప్రయత్నించుట మన విధియై యున్నది.

ఋషులగు మనము యితరులను సంసార సముద్రమునుండి దాటించుటకు పరమేశ్వరుని వలన సృష్టింప బడితిమి. అందు వలన మనకీలోక చపలపు క్రీడ లనవసరము. అని సంగ్రహముగ నార్ష ధర్మమును దెలుప - శుకుండు—తండ్రి నీవు దెల్పు విషయములు నేను బాల్యావస్థనున్న కారణమునఁ బోధపడినవి కావు. సంగ్రహముగ విమర్శయగు నట్లు సెలవిమ్మని వేడుకొనగా— మనము ఋషులము— పరుల కడతేర్చి శుభము లొసంగుటకై దైవ నిర్ణయము దాటకక్యముకాదని చెప్పగా ఆ విధు లెవ్వి యని శుకు డనగా.

బ్రహ్మాండ వలయము

వ్యాస మునీంద్రుడు—శుకా వినుము: 14 కోట్ల యాభై యారు లక్షల యోజన విశాలమగు బ్రహ్మాండ వలయము నందుండు 14 భువనములలో 14 ఆచార విధు లెవ్వియనిన, షట్కర్మాచరణలను స్నానము, సంధ్యయు జపము - తపము— హోమము— యజ్ఞములు. ప్రాతఃకాలము నిద్రలేచునపుడు భగవద్ధ్యానమున్ను, యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, వ్రత్యాహారము, ధ్యానము, ధారణము, సమాధి యను యీ 14 ఆచారములతో నుండువారిని దయా సముద్రుడగు భగవంతుడు కృపా పాత్రులంజేసి - సర్వ లోకస్తులచేతను, పూజనీయులం జేయును. ఇది పరమేశ్వరుని ధర్మస్థాపన విధియై యుండును. అని పలుకగా.

శుకుండు— వ్యాసునింజూచి— లోకములని శేలవిచ్చితిరి. అవి యెన్ని లోకములు శేలవివ్వమనగా వ్యాసుం డిట్లు చెప్పదొడగె.

వ్యా— నాయనా! శుకా లోకములకు భువనము లనియు పర్యాయ నామము గలదు. ఇవి 14 భూమి క్రింద నుండునవి సప్త పాతాళములనియు, భూమి కూర్ధ్వముగ నుండునవి సప్తోర్ధ్వ లోకములని పెద్దలు నిర్వచింతురు. యీ లోకము లన్నియు, చరాచర ప్రాణికోట్లతో నిండియుండునని తెలిసి మనము నియమములు దప్పక పాటించుట, వ్రతముగా నుండును.

శు—చిత్తము-వీనివలన మనకు కలుగు మేలెద్దియనగా.

వ్యా— పొరబడకు. మన మేవని జేసిననూ ప్రతి ఫలా పేక్షలేక భగవదర్పిత బుద్ధితో చేయవలయును. ఫలాపేక్ష యేమాత్రము పనికిరాదు. భగవ ద్విషయమున నేమాత్రము కూడదు. ఆవిధానము యిచ్చి పుచ్చుకొను వ్యాపారమునకు చెందినది. ఫలాపేక్ష కర్మ జన్మమునకు కారణము, జన్మము అనేక బాధక బంధకములకు కారణము. జన్మరాహిత్యము నకే మనము ముఖ్యముగ కర్మము లొనర్చి ఫలత్యాగబుద్ధితో నుఖపడి ఇతరులు మనవలె ఆనందించునట్లు యత్నించవలెను.

వ్యా — ఇదియునుగాక నీయభ్యాసము వలన జక్కని నిష్ఠాపద్ధతి యలవడును. అట్లే యోగరూఢత లభించును. ఆ కారణమున ఆనందము దొరకును. దానివలన పరమాత్మ దర్శనము దొరకును. అది బ్రహ్మానందమై తత్వమస్యాది మహావాక్యార్థ నిర్వచనములకు లక్ష్యమననొప్పి పురుషోత్తమ ప్రాప్తి తదైక్యముగలిగి జన్మకర్మ బంధరాహిత్యమై పునర్జన్మము

రాకుండ దప్పించును. ఇంతకు మిక్కిలి ఫలము గోరుట తుచ్చ తాకిక ఫలకాంక్ష - కేవల నీచముగదా.

శు — అయినను ప్రస్తుతము నేనేమి చేయవలెనో సెలవిచ్చి ఆవిధానము దిద్ది తీర్పు ప్రార్థించుచున్నాను.

వ్యా — మంచి లగ్నమును నిర్ణయించి శృతిపాదమును ప్రారంభముచేసి తొలుత నిర్గుణ పరబ్రహ్మ ధ్యానశృతిని పాఠముగా ప్రారంభించి చెప్పసాగిరి.

నిర్గుణ పరబ్రహ్మ శృతి

శృతి — అధపరమాత్మా యథాక్షర ఉపాసనీయః! సచప్రాణాయామ ప్రత్యాహార ధ్యానధారణ సమాధ్యష్టాంగ యోగాను మాత్మచింతకః! వీటకణికాకారః శ్యామాక తండు లోవా! వాలాగ్ర శత సహస్ర వికల్పనాభిర్వా సలభ్యతే నోపలభ్యతే నజాయంతే నమ్రయతే నశుష్యతి నక్లేద్యతే నదహ్యతే నకంపతే నభిద్యతే నశ్విద్యతే నిర్గుణసాక్షిభూతః! శుద్ధోనిరవయ వాత్మా! కేవలసూక్ష్మో నిర్మమో నిరంజనో నిర్వికార - శబ్ద - స్పర్శ - రూప - రస - గంధవర్జితో! నిర్వికల్పో నిరాకాంక్షః సర్వవ్యాపీ సోచింత్యః నిర్వర్ణ్యశ్చ పునాత్వ శుద్ధాన్యపూతాని నిష్క్రియస్తస్య సంసారోనాస్తిః ||శ్చ||

శు — శుకునకు వ్యాసమహర్షి నిర్గుణ బ్రహ్మశృతికి అర్థవివరణము చెప్పుట. ప్రణవాక్షరోపాసకులు మొదలుగ సమాధి నిష్టాచార్యుల పర్యంతము సిద్ధిబొందిన మహానుభావులు భక్త శిరోమణులు భగవదంశాసంభూతులై

యున్నారు. వారు అష్టసిద్ధులుగలిగి ఇహమందు భోగంబును-
పరమందు మోక్షమును గలిగి సుఖింతురు. పరబ్రహ్మైక్య
సమర్థులైన వారి వాగమృతధారలే వేదాగమోపనిషత్తులు.

వ్యా — పరబ్రహ్మమును అర్థచింతన చేయువారికి
మర్రిగింజవలె, చిర్రి గింజవలె శరాగ్రమున వేయవభాగముగా
అణువైయుండునదియు, గురు సేవామాత్రమున లభించునదియు,
సామాన్యులకు లభింపనిదియు, పుట్టుక లేనిదియు, అలవి కాని
దియు, దహింపరానిదియు అగు పరబ్రహ్మలక్షణములు గోచ-
రించును.

మరియు నా పర బ్రహ్మము-ఏ లోపము లేనిదియు,
కదులనిదియు చలింపచేయుటకు-తగ్గించుటకు అలవి కానిదియు
నై యుండును. గుణ వికారములు లేక సర్వసాక్షియై శుద్ధమై
శరీరాద్యవయములు లేనిదై అయ్యది సూక్ష్మాతి సూక్ష్మ
మైనది నిర్మలమైనది చూచుచున్నట్లుండనిదిగను వికార రహిత
మైనదిగ నుండును. యింతయేకాక - శబ్ద - స్పర్శ - రూప-
రస గంధములు దానికి లేవు. ఏకల్పము లేనిది. యే కాంక్షలు
లేనిది. సర్వవ్యాపకమైనది. యేచింతలు, యేవర్ణభేదములు, ఆది-
మధ్యాంతములు లేనిది, నిర్మల మైనది, అవచిత్రము, కర్మాది
కములు, సంసారము లేనట్టిది. ఇవియన్నియు పరబ్రహ్మ-
లక్షణములు.

శు— పైశ్చత్వర్థ ప్రకారము వివరముగా క్రమార్థ-
మును బోధించగా శ్రీ శుకున కొకయూహ జనించి అది

ఆ మహనీయున కపూర్వమనితోచి యిట్లు దనచో దానే వితర్కించుకొనుచు పరమాత్ముడొక డున్నాడా? అతడు ఆది దేవుడా?

అతనికి సంబంధమగు దేవతాలోకములున్నవని తండ్రి గారు బోధించిన బోధకు చాలా వరకు మనస్సు నాకర్షించి నది - సం దేహములున్నవి - అడిగి తెలియుట అత్యవసరము. జగములెట్లు బుట్టెను? దేవ మానవ తిర్యగ్జగతువులు మొదలగు భూతసముదాయ మెలాగు గల్గెను? యివి నా సం దేహము అని శ్రీ శుకుండు దెలుప వ్యాసభగవానుడు ఇట్లుపన్యసింప దొడగె.

వ్యా— నాయనా శుకా వినుము. పరమాత్మ దర్శము లభించునాతని మర్మమును గ్రహింప నెంత వివేకు లైనను సమర్థులుగారు. గురుసేవ గురుబోధలు అలవడినగాని లక్ష్య లక్షణ సమన్వయములు లభించవు. పిమ్మట గురి కుదురును. పరబ్రహ్మ తత్వ మనగా సామాన్యమైనదికాదు. అది యసాధ్యము. సమానాధికరహితము నిరూపింపనలవిగానియఖండము-అద్వితీయము-కేవల అనుభవ వేద్యము. అకారణ వాత్సల్యము గల-గురు శుశ్రూష వలనగాని యదిపొందుభాగ్యము చేతను లకు లభింపదు సుమా అని చెప్పగా.

శు— తండ్రి-సద్గురుప్రభో అది యంతటి మహిమ గలది యని స్పష్టపడు చున్నది. కాని అయినచో నీ దృశ్యము చకు అంతటికిన్నీ జననమాదిగాగల వానికి నాధుడెవ్వడో దెల్పుమని ప్రార్థన.

వ్యా — శుకాచెప్పద వినుము. బ్రహ్మ - విష్ణువు మహేశ్వరుల యుత్పత్తికి ఆ పరబ్రహ్మతత్వమే కారణము. సూర్యాది నవగ్రహములు అష్టదిక్పాలకులు-పార్వత్యాది శక్తి త్రయము అందుండియే జనించిరి. యింతియే కాక భద్రాశ్వ వర్షమున హయగ్రీవుడు, భారత వర్షమున కూర్మరూపుడు, కేతుమాల వర్షమున వరాహరూపుడు, ఇలావృత వర్షమున మృత్యుంజయుండును అందుండియే జనించిరి.

బ్రహ్మబుష్టులు, నవ బ్రహ్మలు ఏకాదశ రుద్రులు ద్వాదశాదిత్యులు, విష్ణుదేవతా సంబంధమగు 24 అవతార పురుషులు ఈశ్వర దేవతా సంబంధమగు 64 అవతార పురుషులలో ఆపరబ్రహ్మ తత్వము నుండియే యావిర్భవించెను.

కావుననే పరమసిద్ధులు, జగద్గురువులు, సాత్వికతత్వ యుక్తులగు భక్తవరేణ్యులు, ఉత్తమాచార సంపన్నులగు ధీమంతులు, విద్యావివేక సంపన్నులు 4 వర్ణముల వారు, శూద్ర ఛండాల మ్లేచ్ఛ పులింద కిరాత శబరాది జాతులు సకల మృగ పక్షి సర్పాది క్రిమికీటకములు, ఇవి యన్నియు యీ నిర్గుణ బ్రహ్మ తత్వము నుండియే యుదయమైన కారణ మున ఆతత్వము నాశ్రయించి, సేవించు చుండుట, జన్మ రాహిత్య భాగ్యమును లభింప జేసుకొనుచు దానియం దైక్య మందు మహాభాగ్యమును సంపాదించుకొను చున్నవి. కేవల దేవతారాధనమును జేయించుట, భోగభాగ్యముల కొర కాశించిన లంచములతో సమానము - నిజగురు మోక్షము నొందజాలరు. కాబట్టి మహిమముగల యీ పరమాత్మ నాశ్రయించి బాధారహితముగ శిష్యుని యనుగ్రహించు

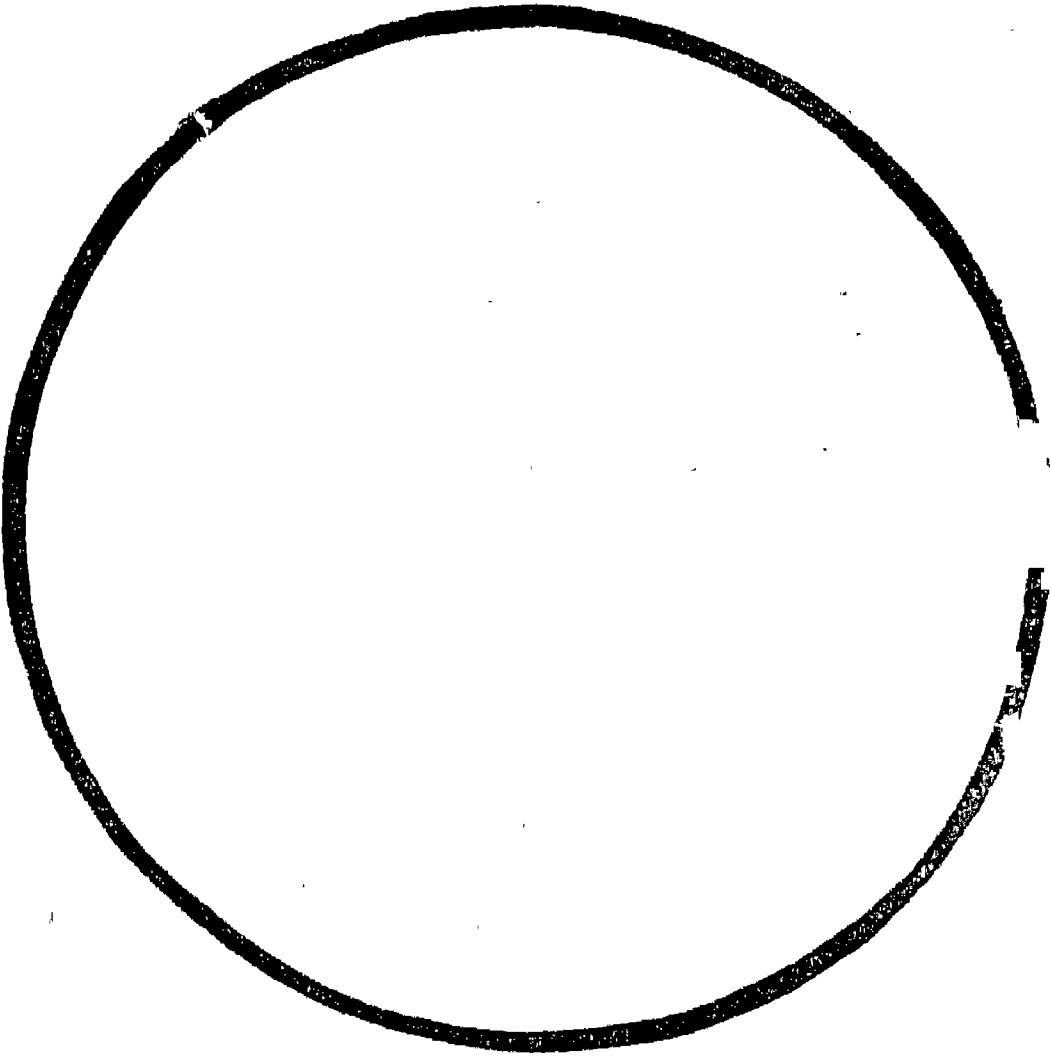
శక్తిగల. సద్గురువుల నాశ్రయించి, పరమాత్మమూల మంత్రము లగు ద్వాదశి పంచదశి షోడశి మంత్ర-మంత్రములమంత్ర సారములందెలసి బ్రహ్మవిదులై నిరంతర నిశ్చలసమాధి పరులై బ్రహ్మనిష్ఠచేత పరబ్రహ్మైక్యము పొంది, యీ జన్మమును తరింప జేసికొని పునర్జన్మ బంధమును దప్పించు కొనవలెను.

శు— అయ్యా ఆ పరమాత్మ స్వరూప మార్గమెట్టిదో నూత్నముగ వివరింప గోరుచున్నానని మనవిచేసెను. ఇట్లు చేయగా వ్యాసుండు సంతోషించి యిట్లను చున్నాడు.

వ్యాసుడు శుకయోగికి పరమాత్మ స్వరూపము దెల్పుట

శుకా— అలకింపుము. శ్రీమదనంతుండు నిత్యుండు నిరాధారుండు నిరామయుండు అఖండ స్వరూపుడు నిష్కళంకుండు నిరుపద్రవుండు అద్వితీయుండు నిరాభాసుండు నిరంజనుండు నిర్వచనుండు నిర్విశేషుండు నిరతిశయుండు నిశ్చలుండు నిత్యానందుండు నిర్విచారుండు సర్వసాక్షీయు సత్య స్వరూపుండు నిష్కర్ముండు కరచరణాద్యవయవహీనుండు జాతి కుల నామవర్జితుడు శ్రీ-పురుష - సపుంసక రూపవర్జితుడు ఆకార రహితుడు జన్మమరణాద్యవస్థలు లేనివాడు పుణ్య పాప కర్మ వర్జితుడు సమరసగుణుండు మహత్తత్త్వైక రూపుండు తిగుణ రహితుండు సర్వవ్యాపకుండు నిర్వికల్పుడు నిస్సంకల్పుడు పరమపవిత్రుడు ప్రపంచ సంబంధ రహితుడు యే వస్తువునందంటనివాడు కేవలాత్ముండు పరిపూర్ణుండు బయలుస్వరూపుండు సజాతీయ విజాతీయ స్వగతభేద రహిత నిర్గుణ పరబ్రహ్మగా నుండెను.

మాయ ఉత్పత్తి కారణము

ఈ చక్రాకారముగ వ్రాసియున్న మండలమును 14 కోట్ల- 56 లక్షల యోజనములు యెత్తున్న 12 కోట్ల 85 లక్షల యోజనముల విశాలముగల బ్రహ్మాండమున కతీతమగు - నిరామయ - నిరంజన నిర్గుణ పరబ్రహ్మముగా నిశ్చయముగా నమ్మి విచారించేది.

జగత్సృష్టికి పరబ్రహ్మయందు మాయాశక్తి యుత్పత్తి కాలములు 3 పద్మముల 54 మహాఖర్వముల 69 ఖర్వాల 12 న్యర్బుదాల 25 అర్బుదములకు మాయ ఉత్పత్తి.

- 3 - 54 - 69 - 12 - 25 సం॥ మాయ
 3 - 46 - 91 - 62 - 24 ... నాదము
 3 - 39 - 14 - 12 - 23 ... పూహ
 3 - 31 - 36 - 62 - 22 ... కాలము
 3 - 28 - 87 - 45 - 55 ... బిందువు
 3 - 26 - 28 - 28 - 88 ... అర్థచంద్రం
 3 - 23 - 69 - 12 - 21 ... కుండలం
 3 - 21 - 9 - 95 - 54 ... దండం
 3 - 18 - 50 - 28 - 87 ... తారకం

అధోశక్తి కుండలి

- 3 - 15 - 91 - 62 - 20 ... తారకము
 3 - 10 - 73 - 28 - 86 ... దండము
 3 - 5 - 54 - 95 - 52 ... కుండలం
 3 - 0 - 36 - 62 - 18 ... అర్థచంద్రం
 2 - 95 - 18 - 28 - 84 ... బిందువు

ఊర్ధ్వ ప్రణవకుండలి

- 2 - 89 - 99 - 95 - 50 ... యకారం
 2 - 87 - 40 - 78 - 83 ... వకారం
 2 - 84 - 81 - 62 - 16 ... శకారం
 2 - 82 - 22 - 45 - 49 ... మకారం
 2 - 79 - 63 - 28 - 82 ... సకారం

పంచాక్షరి

- 2 - 77 - 4 - 12 - 15 ... మానసబ్రహ్మ
 2 - 58 - 89 - 95 - 16 ... చాక్షుషబ్రహ్మ
 2 - 40 - 75 - 78 - 47 ... వాచకబ్రహ్మ
 2 - 22 - 61 - 61 - 78 ... శ్రావణబ్రహ్మ
 2 - 4 - 47 - 55 - 9 ... నాసత్యబ్రహ్మ
 1 - 83 - 36 - 38 - 40 ... అండజబ్రహ్మ
 1 - 68 - 19 - 20 - 71 ... పద్మజబ్రహ్మ

సప్తబ్రహ్మ తత్వములతో బ్రహ్మాత్పత్తి కాలము

- 1 - 50 - 5 - 50 - 2 ... అర్బుదములకు

బ్రహ్మ ఉత్పత్తి

- 1 - 42 - 28 - 0 - 0 ... విష్ణువు
 1 - 34 - 50 - 50 - 0 ... ఈశ్వరుడు
 1 - 26 - 72 - 99 - 9 ... ఇంద్రుడు
 1 - 18 - 95 - 49 - 8 ... సూర్యుడు

పంచమూర్తులు

- 1 - 11 - 17 - 99 - 7 ... హకారం
 1 - 5 - 97 - 65 - 73 ... యకారం
 1 - 0 - 79 - 32 - 39 ... రకారం
 0 - 95 - 60 - 99 - 5 ... వకారం
 90 - 42 - 65 - 71 ... లకారం

పంచతన్మాత్ర లుత్పత్తి

85 - 24 - 32 - 32 ... ఆకాశం

82 - 65 - 15 - 70 ... వాయువు

80 - 5 - 99 - 3 ... అగ్ని

77 - 46 - 82 - 36 ... జలం

74 - 87 - 65 - 69 ... భూమి

72 - 26 - 49 - 2 ... సృష్టి

పంచభూతములు

ఈ నిర్గుణ పర బ్రహ్మమును చూచు చుండియు గ్రహించ చాలరు. యెంత విద్యానంతులుగాని యెంత ధీమంతులుగాని యీ మర్మము తెలియ చాలరు. సాంఖ్య తారకా మనస్కవిధులు తెలిసినా యీ నిర్గుణ బ్రహ్మమును తెలియ చాలరు. గురు సూచన వలన గాని గురి పడదు. ఈ నిర్గుణ బ్రహ్మసంబంధ మంత్ర త్రయమును గలదు. ద్వాదశి, పంచదశి, షోడశీ, మంత్రములు-సంకల్ప-కరన్యాస-అంగన్యాస-ధ్యానములతో నున్నవి. ఇవి సిద్ధిబొందిన వారికి 'మాయ మాయమాయే మరియేమి లేదాయే' అను వాక్య ప్రకారము దృష్టాంతము బ్రహ్మవిదులైన మహానుభావులున్నా బ్రహ్మ-విష్ణు ఈశ్వరాది దేవతలున్నా తడవులేక సేవింపు చుందురు. యీ పర బ్రహ్మమును సేవింపక నిజమోక్షము నందలేరు.

వ్యా — మాయ ఉత్పత్తి = 3 పద్మముల 54 మహా ఖర్వముల సం॥ నాడు 'బ్రహ్మణోరవ్యక్తః' అను సూత్రమును బట్టి విచారించగా నిర్గుణ పరబ్రహ్మము యే ప్రమేయములేక అప్రమేయుడై యుండగా యీ పరబ్రహ్మమునందు అవ్యక్త మాయ నిర్గుణ బ్రహ్మమునందు అకారణముగా జనించి మూల ప్రకృతియై రవి చంద్ర ప్రకాశ జ్యోతివలె స్వయంభువై కాల క్రమంబున పంచవర్ణ కళలతో ప్రభవించె. తర్వాత జీవ బ్రహ్మత్మకముగా అల్పమధ్యాధిక గతు ప్రథమమున సాత్విక గుణముచే శాంతము వహించి శ్వేతచ్ఛాయతో ప్రకాశించి మరల రాజసగుణ ప్రవర్తనమున రక్తచ్ఛాయతో ఉగ్రగుణ స్వభావముగా నావిర్భవించి, పిమ్మట తామసగుణ వ్యవహార ముగా నీలవర్ణ కళతో ప్రకాశించి తామసోగ్రగుణ వ్యవహారముతో విజృంభించి ఇట్లు త్రిగుణ సంభూత మాయావిలాస కారణమై సమర్థతా శక్తివంతమై ప్రకాశించె.

3 పద్మముల 54 మహాఖర్వములకు యీ మూల ప్రకృతి స్వయంభువై తనంతట తాను చంద్రునియందు శీతలము వలె, సూర్యునియందు వేడి వెలుగువలె, మణులయందు కాంతివలె, పుష్పములయందు సుగంధమువలె, జలమునందు జలమాలిన్యమను పాచివలె, దధియందు నవనీతమువలె, నువ్వులయందు తైలమువలె, తర్కితదారువం దగ్నివలె, మహా తేజోవంతమై చిత్రవిచిత్ర కళలతో శుభశోభితమై పంచవర్ణ రూపంబులై, కళావంతమై, వస్తువులయందు పంచ వర్ణములై, పడ్రాసరూపంబులై, మృదులమై శాంతమై

మాయాశక్తి పరబ్రహ్మమునందు ప్రతిఫలించియు అవినా
భావ సంబంధముగ వుండి లేనట్లు లేక యున్నట్లు తనంతట
స్వయంభువై యుద్భవించి తాను వేరై తనశక్తిసామర్థ్యము
అతి చన స్వభావమున సృష్టికి ప్రధానమై వామభాగంబున
సృష్టిన్నీ, ఊర్ధ్వమున స్థితిన్నీ, కుడి దక్షిణ భాగమున లయం
బును, శక్తి కుండలియై స్వాధిష్ట బ్రహ్మస్థాన మనంబడి
యోన్యాకారమై సృష్టికి మూలమై స్థితిలయముల కాలవాలమై
కామేచ్ఛామోహములకు మూలకారణమై సంగమ కర్మకు
స్థానమై శాంతాగ్ని మండల స్వరూపమై పీఠాకారమై శ్రీ చక్ర
రూపమై పంచశక్త్యాత్మకమై భూత - భవిష్య - ద్వర్తమాన
ముల కాలసూచకమై తన స్వయంభువత్వశక్తిచేత ప్రభవించి
మహిమగలిగి స్వసమర్థతచేతనే నిర్గుణ బ్రహ్మమును సాహ్యము
గొని విజృంభించి నిర్గుణ బ్రహ్మ మం దావరించి నిర్గుణ
బ్రహ్మమును సగుణ మాయాశబళిత విరాడ్బ్రహ్మ స్వరూపం
బేర్పరచి శుద్ధ జ్యోతిర్మయాకారమై యీచిచ్ఛక్తి వలన
శబ్దరూప కారణంబు గలిగె. యెట్లనగా,

వ్యా — నాదోత్పత్తి కి ప 46 మ ఖర్వముల కి పద్మ
ముల - 46 మహా ఖర్వముల సంవత్సరముల కాలమునకు
మాయాశక్తి త్రిగుణాంశా బలమున విజృంభించి-అల్ప-మధ్య-
అధిక గతుల - అకారస్వరమున ప్రథమమున - ద్వితీయమున
ఉకారస్వరముగాను తృతీయమున - హల్మాత్రమకారముగా
యీ అక్షర త్రయమున హ్రస్వ “ఓం” అను శక్తి హంశమగు
అథో ఓంకారము జనించే “ంృ”. అంతట సృష్టి విస్తరించని

కారణమున దీర్ఘముగా నాలోచించి, నిర్గుణ బ్రహ్మవరణమును సాహ్యముగా గ్రహించి ద్విగుణముగా నావరించి విజృంభించి స్ఫుటాస్ఫుట శబ్దములు-వాక్కులు-వచనములు సూత్రములు శ్లోకములు శృతులుగా భాషాశబ్దములు వివేక పజ్జచే త్రిగుణ పద్ధతుల ననుసరించి క్షమాభివృద్ధిగా దశదిశ లాక్రమించి సర్వావరణంబులు నిండి ప్రకాశించి శబ్ద బ్రహ్మ రూపంబయ్యె.

ప్రపంచోత్పత్తి పూహ ప్రారంభము 31 - ప - 39 మ ఖర్వాలు 31 పద్మముల 39 మహాఖర్వముల సంవత్సరముల కాలమున సంపూర్ణ జీవ బ్రహ్మ రూపంబున గుణత్రయ మర్యాదను ప్రపంచోద్భవ సృష్టి-స్థితి లయాదుల నూహింపదొడగె యెట్లనగా: సూర్య-చంద్ర-అగ్నిమండల స్వరూప కారణంబు లగు అక్షరత్రయము నాధారముగా జేసి పంచభూత సహిత దేహముల సృష్టించుటకు తాను యత్నించి ద్విగుణముగా నిర్గుణ బ్రహ్మ నాశ్రయించి సగుణ విరాడ్బ్రహ్మ రూపమును సృష్టించి, పరిచర్యోపచార క్రమంబుల సకల లక్షణాంతరములు తన స్వయంభువత్వ శక్తిచేత సంపూర్ణజీవ విరాడ్బ్రహ్మ స్వరూపంబు నేర్పరచె యెట్లనగా :

తాను స్వయంభువత్వ శక్తిచేత, విజృంభించి ఆలోచించగా 31 పద్మముల, 31 మహాఖర్వములనాడు కాల ప్రమాణమును విమర్శింపదొడగె, యీ విషయము ప్రళయ కాలమును విమర్శచేయు ఘట్టమున సంపూర్ణముగా, కాల ప్రమాణము తెలియగలదు.

యీ మూల ప్రకృతి యను మాయాశక్తి, స్వయం భువత్వశక్తి చేతనే 3 పద్మముల 28 మహాఖర్వముల సంవత్సరముల నాటి కాలమున ప్రణవ విరాడ్బ్రహ్మమును సృష్టించుట యెట్లనగా :

ప్రణవ పంచాకారముల సృష్టి - 31-28 మ ఖర్వములు.
 శ్లో. ప్రథమం తారకం చైవా ద్ద్వితీయం దండ ముచ్యతే |
 తృతీయం కుండలాకారం చతుర్థం అర్థ చంద్రికం | పంచమం
 బిందు సంయుక్తం | ఓ ఖితి జ్యోతిరూపకం || యీ సూత్ర
 క్రమంబున, యీ మూల ప్రకృతి యను మాయా శక్తి, ప్రథ
 మంబున తారక రూపముగాను, ద్వితీయమున దండాకారము
 గాను, తృతీయమున కుండలాకారముగాను, చతుర్థమున అర్థ
 చంద్రాకారముగాను, పంచమమున బింద్వాకారముగాను
 ప్రబలమై అధోప్రణవ కుండలీ శక్తిగా స్వయంభువత్వ
 సామర్థ్యముచేత విజృంభించి ద్విగుణముగా పురుషాంశమున
 ఉర్ధ్వ ఓంకార, మాయాశబళిత విరాడ్బ్రహ్మమును సృష్టించ
 నించి ౧ మొదట తారకాకారముగాను, రెండవ తూరి-౨-
 దండాకారముగాను- మూడవ తూరి-౩- కుండలాకారముగాను
 నాలుగవ తూరి-౪- అర్థ చంద్రాకారమును చేర్చగా-౫- అను
 అక్షరాకారము కాగా అయిదవ తూరి ఓంబిందువును శిఖను
 చేర్చగా 'ఓం' అను పూర్ణ ఓంకార మాయాశబళిత,
 విరాడ్బ్రహ్మ స్వరూపంబయ్యె. యీ ఓంకారమును, ఆది
 విరాడ్బ్రహ్మమని కొనియాడుదురు. 3 పద్మముల 18 మ-
 ఖర్వములు.

శ్లో॥ ఓంకారం బిందునయ్యుక్తం । నిత్య ధ్యానంతు
యోగినాం । కామదం మోక్షదం చైవా । ఓంకారాయ
నమోన్నమః ॥ యీ ఓంకారము జపించి పరమ సిద్ధులయ్యెదరు.
అట్టి యోగులకు కోర్కెలు నమకూరుటయు, మోక్షము
పొందుటయు సిద్ధించును- భూత భవిష్య ద్వర్తమానములు
తెలియును. దేవతా దర్శనములున్నా అగును. ఇందున కెలాటి
సందేహము పడరాదు.

ఓంకారమందు పంచాక్షరి యుత్పత్తి -2 పద్మముల
95 మ- ఖర్వములకు ప్రణవ పంచాకార కళలయందు అనగా
31 పద్మముల 31 మహాఖర్వములనాడు విరాట్పక్తి వలన
విమర్శింపబడిన 31 పద్మముల 28 మహాఖర్వముల సంవత్సర
ములనాడు అఖండ మండలాకార స్వరూపంబగు బిందు
వున్నా, 31- 28మ - ఖర్వముల కాలమునకు, జలప్రవాహ
కారణమగు అర్ధచంద్రాకారమున్నా, 31- 28మ - ఖర్వముల
కాలమున ప్రళయాగ్నిమండల స్వరూపకారణంబగు కుండలా
కారం బేర్పడి 31 ప - 21 మ - ఖర్వముల సంవత్సర
ములకు జగత్సృజన ప్రవాహ సప్తవాయురూప కారణంబగు
దండాకారం బేర్పడియె. 31 ప - 18 మ - ఖర్వముల నాటికి
జీవాంకుర శక్తి ప్రధాన కారణంబగు తారకాకారం బేర్పడియె.
ఈ పంచాకార కళలే, ప్రణవశబ్ద బ్రహ్మంబై తదంశలే
పంచాక్షరికి కారణంబులయ్యె యెట్లనగా:

పంచాక్షరి యుత్పత్తి క్రమము

3 ప-15మ - ఖర్వములకు లక్ష్మీహంశ గల జీవ బ్రహ్మాంకురంబగు తారకాకారంబున - (న) కారంబును, ప్రాణి బలరూప కారణంబగు, వాయువు నందు, దండాకార మున (మ) కారంబును, శాంతాన్ని మండల తేజోబల కారణంబగు, కుండలాకారంబున (శ) కారంబును, ప్రాణ రక్షణ కారణ అర్థ చంద్రాంశంబున, (వ) కారమున్నూ, అఖండ మండలాకార ఆకాశాంశమున, బిందువు నందు, (య) కారమున్నూ, చేరి పంచాక్షరి యయ్యె. యీ పంచాకార ములు 5- సంవత్సరములకు అనగా 2 పద్మముల 95 మహా ఖర్వాల కాలమునకు, ప్రణవ పంచాకారములున్నూ, 2-పద్మముల 78 మ-ఖర్వములకు పంచాక్షరి యుత్పన్నమయ్యె. యీ పంచాక్షరి మోక్షమును, సర్వసిద్ధుల నిచ్చును.

పంచాక్షరి ధ్యానము

యీ పంచాక్షరి ధ్యాన జపాదులవలన మనస్సు శుద్ధి గలిగి జ్ఞానోత్పత్తి గలిగి సర్వ సంశయములు, సర్వ శత్రు బాధలు శమించి జయము పొంది, హోమాప్యకాల సూచనలు దెలియుచు మనోల్లాసము గలిగి జనులు స్నేహము చేయు టయు సర్వజీవులు సమ ధర్మమున నుండును.

పంచాక్షరీ ధ్యాన శ్లోకములు

శ్లో॥ ఓంకారం బిందు సంయుక్తం నిత్యధ్యానంతు యోగి
నాం! కామదం మోక్షదం చైవా ఓంకారాయ నమోన్నమః ॥

శ్లో॥ నమంత ఋషయోగీనాం నమోధ్యా సిరసాంగనా
నమంత దేవ దేవేశ నకారాయ నమో న్నమః॥

శ్లో॥ మహాదేవం మహాత్మానం, మహాధ్యానం పరా
యణం మహాపాప వినిర్ముక్తం, మకారాయ నమో న్నమః॥

శ్లో॥ శివం శాంతం జగన్నాథం లోకాను గ్రహకారణం
శివమేవ పరందైవం శివకారాయ నమో న్నమః॥

శ్లో॥ వామనం వృషభం యంత్రం వాసుకీ కంఠ భూష
ణం వామశక్తి ధరం దేవం వకారాయ నమో న్నమః॥

శ్లో॥ యంత్ర యంత్రస్థితం దేవం యంత్ర సర్వార్థ
సాధకం యంత్ర యంత్రేశ దేవేశం యకారాయ నమో న్నమః॥

శ్లో॥ షడక్షర మిదం స్తోత్రం, ప్రాత రుద్ధాయ
యః పఠేత్ జనయత్ర కృతం నిత్యం సర్వపాప నికృంతనం॥

యీ పంచాక్షరి ధ్యాన జపాదులు సర్వారిష్టములు
హరించును. యీ పంచాక్షరికి సంకల్పము కరన్యాసము-
అంగ న్యాసము-ధ్యానము-దిగ్బంధనము - కవచములున్నా
గలవు. ఇవి నిత్య ధ్యాన పారాయణ చేయువారికి నూతన
జ్ఞానము గలుగును. సర్వారిష్టములు తొలగి, స్వేచ్ఛా పరు
డగును. యీ పంచాక్షరి యందుగల 5 అక్షరములకు 5 మంత్ర
ములున్నా, కరన్యాసాక్షరముల వలన 5 మంత్రములున్నా,
అంగన్యాసమున 6 మంత్రములున్నా, చేరి 11 మంత్ర
ములున్నా, దశమంత్ర పల్లవములతో 10 మంత్రములున్నా,
పంచభూత మంత్రములున్నా, సూర్య చంద్రాగ్ని స్థాన

ముల బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర మంత్రములు కలిసి, ఈశ్వర అష్టమూర్తి స్వరూప ధ్యాన - జప పూజామంత్రములున్నా, అనంతములుగా నున్నవి. అన్ని మంత్రములు వ్రాయుట దుస్సరము. ఆయా మంత్రముల బీజములు మాత్రము ఇచ్చట వ్రాయు చున్నాను. గ్రంథ విస్తర భయమున్నా, గలదు. పీఠితో ముగించుచున్నాను.

ఓంకార విరాట్టు మహిమ

శ్లో॥ ఓ మిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ ధ్యేయం సర్వముము త్సుభిః | ఓ మిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మవ్యా హరన్నామనుస్మరన్ ప్రయాతి త్యజందేహం నయాతి పరమాంగతిం | ప్రాధాన్యం శూయతేశృత్వా ప్రణవస్యజాపాదిషు తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన ప్రణవైకపరోభవేత్ | జపజ్ఞానాత్తథాధ్యానా నాన్యద్భిక్షోస్తు శోధనం | తస్మాత్తాని తథాకుర్యాత్ ద్యుతిశుద్ధ్యర్థమాత్మనః .

ఇది విరాడ్బ్రహ్మ స్వరూపమగుటచే దీని కన్యముగా మించినది లేదు. ఇది త్రిమూర్త్యాత్మకము. ప్రథమ ద్వితీయ మూర్తులు స్వరవ్యంజనాత్మకములు. తృతీయమూర్తి అతి సూక్ష్మములు, అని యోగులు ధ్యానింతురు. పరమాణువు అర్థాంశము. నిర్గుణ ప్రకాశము. అక్షయమైయుండు. ఇది యెరిగిన ముక్తిలభించును. జ్ఞాన తేజస్సు గలుగును. అకారము తేజస్సున్నా, ఉకారము తరమున్నా, మకారము అతి సూక్ష్మమున్నా కలిసి ఓంకార మయ్యెను. అకారము బ్రహ్మ. స్వరూపము, ఉకారము విష్ణు స్వరూపము, మకారము రుద్ర

స్వరూపము అని తెలియవలెను. నిత్య నిర్మల నిర్గుణము ఓంకార మయ్యెను. దీని నుచ్చరించి - జపించి స్మరింపుచున్న యోగసాధన కల్పించును. యోగారూఢునకు సర్వసిద్ధుల నిచ్చును.

యోగాభ్యాసము

ఇట్టి ప్రణావమును పూరకమున 2 రేచకమున 2 కుంభ కమున 2 ను ఇట్లభ్యసించినను నియామకమున క్రమ వృద్ధిగా చేయుచుండిన అభ్యాసమున స్థిరపడును. తర్వాత 12 ప్రణావము లుచ్చరించునంత కాలమును, తర్వాత 24 ప్రణావము లుచ్చరించు నంతకాలమున్నూ, తర్వాత 36 ప్రణావము లుచ్చరించు నంతకాలమున్నూ యిట్లు కాలక్రమాభివృద్ధివలన యోగారూఢత గల్గును. జలచర స్థలచర క్రూర జంతువుల వలన యోగ నిష్ఠునికి బాధలంటవు. సర్వజంతు వశీభూతములగును. వశ్యసిద్ధి లభించి సిద్ధుడగును. గుణత్రయ వికారములు వదలవలెను. యీగ్రంథమున అధ్యాత్మఖండమున గుణత్రయ వివరణము వ్రాసియున్నది. అది చూచేది.

యోగులు నిత్యధ్యానము చేయు పంచరత్నములు

శ్లో॥ నాహం దేహీ నేంద్రియాణ్యంత రంగో
నాహంకార ప్రాణ వర్గోన బుద్ధిః దారా పుత్ర క్షేత్ర విత్తాది
మారః. సాక్షీ నిత్య ప్రత్యగాత్మా శ్శివోహం॥

శ్లో॥ రజ్జు జ్ఞానాద్భృతి రజ్జో యథాహి సత్యం జ్ఞానా
ద్భృతి రజ్జో యథాహి సత్యం జ్ఞానాదాత్మనో జీవభావః॥

అప్రోస్తాహీ భ్రాంతి నా శోహిగజ్జః | జీవో నా మం దేశి
కోక్త్యా శివోహం॥

శ్లో॥ ఆధాతీదం విశ్వమాత్మాన్య సత్యం | సత్యం జ్ఞానా
నంద రూపో విమోహాత్ | నిద్రామోహ స్వప్నతస్తస్య
సత్యం శుద్ధః పూర్వోదేశికోక్తా శివోహం॥

శ్లో॥ జాతో నాహం సప్రవృద్ధోన నప్తః | దేహస్యోక్తా
ప్రాకృత సర్వ ధర్మాన్ | కర్మత్వాది శ్చిన్నయాశ్చాస్తి
నాహం | కారశ్చైవ హ్యత్మనోమే శివోహం॥

శ్లో॥ ముక్తో నాన్యత్కించి దత్రాస్తి విశ్వం | సత్యం
చాహ్యం వస్తు మాయోప క్లుప్తం | అన్యచ్ఛాంత్యం | ద్భాసమా
నం స్వతుల్యం మయ్యం ద్వైతే భాతి కస్మాశ్శివోహం॥
సర్వం సద్గురు దేవార్పణమస్తు.

ఓంకారమందు జనించిన

అధర్వణవేద మంత్రబీజాక్షర సూత్రములు

శ్లో॥ అకారం మాతృబీజంచ ఆకారం పాశబీజకం |
మాయాబీజం ఇకారంతు | ఈకారంతు మహాత్మనః | ఉకారం
వర్ధనం బీజం | ఊకారోచ్ఛాటనం తథా | ఋకారంగణ బీజంతు |
ఋకారం మోహనం తథా | ృకారం ద్వేషణం బీజం
ౌకారోచ్ఛాటనం తథా | ఎకారం శ్రీసశం చైవా ణకారం
పురుషవశ్యకం | ఓకారం లోకవశ్యంచ ఔకారం రాజవశ్యకం |
అంకారం రాజవశ్యంచ ఆకారం అశ్వవశ్యకం॥ ఆకారం
మృత్యునాశంచ అమృత ప్రాణబీజ ఇతి.

శ్లో॥ కకారం కామబీజంచ। ఖకారం గమనం తథా।
 గకారం గణపతించైవా। ఘకారం స్తంభనం తథా। జకారం
 పుణ్యబీజంచ। చకారం చంఢికాబీజం। ఛకారం భద్రకాళికాం
 జకారం చంద్రబీజంచ। ఝకారం రుద్రబీజకం। ఞకారం శూల
 బీజంచ। టకారోచ్ఛాటనం తథా। ఠకార స్తంభనం బీజం। డకారం
 గరుడం తథా॥ ఢకారంచ కుబేరంచ।ణకారం యక్షబీజకం।
 తకారం ధనబీజంచ। ధకారం సూర్యబీజకం। దుర్గాబీజం దకా
 రంచ। ధకారం ధర్మబీజకం। నకారం భూమిబీజకం। పకారం
 వీరభద్రంచ ఘకారం దేవబీజకం। బకారం అశ్వినీబీజం। భకారం
 భద్రకాళికాం మకారో రుద్రలక్ష్మీంచ యకారం వాయుబీజకం।
 రకారం అగ్నిబీజంచ లకారం శక్తిబీజకం। వకారో మృత్యు
 బీజంచ శకారం లక్ష్మీబీజకం। షకారం సూర్యబీజంచ। సకారంచ
 సరస్వతీ। హకారం దేవమాకాశం। శకారం భూమిబీజకం।
 షకారం శ్రీనృసింహంచ। ఇత్యాసాబీజ నిర్ణయం అకారాది
 షకారాంతం సమాసా పరికీర్తితం.

బీజదేవతా భేదములు

అకారం బ్రహ్మబీజం। ఆకారం మాయాబీజం। ఇకారం
 విష్ణుబీజం। ఈకారం మాయాదేవతబీజం। ఉకారం లోక దేవతా
 బీజం। ఊ పృథ్వీ బీజం। ఋవిధిదైవతబీజం। ౠ శిఖండిబీజం
 ౞ ఆకర్షణ బీజం। ఏ వీరభద్ర బీజం। ఐ సరస్వతి బీజం। అనంద
 బీజం। వాగ్భవ బీజం బ్రహ్మ బీజం.

సర్వమంత్ర బీజములు

ఓం వ్రణవబీజం । ఈశ్వరబీజం । విరాడ్బీజం శంకర
 బీజం । అం మహేశ్వరబీజం । ఆః కాలరుద్రబీజం । కం అగ్నిబీజం
 క్రాం అంకుశబీజం । ఖం మారణబీజం ఘం స్థంభనబీజం బైరవ
 బీజం । జం ప్రాణబీజం కాలబీజం జకారం భద్రబీజం జాతవేద
 బీజం । ఝం మంత్రబీజం । అర్ధనారీశ్వరబీజం । ఇం పరమాత్మబీజం
 టకారం పార్థివబీజం । డకారం భార్గవబీజం । ఢం ధనబీజం
 ణం నందిబీజం । థం పరాశక్తిబీజం । దం వరుణబీజం । ధకారం
 ధర్మబీజం । నైరుతిబీజం । నం నిర్వికల్పబీజం । పం పాశబీజం
 ఫం వాసుదేవబీజం । పాశుపతబీజం । బంత్రిమూర్తిబీజం । భం భార్గవ
 బీజం । మం పార్వతిబీజం । రం రుద్రబీజం । లం వృధివీబీజం
 రాజస్థంభనబీజం । వం అమృతబీజం । షం ద్వాదశాత్మబీజం
 నైరుతిబీజం । విద్వేషణబీజం । సం సరస్వతిబీజం । యక్షబీజం
 హం యమబీజం । శివబీజం । శం యమబీజం । ఊం భైరవబీజం
 క్షేత్రబీజం.

దిక్పాలక బీజములు

ఝం ఇంద్రబీజం । రం అగ్నిబీజం । దం యమబీజం
 క్షం నైరుతిబీజం । వం వరుణబీజం । శం వాయువ్యబీజం । ఊం కుబేర
 బీజం । హం ఈశాన్యబీజం । ఖం ఆకాశబీజం । లం వృధివిబీజం
 ఊం అవాంతరబీజం । ఇవి దిగ్బంధనబీజములు. వ్రణవవిరాడ్బ్రహ్మ
 మందు ఆవరింపబడియుండు అధర్వణశాస్త్రవిదు లెరుగుదురు.

బీజవివరణము

శ్రీం లక్ష్మీబీజం హ్రీం మాయాబీజం శక్తిబీజం
 హ్రూం వారాహీబీజం హ్రాం ప్రసాదబీజం ద్రీం ఉన్నతబీజం
 బాణబీజం మదన బాణబీజం సోంచంద్రబీజం హుం రుద్రబీజం
 క్షం భైరవబీజం క్లీం కామరాజబీజం విష్ణుబీజం రం వారాహీ
 బీజం వం అమృతబీజం త్రూం నరసింహబీజం గ్లాం భూమిబీజం
 త్రూం తుంబురబీజం.

మంత్ర బల బీజములు

శ్లో॥ అకారాదమృతప్రాణా, బీజాత్సర్వార్థసాధకం ।
 భక్తార్తరక్షణోద్ధారం క్లీంబీజం కులవర్ధనం॥ ఖేంబీజం మ్హారణా
 గ్నీచ । తంవైరి కుల స్తంభనం । ఘకారం రౌద్రసంహారం । చకారం
 చండికేశ్వరి । ఝకారం మంత్రవిజృంభం । ఢకారం శత్రు
 మారణం । ధం ధందనాది సంపత్తి । భకారం భయనాశనం ।
 మకారం మానసోల్లాసం । యకారం యమభయం హరం ।
 రకారాగ్నిం మారణంచ । లకారం పృథ్విబీజకం । లక్ష్మీవశ్యం
 లాలనంచ । వ-శ-వ-సం-వశ్యబీజకం । ఐం బ్రహ్మమహదా
 నందం । హ్రీం భీషణ మహాత్మదం.

మంత్రదశ పల్లవములు

శ్లో॥ వశ్యాకర్షణమంత్రాదౌ । ద్వేషమారణమధ్యమే ।
 ఉచ్ఛాటనాది మంత్రాంతే । ఇత్యేవం మంత్రపల్లవాః ॥
 వషడ్వశ్యే । ఘటుచ్ఛాటే । హుంద్వేషే । ఖేచమారణే । తంస్తంభే
 వౌషడాకర్షే । నమసంపత్తిమేవచ । స్వాహాశాంతి సధాపుష్టి ।

రిత్యే తే మంత్రపల్లవాః॥ న్యాసబీజములు దశమంత్ర పల్లవములు కలిసి మంత్రమునకు షోడశకళలు పూర్తియగునని అధర్వణ వేద సిద్ధాంతము.

యం.త్రోద్ధా రణ

శ్లో॥ బీజం ప్రాణంచ శక్తించ । వృద్ధి ర్వశ్యాదికం తథా । గాయత్రీ మంత్ర యంత్రాది । ప్రాణస్తాపనమేవచ । భూతదిక్పాల బీజాని । యంత్రస్యాంగాని వైదశ । మంత్ర బీజం శిరోభాగం । దృష్టి బీజంతు పార్శ్వకం । శక్తి బీజ మధో లిఖ్య । ఈశాన్యే వశ్య బీజకం । ఆగ్నేయే ప్రాణబీజంచ । వాయువ్యం భూత బీజకాన్ । ప్రాణ ప్రతిష్ఠా నైరుత్యాం । ప్రాదక్షిణ్యే నయోజయేత్ । ఇంద్రాది గోపబీజాని । గాయత్రీ మంత్ర యంత్రవాన్ ॥

ఓంకార విరాడ్బ్రహ్మ మందు సప్తకోటి మహామంత్ర యంత్ర బీజములుగా । తొలుత ప్రభవించె । చతుర్వేదములు 28 ఆగమముల యందును । హోమా మంత్రంబులై । యజ్ఞాది, వేదముక్కులుగా పరిణమించి । సర్వదేవతా వశీ కరానుగ్రహ సాధకములుగా । నుండు అధర్వణ వేదవేత్తలకు । యీ రహస్యములు తెలిసియుండును । గ్రంథ విస్తర భయముచే ముగించితిని ॥

ష డ ధ్వ వి వరణ ము

అకారాద్యక్షర బీజ వర్నాధ్వము-1- ముప్పది రెండు విద్యల పదాధ్వము -2- అరువది నాల్గు విద్యల కళాధ్వము

3-సప్తకోటి మంత్రబీజ | మంత్రాధ్వము -4- బ్రహ్మాది దేవతల
వలన భువనాధ్వము -5- అధ్యాత్మ మోక్ష విద్యాశాంతి కళా
ధ్వము - 6- యీ షడధ్వములు | ఓంకారంచ చరాచర అను
సూత్రముచేత | సర్వము ప్రణవమందే పుట్టినవి||

బ్రహ్మచైతన్యోత్పత్తి వివరము

2- పద్మముల 79 మహాఖర్వముల కాలమునకు ఓంకార
మందు విరాట్పక్తి ముక్తికాంతారూపమున సర్వ సృష్టికి
మూల కారణమై బ్రహ్మపిపీలికాది పర్యంతము సృష్టి
చేయుటకు మంత్ర రూపమూలములచేత హూమాది కార్య
కర్మరూపములుగా ప్రారంభించి చేయు నవసరమున జీవ
బ్రహ్మరూపంబున మనోవ్యాపార రూపక మానస బ్రహ్మ
రూపోదయంబయ్యె. సకల విషయ పూహారంభ ప్రవర్తన
సంకల్ప వికల్పముల జరిగించు చుండె. ఇది బ్రహ్మరూప
ప్రథమ తత్త్వము. జీవ బ్రహ్మనిష్ఠానము. శక్తియొక్క సృష్టి
వల్లనే బ్రహ్మాండోత్పత్తికి కారణము.

బ్రహ్మచైతన్యోత్పత్తులు

2 పద్మముల 58 మహాఖర్వముల కాలమునకు పంచ
రూపదృగ్గోచరాధీనంబగు చాక్షుష బ్రహ్మతత్త్వము జనించె.
ఇది జ్ఞానేంద్రియ వ్యవహారముల రెండవబ్రహ్మరూపము.

2 పద్మముల 40 మహాఖర్వముల కాలమున స్పృటాస్పృట
వచన సత్యాసత్య వ్యాకరణాదివిశేష సప్తకోటి మహామంత్ర

భాష్యాది కృత్యములు గల వాచకబ్రహ్మతత్త్వము 3 వ బ్రహ్మరూపము.

2 పద్మముల 22 మహాఖర్వముల కాలమున దశదిశాశబ్ద గ్రహణ మాలకించుట, వినుట, విషయము దెలియుట ఇట్టి శ్రవణగ్రాహ్యంబగు శ్రావణబ్రహ్మతత్త్వోత్పత్తి యను 4 వ బ్రహ్మరూపము.

2 పద్మముల 4 మహాఖర్వముల కాలమున సత్యాసత్య వివేక పరిశీలనాది వివేకముగల నా సత్యబ్రహ్మతత్త్వ ముదయించె. ఇది 5 వ బ్రహ్మరూపము.

1 పద్మము 86 మహాఖర్వముల కాలమున స్థూల సూక్ష్మ అనంత కోటి బ్రహ్మాండవలయం బగు 14 కోట్ల 56 లక్షల యోజనముల పొడవున్న 12 కోట్ల 85 లక్షల యోజనముల వెడల్పుగల బ్రహ్మాండవలయాక్రమ విక్రముండగు అండజబ్రహ్మతత్త్వ ముదయించె. 6 వ బ్రహ్మరూపము.

1 పద్మము 68 మహాఖర్వాల కాలమునకు సర్వలోక సృష్టికర్త యగు పద్మజబ్రహ్మ 7 వ తత్త్వము పూర్తియై సంపూర్ణలక్షణ శోభితముగా జనించె. యీ విరాట్పూర్ణ బ్రహ్మను సృష్టించుట కింతకాలవ్యవధి జరిగెను. యీ విరాట్పూర్ణ భువనాభివృద్ధి కారణకర్తయై అధో మధ్య ఊర్ధ్వభాగముల తామస రాజస సాత్వికగుణ మర్యాదలచేత.

శ్లో॥ ఊర్ధ్వే సాత్వికమిత్యాహు ర్మధ్యే రాజస ముచ్యతే॥ అధోగతం తామసంప గుణత్రయ మితీరితం॥ అను

సూత్రక్రమమున సాత్వికగుణప్రవర్తనలచే నుండు యార్థ్యమున దేవతాలోకమున్నూ అనగా స్వర్గలోకమున్నూ, రాజసగుణ ప్రవర్తనలుగల మధ్యభాగమున మానవలోకమున్నూ, తామసగుణ ప్రవర్తనలుగల మూఢకర్మలచేత అధోభాగమున నరకలోకముగాను యీ త్రిలోకముల సృష్టి చేయుటకు, విరాట్పక్షి ప్రథమంబున శుద్ధ జీవచైతన్యమును పద్మజబ్రహ్మగా సృజించెను. 1- ఫద్మం 5- మహాఖర్వముల కాలమున.

విరాట్పక్షిచే త్రిమూర్తు లుత్పత్తి

బ్రహ్మాత్పక్షి యీ మూలప్రకృతి యను విరాట్పక్షి ప్రభవించి తనయందుగల స్వయంభావత్వ శక్తివలన ప్రథమంబున జగదుత్పత్తి చేయుపద్ధతి నవలంబించి రాజసగుణోద్రేకమున బ్రహ్మజన్మాకారమును సృజించె. అప్పటికి 1- ఫద్మం 50 మహాఖర్వముల 5- ఖర్వముల 50 న్యర్బుదముల 2 అర్బుదముల కాలమాయెను. క్రమాభివృద్ధికి రాగా అధిక సుందరాకారుండగుటవలన విరాట్పక్షి విభ్రమచెంది యొక సుందరాకారము ధరించిన స్త్రీయై కామించి నా కామము దీర్చుమనగా బ్రహ్మదేవుండు నీవు మాతృదేవతవు, అది ధర్మము కాదనగా విరాట్పక్షి యిట్లనియె. నాకు జరాయువు బుట్టెను. దానికి నీవు జనించితివి. గనుక నీవు నాకు మనుమడ వయ్యెద వనగా విని సమ్మతించని కారణమున శక్తి కోరిక తీరలేదని కోపించి నీవలన సృష్టిభంగమై యత్నము సాగని

కారణమున బ్రహ్మను శక్తి సంహరించె. తర్వాత రాజసవృత్తి వలన ప్రయోజనము లేదని ఆవృత్తి చాలించి తర్వాత.

విష్ణువృత్తి

1- పద్మ 34 మహాఖర్వములకు సాత్విక గుణవృత్తి నవలంబించి పరమసాత్వికగుణమూర్తియగు విష్ణువును సృజించెగ. పరమసాత్విక మూర్తియై - శాంతవృత్తి గలిగి సకలసుగుణగుణాభిరాముడై వృద్ధికి వచ్చుచు. ప్రకాశింపుచుండగ సృష్టికి కారణంబగు కామేచ్ఛను దెల్పెగ. సమ్మతించని కారణమున ఆ విష్ణువును పనికిరావని ప్రచండ కోపావేశంబున సంహరించె. ఆయుగము శాంతించక సాత్విక రాజసములు పనికిరా లేదని ప్రచండతామసరోపావేశమున.

ఈశ్వరోత్పత్తి

* శాంతించక తామసరాద్రావేశమున ఈశ్వరు సృష్టించగ. అభివృద్ధికి వచ్చుచు, శక్తియొక్క సంకల్పరూపేచ్ఛను దెలియ. పరచగా కొంతకాల మాలోచించి శక్తిసంకల్పమును మార్చి స్వయముగా శిష్టాచారము లేర్పరచ దలంచి తగిన యాధారములకొరకు యోచించుచు నీయిచ్చదీర్చుట కాలోచించుచున్నాను. కొంతతడవు నిదానించవలసినదని చెప్పగా శక్తి ఆశవదలక నిరీక్షించుచుండగా.

ఈశ్వరుండు శక్తివలన సర్వరహస్యములు దెలియుట

ఈశ్వరుండు శక్తివలన సాత్విక రాజస తామస గుణధర్మములు భూత భవిష్యద్వర్తమాన విషయవిమర్శలు.

ఉత్పత్తిస్థితిలయక్రమములు పంచవేదముల ధర్మకర్మానుష్ఠాన విధులు ఉపనిషద్రహస్యములు షట్సామ్రాజ్యవిధులు అష్టావింశతి ఆగమకర్మములు సృష్టివిధానములు పోషణవిధానములు మారణక్రమములు శిక్షాదిక్రమంబులు రక్షణక్రమములు శాపానుగ్రహసమర్థతలు భక్తరక్షణవిధులు శతృశిక్షణాది విధులు మహాత్పురుష లక్షణములు అగ్ని నేత్రము డమరుకవిద్య భరతనాట్యవిధులు ఇంద్రజాలమహేంద్రజాల టక్కు రమార గోకర్న గజకర్న విద్యలు ఈశ్వరుండు శక్తివలన గ్రహించి బ్రహ్మవిష్ణువులను సజీవులంజేసి బ్రహ్మకు సృష్టిక్రమము విష్ణువు జీవపోషణ కర్తృత్వమునూ ఈశ్వరుడు మారణ శోషణకర్మములునూ సర్వవిద్యారహస్యములు గ్రహించి త్రిమూర్తులేకమై బ్రహ్మ విష్ణువులకు విద్యాలోపంబులు దీర్పించి విరాట్భక్తివలన సర్వసంశయములు దీర్చుకొని నిత్యానుష్ఠానములు క్రమములు దప్పక ప్రవర్తింపుచుండిరి. మరియు తర్వాత.

త్రిశక్తు లుత్పత్తి

1 పద్మ 26 మహాభర్వముల కాలమున యొక సమ యంబున విరాట్భక్తి త్రిమూర్తులను ప్రార్థింపగ విని తెలియని వారివలె నిరీక్షించి చూచుచుండిరి. గాని ప్రతినమాధానము లేకయుండగా యీ శక్తి తనసృష్టి యిచ్చాకారణ విధానమున ప్రార్థించి తన కామేచ్ఛను దెల్పగ నీ విషయమే ఆలోచించు చున్నాము. కొంచము నిదానించమని చెప్పగా విని మనశ్శాంతి

బొందియుండె. యిట్లుండగా యొక సమయమున మరియొకతూరి శక్తి ఆ విషయము మందలించగా!

విరాట్కుక్తి మాయాతనువు ఈశ్వరుండు అగ్ని నేత్రము ధరించి క్రూరదృష్టితో వీక్షింపగ విరాట్కుక్తి ఈశ్వరనేత్రాగ్ని దృష్టివలన దగ్ధమై భస్మరూపంబయ్యె ఆభస్మము త్రిమూర్తులు శక్తి యిచ్చిన మంత్రబలముచేత మూడు భాగములుచేసి ముగ్గురున్నూ మంత్రోదకములతో చల్లి అనష్టానము పూర్తి యగువరకు చేయగా క్రమముగా.

పార్వతీ లక్ష్మీ సరస్వతు లుత్పత్తి

1 పద్మం 25 మహాఖర్వములు విష్ణువువద్ద పార్వతీయు, బ్రహ్మవద్ద లక్ష్మీయు, ఈశ్వరునివద్ద సరస్వతీయు, ఉత్పత్తియై, బ్రహ్మ సరస్వతీనిన్ని, విష్ణువు లక్ష్మీనిన్ని, ఈశ్వరుడు పార్వతీనిన్ని భార్యలుగా గ్రహించిరి. అంతట త్రిమూర్తులున్నూ, త్రిశక్తులున్నూ, ప్రత్యేకము వారివారి అవసరములకొలది సృష్టిక్రమములు, విచారించుచుండిరి.

విరాట్కుక్తి ప్రభావము

విరాట్కుక్తి మాయాతనువు దగ్ధమై ఆత్మప్రాయముగా పార్వతికి ప్రత్యక్షమై నీవు జగన్మాతవై జగద్రక్షణకర్తృత్వము వహించి ముందు త్పత్తికాబోవు 14- భువనంబులం గాపాడి శిష్టరక్షణ దుష్టశిక్షణ పరిపాలనంబుచేయు నవసరమున నేను నీయందావరించి యుండుదునని మనోవాగ్దత్తంబులిచ్చె. తదాదిగా పార్వతీ జగన్మాతృకగా నవతరించియుండె. వీరు దేహారహిత

అత్మ ప్రాయలుగా జ్యోతిస్వరూపులై యుందురు. లోక మోహితులై అజ్ఞానాంధకారమున నుండువానికి స్వాధీనులు కాగు.

యీ విరాట్కు దత్తమగు పార్వతీదేవియు, శచీదేవి స్వాహాదేవి, శ్యామలాదేవి, దీర్ఘాదేవి, కాళికాదేవి, అంజనాదేవి, చిత్రరేఖ మొదలుగా గలవారున్న గాక! కృతయుగంబున రేణుకా శక్తియున్నా, త్రేతాయుగంబున జానకీ శక్తిగానూ, ద్వాపరంబున ద్రౌపది శక్తిగానూ, కలియుగమున సర్వదేవతా ఋషిగణంబులకు భార్యలుగానూ, బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్ర పంచమ చండాల మ్లేచ్ఛ శబర పులింద కిరాత కులాదులలో ఒక్కొక్కనికి ఒక్కొక్క భార్యగా పశు, మృగ, క్రిమి, కీటక, జాతులలోను స్త్రీరూపములుగా నవతరించి నటింపుచు జగత్ప్రచారము చేయుచు లోకమున విహారము చేయుచుండు మరియు.

ద్వాత్రింశత్పీఠదేవతలు

విరాట్కు మొదటనుండియు గాయత్రీ, బాల, భగళా, లలితా, త్రిపురసుందరి, కాళి మొదలగు ప్రధానదేవతలుగా పీఠాధిదేవతలు గలరు. వారెవరనగా-యిప్పుడు చెప్పినవారు గాక 32 అవతారములు గలవని ప్రసిద్ధి-అధర్వణవేద ప్రమాణము.

శ్లో॥ లంకాయాం శాంకరీదేవి, కామాక్షీ కంచిపట్టణే,
ప్రద్యుమ్నే సింహళాదేవీ, చాముండి క్రౌంచపట్టణే, అలంపుర్యాం

జోగులాంబా, శ్రీశైలే భ్రమరాంబికా, కొల్లాపుర్యాం మహాలక్ష్మీ
 మారీ స్వోటకహారిణీ, ఉజ్జయిన్యాం మహాకాళీ, మహూర్వ్యా
 వీరపూరికా, ఓధ్రాయాం గిరిజాదేవి, వీరికా పురుహూతికా,
 గయాం మ్నాంగల్యగౌరీచ, మాణిక్యా ద్రాక్షవాటికా,
 జ్వాలాయాం వైష్ణవీదేవి, ప్రయాగే మాధవేశ్వరీ, వారణాశీ
 విశాలాక్షీ, అయక్షేత్రే కామరూపిణీ, హరిద్వారే మహా
 మాయీ, కాశ్మీరేచ సరస్వతి, జ్వాలారంధ్రే మహామాయీ,
 బ్రహ్మాండేభువనేశ్వరి, చిదంబరేచ సావిత్రి, బదర్యాంకాళరాత్రిణీ,
 ఏకశిలాయాంచ దుహురా సేతోః సర్వతవర్ధనీ, గాయత్రీదేవి
 కావేర్యాం, పట్టస్థే భద్రకాళికా, హల్యాదినగర మీనాక్షీ,
 జగదాంబా పుష్పగిరీః, ఇంద్రకీలాద్రాచ దుర్గా సద్భక్త
 జనరక్షణీ, కేదారపురపీఠేచ మహిషాసురమర్ధనీ, త్రిపురాంతక
 పీఠేచ దేవీత్రిపురసుందరీ, ద్వాత్రింశత్పీఠ పీఠాని నిర్మితం
 విశ్వకర్మణః, యేతత్పరాదిదేవీచ త్రిసంధ్యాయాం పఠేన్నరః
 సర్వసంపత్ప్రదం శోభం సర్వకామాంచ వాప్నుయాత్.

యీ 32 పీఠదేవతులకున్నా యితర దేవతులకున్నా
 10 అక్షరములకు మించని బీజమంత్రములున్నా 20 అక్షరము
 లకు మించని బీజమంత్రములున్నా 20 అక్షరములకు మించి
 నది మూలమంత్రము. యీ 3 రకముల మంత్రములున్నా
 బాల్యవయసున చేయతగినవి. యవ్వనమందును, వార్ధక్యము
 నందును మాలామంత్రములు త్వరగా సిద్ధించును. అభీష్ట
 కామ్యసిద్ధికొరకు యే వయస్సునందైనను యే మంత్రమైనను
 జపించవచ్చును. యే మంత్రమునకైనను 10 వంతు తర్పణము.

తర్పణకు 10 వంతు హోమమున్నూ హోమమునకు 10 వంతు భోజనములున్నూ చేయవలెను. నిశ్చయముగా నమితముగా జపముచేసిన ద్విగుణజపమువలన పైక్రమ మవసరములేదు.

మంత్రార్పణ సిద్ధాంతశోధనము

నృసింహము, సౌరము, వారాహము, వారాహి, ఏకవర్ణ, త్రివర్ణ, పంచవర్ణక, షట్, సప్త, అష్ట, నవ, ఏకాదశ, ద్వాత్రింశ, వర్ణక హంసధ్యానమంత్రములు వేదోదితమంత్రములు ప్రసాదమంత్రములు గారుడమంత్రములు బాల పంచాక్షరి ఏకాక్షరి బీజమంత్రములకు బౌద్ధ జైన స్వప్నలబ్ధి మంత్రములు స్త్రీమూలకోపదేశములు మాలామంత్రములు వీటికి మంత్రార్పణ సిద్ధాంత శోధన మవసరములేదు. తక్కిన వాటికి అవసరమని మంత్రమహోదధియందు గలదు.

జపమాలా లక్షణము

జపమాల 108 కి తక్కువయుండరాదు. మాల యితరులకు చూపరాదు. రుద్రాక్షమాల సర్వకామముల నిచ్చును. కోరికల నిచ్చును. మోక్షము నిచ్చును. తులసిమాల బ్రహ్మజ్ఞానము నిచ్చును. కుశగ్రంథి ఆత్మజ్ఞానము నిచ్చును. పగడమాల లోకవశ్యము నిచ్చును. స్పటికమాల సాంప్రద్యపుత్రసంపద నిచ్చును. ముత్యమాల విద్యాలాభము నిచ్చును. మాణిక్యమాల త్రిలోక స్త్రీ వశీకరమున్నూ, ఇంద్రనీలమరకతములు మాలలు శతృవుల జయించును. పారదమా

మోక్షము బంగారు వెండిమాలలు మహాదైశ్వర్యము గలిగించును.

జపాంగుళీ లక్షణము

బొటనవ్రేలు అనామికవ్రేళ్లపై జవమాల నమపుచు జపించిన ఉత్తమము. కార్యసఫలములు బొటనవ్రేలు తర్జన వ్రేళ్లతో విద్వేషణ ఉచ్చాటనములకు చేసేది. బొటనవ్రేలు చిటికొనవ్రేలుతో జపించిన గ్రహమారణము భూతప్రేతములు వదలి నశించిపోవును. ప్రతి మంత్రమునకున్నా సంకల్ప, కరన్యాస, అంగన్యాస, ధ్యానము, గాయత్రీ, కవచ, దిగ్బంధన, వశ్య, ఉచ్చాటన, ద్వేషణ, మారణ, స్తంభన, ఆకర్షణ, శాంతి, పుష్టి, యివి 16 న్నూ మంత్రదశపల్లవములతోకూడి షోడశకళ లుండవలెనని అధర్వణవేదసిద్ధాంతము. 128 శక్తి మంత్రములకున్నా ఇట్లుండును. విరాట్పక్తివలన యీ యధర్వణవేదము పంచమూర్తులకు బోధింపబడినది. గ్రంథ విస్తరమగునని ముగించితిని.

మంత్రసిద్ధికి సదుపాయము

శ్లో॥ మంత్రాదౌపాశబీజంచ మంత్రాంతేం కుశబీజకం
మంత్రమధ్యే మహామాయా మంత్రసిద్ధికరం భవేత్ ॥ అదియందు
పాశబీజమును మంత్రమధ్య మాయాబీజము మంత్రాంత్యమున
అంకుశబీజమున్నా చేర్చి జపించిన మంత్రసిద్ధియగును. పంచాక్షరి
యందుగాని మరియొకమంత్రమందుగాని మంత్రదశపల్లములు
చేర్చి జపించగా సిద్ధిబొందిన భోగమోక్షములు కార్యసాధక

ములు కరతలామలకములుగానుండు. తేంపులేక ప్రవాహ-
రూపముగా చేయబడిన జపానుష్ఠానములవలన అష్టమూర్తులు.
సర్వదేవతాదర్శనములై శీఘ్రదిగ్విజయములు గలుగును. గ్రంథ-
విస్తరమగునని ముగించితిని. పంచాక్షరిమంత్రము మూడవఖండ-
మున వ్రాయబడును.

పంచబ్రహ్మ లుత్పత్తి

2 పద్మముల 89 మహాఖర్వములకు సూ॥ మహతో-
హంకారః అను సూత్రక్రమంబున విచారించగా పంచాక్షర-
బీజములవలన అనగా నకారమువలన బ్రహ్మయు, మకారము-
వలన విష్ణువు, శకారమువలన ఈశ్వరుడున్నా, వకారమువలన
ఇంద్రుడున్నా, యకారమువలన సూర్యుడున్నా, యీ పంచ-
బ్రహ్మలు, మాయాశబళిత సగుణమహాదహంకారులై తను-
రహిత ఆత్మస్వరూపులై దేహజీవంబులుగల తనువులను
సృష్టించి స్థితి సంహారములతో పోషణ జ్ఞానంబు లిచ్చి
జగదభివృద్ధిచేయుటకు వీరు కర్తలై పాలనచేయుచుందురు.

క॥ వీరలె బ్రహ్మయు విష్ణువు! ధీరుడు రుద్రుండు!
ఇంద్ర దివిమణి యనగా! మీరి నటించెడి దాతలు! కోరికలీడేర్చు
దేవకుంజరులు భువిన్.

యీ పంచబ్రహ్మల సహాయము లేక యేజీవులైనను
యెవ్వరైనను యే కార్యములు చేయుటకు వీలుపడదు.
అజ్ఞానమూఢులు మేమే చేసితిమని సంతోషింతురు. 'శివుని
యెరుక లేక చీమైన గుట్టునా' యని వేమన్నగారి నిర్వచనపద్ధతి

వలన అహంకార సాహాయ్యములేక యెవరైనా యే పనియు చేయచాలరు. మానవుని సత్తా త్రిగుణముల బలమేనని తెలియవలయును. అజ్ఞానజీవుడు యే విధమగు శక్తి లేని దుర్బలుడని తెలియవలె. కాలబలమే బలమని తెలియవలెను.

పంచబ్రహ్మల వివరము

శ్లో॥ మనురీశ్వరనామాచ మయానాం విష్ణురూపిత
త్వష్టాచ బ్రహ్మనామాచ శిల్పి మహేంద్రనామాచ విశ్వఘోషీ
సూర్యనామాచ పంచబ్రహ్మమయం జగతు॥ మనువను
ఈశ్వరుండును మయుడను విష్ణువు త్వష్ట యను బ్రహ్మయు
శిల్పి యను ఇంద్రుండును విశ్వఘ్నుడను సూర్యుండును వీరు
పంచబ్రహ్మలే పంచమూర్తు లనబడుదురు. జగదుద్భవకారణ
కర్తలై యుండిరి.

పంచబ్రహ్మల కర్మవిధులు

హిరణ్యచ్ఛాయగల బ్రహ్మదేవుండు భూమియందు జీవాదిసృష్టియు నీలమేఘచ్ఛాయగల విష్ణుదేవుండు జలమువలన పోణలున్నా తెలుపు చాయగల ఈశ్వరుండు మారణ శోషణ అగ్నిపాకకర్మలు చేయుటయు మరకతచ్ఛాయగల ఇంద్రుండు వర్షములవలన సస్యవృద్ధియు పంటధాన్యములు సర్వశిల్పసామగ్రులచేత దేహభోగంబుల తృప్తులంజేయుటయు మాణిక్యచ్ఛాయగల దైవజ్ఞుండను సూర్యుండు ఆరోగ్య జ్ఞానతేజస్సు లిచ్చుటయు వీరు బ్రహ్మాండమునకు సర్వకర్తృత్వ కారణాధిపతులైరి. మరియు వీరు,

చతుర్దిశాధిష్ఠాన దేవతలు

బ్రహ్మాత్పత్తియై 1 పద్మము 55 మహాఖర్వముల నాడు మొదలుగా మేరుపర్వత తూర్పుదిగ్భాగంబున భద్రాశ్వవర్ష హయగ్రీవ స్వామియున్ను, 1 పద్మము 37 మహాఖర్వముల కాలమున దక్షిణభాగ భారతవర్ష కూర్మమూర్తియు, 1 పద్మము 24 మహాఖర్వముల కాలమునకు పశ్చిమకేతు మాలవర్ష ఆదివరాహమూర్తియున్ను, 1 పద్మము 11 మహాఖర్వముల కాలమున యిలావృతవర్ష మేరుపర్వత బ్రహ్మ పట్నమునకు ఉత్తరదిగ్భాగంబున ఈశ్వరుండను మృత్యుంజయుండును వీరు ఆదియందు అధిష్ఠాన దేవతలుగా నవతరించిరి జగంబులం గాపాడుచుందురు. దేహవర్జితులుగా శుద్ధజ్యోతిర్మయాకారులుగా అదృశ్యరూపంబుననుండు జగజ్జాలమును జ్ఞాననేత్రముచేత నిరంతము చూచుచు రక్షణచేయు కర్తలుగా నుందురు. ఇంద్రాది సర్వ దేవతలు వీరిని తపోధ్యానజపాదులతో పర్వదినంబుల నేవించుచు నిత్యసంతోషమున నుందురు.

98 మహాఖర్వముల 18 ఖర్వములనాడు ఇంద్రుండు స్వర్గరాజ్యాధిపత్యమున దేవతలకు అధిష్ఠాపురుషుడై త్రిలోకముల సమంబుగ సౌఖ్యభోగంబుల నిచ్చుచుండు.

85 మహాఖర్వముల 21 ఖర్వములనాడు సూర్యునకు బ్రహ్మదేవుండు తాను సృష్టించబోవు చతుర్దశభువనంబులకు ప్రదక్షిణసంచారము చేయు క్రమంబున బ్రహ్మాదులు విధించిరి.

73 మహాఖర్వముల కాలమున బ్రహ్మదేవుండును

శ్లో॥ పంచబ్రహ్మపరంబ్రహ్మ! పంచరూపంతు మీశ్వరం!
పంచభూతాత్మకో యీశః! పంచవింశతి తత్వతః॥ యీ పంచ
మూర్తులగు బ్రహ్మ విష్ణు ఈశ్వర ఇంద్ర సూర్యాదులే పంచ
బ్రహ్మలని సిద్ధాంతము. మాయాశబళిత మహాదహంకారులగు
యీ పంచబ్రహ్మలవలన అనగా సాత్వికాహంకారసంజనిత సర్వ
కర్మకారణం. తర్వాత సదాశివునియందు హకారతన్నా
త్రంబును.

రాజసాహంకార గుణ సంకలనవృత్తిచేత స్పర్శకారక
మహేశ్వరుని యందు యకార తన్నాత్రంబును.

ప్రచండరాజసాహంకారగుణ సంకలనవృత్తిచేత రాద్ర
స్వరూప రుద్రునియందు రకారతన్నాత్రంబును.

సాత్వికాహంకారగుణ సంకలనవృత్తిచేత కర్మకారణం
తర్భూత రసగుణక తమోమయ విష్ణువునందు వకార
తన్నాత్రంబును, తామసాహంకార గుణసంకలన వృత్తితో
గంధగుణక కర్మకారణంతర్భూత బ్రహ్మదేవునియందు లకార
తన్నాత్రమున్నూ యీ పంచతన్నాత్రము లుద్భవించి బీజాత్మకమై
పంచభూతోత్పత్తికి కారణములై యుండు.

పంచభూతోత్పత్తి 64 మహాఖర్వాల 47 ఖర్వాలనాడు
పంచతన్నాత్రేభ్యోః పంచమహాభూతాని పంచతన్నాత్రలవలన
అనగా హైకైవారాకారంబగు హకార తన్నాత్రవలన శబ్దగుణ
కాకాశంబును యేషట్కోణాకార యకార తన్నాత్రవలన
శబ్దస్పర్శాత్మక వాయుభూతంబును రక్షిర్ధ్వత్రికోణ శబ్ద స్పర్శ
రూపగుణాత్మక రకారతన్నాత్రంబున అగ్నిభూతంబును.

వ అర్థచంద్రస్వరూప శబ్ద స్పర్శ రూప రస గుణాత్మక వకార తన్మాత్రంబున జలభూతంబును.

ల చతుష్టాణాకార శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధ గుణాత్మక లకార తన్మాత్రంబున భూతంబునూ యీ పంచభూతములు జగదుత్పత్తికి ఆధారంబులయ్యే ఆకాశ వాయు అగ్ని జల భూములు. వీటియందు-

పంచభూతాధిపతులు 56 మహాఖర్వముల 69 ఖర్వములకు.

శ్లో॥ పృథ్వీ బ్రహ్మ జలే విష్ణు స్తథా రుద్ర హుతాశనః
ఈశ్వరః పవనోదేవః ఆకాశస్య సదాశివః. ఆకాశమునకు
సదాశివుండను సూర్యుండను, వాయువునకు ఈశ్వరుండను
ఇంద్రుండను, అగ్నికి మహూగ్రస్వరూపుండగు రుద్రుండను,
జలమునకు వరమదయాసముద్రుండగు విష్ణుదేవుండనూ, భూమికి
సకలచరాచర సృష్టికర్త యగు బ్రహ్మదేవుండను కర్తృతై
జగత్సృష్టి గావింపనెంచి.

పంచభూతయోజన విశాలములు 49 మహాఖర్వముల
97 ఖర్వములు.

శ్లో॥ పంచమహాభూతేభ్యో ఖలంజగత్ అను సూత్రము
వలన యీ పంచభూతములతోనే సృష్టిజరిగెనని సిద్ధాంతము
యెట్లనగా.

శ్లో॥ ఆకాశా ద్వాయుః వాయో రగ్నే రగ్నే రాపః
ఆపో భూమ్యాం భూమ్యాంవోషధ్యః ఓషధ్యో రన్నం
అన్నాత్పురుషః॥ అను శ్మతి వాక్యముల ననుసరించి విమర్శించడ

మైనది. యెట్లనగా: యీ శృతివాక్యార్థములే యీ గ్రంథాధారమని తెలిసేది.

2500(యిరువైయైదువందల)కోట్ల యోజన విశాలముగల ఆకాశమువలన 200(యిరువైవందల)కోట్ల యోజనముల విశాలమగు వాయుమండలమున్నూ 1200 (పన్నెండువందల)కోట్లయోజనముల విశాలవాయుమండలమున 1500(పదిహేనువందలకోట్ల) యోజనముల విశాలముగల అగ్నిమండలమున్నూ యీ అగ్ని మండలమున 1000కోట్ల యోజనము విశాల జలమండలమున్నూ పదివందలకోట్ల యోజనవిశాలావరణ జలమండలమున 500 (అయిదువందల) కోట్ల విశాలావరణంబగు భూమండలం బేర్పరచి యీపంచభూతములతో సృష్టిగలిగెను.

శ్లో॥ బ్రహ్మ విష్ణుశ్చ రుద్రశ్చ ఈశ్వరశ్చ సదాశివః।
ఏషాంమాయాంధకారశ్చ తదూర్ధ్వే పంచమూర్తయ॥ యీ
పంచమూర్తులు సృష్టి పోషణ మారణ భోగ జ్ఞానము లిచ్చుచు
యీ యధికారములచేత అధికదూరస్తులై అదృశ్యరూపముల
తోనుండి మానవులకు గోచరముగాక అజ్ఞాన తామస అవి
వేకములు మానవులకు కప్పుగాగప్పి ఆపైగా వారు సంచ
రించుచు అధికారక్రమముల నడపుచుందురు. సూర్యదేవుడు
తప్ప యితరులు కనుపించరు.

సృష్టిక్రమము 42 మహాఖర్వములు 14 ఖర్వములకు
14 చతుర్దశభువనమయంబగు బ్రహ్మాండము 14(పదునాల్గు)
కోట్ల 56 లక్షల యోజనముల పొడవున్నూ 12 (పన్నెండు)

శ్లోట్ట 35 (యెనభైఅయిదు) లక్షల యోజనముల విశాలము గలిగి నీ లోకసృష్టిచేయుటకు.

శ్లో॥ ఆధారం శక్తిరూపంచ అదే హేమాయం సదాశివః
శివశక్తి సమ్మాయుక్తం నిర్మితం బహులోకయాః॥ విరాట్సృష్టి
యను మూలమాయ స్త్రీరూపమున మాతృపుగాను
అహంకారమను ఈశ్వరకళ పురుషుడుగాను, తండ్రిగాను
వర్పడి జీవసృష్టి యేర్పడెనని సర్వవేదముల సిద్ధాంతము.
యిట్లు అనంతదేహాసృష్టులతో జగత్తు కల్పించి జగద్వినోదా
ర్థము సృష్టిచేయ స్థిరపరచిరి. అనగా స్త్రీపురుషుల సమ్మేళన
సంగమక్రమమే జన్మకు కారణము. యీ జీవబ్రహ్మకున్నా
సూర్యదేవునకున్నా ఉదయాస్తమయములు గలవు.

సృష్టుల భేదములు 84 లక్షల 34 మహాభిర్వముల
37 ఖర్వాలకు బ్రహ్మదేవుండు జంబూద్వీపమున భారతవర్ష
మను భూమియందు సకలజీవోత్పత్తి కారణముగా భూమి
యందు పర్వతములున్నా, జలమువలన నదీసముద్రము
లున్నా, అగ్నివలన రత్నధాతుపాషాణలోహములున్నా,
భూజలాగ్నివాయువులతో వృక్షములున్నా, భూజలాగ్ని
వాయునాకాశములచేత జీవాదిసృష్టిన్నీ చేయదలచిరి.

శ్లో॥ స్థావరో వింశతిర్లక్షౌ జలజో నవలక్షకం। కూర్మ
మశ్చాది నవకం దశలక్షంశు సక్షిణః। పశూనాం వింశతిర్లక్షౌ
చాతుర్లక్షంశు మానవాః। తతో మనుష్యతాం ప్రాప్య తతః
కర్మాణి సాధయేత్.

వృక్షాదులు 20 లక్షలు, మృగాదులు 30 లక్షలు, క్రిమికీటకములు 11 లక్షలు, పశువులు 10 లక్షలు, పక్షులు 10 లక్షలు, కూర్మకర్కటమశ్చాదులు 9 లక్షలు, మానవులు 4 లక్షలు, జీవజంతువులు మొత్తం 84 లక్షల జీవుల సృష్టికి ప్రారంభించి-

ఈశ్వరుండు శక్తివిద్యాపరీక్ష

1 పద్మము కిర మహాఖర్వములనాటి కాలమున ఈశ్వరుండు విరాట్కై యిచ్చి విద్యలను పరిశీలన చేయ దలంచి బ్రహ్మాండము నాక్రమించి అగ్నిమండలాధీశ్వరుడై విజృంభించి భూనభోంతరంబులు నిండి ప్రబలాట్టహాసుండై యుండగా బ్రహ్మ విష్ణువులు నివారింపలేక నిర్విణ్ణులై చూచుచు నివారింపలేక యుండగా ఆదిమధ్యాంతములు శోధించి చూడుడని గంభీరవాక్కు వినపడగా యీ యాజ్ఞా దప్పక విష్ణుదేవుండు నాభినుండి పాదములవరకు శోధించి రావలెనను యత్నమున ఆదివరాహరూపము ధరించి దంతములతో కుళ్లగించుచు అతలవితలములవరకైనను పోలేక తిరిగి వచ్చి నాభిస్థానమగు భూలోకము చేరియుండె. తదుపరి-

బ్రహ్మదేవుండు హంసవాహనారూఢుండై గగనసంచార గమనమున భూలోక - భువర్లోక - సువర్లోక - మహర్లోకముల వరకు పోవుచుండగా భీతిజెంది నిరీక్షించుచుండగా యెంతో కాలమునుండి క్రిందికి దిగజారుచున్న మొగలిపుష్పమును చూచి యెచ్చటనుండి వచ్చుచున్నావని యడుగగా, నేను అంతు లేనికాలమునుండి క్రిందికి దిగుచుంటిని. భూస్థానమైనా

శనుపించలేదు. నీవు ఈశ్వర జటాజూటమును చూడలేవు అని చెప్పగా బ్రహ్మదేవుండు మొగలిపుష్పముతో బయలుదేరి భూమండలమునకు తిరిగి వచ్చుచూ మొగలిపుష్పమును బ్రహ్మదేవుండు ఈశ్వర జటాజూటము చూచినాడని సాక్ష్యము చెప్పుమని సాహాయ్యముకోరగా అట్లేనని వాగ్దత్తమిచ్చెను. ఇట్లు వచ్చుచుండగా కామధేనువునున్న వాగ్దత్తముకోరగా అట్లేనని వాగ్దత్తమిచ్చి భూస్థానమునకు వచ్చిచేరిరి. తర్వాత ఈశ్వరుని శాంతిపగుస నెవ్వరికి సాధ్యపడకపోగా బ్రహ్మ విష్ణువులను దిశాంతములకు వెళ్లబంపి విరాట్పక్తి మాయాబల వివేకములతో భూమండలమధ్యభాగంబగు కటిప్రదేశమున పీఠాకారముగా నావరించి గాఢాలింగనము చేయగా ఈశ్వర విద్యుంభణ శాంతిపడి లింగాకారరూపంబున నుండె. పురుషులకు యవ్వనవయసు రాగా ఈశ్వరుని అహంకారము యుద్రేకించు సమయమున ఒక స్త్రీని దెచ్చియిచ్చి తోడుచేయగా ఆకులలో పొదెవలె అణగియుండుట లోకాచారానుభవము.

కామధేనువును, మొగలిపుష్పమును శపించుట

ఇట్లు ఈశ్వరుండు విద్యుంభణ శాంతించి మొగలిపుష్పము బ్రహ్మదేవుడు ఈశ్వరజటాజూటమును చూచివచ్చినాడని తప్పుసాక్ష్యము చెప్పుటచేత దేవతాపూజార్హత లేకుండి స్త్రీలు ధరించునట్లున్న, తెల్లచారికి యెనుపేడవలె దుర్గంధ మగుగాక యని శపించె. కామధేనువు నోట అబద్ధముబలుకుచు తోకతో లేదని సొజ్జచేయుటచేత ఉదయము నిదురలేచిన మానవుడు గోవుముఖదర్శనమున కీడుగలుగునట్లున్నూ, తోక

సత్యమని సౌజ్ఞచేయుటచే తోకచూచిన పుణ్యమని శివరహస్య
ఖండమునందు గలదు.

బ్రహ్మదేవునకు ప్రాయశ్చిత్తము

29 మహాఖర్వముల 18 ఖర్వములకు బ్రహ్మదేవుండు
అబద్ధము చెప్పించినందుకు భైరవేశ్వరునిచేతి ఖట్వాంగమువలన
బ్రహ్మదేవుని పశ్చిమశిరోభిన్నము చేయగా ఆ శిరము యెగిరి
ప్రస్తుతము వర్తమానమున బ్రహ్మకపాలము అనుచోటు పడగా
అచట కర్మపిండములువేయుట లోకప్రసిద్ధము. ప్రస్తుతము
బ్రహ్మదేవునకు చతుర్ముఖములనియు చతుర్వేదములనియు
ప్రణవవేదమగు అధ్యాత్మవిద్యాఘట్టముతోసివేసి జగత్తు వృద్ధి
కొరకు కామభోగప్రధానముగా చతుర్వేదములే వ్యాసమహర్షి
సిద్ధాంతము.

విష్ణుమూర్తిప్రభావము

24 మహాఖర్వములకు విరాట్పక్తియిచ్చిన విద్యా
ప్రభావముచేత యుగయుగంబులకు జగదుద్ధారణ కార్యకలా
పంబులు నెరవేర్చుటయు ప్రళయమున మత్స్యవతారమెత్తి
వైవస్వతు నుద్ధరించుటయు కూర్మరూపంబున మందరగిరి
ధరించి పాలకడలియందు దేవతల కమృతప్రాప్తి గలిగించు
టయు, వరాహరూపముధరించి 5 లోకముల క్రిందట రసాతల
మున స్థిరమైయున్న భూమిని తన దంష్ట్రములచేత నెత్తి 8-వ
లోకముగా 500 (అయిదువందల) కోట్ల యోజనవిస్తీర్ణాయా
మంబగు ప్రస్తుతము భూలోకమువన్నచోటు భూమిని నిల్పి

స్థిరపరచుటయు, నారసింహరూపమున హిరణ్యకశిపుని వధించి
తన విక్రమంబు చూపి జగముల భయభీతులంజేసి భక్తరక్షణ
దుష్టశిక్షణ చేయుటయు, నామనావతారమున బలివలన
దానముగొని ఇంద్రునకు స్వర్గరాజ్యం బిచ్చుటయు, పరశు
రాముడై 21 మాస్లు రాజకంఠచ్ఛేదములు చేయుటయు,
శ్రీరాముడై పితృవాక్యపరిపాలనంబును వనవాసదుఃఖాను
భవమున్నూ రావణుని సంహరించి విజయము పొందు
టయు బలరాముడై హలాయుధము ధరించి అనేక
సాహసకార్యములు చేయుటయు బౌద్ధావతారమున
శ్రీజగన్నాథుడై యుండుటయు కలియుగాంత్యమున జగన్తోహినీ
యవతారమెత్తుటయు యుగయుగంబునకు లోకసాహ్యము
కొరకు 34 అవతారము లెత్తుటయు విష్ణుదేవునకు విరాట్పక్తి
వలన దత్తమైయుండె. యిట్టి ప్రభావములున్నూ మాయా
మోహినీ విద్య స్వాధీనమున్నూ జగంబుల మోహింపచేయు
టయు పోషణరక్షణలున్నూ విష్ణుదేవుని అధికారకర్తవ్యములు.
జలనిధిమధ్యమున శేషశాయియై సంకల్పరూపంబున జగత్తో
షణరక్షణకృత్యములు కల్పించుచు నిరంతర తపస్సమాధి
నిష్ఠుడై యోగనిద్రామయుండై యుండు.

విష్ణుమూర్తి దశావతారములు

18 మహాఖర్వములు 82 ఖర్వములకు.

శ్లో॥ మశ్చక్కుర్మవరాహశ్చ నారసింహశ్చ వామనః |
రామోరామశ్చ రామశ్చ బౌద్ధః కలికి రిత్యపి | యని సూత్ర

మున్నూ గలదు. వర్తమానమున 28 యుగములకున్నూ
28 యవతారము లెత్తుచున్నట్లు పురాణసిద్ధాంతములు.

బ్రహ్మవతారములు

13 మహాఖర్వములు 63 ఖర్వములకు తొల్లి
యుగంబులందు సృష్టికి ప్రారంభముగా విరాట్పక్తివలన
బ్రహ్మదేవుం డవతరించి విరాట్పక్తివల్లనే హరింపబడియె.
మరల ఈశ్వరునివలన జన్మోద్ధారకుడై యీ త్రిమూర్తులు
మాయా తను రహిత నిర్మలజ్యోతిస్వరూపులై యుండిరి.
మరియు విరాట్పక్తివలన గ్రహించిన మాయామోహినీ
విద్యవలన మహాప్రభావంబున నుండగా ఈశ్వరుడు విష్ణు
మాయాబలంబును పరీక్షచేయదలంచి బలవంతపరచగా
విష్ణువు నీవారూపము చూచి జయించలేవని చెప్పగా
మూర్ఛించి ప్రోత్సహించగా అప్పుడు విరాట్పక్తి యిచ్చిన
మహామోహినీ విద్యాబలమున అమోఘమాయామోహినీ
విద్యవలన మోహనీరూపము ధరించగా ఈశ్వరుండు చూచి
భ్రమించి మనోవిహ్వలుడై మోహించి కలిసి సంగమించగా
గర్భమున వీర్యము పడగా యీ వీర్యమువలన దండిపురుషుడు
జన్మించి జగంబుల సృష్టిగావించునని నీవించి ఈశ్వరుండు
వెల్లిపోగా అంతట విష్ణుదేవుండు మోహినీరూపంబు విడచినను
విష్ణు నాభికమలమందు ఒక కమలనాళము జనించి ఆ నాళమున
సహస్రదళపద్మము జనించి ఆ పద్మమునందు పంచముఖంబులతో
బ్రహ్మదేవు డుదయించె. అందువలన పద్మజబ్రహ్మయని
ప్రసిద్ధి.

బ్రహ్మదేవుడు నవసర్గసృష్టివివరము 195 కొట్ల సం॥
 నాడు బ్రహ్మదేవుడు సృష్టివిషయ వివరణ మెట్లనగా: అకా
 ద్యక్షరబీజవర్ణాధ్వము 1న్నీ. ముప్పదిరెండువిద్యల పదాధ్వ
 మున్నూ 2, అరువదినాల్గు విద్యల కళాధ్వమున్నూ 3, సప్త
 కోటి మహామంత్ర బీజమంత్రాధ్వమున్నూ, 4, బ్రహ్మాది
 జన్మోద్భవభువనాధ్వమున్నూ 5, అధ్యాత్మ మోక్షవిద్యా శాంతి
 కళాధ్వమున్నూ 6, యీషడధ్వములతో భువనాధ్వసంభూత
 నవసర్గసృష్టిమెట్లనగా, మహత్సర్గము 1, భూతసర్గము 2, త్వగా
 దీంద్రియ సర్గము 3, స్థావరసర్గము 4, మానవసర్గము 5, దేవతా
 సర్గము 6, తిర్యక్సర్గము 7, వాక్యసర్గము 8, కౌమారసర్గము
 9. యీ నవసర్గములు. త్రిలోక సప్తద్వీప చతుర్దశభువనము
 లుగా సృష్టిగావించు శక్తి విరాట్కృత్తివలన గ్రహించిరి. యీ
 మానవాది జీవులు విష్ణుమాయామూలమున యోగి స్వర్ణచే
 జించుటచేత మానవులకు పూర్వజ్ఞానము నిలువలేదు. దేవతా
 జన్మలకు మాయాతనువులు లేనందున జ్ఞానము నశించదు.
 మానవులు అజ్ఞానమాయకు లొంగి పోబడుదురు. దేవతలు
 మాయను తిరస్కరింతురు. ఆ శక్తి మానవులకు లేదని వేద
 ప్రమాణములు గలవు. పూర్వజన్మపుణ్యమువలన కొందరికి
 ఆ శక్తి కలుగును.

విరాట్పురుషుని వలన త్రిమూర్తులు 8 మహాఖర్వముల

45 ఖర్వములకు విద్యాధికారము పొందుట.

ఆదివిరాడ్బ్రహ్మ పంచముఖములయందు పంచబ్రహ్మ
 లకు ఆజ్ఞయిచ్చుట మెట్లనగా: విరాట్పురుషునకు తూర్పు

దిశను సద్యోజాతముఖంబును, దక్షిణదిశ వామదేవముఖంబును, పశ్చిమదిశ అఘోరముఖంబును, ఉత్తరమున తత్పురుషముఖంబును, ఉర్ధ్వమున ఈశాన్యముఖంబును గల విరాట్పురుషుడు పంచబ్రహ్మలకు ఖండపరిపాలనా విధానంబును దయాసముద్రుడై బోధించుట యెట్లనగా :

ఈశ్వరునకు బోధించుట

ఆదివిరాట్పురుషుని తూర్పుదిశ సద్యోజాతముఖము వలన యీశ్వరునకు బోధించుట యెట్లనగా. భరతఖండమున శతకోటియోజనములు భూమండలపరిపాలనమున్నూ శంఖ సంవత్సరములు యేలునట్లు ఏకవింశత్యధర్వవేద రహస్యములున్నూ గాయిత్రీఛందస్సును త్రివృత్తులు గధంతరసామము యజ్ఞములు ఆప్తోర్యామము అనుష్టుప్ ఛందస్సును వైరాజము ఋగ్వేదపారాయణములున్నూ ఉపాసనలు గుద్రనూపమను కత్తిచేత సర్వాశ్రమస్తులకు సృష్టిపాలనమున్నూ ఉద్భవశిశువులకు నాభినాళచ్ఛేదమున్నూ ధర్మార్థకామ్యమోక్షములను చతుర్విధ పురుషార్థపద్ధతులున్నూ సిద్ధిక్రమములున్నూ నాగటికర్తృదండములు నరుకుకత్తిన్నీ నూలువడుకు కదురున్నూ సర్వవస్తువులు, తూచెడుత్రాసున్నూ, ధాన్యములు కొలుచుకుంచమున్నూ, యంత్రములు లిపులువ్రాయు గంటమున్నూ, యీ రి యీ యూరింటితో లోకరక్షణక్రమములు నడుపుటయున్నూ విరాడ్బ్రహ్మవలన ఈశ్వరునకు ఆజ్ఞగల్గెను.

విష్ణువునకు ఆజ్ఞయిచ్చుట

విరాడ్ర్భహ్మ దక్షిణ వామదేవ ముఖమువలన మయ బ్రహ్మ యను శిష్ణువుకు ఆజ్ఞాభివ్యవహిత దేమనగా: ఇంద్రచరు ఖండములయందు శతకోటియోజనములు భూమండలపరిపాలన మును శంఖసంవత్సరము లధికారమున్నూ యజుర్వేద పారాయణమున్నూ తత్సంబంధకర్మకృత్యములున్నూ హవిస్సు త్రిష్టప్ చందస్సును పంచదశస్తోమము బృహత్సామము సకల జీవులప్రాణరక్షణలున్నూ దేవతానుకూల సామగ్రులున్నూ అమర్చుటకు విరాట్పురుషునివలన ఆజ్ఞ గల్గెను.

బ్రహ్మదేవున కాజ్ఞయిచ్చుట

విరాట్పురుషుని పశ్చిమ అఘోరముఖమువలన బ్రహ్మ దేవునకు ఆజ్ఞాభివ్యవహిత యెట్లనగా: గభస్తి నాగఖండములు శతకోటి యోజనములు భూమండలపరిపాలనమున్నూ శంఖ సంవత్సరములు వృద్ధ్యోగమున్నూ సామవేదసర్వస్వమున్నూ తథాచారకృత్యములున్నూ జగతీభందంబును సప్తదశస్తోమ మున్నూ వైరూపమున్నూ తామ్రసృష్టియు గరువెత్తి రూపము లేర్పరచుటయు షణ్మితస్తావనలు విగ్రహారాధనలు యాగ శాలలు కలశావాహనములు ధూపాది యుపకరణములు సర్వ వస్తువులు చేయించుచుండుటకు విరాట్పురుషుడు బ్రహ్మదేవున కాజ్ఞాభివ్యవహితము.

ఇంద్రున కాజ్ఞాభివ్యవహితము

విరాట్పురుషుని ఉత్తర తత్పురుషముఖమువలన ఇంద్రున కాజ్ఞాభివ్యవహితదేమనగా: తామ్రవారుణిఖండముల నివాసం

బును శతకోటియోజనముల విశాలభూమి పరిపాలనమున్నూ శంఖసంవత్సరములధికారమున్నూ ఏకవింశత్యధర్వణములున్నూ ఆప్తోర్యామంబును అనుష్టుప్ ఛందస్సును వైరాజము అధర్వణ వేదపారాయణమున్నూ 32 శిల్పవిద్యలున్నూ షణ్మతస్తాపనలు స్తూపని మొదలగు శతకోటి దేవతాస్తాపనలు నిర్మితోద్ధారములు వేదమంత్రోచ్ఛారణలు బీజావాసనములు అష్టాదక్రియలు నూతననిర్మాణములు మోక్షార్థము బ్రహ్మజ్ఞానబోధలు షట్కర్మవిధులు యమనియమాది అష్టాంగయోగములు సమాధినిష్ఠాక్రమంబులు సాంప్రదాయక అద్వైతనిష్ఠలు సాంఖ్య తారక అమనస్కవిధులు పరమాత్మయందు చేరు మార్గోపదేశ స్తపతి యాచార్యులుగా నుండుట సమస్తమంత్రాంశమువలన సర్వాధారదేవతలను 18 కులములవారు ఆరాధించి మోక్షమును పొందునట్లు చేయమని ఇంద్రున కాజ్ఞగల్గెను.

సూర్యదేవున కాజ్ఞయిచ్చుట

విరాట్పురుషుని ఊర్ధ్వకుశాన్యముఖమువలన విశ్వజ్ఞ బ్రహ్మ యను సూర్యనారాయణకు ఆజ్ఞయిచ్చిన దేమనగాః సౌమ్యగంధర్వ ఖండములయందు శతకోటి యోజనముల విస్తీర్ణక్షేత్రమున్నూ అందు శంఖసంవత్సరము లధికారమున్నూ కలిగి స్నానసంధ్యాది షట్కర్మాచరణలున్నూ, యమనియమాది అష్టాంగయోగములున్నూ, వేదపారాయణలున్నూ, పంచవేదములున్నూ, 1180 వేదాంతోపనిషత్తులున్నూ, 28 అగమములున్నూ, తత్త్వములున్నూ,

లోకప్రజలకు వివాహాపనయనములున్నూ, తన్నిమిత్తశుభ
కార్యములకు త్రయత్రింశత్కోటి దేవతలకున్నూ, సర్వవర్ణా
శ్రమస్తులకున్నూ, ప్రకాశవంతమగు స్వర్ణరత్నాభరణము
లున్నూ, సృష్టిచేయుటకు 18 వర్ణములవాకికి కులాచారంబు
లంబట్టి వివాహములకు లోబడి కట్టుబాట్లుగల వర్ణాశ్రమస్తు
లలో దుర్మార్గస్త్రీలవలన ఉత్పత్తికాబడిన అతిలోమ ప్రతి
లోమ అంతరాళ కరణ కుండ గోళక మొదలగు వర్ణబీజ
నిషిద్ధములు లేకుండా కులపుత్రులంజేయు మాంగల్యముద్రలు
చేయించుచుండుమని యాజ్ఞపాంది సమస్తకృత్యములు
చేయించుచుండునట్లు విరాట్పురుషుని వలన సదాశివుండును
సూర్యదేవు డాజ్ఞపాంది యిట్లు యీశిష్టములు పంచ
మూర్తులు గ్రహించినవారైరి.

వేదాదివిద్యలు

శ్లో॥ లక్షంతు చతురోవేదాః ద్విలక్షం సూపశాస్త్రకం
షోడశం మాలినీశాస్త్రం ద్వాత్రింశం భరతముచ్యతే । అర్బు
దం శిల్పశాస్త్రంతు ఆగమంతు చతుర్దశ । ఆయుర్వేదే
త్రిలక్షంతు । చాతుర్లక్షంతు జ్యోతిషం॥ యీసూత్ర
క్రమంబున ఋగ్వేదం లక్షసూత్రములు యజుర్వేదము లక్ష
సూత్రములు, సామవేదం లక్షసూత్రములు, అధర్వణవేదం
లక్షసూత్రములు, సూపశాస్త్రం 2 లక్షల సూత్రములు,
మాలినీశాస్త్రం 6 లక్షల సూత్రములు, భరతశాస్త్రం
32 లక్షల సూత్రములు, శిల్పశాస్త్రం అర్బుదసూత్రములు,
ఆగమశాస్త్రం 14 లక్షల సూత్రములు, ఆయుర్వేదం 3 లక్షల

సూత్రములు జ్యోతిషం 4 లక్షల సూత్రములు విరాడ్బ్రహ్మ వలన వేదశాస్త్రాది సూత్రములు పంచబ్రహ్మలకు వాగ్రూప దత్తంబై యుండె.

యిరువదియెనిమిది ఆగమములు పిమర్న

విరాట్పురుషుని పంచముఖములయందును అనగా ఈశాన్యముఖమున :- కామికము, యోగజము, చింత్యము, కాకణము, అజితము, దీప్తము, సూక్ష్మము, జగతి - యీ యెనిమిది ఆగమములున్నా.

ఉత్తరతత్పురుషముఖమున సుప్రభేదము, విజయము, విశ్వాసము, స్వాయంభువము, అనలము యీ అయిదున్నా

పశ్చిమఅఘోరముఖమున, వీరము, రౌరవము, మకుటము, విమలము, చంద్రజ్ఞానము, యీ అయిదున్నా

దక్షిణవామదేవముఖమున బింబము, ప్రోద్దిధము లలితము, సంతానకము, స్వారోత్తమము యీ అయిదున్నా

తూర్పుసర్వోజాతముఖమున, పారమేశ్వరము, కిరణము, భేదము, వాతూలము, కారణము యీ అయిదున్నా కలిశి

28 ఆగమములు విరాట్పురుషునివలన పంచబ్రహ్మలకు పదేశింపబడినవి.

వట్కాస్త్రములు

శ్లో॥ శిక్షావ్యాకరణం ఛందో నిరుక్తం జ్యోతిషం తథా కల్పశ్యేతి షడంగాని వేదస్యాహుర్మనీషిణః ॥ శిక్ష యను సాముగిరిడీశాస్త్రము పాండిత్యము గలిగించు వ్యాకరణ

శాస్త్రము కవిత్వభండవోలక్షణశాస్త్రము, నిరుక్తశాస్త్రము, హేష్యకాలము నెరిగించు జ్యోతిషము సృష్టినెరిగించు కల్పశాస్త్రమున్నూ యీ శాస్త్రములున్నూ విరాట్పురుషుడు పంచమూర్తులకు బోధించె.

ఉపనిషత్తులు - అందు అధ్యాత్మవేదోపనిషత్తులు

ఋగ్వేదోపనిషత్తులు 10 స్త్రీ, శుక్లయజుర్వేదోపనిషత్తులు 19 స్త్రీ, కృష్ణయజుర్వేదోపనిషత్తులు 32 న్నూ, సామవేదోపనిషత్తులు 10 స్త్రీ, అథర్వణవేదోపనిషత్తులు 31 స్త్రీ, ఇవి అధ్యాత్మవేదోపనిషత్తులు - ఇవి ముఖ్యమైనవి. వాటి వివర మెట్లనగా :

ఋగ్వేదోపనిషత్తుల వివరము

ఐతరేయోపనిషత్తు, కాపీతకోపనిషత్తు, నాదుబిందూపనిషత్తు, ఆత్మబోధోపనిషత్తు, నిర్వాణోపనిషత్తు, మహాద్గలోపనిషత్తు, మావికోపనిషత్తు, త్రిపురాసారోపనిషత్తు, సాభాగ్యోపనిషత్తు, బృహద్భ్యోపనిషత్తు, యీ 10 స్త్రీ రుగ్వేదోపనిషత్తులు, అధ్యాత్మోపనిషత్తులు - బోధకు ముఖ్యమైనవి.

శుక్లయజుర్వేదోపనిషత్తులు

ఈశావాస్యోపనిషత్తు, బృహదారణ్యకోపనిషత్తు, జాబాలికోపనిషత్తు, హంసకోపనిషత్తు, సుమంత్రికోపనిషత్తు, పరమహంసోపనిషత్తు, నిరాలంబోపనిషత్తు, త్రిశిఖిబ్రాహ్మణోపనిషత్తు, మండలబ్రాహ్మణోపనిషత్తు, అద్వయోపనిషత్తు, తారకోపనిషత్తు, పైంగలోపనిషత్తు, భిక్షుకోపనిషత్తు,

తురేయ్యాతీతోపనిషత్తు, అధ్యాత్మోపనిషత్తు, తారాసారోప
నిషత్తు, యాజ్ఞవల్క్యోపనిషత్తు, శాట్యాయనోపనిషత్తు,
ముక్తికోపనిషత్తు యీ 19 న్ని శుక్లయజుర్వేదమందు
ముఖ్యోపనిషత్తులు.

కృష్ణయజుర్వేదోపనిషత్తులు

తైత్తిరీయోపనిషత్తు, బ్రహ్మకై వల్క్యోపనిషత్తు,
శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు, గర్భనారాయణోపనిషత్తు. బిందూప
నిషత్తు, అమృతోపనిషత్తు, నాదోపనిషత్తు, కాలాంగోప
నిషత్తు, రుద్రోపనిషత్తు, తురికోపనిషత్తు, సర్వసారోపనిషత్తు,
యశోబిందూపనిషత్తు, ధ్యానబిందూపనిషత్తు, బ్రహ్మవిద్యోప
నిషత్తు, యోగతత్వోపనిషత్తు, ఏకాక్షరోపనిషత్తు, అక్షోప
నిషత్తు, అవధూతకోపనిషత్తు, యోగకుండలినోపనిషత్తు,
పంచబ్రహ్మోపనిషత్తు, ప్రాణోపనిషత్తు, అగ్నిహోత్రోప
నిషత్తు, సారస్వతోపనిషత్తు, రహస్యోపనిషత్తు యీ 32 న్నూ
కృష్ణయజుర్వేదమందు ముఖ్యములు.

సామవేదోపనిషత్తులు

త్రాయణోపనిషత్తు, మైత్రేయోపనిషత్తు, వజ్రసూచి
కోపనిషత్తు, చూడామణికోపనిషత్తు, వాసుదేవకోపనిషత్తు,
మహాహోపనిషత్తు, సన్యాసోపనిషత్తు, అవ్యక్తోపనిషత్తు,
కుండినికోపనిషత్తు, దర్శనోపనిషత్తు, జాబాలికోపనిషత్తు
యీ 11 న్నూ సామవేదమున ముఖ్యములు - బోధనావసర
ములు.

అధర్వాణ వేదోపనిషత్తులు

ప్రశ్నకోపనిషత్తు, ముండకోపనిషత్తు, మాండూక్యోపనిషత్తు, అధర్వశిఖోపనిషత్తు, అధర్వాణశిరోపనిషత్తు, బృహజ్జాబాలికోపనిషత్తు, నృశింహ తాపినికోపనిషత్తు, నారదోపనిషత్తు, పరివ్రాజకోపనిషత్తు, శీతోపనిషత్తు, శరభోపనిషత్తు, మహానారాయణోపనిషత్తు, రామరహస్యోపనిషత్తు, రామ తాపినికోపనిషత్తు, శాండియోపనిషత్తు, పరమహంసోపనిషత్తు, అర్ధపూర్ణోపనిషత్తు, సూర్యోపనిషత్తు, ఆత్మబోధోపనిషత్తు, పాశుపతోపనిషత్తు, పరబ్రహ్మోపనిషత్తు, త్రిపురాతాడనోపనిషత్తు, దేవీభావనోపనిషత్తు, భస్మజాబాలకోపనిషత్తు, గణపత్యోపనిషత్తు, మహావాక్యోపనిషత్తు, గోపాలతాపినికోపనిషత్తు, కృష్ణోపనిషత్తు, హయగ్రీవోపనిషత్తు, దత్తాత్రేయోపనిషత్తు, గారుడోపనిషత్తు యీ 31 న్ని అధర్వాణ వేదమందు ముఖ్యమగు బోధోపనిషత్తులు.

మాండూక్యోపనిషత్తు గుగుముఖమున చదివినవాడు తడలేని మోక్షము పొందునని శ్రీరాము డాంజనేయ నకు బోధించెను. యీ యుపనిషత్తులన్నియు దేహజీవతత్వములను దెలిసి మోక్షమును పొందుమార్గమును బోధించును. సాత్విక పురుషులగు భక్తులు, తత్త్వ వేత్తలు యీమార్గము వెదకుదురు గాని పూర్వజన్మనుకృతమునగాని లభింపదు. ప్రారబ్ధకర్మబద్ధులకు సంసార మే స్వర్గము. తామసరాజసగుణ ప్రవర్తనలగుటచేత నిజమోక్షము నందలేరు.

32 విద్యలు

శ్లో॥ అంగాని వేదాశ్చత్వారః మీమాంసా న్యాయ
విస్తరః। పురాణం ధర్మశాస్త్రంచ। విద్యాహ్యే తాచ్ఛతుర్దశా।
ఆయుర్వేదో ధనుర్వేదో నితిశాస్త్రీర్ధశాస్త్రయోః వేదాం
గంచచలేదానీం । దద్యాహ్యస్తాదశాఇమే॥ ఋగ్వేద - యజు
ర్వేద- సామవేద అధర్వణవేదములు- 4-కితౌ, న్యాయకరణము,
చందశాస్త్రము, నిరుక్తము, జ్యోతిషము, కల్పశాస్త్రము యీ
6శాస్త్రములును ధర్మశాస్త్రము, ధనుర్వేదము, ఆయుర్వేదము,
న్యాయశాస్త్రము యీ 4న్నా పురాణములు 18న్నీ కలిసి
32 విద్యలని ప్రమాణములు గలవు. యివి యన్నియు
విరాడ్బ్రహ్మాదత్తములని తెలిశేడి.

18 పురాణములు

శ్లో॥ బ్రాహ్మం పాద్యం వైష్ణవంచ। శైవం భాగవతం
తథా తథాన్యం నారదీయంచ। మార్కండేయంచ సత్తమం
ఆగ్నేయ మప్తమంచైవ। భవిష్యన్నవమం స్కృతం దశమం
బ్రహ్మకేవరం, లెంగ మేకాదశం స్మృతం। వారాహంద్వాద
శంచైవా స్కాందంచాత్ర త్రయోదశ చతుర్దశం। వామనంచ
కౌర్మం పంచదశస్తథా మాత్స్యం। గారుండంచైవా బ్రహ్మాండంచ
తతఃపరం॥ దేవతలవలన ఋషులవల్లను రచింపబడినవి. ధర్మా
ధర్మమార్గములను దే పి వివేకవంతులం జేయును. పంచబ్రహ్మల
మహత్వములున్నూ దెలియును.

64 విద్యలు

శ్లో॥ ఇతిహాసాగమం చైవా కావ్యాలంకారనాటకం ।
 గాయత్వంచ కవిత్వంచ కామశాస్త్రం దురోదరం । దేశభాషాలిపి
 జ్ఞానం లిపికర్మచ వాక చం । సర్వాణిచావధానాని సర్వశాస్త్రంచ
 శాకునం । సాముద్రికం రత్నశాస్త్రం రథాశ్వగజకౌశలం మల్లశా
 స్త్రం । సూదకర్మం భూరుహాణాంచ దోహదం గంధవాదౌ
 ధాతువాదౌ ఖనివాదౌ రసస్యచ జాలవాదోగ్నిసంస్తంభో ।
 ఖిగ్గస్తంభో జలస్యచ వాచస్తంభో మరుస్తంభో వశ్యాకర్షణ
 మోహనం । విద్వేషణోచ్ఛాటనంచ మారణం కాలవంచనం ।
 పరకాయప్రవేశశ్చ పాదుకాస్థిరేవచ । వాక్సిద్ధిఘటికాస్థిరైంద్ర
 జాలిక మేవచ । అంజనం పరద్రుష్టేస్తు వంచనం స్వరంచనం
 మణిమంత్రౌషధాదీనాం శిద్ధయ శ్చోరకర్మచ చిత్రలోహశ్శ్చ
 మృద్దూరు వేణు చర్మాంబరక్రియాః । అదృశ్యకరణాదండం కరణం
 మృగయావిధిః । వాణిజ్యం పాశుపాల్యంచ కృషీరాసవకర్మచ
 లావఃకుఛాబమేషాది యుద్ధకారకకౌశలంచతుషష్టికశాస్త్రైశ్చ
 కళావిద్భిః ప్రకీర్తితాః॥ యీ 64 విద్యాకళలు ప్రపంచమానవు
 లకు జీవనవృత్తులుగా నుండును. యీవృత్తులు చేయక భుక్తి
 ముక్తులు జరుగవు. అందు విమర్శించబోరు. బుద్ధిమంతులు
 విమర్శచేసుకొంగలరు. గ్రంథవిస్తరభయమున అర్థము వ్రాయ
 లేదు.

ఖండప్రమాణ నిర్ణయం

శ్లో॥ ముష్టిముష్టి భవేహస్తం హస్తంచత్వారికో ధనుః ।
 త్రిసహస్రం ధనుక్రోశంక్రోశం చత్వారియోజనం సహస్రయో

జనందేశం! దేశంచత్వారిమండలం సహస్రమండలం ఖండం నవ ఖండం తు మేదినీ || ఆరు పిడికెళ్లు హస్తం, 4 హస్తములొక ధనస్సు 3000 (మూడువేల)ధనస్సు లొకక్రోశము, 4 క్రోశము లొక యోజనము. యిదే ఆమడయందురు. కొన్ని దేశములలో 6క్రోశములు ఆమడయందురు. 1000(వెయ్యి)యోజనము లొక దేశము. 4దేశము లొక మండలము. వెయ్యిమండలములు ఒకఖండము 9ఖండము లొక మేదిని యని విశ్వకర్మ సిద్ధాంతము.

నవఖండములు :— దేవతలకు 5 మహాఖర్వముల 86 ఖర్వములకు భూమండలమున భరతఖండమును, ఇంద్రఖండ మును చరుఖండమును గభస్తిఖండమును నాగఖండమును తామ్రఖండమును వారుణిఖండమున్నూ సౌమ్యఖండమున్నూ గంధర్వఖండమున్నూ యీ నవఖండములయందు పంచమూర్తులు నివాసములుగానుండి పరిపాలన జరుపుచుందురు.

జీవాది సృష్టిభంగము

బ్రహ్మదేవుండు జంబూద్వీపాదిగా సప్తద్వీపములును నవఖండములును యేర్పరచి జంబూద్వీపమునందు భూమి యందు పర్వతములను జలమువలన నదీసముద్రములునూ అగ్ని వలన నవరత్న ధాతు పాషాణ లోహములున్నూ వాయువు వలన వృక్షాదులున్నూ ఆకాశాదిపంచభూతములచే జీవసృష్టిన్నీ చేయదలంచె. యెట్లనగా బ్రహ్మదేవుండు ప్రథమంబున సృష్టికి ప్రారంభించి —

మూఢజన సృష్టికి మహాఖర్చముల 27 ఖర్చాలకు సృష్టి కాబడు జీవులకు సకలపదార్థలోపంబు గాకుండునట్లు ఆలోచించి జీవసృష్టికి ప్రారంభించి పంచభూతభాగములను చేర్చుటలో శ్రద్ధ లేక పరీక్షార్థముగా అప్పటికి వ్రాహ్మదోచినవరకు భూతభాగములు చేర్చగా ఆసృష్టిలో యేర్పడిన జీవులు, ముగ్ధులు, మూఢులు, చపలులు, చంచలులు, క్రూరబుద్ధులు, ఉగ్రకోపిష్టులు, తిరుగుబోతులు తిండిపోతులు, శుద్ధమూఢులుగా జనించి నందున చూచుచుండగా వకరికి వకరికి సంబంధములేక కొందరు పరుల బెడరించుట తిరస్కరించుట దండించుట కలహములాడుట ఇత్యాది నిష్ప్రయోజకులనుచూచి మార్పు చేయదలంచి.

జీవాది 84 లక్షల జీవులసృష్టి 195కోట్ల సం॥నాడు.

శ్లో॥ స్తావరో వింశతిర్లక్షా జలజో నవలక్షకం కూర్మ మశ్చాది నవకం దశలక్షంతు పక్షిణః॥ పశూనాం వింశతిర్లక్షా చాతుర్లక్షంతు మానవాః॥ తతోమనుష్యతాం ప్రాప్య తతః కర్మాణి సాధయేత్ । ఏతేషు భ్రమణంకృత్వా ద్విజశ్వముపజాయతే॥ సర్వయోనిం పరిత్యజ్య బ్రహ్మయోనిం తతోభ్యగాత్॥ అను సూత్రప్రమాణవచనమువలన యిట్లు నిర్ణయము దెలియుచున్నది. యెట్లనగా.

84 లక్షల జీవుల వివరము. 194 కోట్ల సం. నాడు.

వృక్షములు 20 లక్షలు, మృగాదులు 30 లక్షలు, క్రిమి కీటకములు 11 లక్షలు, పశువులు 10లక్షలు, పక్షులు 10లక్షలు, కూర్మ మకర కర్కట మత్స్యాదులు 9 లక్షలు, మానవులు

4 లక్షలు జీవులుగా విభజించె. మరియు కొందరి నడవిమనుష్యులుగాను, నదీసముద్రములలో నీటిసాపలు తూగలనియు నీటిమనుష్యులుగా నుందురట. పసిబిడ్డలు యెడ్చినట్లు యెడ్చునట. యివి వూదితే మనుష్యులకు కండ్లుపోవునట. పట్టపుపల్లెవాండ్లు ఇవి వలలోబడినప్పుడు పసుపుకుంకుమలతో పూజించి సముద్రమున విడిచిన వాళ్ళకు మేలుగలుగునట. వాటినిచంపిన కీడుగలుగనట.

వృక్షోత్పత్తి

శ్లో॥ పృథ్వీ సహస్రాంశయో రోషధీవనస్సతయః అను సూత్రమువలన విచారించగా (500) అయిదువందలకోట్ల యోజన విశాలావరణ భూమండలప్రాంతమున 25 లక్షల యోజనములు అరణ్యపర్వతస్థానములుగాను, జలప్రాంతముగాను స్థానము లేర్పరచి ఆ స్థానములందు 20 లక్షలమూలికాది గణంబుల సృష్టించి సకలకార్యసాధ కోపయోగంబులుగా నుండునట్లునుగ్రహించె.

వృక్షరాజాది గుణములు.

భూతత్వమున జనించునవి బలముగలవి మధురగుచిగలవి. జలతత్వమున తెలుపు వన్నెయు నుప్పు రుచిన్నీ అర్థచంద్రాకారముగ నల్లుకొనునవిన్నీ, అగ్నితత్వమున కారపురుచిన్నీ రక్తవర్ణము తీవ్రవేడిమి పొట్టిపొదలు ముండ్లు ఆకులు పెళుసుగలిగియుండు. వాయుతత్వమున జనించునవి పులుసుగుచిగలవి శాఖలుగా నెదుగునవిన్నీ ఆకుపచ్చవన్నెయు గలిగియుండు. ఆకాశ

తత్వమున చేదు రుచిన్న నలుపువర్ణము గలిగియుండు. కైవారాకారము గలిగియుండు. భూమి నాధారము లేక చెట్లపై తీగలల్లుచు ఆప్రాంతమున గడ్డివేసికాల్చిన కాలనిచోటు గుర్తు బట్టి త్రవ్వితే గడ్డలుతేలును. ఇవి భక్షించినవారముదినములు ఆకలిస్తంభించియుండు. అరణ్యస్థానసిద్ధులు సాధువులు గోసాయిలు చిరంజీవులై చలనరహితులై స్థాయిగానుందురు. అనేక యుపయోగములుగా నుండునట్లు తెలియటచేత కొన్ని కరణు లిచట లిఖించబడును.

వృక్షమూలికాదికరణులు

అమృతకరణులు ఆయుష్కరణులు ఆరోగ్యకరణులు అంజనకరణులు ఆకర్షణకరణులు అదృశ్యకరణులు అగ్నికరణులు అగ్నిస్తంభకరణులు ఇంద్రజాలకరణులు ఉచ్ఛాటనకరణులు ఆవేశకరణులు కనకకరణులు కామకరణులు గర్భధారకరణులు గర్భవిచ్ఛిన్నకరణులు జలకరణులు జలస్తంభకరణులు జ్ఞానకరణులు చరకరణులు ఇంద్రియకరణులు ధనకరణులు ద్రవకరణులు పుష్టికరణులు బలకరణులు భోగకరణులు ప్రాణకరణులు ప్రాణహరకరణులు ద్వేషకరణులు మదకరణులు మహత్కరణులు మారణకరణులు యోగకరణులు లక్ష్మీకరణులు వశ్యకరణులు విద్యాకరణులు విషకరణులు వాయుస్తంభకరణులు శాంతికరణులు శుష్కకరణులు సంజీవికరణులు సంతోషకరణులు సంపత్కరణులు సువర్ణకరణులు స్థూలకరణులు సంస్మృహనకరణులు హిమకరణులు హిమామకరణులు క్షేమకరణులు ఇత్యాది కరణులు అనంతముగాగలవు. యామూలికలు 1-3-5-7-9

15-20-25-30 అంగుళములు యెత్తుయెదుగు మూలికలున్నూ
 1-2--3-5-7-10 గజముల యెత్తుయెదుగు మూలికలున్నూ
 కాండములు పనికిరాని మధ్యవృక్షములు తెలుపు యెరుపు
 నలుపు ఆకుపచ్చ పసుపువన్నె వృక్షములున్నూ శ్రీ శైలాది
 పర్వతస్థానములయందు గలవు. పర్వతారణ్యాజలస్థానముల
 యందు వేళ్లు గడ్డలు చక్కలు చిగుళ్లు కాయలు పువ్వులు
 పిందెలు పండ్లు పనికివచ్చేవిన్ని తీసి వుప్పు కారము పులుసు
 వగరు చేదు - యీ షడ్రసవస్తువులున్నూ సర్వజీవులకున్నూ
 భక్షణాది సర్వోపయోగములుగా నుండునట్లు సృష్టించె.
 షడ్రసపదార్థములచేత రస రక్త మాంస నాళా స్తి అ స్తి మేధో
 మజ్జా శుక్రధాతువులచేత సర్వజీవులకు దేహసంతుష్టి తేజస్సు
 ఓజస్సుగలిగి బలవర్ధనలై యుండుటకు మరియు.

జీవజన్మకారణములు

శ్లో॥ ఓషధ్యోరన్నం అన్నా న్నేధోజాయతే॥ మేధోన్మాం
 సః మాంసాద్రక్తః రక్తాద్రాతః రేతసోమోహః॥ యీనూత్ర
 క్రమంబున ఓషధీ కందమూలాది పత్రభక్షణలచేత అన్నాదుల
 వలన రసధాతువృద్ధిస్సీ, రసధాతువువలన రక్తధాతువృద్ధిస్సీ,
 రక్తధాతువువలన మాంసవృద్ధిస్సీ, మాంసధాతువుచేత నరము
 లున్నూ, నరములవలన శిల్యములున్నూ, శిల్యములవలన
 మూలగలున్నూ, మూలగలవలన కొవ్వు, కొవ్వువలన మెదడు
 వృద్ధిబొంది యీ మెదడువలన శుక్రము వృద్ధిబొంది యీశుక్ర
 మువలన మోహము జనించి నేత్రములకావరించి మధాంధుడై
 స్త్రీవాంఛచలిగి స్త్రీల నాలింగన చుంబన కుచమర్దనాది సుర

తోపచారకుశలుండై యోని శిశ్నముల గాఢరతిచేత శిశ్న రంధ్రము వికసించి స్త్రీగర్భనాళమందుగల చలువగల ఆవిరి కపాలకుహరమునపోయి అగ్నితుల్యమగు శుక్రము చంద్రకిరణ స్పర్శచేత చంద్రకాంతమణిద్రవించు విధమున శుక్రముప్పొంగి శిరోనేత్రహృదయవస్తిమార్గముల ద్రవించి జారి శిశ్నరంధ్రము నుండి స్త్రీగర్భమునందు బడి 9 మాసములకు 12 అంగుళముల పిండమై యోనిద్వారమునుండి భూపతనమగుట జన్మించుట. జననభేదంబులు 108 విధములుగ నుండును.

గర్భపిండవిషయము.

శ్లో॥ శుక్ల శోణితాదావర్తతే గర్భః స్త్రీరేతోరిక్తా
స్త్రీయోధవతి పురుషరేతోరిక్తా త్పురుషోభవతి ఉభయోర్బిజ
తుల్యా న్నపుంసకో భవతి వ్యాకులితమనాః ఖంజాః కుబ్జాః
వామనాదిరూపోభవతి ఏకరాత్రేణ స్తలితంభవతి, పంచరాత్రేణ
బుద్బదంభవతి స్త్రీగర్భమున గర్భకమలమునమూడోఆవర్త
మునశుక్రముబడియీ శుక్రమధికమైన పురుషజన్మంబునూ స్త్రీ
యొక్క శోణితమధికమైన స్త్రీజన్మంబునూ రజశ్శుక్లములు
సమముగనుండిన, నపుంసకజన్మంబుచు స్త్రీకి మనోవ్యాకులము
గలిగినప్పుడు గర్భమందు బీజముపడిన కుంటివాడు గ్రుడ్డివాడు
పొట్టివాడు మరుగుజ్జువాడు జనించును. యొకరాత్రి సంగమించ
గా స్త్రీగర్భకమలమందు పడినబీజము పెరుగును. చింతపండును
గలిపిన విధమున సుడిదిరుగుచు కిదినములు గడచువరకు 5దిన
ములకు నీటిబుడగవలెనగుచు నిలచి 10దినములకు శుక్లశోణి

తములేకమై 15దినములకు కుక్కుటాండమువలె 20దినములకు మాంసఖండమై 25దినములకు పిండాకారంబేర్పడును.

పిండమున ఆకారము లేర్పడుట.

శ్లో॥ మాసేన శిరసి మాసద్వయేన కరపాదా భవతి |
త్రిమాసా దవయంగే చాతుర్థః కర్మజిహ్వ | పంచమే నవరంధ్ర
రోమాణి, షష్ఠీ అంఘ్రియచక్షుషి సప్తమేమాసి భవోజ్జ్వో
భవతి. ఒకమాసమునకు పంచభూతములుకూడి శిరస్సుయేర్ప
డును. మొదడు వృద్ధిబొందును. 2వమాసమున యెముకలు
కాళ్లుచేతులు వ్రేళ్లు యేర్పడును. 3వ నెల అవయవములు,
నాసికము, 4వ నెల చెవులు నాలుక, 5వ నెల రోమములు, నవ
రంధ్రములు, 6వ నెల పాదములు, నేత్రములు గోళ్లు కంఠము
ఉదరము శల్యములు యేర్పడి 7వ నెల దేహమందు జీవుడు
ప్రవేశపెట్టబడును.

పిండమందు జీవ ప్రవేశము

తల్లి గర్భమున నేర్పడుపిండమునందు తల్లితండ్రుల స్రావ
వాయువు అనుసరించి యుండుటచేత తద్వారా ఏ జీవుని సంకల్ప
వికల్పభ్రమలచేత చేయబడిన కర్మరూపమగు ఆగమి, సంచిత
ప్రారబ్ధములచేత యెచ్చట జన్మించవలయునో ఆజీవునికి తగిన
కర్మసంబంధజన్మమును బ్రహ్మదేవుని విధిక్రమమున ఆజ్ఞదాట
లేక అశక్తుడై చింతింపుచు మాతృగర్భనరకము నినుభవింప
లేనని మొరబెట్టుచు పరితపించుచు నుండగ.

అగ్ని దేవుండువచ్చి దర్శనమిచ్చి నే నగ్ని దేవుండను.
నేను నీనేత్రములయందుండి సర్వలోకపదార్థములను చిత్రవిచిత్ర

ములను చూచునట్లు పంచరంగులు వర్ణముల గ్రహించు నట్లును బలమిచ్చెదను. నీకు భృత్యుడనై యుండి నీవాక్యర్థన మున నిల్చి ఉత్తమ మధ్యమ అధమ నీచ రోషాదిప్రసంగవా క్యములకు బలమిచ్చెదననియు సంభాషణశక్తి యిత్తుననియు నాభిస్తానమందుండి జతరాగ్నిరూపంబున నీవు భక్షించు పదార్థముల జీర్ణింపచేసెదననియు నీకు తసుబలమును నేత్రబలము నిద్రాసౌఖ్యము నిచ్చెదను. నీకు కొరతలేకుండునట్లు చేసెదను. నీవు అకృత్యములు చేయకుమని వాగ్దానమిచ్చి నీవు లోకము నకు పొమ్ము, జ్ఞానసంపన్నుడవగుదువు. మోక్షము పొందుటకు సహాయుడ నయ్యెదను. నీవు ప్రారబ్ధ కర్మవశమున నీవీజన్మ మెత్తవలెను. విధిని దాటశక్యముకాదు. అని సమాధానపరచి అంతర్ధానుండగును.

సూర్య దేవుండు వచ్చి జీవుని చింతమాన్పుటకై ప్రత్యక్షుంబై నేను సూర్యుండను, నీకీప్రపంచమంతయు గ్రాహ్య మగునట్లు చేసెదను. జ్ఞానమునకు కారణభూతుండనై మోక్షము సాధించుటకు సహాయుడ నయ్యెదను. నీవు ఈశ్వరస్వరూపుండవగు మహాత్ముండవు, నీవుచేసిన కర్మప్రారబ్ధవశంబున జన్మ మెత్తవలసెను. వేరొకప్రపంచమునకురమ్ము నిన్ను నీవెరుగవు. కర్మచేతనిట్టైతివి అని ధైర్యముచెప్పి అంతర్ధానుండగును-తర్వాత.

చంద్రుండువచ్చి నీమనస్సునందుండెదను నీపంచప్రాణము లకు బలమిచ్చెదనని బోధించి జన్మకు వెళ్లుమని ఆజ్ఞయిచ్చి అంతర్ధానుం డగును.

వరుణదేవుండు వచ్చి నీజిహ్వా యందుండి షడ్రసపదార్థములతో సంతృప్తిపొందునట్లును నీగుహ్యేంద్రియమందుండి సుఖమిచ్చెదను. నీవు జన్మకు వెళ్లుమని బోధించి అంతర్ధానుండగును.

రుద్రుండువచ్చి నేనహంకారాధిదేవతనగుటచేత సర్వకార్యసమర్థతాబలమిచ్చి నీకు సాహాయ్యముగనుండును. వెరువక జన్మకు వెళ్లుము అని బోధించి అంతర్ధానుండగును

విష్ణుదేవుండు నీపాదములయందుండి బ్రహ్మనిష్ఠాగరిష్టులగువారియొద్దకు పోవునట్లునేసి మోక్షసాధకమునకు సహాయుడనగుదునని బోధించి అంతర్ధానుండగును

బృహస్పతి నీబుద్ధియందుండి మోక్షమార్గ మిప్పించెదననియు యీ దేవతలందరు వాక్సహాయ్యములిచ్చి సమాధానపరచగా.

మృత్యుదేవత వచ్చి నీగుదస్తానమందుండి మల జల విసర్జనాదికార్యములకు సాహాయ్యముగా నుండెదను. నీకాధారమై కాపాడుచుండును. నీవధర్మమునకు పాల్పడిననాడు నిన్ను చంపెదను. అని బోధించి సమాధానపరచి మృత్యుదేవత అంతర్ధానమగును. మాతృగర్భమున గల జడతనువునందు 7,8 మాసమురాగా -

ప్రారబ్ధకర్మ జీవుని బ్రహ్మదేవుండు మాతృగర్భపిండమందు ఉచ్చాస్వసనిచ్చాస్వసవాయువులద్వారా బ్రహ్మరంద్రమార్గమున జీవుని ప్రవేశపెట్టి ప్రతిష్ఠించి వెళ్లును.

తదాదిగా జ్ఞానమారంభమై పూర్వముచేసిన కర్మవశమున యీజన్మబంధకం బేర్పడెనని చింతింపుచు యేగతియుం

దోచక మాతృగర్భనరకమఁదుపడి కర్మదోషములు నశించుటకు మనస్సు శాంతిజెంది.

శ్లో॥ అకారేణబహిర్వాపి సకారో విశ్వతః పునః హంసహం సేతి యస్మంత్రం జీవో జపతినర్వదా॥ అను సూత్రార్థముగా 19 లక్షల 44వేల జపము ముగియువరకు తొమ్మిదవమాసాంతము నకుచేయగా యీ జపబలముచేత జీవునకు విజ్ఞానతేజస్సుగలిగి కఠిన్యబంధకంబగు మాతృగర్భనరకము దాటి రావలెనని యత్నమున పరితపించుచుండగా 9వమాసాంతంబున మాతృగర్భనాశము అవిచ్ఛిన్నమై యోనిమధ్యద్వారమున కఠిన స్పర్శచేత శ్రమగలిగి పరమాత్మా యీశ్రమ కోర్చలేను. నా కీబంధకము తప్పించి నీవాడను నన్ను రక్షింపుమని శరణమని తపించుచుండగా భూపతినమై జనించును. ఇట్లు తారకమంత్ర బలముచేత ఘోరకష్టములైనను జయించవచ్చును. శుద్ధసాత్విక పురుషు లి రహస్యము గ్రహింతురు.

శ్లో॥ జ్ఞానాంతే తేజసంప్రాప్తి యోనిర్మధ్యశ్చ గచ్ఛతి॥ యోనిస్పర్శమాత్రేణ పూర్వజ్ఞానం వినశ్యతి॥ అనుక్రమమున యోనిస్పర్శచేత జనించుటవలన అజ్ఞానమావరించి మతి గతిచెడి జ్ఞానము నశించి మరుగుపడి మధుపానబద్ధునివలె మరుపుగలిగి క్వాం క్వాం క్వాం యని యేడ్చుచు మలమూత్రములలో ముణుగుచు క్రమాభివృద్ధియగుచు నిత్యదుఃఖములలో తల నొప్పిలో ఆగ్రహము బొందుచు లోకమాయకు వశుడై కాలము గడపుచు లోకచిత్రములకు మరిగి ఆశ్చర్యపడుచు బాల్యయవ్వనకౌమార వార్ధక్యములు గడపుచు అత్యంత

కష్టములకోర్చుచూ కర్మ లనుభవించుచూ భగవదాజ్ఞాప్రేరితమగు మృత్యువశమున చచ్చుచు పుట్టుచు మతిగతిచెడి అజ్ఞానమున ముణిగియుండును.

సంతతిభేదములు

స్త్రీ బహిష్టయైన దినమున సంగమించిన ఆ బీజమువ జనించుశిశువు వారముదినములు జీవించి నశించును. రెండవ దినమున బీజముపడిన పిండము మధ్యనే యూడిపడును. 3-వ దినమున పడిన బీజమువలన అతిచోరుడై జనించును. 4-వ దినమున బీజము పడుటవలన పాపాత్ముడు అల్పాయుస్సుగల వాడగును, సామాన్యుడున్నా అగును. సరిరాత్రులలో మొగశిశువున్నా బేసిరాత్రులలో స్త్రీ శిశువున్నా బుట్టును. శుక్లమతిశయమైన పురుషుడున్నా శోణితమతిశయమైన స్త్రీ జన్మమున్నా సంగమమయిన వెంటనే స్త్రీ కుడివైపు పరుండిన పురుషజన్మంబును, యెడమవైపు శయనించిన స్త్రీ జన్మమున్నా గల్గును. 5-వ దినమున బీజముపడిన సంతానవతియు బుద్ధి వంశురాలున్నా బుట్టును. 6-వ దినమున పడిన బీజమువలన మూఱుడు సామాన్యుడు బుట్టును. 7-వ దినమున పడిన బీజమువలన దయగల బుద్ధిగలదియు సంతానవతియు, ధర్మము తప్పనిదియు బుట్టును. 8 - వదినమున పడినబీజమువలన ఉత్తమ గుణములుగవాడు బీషవాడు అంత్యదశయందు సౌఖ్యమనుభవించువాడున్నా బుట్టును. 9 - వ దినమున బీజముపడిన పతివ్రతయు ధైర్యముగలదియు బుట్టును. 10-వ దినమున పడిన బీజమువలన ఉత్తమగుణములు గల

వాడున్నా బుట్టును. శ్రేష్టుడగును. 11-వ నాడు గర్భమందు
 బీజముపడిన అధర్మకర్మరాలు బుట్టును. 12-వ నాడు గర్భ
 మందు బీజముపడిన శ్రేష్టుడు ఉత్తమగుణములు గలవాడున్నా
 బుట్టును. 13-వ నాడు గర్భమందు బీజముపడిన శ్రేష్టురాలు
 బుట్టును. 14-వ నాడు గర్భమందు పడినబీజమువలన ఉత్తమ
 గుణములు గలవాడు శ్రేష్టుడున్నా బుట్టును. జ్ఞానాసక్తు
 డున్నా అగును. 15-వ దినమున బీజముపడిన పిండము
 రాజభార్యగా జనించును. 16-వ దినమున గర్భమందుపడిన
 బీజమువలన జ్ఞానాసక్తుడు పండితుడున్నా ఉత్తమగుణములు
 గలవాడున్నా బుట్టును. 17-వ దినము మొదలు గర్భ
 కమలము ముకుళించును. గనుక పూర్వము ఋషులు 16-వ
 దినమువరకు సంపర్కముచేసి తర్వాత వెంటనే నిష్క్రొదిగి
 స్త్రీలను నమ్మలేక మరల బహిష్టయై పరిశుద్ధస్నానమయ్యే
 పర్యంతము స్త్రీల నంటక కాలముగడిపెదరు. స్త్రీలు పరపురుష
 స్పర్శవలన రుగ్మతలు గలుగునని దూరస్తులగుదురు. ఇట్టి
 తామస-రాజస-కామతంత్రమువలన జన్మించు మానవభేద
 ములు 4 లక్షలు యీ విధమున జన్మించుచుందురు. మానవు
 లకు 120 సంవత్సరములు ఆయుర్దాయ మిచ్చినను అజ్ఞాన
 కృత్యదోషములచేత 25 సంవత్సరములవరకు దెచ్చుకొనిరి.
 అజ్ఞానకర్మదోషములే క్రూరజన్మలకు కారణము.

శ్లో॥ ఉద్ధ్వే సాత్వికమిత్యాహుర్నధ్యే రాజసముచ్యతే
 అధోగతం తామసంచ | గుణత్రయమితీరితం || అను సూత్ర
 క్రమమున ఉద్ధ్వకాశగోళమందు శుద్ధసాత్విక దేవతాంశసంత

తిన్నీ! మధ్యలోకంబగు భూలోకంబున మానవసంతతిన్ని అధో భాగమున తామసగుణప్రదులగు ఉరగ రాక్షస క్రిమికీటక! పశుమృగాది క్రూరదుర్గుణ జారచోర నీచజనంబులున్నూ త్రిలోకములయందు - మూడుమూళ్లు తొమ్మిది విధములుగా నవసర్గసృష్టికి యత్నించి ఇప్పటికి 195 కోట్ల సంవత్సరముల కిందటినాడు సృష్టియత్నమున॥

సృష్టిప్రారంభము బ్రహ్మాషట్టణము 185 కోట్లకు

శ్లో॥ పంచాశత్కోటి విస్తీర్ణం కేవలం కల్పితోమహా॥

యను బ్రహ్మసిద్ధాంతసూత్రక్రమమున (500) అయిదువందల కోట్ల యోజనముల విస్తీర్ణముగల భూమండలమును శ్వేత వరాహ కల్పప్రారంభమున రసాతలమునందుగల భూమిని ఆదివరాహమూర్తిచేత ప్రస్తుత వర్తమాన భూలోకమునుచోటు పాతాళము మొదలు యెనిమిదవ లోకముగా నిల్పి స్థిరపరచి అట్టి 500కోట్ల యోజనపరిమితముగల భూమండలస్థానమందు భువనాభివృద్ధికొరకై బ్రహ్మదేవుండు మనోద్యోగపరుండై సృష్టియత్నమున బ్రహ్మాండమునకు 14 కోట్ల 56 లక్షల యోజనములయెత్తున్నూ, 12 కోట్ల 85 లక్షల యోజనముల వెడల్పున్నూ ఆవరణంబేర్పరచి ఆమధ్య జంబూద్వీప మధ్యను ఇలావృతమధ్యభాగమున మేరుపర్వతము లక్షయోజనముల యెత్తున 86 వేలయోజనముల విశాలచదరంబు పర్వతాగ్ర ఊర్ధ్వనడిమిదళంబున 32 వేల యోజనముల చదరమునందు 16 వేల యోజనముల విశాలమున బ్రహ్మదేవుని నివాస యోగ్యంబగు బ్రహ్మపురంబు తేజరిల్లుచుండు. తన్మధ్యంబున

4 వేల యోజనముల చదరముగల బ్రహ్మదేవుని మణిమయ కనకగృహంబులున్నా వర్ణించుట కలవిగాని అష్టదిక్కుల నుండుశాలలు సభాస్థానంబులు విశ్రమ స్థానంబులగు రచ్చ తిన్నెలు బ్రహ్మ, విష్ణువు, ఈశ్వరుల యొక్కయు లక్ష్మీ, సరస్వతి, పార్వతులయొక్క అష్టదిక్పాలకులయొక్క బ్రహ్మ ఋషులు దేవగణముల నివాసశాలలున్నా బంగారుసోపానంబులుగల పద్మసరస్సులున్నా, చరులు, గుహలు, బిలంబులు, సానువులు చతుర్దిశలగల పర్వత శిఖరమధ్య స్తమార్గములు, కల్ప తగువులు మూడవ అంతరువున అష్టనగంబులు బ్రహ్మ పురంబునకు 4 దిశలయందు తూర్పున మందరాచలంబును దక్షిణమున హిమవంత కైలాసాదులున్నా పశ్చిమమున నిషధపర్వతంబును ఉత్తరమున శృంగవంతపర్వతములున్నా మేరుగిరికి చతుర్దిశలయందు గలవు. మరికొంతదూరంబున.

ఇంద్రపర్వతంబును, మాల్యవంతంబును, పారియాత్రంబును, నీలపర్వతంబును, శ్వేతపర్వతంబును, శృంగ వంతపర్వతమున్నా మొదలగు పర్వతములున్నా మేరుగిరికి ప్రదక్షిణాకారములుగా నుండు మరికొంతదూర విశాలప్రదేశమున తూర్పున గంధమాదనమున జంబూవృక్షములు యేనుగలావు పండ్లు పండి ఆ ఫలరసములచేత తడిసిన ఆప్రాంతభూమి యంతయు సువర్ణమయమైయుండు. యీ రసప్రవాహముచేత మేరుపర్వతము చుట్టూన్యూపించి సువర్ణమయంబై యుండు. ఇందువలన జంబూద్వీపమని ప్రఖ్యాతిగాంచె. యీ ద్వీపము లక్ష యోజనములు విశాలముగలదై యుండు. యీ మేరువు

చుట్టూ ప్రదక్షణాకారంబుగా సప్తకులపర్వతములుండు. మరియు ఏవనగా:- హిమవంతము, నిషధపర్వతము, వింద్రపర్వతము, మాల్యవంతము, పారియాత్రము, గంధమాదనము, హేమకూటము యీ పర్వతములు దక్షిణోత్తరములు తగ్గి తూర్పు పడమరలు ఒక్కొక్క వర్షమున్నూ, మధ్యప్రదేశమున ఇలావృత వర్షంబై 500 కోట్ల యోజనవిశాలావరణంబగు భూమండలమునకు నడిమికందంబై జంబూద్వీపముకంటె తక్కిన ద్వీపము లొక దానికంటె నొకటి రెట్టింపులుకలవై తక్కిన ఆరు ద్వీపములున్నూ, లవణాదినముద్రపరివృతంబులై జంబూద్వీపము లక్ష యోజనములలో హేమకూటాదిపర్వతములకు మరికొంతదూరమున తూర్పున ఇంద్రునినందనవనంబును, దక్షిణమున యముని సర్వతోభంద్రబునూ, పశ్చిమమున వరుణదేవుని వైభ్రాజకంబును, ఉత్తరమున కుబేరుని చైత్రరథమును 4దిశల యందును మహాదరణ్యంబులం బోలిన దేవతోద్యానవనంబులు గలవు. సంచారయోగ్యంబై యీ యుద్యానవనములకు మరికొంతదూరమున మేరువు 4దిశల యందును చతుస్తంభములవలె చూత, మామిడి, జంబూక, నేరేడు, కదంబ, కడిమి, న్యగ్రోధ, మర్రివృక్షములు 11వేల యోజనముల వ్యవధిగలిగి యుండును. యీ వృక్షరాజముల సరిహద్దులకు మరికొంతదూరమున 1 మహాఖర్వం 67 ఖర్వములకు.

అష్టదిక్పాలక పట్నములు

బ్రహ్మపురమునకు 4వేల యోజనముల దూరమున తూర్పున ఇంద్రుని అమరావతీపురంబును, అగ్నిదేశయందు

4వేల యోజనములదూరమున అగ్ని దేవుని తేజోవతీపురంబును, దక్షిణదిశయందు 4వేల యోజనముల దూరమున యమధర్మని సంయమినీపురంబును, నైఋతిదిశను 4వేలయోజనముల దూరంబున నైఋతి కృష్ణాంగాపట్టణంబును పశ్చిమంబున 4వేల యోజనముల దూరంబున, పరుణ దేవుని శ్రద్ధావతీ పురంబును వాయువ్యదిశను 4వేల యోజనముల దూరంబున వాయు దేవుని గంధవఃపురంబును ఉత్తరదిశను 4వేల యోజనముల దూరమున కుబేరుని అలకావతీ పురంబును, ఈశాన్య దిగ్భాగంబున 4వేల యోజనముల దూరమున ఈశ్వరుని యశోవతీపురంబును యీ యష్ట దిక్కుల పురస్థాపనములుచేసి స్థిర నివాసంబులు చేయుచు లోక పరిపాలనాదికృత్యములు జేయు నుద్యమించి మరియు.

చతుర్దిశాధిష్ఠానదేవతలు యీ బ్రహ్మాండమునకు అధిష్ఠానదేవతలుగా 4దిశలయందును అనగా తూర్పుదిగ్భాగంబున భద్రాశ్వవర్షహయగ్రీవుని దక్షిణదిగ్భాగంబున భారతవర్ష కూర్మావతారుని పశ్చిమదిశను కేతుమాలవర్షమున వరాహరూపుండను ఉత్తరమున ఇలావృతవర్షమున మృత్యుంజయుండను ఈశ్వరుండును యీ చతుర్దిశలయందు వీరు బ్రహ్మాండమునకు ఆదిదేవతలుగా అధిదేవతలై చతుర్దశ భువనంబులం గాపాడ తల్లితండ్రులవలె జగత్పరిపాలకులై లోకజన రక్షణలు చేయ అధిష్ఠానదేవతలైరి.

పంచభూత సృష్టులు

పంచమూర్తులగు బ్రహ్మ విష్ణు ఈశ్వర ఇంద్ర సూర్యాదులు ఆకాశగోళ ఊర్ధ్వభాగంబున దేవతాంశసృష్టియు మధ్య వాయుమండలమున సర్వజీవాదిసృష్టిన్నీ, అగ్నిమండలమున పర్వతాదిస్థానములందు ధాతు రత్న లోహ పాషాణాది సృష్టిన్నీ జలభూతభాగంబున మత్స్యది జీవసృష్టిన్నీ భూమి యందు 84 లక్షల జీవజంగమస్థావరసృష్టులున్నూ, త్రిగుణ విభాగరూపంబుల నవసర్గసృష్టి చేయవెంచి సాత్విక, రాజస తామసగుణక్రమంబులుగా దేవమానవ తిర్యగ్గంతువులుగా సృష్టియత్నమున తొలుత దేవతాసృష్టికి యత్నించి దేవతా సర్గమునకు ఆహారపానంబులు కొరతలేకుండునట్లు సృష్టించె యెట్లనగా.

దేవతలకు ఆహారపానంబులు

మందరపర్వతము చివరప్రదేశమున మామిడిపండ్ల రసప్రవాహంబునూ యెర్రని కాంతులతో మధురసుగంధములతో అమృతతుల్యముగా యీ ప్రవాహము మందరాచల ప్రాంతము దడుపుచు ఇలావృతవర్షము చుట్టూ మహాతరంగములతో ప్రవహింప సృష్టించె. స్నానపానోపయోగమగునట్లు అనుగ్రహించె.

సుపార్శ్వపర్వతంబున పంచశాఖలుగా బారి ధారా ప్రవాహంబులై ప్రదక్షిణముగా బారి యిలావృత సశ్చమ భాగంబు దడుపుచు ప్రవహించు మకరందప్రవాహంబుగలను.

అకలిదప్పులు దీర్చ సమర్థవంతమైయుండు మహాసుగంధరుచులుంగలిగియుండు.

కుమారపర్వతశిఖరములయందు పుట్టిన మహాప్రకాశమాన వటవృక్షముల శాఖలయందు పుట్టిన క్షీరపానంబులు, ఘృతపానంబులు, దధిపానంబులును, మధురపదార్థములున్నా, విశిష్టాన్నంబులు, వస్త్రములు అష్టవిధభోగములకు తగువస్త్రపదార్థములు, శయనములు, ఆసనంబులు, ఆభరణములు, సర్వాభీష్టపదార్థములున్నా నిత్యభోగంబులు జరుగునట్లు క్షీరపానంబులు, చెరుకురసపానంబులు, సురాపానంబులు, మృష్టజలాబులుంగలిగి శతయోజన విశాలసరస్సులుంగలిగి సకలదేవతాతండములకు ఆహారపానసుఖయోగ్యములుగా నుండునట్లు సర్వకాలములందు సాహాయ్యముగా నుండునట్లు కామధేను కల్పవృక్షముల పగిదిగా బ్రహ్మదేవుండు సృష్టిరచన కల్పించె.

యిలావృతవర్షముపైగా రమ్యకవర్షమందు వటఫలరసప్రవాహము స్నానపానోపయోగముగా నుండునట్లున్నా, హేరణ్మయ వర్షమున స్వర్నతామరపుష్పంబులు భక్షణార్హంబుగా నుండునట్లున్నా, కింపురుష వర్షంబున జువ్వి పండ్లహారంబుగా పానంబుచేయుచూ సుఖానందులై యుందురు. హరివర్షంబున చెరుకురసపానంబుచేత వయఃకామంబుగలిగి ఆయురారోగ్యంబులంగలిగియుండునట్లున్నా ఇట్లు పలువిధముల స్నానపానసుఖానందముల కాకరమై యేకొరతలు లేకుండునట్లు యేర్పరచె, మరియు.

పర్వతములు

మేరువు నాశ్రయించియుండు పర్వతములు అనగా మేరుపర్వతములచుట్టూ ప్రదక్షిణములుగా నుండుపర్వతములు వై ధూర్యపర్వతము, నారదపర్వతము, కురంగపర్వతము, కురరపర్వతము, కుసుంభపర్వతము, వైకంఠపర్వతము, త్రికూటపర్వతము, శిశిరపర్వతము, పతంగపర్వతము, ఋచకపర్వతము, నిషధపర్వతము, శితివారపర్వతము, కపిలపర్వతము, శంఖాదులను పర్వతములు— యీ పర్వతములు మేరువుకు కర్ణిక కేసరంబులై పరివేష్టించియుండు.

యీ మేరుపర్వతమునకు తూర్పున జతరపర్వతమును, దేవకూటపర్వతమును, పశ్చిమదిశను పవనపర్వతమున్నూ, పారియాత్రపర్వతమునూ, యీ 4 పర్వతములున్నూ, ఒక్కొక్క పర్వతమునకు దక్షిణోత్తరముల దిశలయందు 18 వేల యోజనములు విశాలములుగలిగి పూర్వపశ్చిమముల 2 వేల యోజనములు వెడల్పున్నూ గలిగి అగ్నిపురుషునకు ప్రస్తరములుగతి అష్టనగంబులుండు యీ మేరువునందేకాక మరియు పర్వతములుగలవు, అవి యేవి యనగా: మలయపర్వతము, మంగళప్రస్థము, మైసాకపర్వతము, త్రికూటపర్వతము, కొల్లపర్వతము, సహ్యాపర్వతము, వేదిగిరి, ఋశ్యమూకపర్వతము, శ్రీశైలపర్వతము, వేంకటాద్రియు, మహేంద్రపర్వతము, పారిధరపర్వతము, వింధ్యపర్వతము, శుక్తి మత్పర్వతము, ఋక్షగిరి, పారియాత్రము, ద్రోణపర్వతము, చిత్రకూటము,

గోవర్ధనాద్రియు, రైవతకపర్వతము, కుసుంభపర్వతము, నీలగిరియు, కాకముఖపర్వతము, నింద్రకీలము, రామగిరి అదిగాగల పుణ్యపర్వతములు, అనేకములుగలవు. యీపర్వతముల యందు పర్వతపుత్రికలగు నదులుగలవు. అవియేవియనగా.

పర్వతపుత్రికలగు మహానదులు. 193 కోట్లకు.

చంద్రపటయు, తామ్రపర్ణియు, కృతమాలయు, వైహాయసియు, కావేరి, కృష్ణవేణి, పయస్వినియు, పయోదము, శర్కరావర్తయు తుంగభద్రయు, భీమరధియు, వేణియు, గోదావరియు నిర్వింధయు, పయోష్టియు, తాపినియు, రేవానదియు, శిలానదియు సురసానదియు, జర్మణ్యతియు, వేదస్మృతియు. ఋషికుల్యయు త్రిసమయు, కౌశికియు, మందాకినియు, యమునానదియు, సరస్వతియు, దృషద్యతియు, గోమతియు, సరయూనదియు, భోగవతియు, సుషమయు, శతద్రువు, చంద్రభాగయు, మదుగ్వధయు, నందయు, యమునయు, నర్మదయు, బ్రహ్మపుత్రయు, రుక్మదయు, మానసయు, సువాహినియు, పితృకుల్యయు, ఋషికుల్యయు, వితస్తయు, నసిక్నియు, విశ్వసయు, శంఖావతియు, చక్షుశ్యామ, భీమరధి, సింధువు, శోణానది, యివియన్నియు పురుషనదులనియు సింధువు, శోణానదములు స్త్రీనదములనియు యీనదీప్రవాహములు వేలకువేలు గలవు, యీ నదీనదములు సృష్టించి పుణ్యతీర్థములు జేసె.

ఆకాశగంగోత్పత్తి. 198 కోట్ల సం॥ క్రిందట.

ఇలావృతవర్ష మేరుపర్వతాగ్రమందు బ్రహ్మ పట్న మధ్యస్థమున ఆదియందు విష్ణు దేవుండు విజృంభించి విరాద్రూపంబు ధరించి ఆకాశోర్ధ్వభాగంబున దివ్యగంగాప్రవాహమును సంకల్పించి పాదనఖములచే వ్రయ్యబడి ఆకాశగంగ ధారాప్రవాహంబై హరిపాదప్రథమస్పర్శచేత విష్ణుపాదోద్భవియనుపేరట చనుదెంచి సకలలోకదురితహరముగా హరిపాదోద్భవ యనబరగి దీర్ఘకాలంబు దేవతాసర్గనివాసియై ప్రవహింపుచున్న గంగను బ్రహ్మకుమారులగు సప్తర్షులు మొదలు సకలదేవతాగణంబును అనంతమహిమతో పవిత్రులగుటవలన సకలభువనంబులయందు ప్రవహించునట్లు చంద్రమండలాధోభాగమున మేరుశిఖర అగ్రభాగంబున బ్రహ్మ పట్నమున చతుర్ద్వారములవెడలి ప్రవహించుచు శీత యను నదీప్రవాహము కేసరావలయంబు దడుపుచు గంధమాదనాద్రిపై బారి భద్రాశ్వవర్షంబు పావనంబుచేయుచు తూర్పు సముద్రమునం గలిసె.

పశ్చిమంబున చక్షువను పేరం బరగి దీర్ఘప్రవాహంబై పశ్చిమద్వారంబువెడలి మాల్యవంతము నుత్తరించి కేతుమాల వర్షముపై బారి పవిత్రముచేయుచు పశ్చిమ లవణసముద్రమును గలిసె.

గంగాప్రవాహములు

ఉత్తరద్వారంబున భద్ర యను మహాప్రవాహంబు వెడలి కుముద, శ్వేత, నీల పర్వతంబులు గడచి ప్రవహింపుచు శృంగనగమానసోత్తరపర్వతంబులు గడచి ప్రవహింపుచు ఉత్తరకురుభూములం దడుపుచు పవిత్రమునేయుచు ఉత్తర లవణసాగరాంతంబుగా చేరుచుండు.

దక్షిణదిశ బ్రహ్మపురద్వారంబు వెడలి అలకనంద యను పేర ప్రసిద్ధి నొంది ప్రవహింపుచూ అతిదుర్గమభూధర ములు గడచి హేమకూట వామకూటనగరముల నుత్తరించి అతిదీర్ఘ పేగంబుగా బారి దక్షిణదిశ జంబూద్వీపమున భారత వర్షంబు పవిత్రముచేయుచు దక్షిణసముద్రమున గలిసె. భగీరథుడు పితృదేవతలపవిత్రమునేయు నిమిత్తము ఈశ్వర జటా జూటమున స్తంభించియుండు అలకనంద యను గంగ ఈశ్వరానుగ్రహమున భగీరథునిచే భూలోకమునకు తెబడినది.

దేవతాసృష్టి ప్రారంభము. 185 కోట్ల సం॥ నాడు.

బ్రహ్మదేవుడు (17064000 కోటిడెబ్బదిలక్షల అరు వదినాల్గువేల సంవత్సరములు సృష్టికారణాంతర తపోధ్యాస విడంబనకాలానంతరము సత్యలోకమున దేవతాసృష్టి ప్రారంభించుటకు ప్రథమంబున తన కధికారస్తానంబగు భూమండల మున సృష్టిప్రారంభించి చేయగా అవ్యక్తమూర్తులు ౩౦ వేల మంది జనించగా వారిని వృక్ష మృగ క్రిమి కీటక సర్ప వృశ్చి

కాదులుగా జగంబున 84 లక్షల జీవంబుల సృష్టించె. ఇందు వలన సృష్టికి విఘ్నంబు జరిగె. తర్వాత.

తాను సృష్టించు జీవులను శుద్ధసాత్వికాంశమున జనించు వారిని స్వర్గస్థానమందును, రాజసులను భూలోక మునందును, తామసులను అధోలోకమునందును త్రివిధములుగా భాగించి నవస్థాసృష్టించెను. తపోబలముగల్గిన ఆత్మపరిచితి బలమువల్లను ఊర్ధ్వలోకమున దేవతాహంశ పురుషుల సృష్టించనెంచి పూర్వము ప్రథమంబున విరాట్కైవలను విరాట్కైవలను మానస బ్రహ్మరూపంబుగా నేర్పడుటవలన ఆ మానస బ్రహ్మమందు ప్రాణవాయువును జేర్చి ఆహుతి గావించగా సకలనదీప్రవాహములున్నూ నవిత్తులగు మహాబుష్మలను వాయుప్రభృతులగు దేవతలును జనించగా వారిని సంతృప్తులం జేసె.

సర్వదృగ్గోచరాధీనంబగు చాక్షుషబ్రహ్మాంశంబున ఉదానవాయువునందు ప్రాణమానసాగ్నులంజేర్చి ఆహుతి గావించగా అన్నాదులవలన భవృషు, నందికేశ్వరుడు, పార్వతి-మనస్సు - ప్రాణసమూహము నవబ్రహ్మలు జనించగా వారిని సంతృప్తులం జేసె.

సత్యాసత్యప్రధానవాచక బ్రహ్మాంశమున సమాన వాయువునందు మానసాగ్నులంజేర్చి ఆహుతి గావించగా అన్నము అశ్వినీదేవతలు, మరుద్గణంబును, విష్ణువును, వరుణ దేవుండును, యముండును, ప్రజాపతియు, కుబేరప్రభృతి దేవతలు జనించగా వారిని సంతృప్తులం జేసె.

సర్వవిషయ శ్రవణ గ్రాహ్య శ్రావణ బ్రహ్మాంశంబున వ్యాసవాయువునందు మానసాగ్నుల ప్రయోగించి ఆహుతి గావించగా అన్నబలంబును, నక్షత్రగణంబును, సప్తద్వీపములున్నూ, చతుర్దశభువనంబులున్నూ, భూమండలమున్నూ, సకలభూతసహిత బ్రహ్మాండమున్నూ యక్షోరగరాక్షసప్రభృతులు జవించగా వారిని సంతుష్టులం జేసె.

సత్యాసత్యవిమర్శనాశీలముగల యా సత్యబ్రహ్మాంశంబున అపాసవాయువునందు మానసాగ్నులంజేర్చి ఆహుతి గావించగా జనపాలకర్మవిస్తారులు, కర్మతులు, దుర్మార్గులు, నీచవర్తనులు, కుటిలచంచలాత్ములు జవించగా వారిని సంతుష్టులంజేసె. తామసగుణనరకాధికారుల విషయము వైవస్వతమనువు పాలనగల కలికాలధర్మమందు విశేషమగును.

జీవవిరాట్టు వివరము

ప్రణవవిరాడ్బ్రహ్మాయందు పంచాకారాంశములచేత జనించిన పంచాక్షరి. ఈ పంచాక్షరియందు పంచబ్రహ్మలు యీబ్రహ్మలందు పంచతన్మాత్రలున్నూ జనించె. యీతన్మాత్రలందు శబ్దగుణ కావకాశమున స్వర్ణగుణక వేగంబును, రూపగుణక తేజస్సును, రసగుణక సత్త్వమున్నూ, గంధగుణక బలంబున్నూ, క్రమభాగంబులంజేర్చి యీ పంచతన్మాత్రాంశలచేత సూక్ష్మదేహంబుల నేర్పరుప బ్రహ్మదేవుండు సృష్టికిప్రారంభించి జీవతేజో బింబస్వరూపులను సృజింపదలచి ఆధార స్వాధిష్ఠాన మణిపూరక అనాహుతి విశుద్ధ ఆగ్నేయ సహస్రారస్థాన

ములుగా తేజఃపుంజ కళామాత్రసూక్ష్మతనువు నేర్పరచి
 ఆ తనువులందు శిరంబున పరమాత్మకళయు, త్రిగుణాత్మక -
 బ్రహ్మ- విష్ణు- ఈశ్వరకళలునూ భూమధ్యంబున మాయ
 యను ముక్తికాంతాసహిత సదాశివుండను గుకున్వరూపంబును,
 సుషుమ్నయందు మోక్షమార్గంబును, నేత్రస్థానంబున పంచా
 కాశములంజూచు శక్తియు, సూర్యచంద్రాగ్నిమండలస్థానంబు
 లున్నా శ్రోత్రములయందు దశదిక్పబ్దము లాలకించు శక్తియు,
 నాసికను సుగంధ దుర్గంధమిశ్రగంధముల గ్రహించు అకర్షణ
 శక్తియు, అశ్వినీదేవతాధిష్ఠానమున్నా జిహ్వాయందు షడ్రస
 పదార్థముల నాకర్షించు అగ్నియు, కంఠమందు జీవ మహేశ్వ
 రాధిష్ఠిత వాక్యసంభాషణాది బలంబును, హృదయమున
 శివశక్త్యాత్మకమై ప్రాణినివాసంబును, నాభియందు విష్ణు
 దేవుండు పదార్థసంతుష్టిచేయుటయు, వస్తిలింగములయందు
 బ్రహ్మదేవుండు సృష్టింపచేయు శక్తియు, వీర్యమాత్రవిసర్జన
 ములున్నా, గుదస్తానంబున మలవిసర్జనయు, మృత్యునివా
 సంబును ఇట్టి సర్వదేవతామయంబగు ప్రణవపంజరంబులను
 సూక్ష్మతనువుల సృజించి తదధిష్ఠాతలగు దేవతాస్తానకల్పిత
 ఆకారరూపంబుల నేర్పరచి హస్తములకు నింద్రుడు, పాదము
 లకు విష్ణువు, సర్వకార్యములకు రాకడపోకడలు గలిగించు
 శక్తియు, కార్యసాఫల్యములు చేయుటయు ఇట్టి సూక్ష్మ
 దేహంబుల నేర్పరచి కర్మవశకాలబలంబులచేత జన్మకారణంబు
 లుగా సృష్టించె. మరియు.

యక్షాదిదేవతాసృష్టి ప్రారంభము

195 కోట్ల సం॥ నాడు యిట్టి జీవబ్రహ్మతత్వమువలన అనేకులను అనేకభువనంబులు సృష్టిచేయదలంచి సృష్టికి ప్రారంభించి చీకటియు అంధతమిస్రంబును త మ ము ను మోహమును మహామోహమును పంచవిధమోహరూపాత్మక అవిద్యయు ఇవి క్రమభాగంబుల విచారించక సామాన్యముగా మొత్తముచేసి భాగక్రమంబుల విచారించక కూర్చగా తమోమయదేహంబై విజృంభించిన బ్రహ్మదేవుండు భయభీతులంజెంది ఆసృష్టివిడిచె. యీసృష్టివృథాపోక ఆకలిదప్పులుగలిగి ఆశపాతృలగు యక్షులు జనించి తండ్రియగు బ్రహ్మదేవుని శరీరభక్షణ సేయుట కుద్యమించగా అప్పుడు జక్షతరక్షతయను మంత్రములు పఠించుచు ఆతనువు విడచె. అప్పుడు రాత్రి కాలంబయ్యె. మంత్రజపబలముచేత రక్షు లొకతెగగా బుట్టి వచ్చి యక్షులను ఆతురతమాన్పి మన కాధారుడగు తండ్రిని భక్షించగా మనలను రక్షించిపోషించువారెవరని బోధించగా మాకు తెలియక ఆయత్నము చేసితిమని బుద్ధులు మాగ్చుకొని సమభావంబున సమాధానపడి బ్రహ్మదేవునకు విధేయులై యుండిరి. బ్రహ్మదేవుని యభిమానముచేత అభివృద్ధి యగుచుండిరి.

దేవతోత్పత్తి

యక్షులకు వెరచి భయపడి తనువువిడచి మరియొక దివ్యదేహము ధరించి ఆ తనువునందు తేజఃపుంజకళామాత్రము

లుగా సూక్ష్మదేహములచేత దేవతల బుట్టించి ఆ దేహము విడువగా యహూరాత్రంబయ్యె.

బ్రహ్మదేవుని ప్రథమావతారము

1 పద్మము 55 మహాఖర్వములనాడు బ్రహ్మదేవుండు కుమారవయస్సుగలిగి కామా రాజ్యసర్గంబువహించి బ్రహ్మణ్యుండై కఠినబ్రహ్మచర్యంబు వహించె. యిది బ్రహ్మదేవుని ప్రథమావతారము. యీ యవతారమున మహాతపోవృత్తి నవలంబించి అప్పుడు తమోమయదేహుండై తన కాలి పిక్కలను మధించగా తామసగుణ కామోద్రేకులగు రాక్షసులుబుట్టి వారు అజ్ఞానమూర్ఖులై కామోద్రేకులై ఆవేశమున మేధ్రములు విద్యంభించుకొని తండ్రియగు బ్రహ్మదేవునిపైబడి నాన్మామూఢప్రసంగములతో దూషింపుచు నుండ జూచి బ్రహ్మదేవుం డదరి విష్ణుదేవునికడకు పోగా నీ తనువు నింద నీయమైనది. అది విడువుమని సెలవివ్వగా బ్రహ్మదేవుండు ఆ తనువు విడువుమనగా ఆ తనువు విడచె. అంతట సంధ్యా కాలంబయ్యె. బ్రహ్మదేవుండు మరియొక తనువుదాల్చె. తాను విడచిన తనువునందు తామసబలముతో నొక స్త్రీ రూపంబు జనించి రాక్షసులపాలి కరుగగా ఆ సంధ్య యను స్త్రీయందు అధికమూర్ఖగర్వులై మదాంధకారమున సురత సుఖానందులై కాలము గడుపుచుండిరి. ఆ స్త్రీ యేలాటి అడ్డుచెప్పక ప్రతిసంభాషణాదికృత్యములు లేక యుండగా మాయకు లోబడి కామాంధకారమున వెర్తులై యుండుట జూచి ఆ భ్రమలో బడిపోయిరని బ్రహ్మదేవుండు సంతసించె.

బ్రహ్మదేవుండు రాక్షసుల శపించుట

రాక్షసులు మదాంధకారులై నిర్భయులై సర్వులను తృణీకరించుటయు జ్ఞానహీనులై దుర్మార్గవృత్తులతో నుండుట దురాచారులగుటయు చూచి జారచోరులై నీచులై నిరంతర కఠినకష్టములతో నిత్యదుఃఖములతో కలహ కష్టములతో దరిద్రరోగకఠినాపదలతో అన్నపానములకాపన్నులై గ్రామ పురంబులకు దూరస్థులై కష్టజీవనులై యుందురని బ్రహ్మ దేవుండు కఠినముగా శపించె. యీ కులమందు కొంతకాలము నకు తమకులము బడు కఠినాపదలుచూచి యొక సాత్వికుడు కొంతకాలముచూచి యోర్చులేక సౌధువులు సజ్జనులు జ్ఞాన వంతులు వీరితెగల నాశ్రయించి మాకులముగతి యిట్లాయెనని మొరబెట్టగా నొక పుణ్యాత్ముడు నీకులము బ్రహ్మదేవున కపకారముచేసి బ్రహ్మబుష్టులను బాధించి బ్రహ్మచేశాపము బొందిరి గనుక వారిగతి అట్లుంచి నీగతి నీవు విచారించు కొనుమని చెప్పగా విని పరమభక్తుల చెంతచేరి భక్తిమార్గం బవలంబించి భగవదారాధనపరుండై మూడు సంవత్సరములు చేయుపిమ్మట కష్టములుతీరి నిష్టాచారములు వదలక చేయుచు కులమునకు దూరస్థుడై పరిశుభ్రముతో నుండగా, తమకులము వారు కొంతమందిచేరి తమకష్టములు చెప్పుకోగా సాత్వికులైన వాళ్లను కొంతమందిని నిల్పుకొని తమ కట్టుబాట్లతో నడిపించుకొను చుండగా కొందరు వచ్చి తమ కష్టములు చెప్పు కొనగా విని సహించలేక తదేకధ్యానపరుడై యుండి 12సంవత్సరములు చేయగా విష్ణువు ప్రత్యక్షముకాగా నా కులమునకు

యెప్పటికి కష్టములు తీరునని ప్రార్థించగా కలికాలనీచత్వము
వచ్చినకాని నీకులమునకు మేలుకలుగదని వాగ్దత్తమిచ్చెను.
అప్పుడు భక్తుడు కలి కాలధర్మము విమర్శచేయుమని
ప్రార్థించగా కలికాలధర్మమును విమర్శచేసెను. యెట్లనగా.

కలికాల ధర్మము.

శ్లో॥ ప్రాప్తం కలియుగం ఘోరం ధర్మమార్గ వివర్జితం
పాపండాచారనిరతిం మ్లేచ్ఛసృజనసంకులం॥ అవికాజినకార్పా
సమయశౌణ మయానిచ॥ వస్త్రాణిచ కతాప్రాప్తేన కాశేయా
నితు కృచిత్॥ లడ్డుమోదుక మండాది పైష్ఠ్యం భక్ష్యం
భవిష్యతి॥ అధర్మనిరతాక్రూరాః॥ చాన్యోన్యం కలహేరతాః॥
వృత్తిహేతో సదాధర్మ భార్యా పుత్రాది విక్రయాన్॥
కుర్వంతి వర్ణధర్మోవా॥ భవిష్యతి కతాసహి॥ అను వచన
క్రమమున.

తల్లితండ్రుల ఆజ్ఞదప్పుట, సోదరతిరస్కారములు, స్వజన
వితండవాదములు, బంధువులతో పంతములాడుట, వైరములు
బెట్టుకొనుట, సాధుసజ్జనులతో కలహించుట, కులతిరస్కారము,
నీచసహవాసములు, జారత్వము చోరత్వము, జూదము
లాడుట, కులహీన స్నేహములుచేయుట, సంకరులలో చేరుట
ఆచారము విడుచుట, మృగములవలె పరులగర్జనచేయుట,
పట్టుదలవదలక పంకములు బెట్టుకొనుట, పరుల దూషించుట,
కొట్టుట తిట్టుట, అధర్మముగా లోబడుట, కృత్రిమములు
చేయుట, కపటవృత్తులతో నుండుట, స్వకులాపకారము

చేయుట, అధర్మముగా భార్యబిడ్డల నమ్ముకొనుట, క్రూర
 బుద్ధులతోనుండుట, తురకలు పరకులస్త్రీలను చెరచుట,
 సంకరవృత్తులు మొండగుట, కలహములు ఘనముగా జూచు
 కొనుట, పౌరుషేయులగుట, మాయపట్టువస్త్రము లధిక
 మగుట, శనగపిండిపదార్థము లధికముగ దినుట, మేహ వాత
 రోగులై, చింతించుట, శైగజాడ్యసహమేహము లధికమగుట,
 సంకరబుద్ధులగుట, చపలము లధికమగుట, కాఫీగింజల గంజినీళ్లు
 త్రాగుట, మందాగ్ని మేహదోషములతో నేత్రదృష్టి నశించుట,
 గుండె దుర్బలమగుట, అల్పాయుష్కులగుట, ప్రదరవ్యాధు
 లెక్కువగుట, బుద్ధిమాంద్యము, నోపిక లేక పనులు చేయలేక
 దురాశతో లాభములు కోరుకొనుట, పరుల మోసము
 చేయుట, లంచములు దీసుకొనుట, నీళ్లు పాలు సమానముగ
 నమ్ముట, వ్యభిచార స్త్రీలవలన డబ్బుదీసి సుఖజీవనము
 చేయుట, పరులబిడ్డలను స్త్రీలను పరదేశమున అమ్ముకొనుట,
 వస్తువుల మార్పుచేసి లాభమున కమ్ముకొనుట, మోస
 గించుట, దొంగతనములు చేయుట, తగాకొరులై జేబులు
 గొట్టుటయు పూర్వము బలవంతుల శరీరమునందుండు
 ధనంజయవాయువు ప్రేతహాపములుగా నుండిన యీ ప్రాణు
 లున్నా ప్రస్తుతము జనవృద్ధియగుటచే అరణ్యములు నరి
 మ్మగముల జంపుటచేత ఆమృగప్రాణులును పైనవ్రాసిన
 ప్రేతములున్నా పూర్వము పరులపీడించు గుణములు పోక
 జారచోరులై దురాశదుర్బుద్ధులతో దొంగలు మోసకారులై
 వుట్టి కలికాలమున ప్రచారము జరుపుచుండిరి.

ఇట్టి దుర్గుణములుగల కలికాలమున మీ కులము సుఖించునని భక్తునకు సెలవిచ్చి వెల్లిపోయెను. యీ భక్తుడు చూచుచుండగా కాలక్రమంబున యుగధర్మము మారి పై దుష్టవర్తనలు ప్రబలినం జూచుచుండగ దార్లుగొట్టుట, అడవులు, కొండలు, వనములు, యెడారులలో హత్యలుచేయుట, జారచోరత్వములు, జూదములు, చీట్లాటలు, పందెములు, మోసములు, జేబులుగొట్టుట, పాహుకార్లవలె వేషములు వేసి గిట్టవస్తువులతో మోసగించుట, స్నేహమున అప్పుడీసుకొని కలహములు బెట్టుకొనుట చూచి వ్యాజ్యములాడుట, కత్తిరించుట. ఇట్టి దుర్మార్గముల వలన ప్రజ్వరిల్లగా భక్తుడు మంచికాలము వచ్చుచున్నదని సంతోషించెను. కులమును బాగుచేసినను అతనిపద్ధతిని మాని పరమతముపాలైరి. అతని కష్టములు నిష్ఫలము లాయెను.

గంధర్వాప్సరోత్పత్తి

బ్రహ్మదేవుండు రాక్షసుల సృష్టించిన తనువువదలి మరల దివ్యదేహము ధరించి సుగంధస్వరూపుండై తన హస్తముల నాఘ్రూశించి మనోధ్యానమున నుండగా అప్సరసలు గంధర్వులు జనించిన వారలు త్రిలోకసంచారులుగా నిత్య భోగులుగా నుండునట్లు ఆజ్ఞాపించి అప్పుడు తన తనువును విమవ వెన్నెలకాలంబయ్యె.

పిశాచోత్పత్తి

బ్రహ్మదేవుండు రోగమయ తంద్రోన్మాదరూపంబగు తనువు ధరించి ఆవులింతలతో నిద్రమత్తుగల శరీరము ధరించిన

ఆ తనువునందు పిశాచులు గుహ్యకులు సిద్ధగణములు బుట్టిరి. వారలంజూచిన దిగంబకులు ముక్తకేశులు కాగా వారలంజూచుటకు సహించక నేత్రంబులు ముకుళించుకొని శరీరము విడచె. ఆశరీరమును పిశాచులు గ్రహించి భక్షించిరి. అది మొదలు పిశాచులకు శవభక్షణచేయుట మొదలుగా ప్రాణి పోయినచోటున 2-ఘడియలకంటె శవమును వుంచిన పిశాచులు శవముపై వ్రాలగా ఆ ఇంటివారికి సకలారిష్టములు గల్గును. రోగములు, కష్టములు వచ్చునని శవమును చోటు దప్పింతురు. యిది లోకానుభవము.

జీవుల కన్నప్రాప్తి

బ్రహ్మదేవుండు మరియొక తనువుదాల్చి పిశాచులు శవభక్షణకారణమున అన్నమును తృప్తిచేయదలంచి అన్న వంతునిగా ధ్యానముచేయగా అన్నాదిపదార్థము లుత్పత్తియయ్యె. యీ యన్నభక్షణ మరిగి అది కారణముగా రోగారిష్టములు వచ్చిన సమయమున భూతప్రేతపిశాచులు మానవుల నావేశించి బలులు బెట్టించుకొని వదలిపోవుచుండురు. అంతట ఆరోగ్యము గలుగుచుండును.

పితృదేవతా సాధ్యగణోత్పత్తి

బ్రహ్మదేవుండు పిశాచగణసృష్టి యనంతరము తనువు విడచి పరిశుద్ధదేహము ధరించి అన్నాదుల సృష్టించి తదుపరి అదృశ్యదేహుండై స్థూలతనువులు లేని, సూక్ష్మదేహులై

మానవుల కదృశ్యశరీరులై కనుపించకుండునట్లు పితృతేవతలను సాధ్యగణములను సృష్టించె. అట్టి సూక్ష్మదేహులకు బలులు దానంబులు నేయుటకు ఆధారముగా కర్మకాండమును సృష్టించె. ఆకర్మకాండ చట్టప్రకారము జరుగనిచోట్ల వ్యాపించి బలిదానంబులు దీసుకొని భూతములు సంతోషించునట్లు ఆజ్ఞ గలిగె. ఇవె శ్రార్థబలిదానములు దేవతలకు యజ్ఞజపపూజా క్రమంబులు జరుగునట్లు విధించె. ఇట్లు దేవతాదులకు హవ్య కావ్యముల నిచ్చిన మానవులకు తేమకరము గలుగునట్లు ఆజ్ఞనిచ్చె.

నర విబుధ కిన్నరోత్పత్తి

బ్రహ్మదేవుండు అదృశ్యతనువుచేతనే పితృసాధ్యగణ సృష్టియైన తదుపరి ఆదేహముతోడనే నరులను, విబుధులను, సిద్ధులను, కిన్నరులను, సృష్టించి వారికి అదృశ్యశరీరముల నిచ్చె. యీకిన్నరకింపురుషగణములకు 2-శరీరములు రెండే కాళ్లున్నూ గలవు. వీరు మహాబలవంతులు. వీరు బ్రహ్మదేవుని ప్రతిబింబశరీరముల బుట్టుటచేత బ్రహ్మదేవునిపేరట నిత్య గీతములు బాడుచూ గానముచేతురట. యీ గణదేవతలకు మంత్రములు గలవు. యీ మంత్రములు జపించినవారికి పై ప్రకారము 2-శరీరములు రెండేకాళ్ళు బలమగు ఆకారము లతో దరిశెనము లిచ్చియుండుటచేతను వారు నృత్యాదులు సల్పుటయు ఇవి సత్యము.

మునిఋషిగణోత్పత్తి

బ్రహ్మదేవుండు తదుపరి సంతతి వృద్ధిబొందలేదని శంశయించి శయనించి ఆలోచించుచూ మనోచింతనపూర్వకముగ ధ్యానపరుడై కరచరణంబులు కదలింపుచు నుండగా కాలి పిక్కలయందుండు రోమంబులు రాలి ఉగ్రసర్వాకారములవలె తీవ్రముగా చరించుచుండ వాటింజూచి కృతకృత్యుండైనైతనిని ఆత్మదృష్టితో నాలోచించి మనంబున నూహచేనుకొని ఆరోమములను జగత్పావనులను బ్రహ్మఋషులను త్రిలోకపావనులను అధిపతులను సృజించి వారికి తగిన పురుషరూపంబులగు దేహంబుల నిచ్చిన యింతకుముందు జనించిన వారందరు చేరి యేకమనస్కులై భేదంబులేక బ్రహ్మదేవునిచే నేర్పరచిన విస్తారసుకృతములుగా ఆశ్చర్యముగా నుండు యజ్ఞకాండ మవలంబించి విధేయులై చేయుచు యీసర్గము సృజింప అందరికి హవిర్భాగంబులు పంచియిప్పించుచుండగా వీరందరు బ్రహ్మదేవుని కొనియాడుచు పరమానందమున నుండగా బ్రహ్మదేవుండు సంతసించె.

మునులు మహాత్ములు సృష్టి

బ్రహ్మదేవుండు తపోయోగవిద్యాసమాధి యుక్తంబగు చర్యనుండి సృష్టిచేయగా ఋషివేషధారులు హృషీకాత్ములు మహామునులు ఋషిగణంబులు యీ గణంబుల సృష్టించగా వారు నిత్యసమాధియోగైశ్వర్య తపోయోగవిద్యావిరక్తంబైన ఆత్మీయశరీరముల వారికిచ్చిన వారు ఒక్కొక్కనికీ

బ్రహ్మైక్యంబుచేయు మార్గంబున కాజ్ఞగల్గె. అందు నాలుగు పదవులు గలవు. అవి యేవియనగా- సాలోక్యము, సామీప్యము, సారూప్యము, సాయుజ్య పదవులు నాల్గింటికి తామసభక్తి, రాజసభక్తి, సాత్వికభక్తి, అనన్యభక్తి, యోగములే కారణములు. అట్టి మహాత్ములు యితరకర్మాపేక్షలు లేక సర్వకర్మలుమాని నిజమనోరథఫలదాయకములగు దినాక్యంతిక భక్తియోగంబున నుండు త్రిగుణరహితులగు మహాత్ములు మత్సమానాకారులు అగుదురని బ్రహ్మదేవుం డాజ్ఞయొసంగె.

దేవతావ్రత నియామకములు

ఇట్లవ్రతరించబడిన చతుర్దిశాధిదేవతలు అనగా తూర్పున భద్రాశ్వవర్ష హయగ్రీవస్వామిని దక్షిణదిశ భారతవర్ష కూర్మావతారుని పశ్చిమదిశ కేతుమాలవర్ష వరాహదూపుని ఉత్తరదిశ యిలావృతవర్ష మృత్యుంజయస్వామిని యీ అధిష్టాన దేవతలను పూజించి జపించి ధ్యానించి పర్వతిధులయందు హోమయజ్ఞములచేత అర్చనాదివిధులు, వ్రతదీక్షలు, సమారాధనములు జరుపుచు నిత్యనియామకములతో జరుగునట్లు విధించి యీ అధిదేవతలను నిత్యార్చనలు చేయుటకు నవ బ్రహ్మలు, బ్రహ్మఋషులు, మహామునులు, సప్తవాయుప్రభృతి దేవతలు, సప్తఋషులు, సరస్వతి, లక్ష్మి, పార్వతులు మొదలగు స్త్రీదేవతలు బ్రహ్మ, విష్ణు, శుక్లేశ్వర, ఇంద్ర, సూర్యాదులు యక్ష, రక్ష, రాక్షస, గంధర్వ, అప్పరోగణంబులు భవుడు, నందికేశ్వరుడు, ఏకాదశరుద్రులు, ద్వాదశాదిత్యులు,

సూర్యచంద్రాగ్ని, యమ, నైరుతి, వరుణ, వాయు, కుబేర, ఈశాన్యులు, అశ్వినీదేవతలు, శచి, స్వాహా, శ్యామలా, దీర్ఘా, కాళికా, అంజనీ, చిత్రరేఖాది స్త్రీదేవతాతండములు గుహ్యక పిశాచ సిద్ధగణంబులు పితృసాధ్యగణములు కిన్నర కింపురుష గణంబులు నర విబుధగణంబులు మహాత్ములు ఋషులు మునులు బ్రహ్మైక్యసంధానపరులు సర్వలోకస్తులు స్నాన, సంధ్య, జప, తప, హోమ, సమారాధనలు, యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార ధ్యాన ధారణ సమాధి అష్టాంగయోగములు విధివిధానములు త్రికాలముల యందును జరుగుట విధించి మేరుమందర కులాచలముల యందును తూర్పుదిశ ఇంద్రుని నందనవనమందును దక్షిణ మున యముని సర్వతోభద్రమందును పశ్చిమమున వరుణుని వైభ్రాజకమునందును ఉత్తరమున కుబేరుని చైత్రరథమందును యీవనములందు తపోవంతులై సాధించినవారి కష్టసిద్ధులు పొందుటకును సాంఖ్య, తారక, అమనస్క, యోగులును మేరుపర్వతాగ్రచతుర్ద్వార తూర్పుశీతనదీ దక్షిణ అలకనంద పశ్చిమ ద్వారచతునదీ ఉత్తర భద్రానదీ ప్రవాహముల స్నానాదిపరిశుద్ధులగుటకు వసతులు నిర్ణయించె మరీయు.

దేవతావిహారములు-ఆహార పానములు

మంద రాచలమున మామిడిపండ్లరసప్రవాహమున్నూ అందు స్నానపానంబులు చేయువారలకు నిరంతరజరామరణంబులులేక చిరంజీవులగునట్లున్నూ గంధమాదనపర్వతంబున

జంబూఫలరసప్రవాహమున అనగా గజప్రమాణఫలములు గలిగి తద్రసంబు ప్రవాహంబుగా బారుచుండు. యీఫలరస స్నానంబులచేత బంగారుచ్ఛాయగల శరీరములు గలిగి ముదిమి లేక చిరంజీవులుగా 10వేల యేండ్లు జీవించగల శక్తియు దేవత్వము వచ్చుటయు యీ రసస్పర్శచేత మేరుపర్వతమంతయు సువర్ణమయమై యుండు.

కింపురుషవర్షమున జువ్విపండ్లరసంబున స్నానపానంబులు చేయగా చిరంజీవత్వము ఆయురారోగ్యములు 10వేల సంవత్సరము లాయుర్దాయములతో బలారోగ్యంబులుగలిగి సుఖభోగంబులతో నుందురు. పరమేశ్వరధ్యానంబున గీతా గానంబుల నోలలాడుచుందురు.

హరివర్షంబున చెరుకురసపానంబుచే ఆయురారోగ్య తేజస్సులు గలిగి యుండును. సుపార్శ్వపర్వతంబున మకరంద పానంబుచేత ఆహారపానంబులవలన ఆయురారోగ్య తేజోబలంబులు గలిగి యుండు సిద్ధత్వమున్నూ గల్గును.

కుముదపర్వతమునందు వటవృక్షములయందు శాఖల వలన దధిపానంబును క్షీరపానంబును మధుపానంబును మకరందపానంబును ఘృతపానంబును గుడవిశిష్టపానంబులు విశిష్టాన్నంబులు వలన సంతుష్టులగుచు శయన, ఆసన, వస్త్ర, ఆభరణ, సర్వాభీష్టపదార్థములు కల్పించి సకలేష్టార్థములు జరుగునట్లు సృష్టించె.

వారణ్ణయవర్షమున స్వర్నతామర పుష్పంబులు భక్షణచేయువారికి ఆయురారోగ్యతేజోబలవయఃకామంబులు గలిగి శరీరపరిమళసుగంధములతో దేవతాహంశగలిగి పదివేల వత్సరములు ఆయుర్దాయంబుగలిగి అష్టవిధభోగంబులు సాధించుకొనుటకు తనివిదీర అనుభవించుటకు సుఖించు పరమానందంబున నోలలాడుచు కాలముగడపుచు పవిత్రమగు దేవతారాధనలతో నిత్యసంతర్పణాదులతో దేవతావరంబులతో నిత్యసుఖభోగంబుల ప్రకాశింపుచుందురు. వారనుభవించు యోగభోగంబు లనుభవించి చేసినపుణ్యము నశించిన తర్వాత శ్లో॥ ఓణేపుణ్యే మర్త్యలోకే విశంతి యను సూత్రము వలన ననవర్షములయందు దేవతాసంఘములున్నా పుణ్యము నశించి పిమ్మట క్రమంబులువిడచి అక్రమంబులకులొనై సుఖభోగంబులకాశించి భారతవర్షమున జనించి లోకమోహితులగుచుందురు. బ్రహ్మ విష్ణు శుశ్రూరులు యుగయుగంబునకు అవతారమూర్తులై షట్కర్మలు అష్టాంగయోగములు మంత్రలయ హఠయోగంబులు సాంఖ్యతారక అమనస్కంబులు సమాధినిష్ఠాక్రమంబులు బోధింపుచు కడతేర్చుచుందురు.

ఈశ్వరుండు అఖిల బ్రహ్మాండ స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళ నవవర్ష సప్తద్వీపచతుర్దశభువనమధ్యస్థ ఇలావృతవర్షమధ్యస్థ బ్రహ్మసత్వాధీశ్వరుండై పరమశివుండు శివశక్తిమయాత్మకుండై బ్రహ్మదేవుండు మొదలు జీవాదిపీఠీలికాపర్యంతము నకలజీవులు తానై 'మమాత్మా సర్వభూతాత్మా' యను సూత్రమున సర్వము తానై సర్వజీవస్వరూపములచేత అర్చింప

ఒడుచు సర్వలోకపూజ్యుడై స్థిరనివాసఁబుననుండి నిత్య
పూజావిధానఁబులు గడిపించుకొనుచుండు.

పార్వతీశాపము

పార్వతీదేవి అచ్చట నొకకాసారమందు స్త్రీజనసహస్రాః
ర్బుదములతో స్నానపానములుచేయుచు పూజాక్రమంబులు
నడుపుకొనుచు ఆకాసారప్రాంతమునకు యెవరై నా పురుషులు
వచ్చి స్నానముచేసినయెడల స్త్రీలై పోదురని శపించగా యీ
విషయము దెలియక చంద్రుం డచటికిపోయి స్నానముచేయగా
స్త్రీయై అచట తిరుగుచుండగా విష్ణుమూర్తి ఆస్త్రీని కామించి
రమించగా హరిశ్చంద్రుడు బుట్టె. అంతట కాసారమున
స్నానముచేసి పొమ్మని శెలవిచ్చి విష్ణుమూర్తి వెళ్ళిపోయెను.
ఆకాసారమున స్త్రీలు స్నానముచేసిన పురుషులుగాను పురు
షులు స్నానముచేసిన స్త్రీలగు కారణమున ఆ స్త్రీ స్నానము
చేసి యప్పటివలె చంద్రుడై యధాస్థానమునకు చేరెను. ఆ
ప్రాంతమున తిరుగుచుండు త్రిశంఖుడు ఆ చిన్నవానిని
హరిశ్చంద్ర నామమున బిలుచుచు పెంచుచుండె. ఆకొలనులో
స్నానముచేయుచు పరమశివుని పూజించుచు జపధ్యానముల
చేత భక్తిపరవశుడై పరమానందంబున నోలలాడుచుందురు.
ఆపరమేశ్వరానుగ్రహమున సకలాభీష్టసిద్ధులతో సుఖభోగం
బులం దనియుచుందురు. అని శివపురాణ మార్కండేయ
పురాణ బ్రహ్మాండ బ్రహ్మపురాణ భాగవతప్రమాణములతో
ఇత్యాది విమర్శలుగల దేవతాసర్గ సృష్టివివరణము ఇది
ప్రాకృత సృష్టివివరణ సంపూర్ణము.

శ్రీ సద్గురుదేవార్పణమస్తు॥

సాంఖ్యసూత్రవివరణము

- శ్లో॥ గురుబ్రహ్మ గురుద్విష్ణు గురుదేవో మహేశ్వరః
గురుస్సాక్షో శ్చరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురువే నమః॥
- శ్లో॥ అఖండమండలాకారం వ్యాప్తయేన చరాచరం ।
తత్పదం దర్శితంయోగం తస్మై శ్రీగురువే నమః॥

వైకృత మానవాది జీవసృష్టిక్రమము

నిరామయ నిరంజన నిర్గుణ పరబ్రహ్మమే పరమాత్మ
యీ పరమాత్మయందు మాయ ఆవరించుటవలన నిర్గుణ
బ్రహ్మము సగుణమాయాశబళిత విరాడ్బ్రహ్మంబయ్యె. ఆ
విరాట్టునందు పంచాక్షరి బుట్టి యీపంచాక్షరివలన బ్రహ్మ,
విష్ణు, ఈశ్వర, ఇంద్ర, సూర్యాదులు, బుట్టి యీ పంచ
మూర్తులవలన పంచతన్మాత్రలు జనించె. హ, య, ర, వ, ల,
యను పంచతన్మాత్రలవలన హకారమున ఆకాశము, యకార
మున వాయువు, రకారమున, అగ్నియు వకారమున జలము
లకారమున భూమియు యీ పంచభూతములు యేర్పడి యీ
భూతములతో భూమియందు కొండలు వృక్షములు జలము
వలన నదీసముద్రములు అగ్నియందు నవరత్నలోహపాషాణ
ఖనిజాదులు వాయువువలన వృక్షాదులు జడజీవులు ఆకాశ
మున సర్వవిజ్ఞానజీవులుగా సృష్టినిగల్పించె. జీవాది సృష్టివివ
రము యీ పంచకృత పంచీకరణమువలన వరుసగా దెలియును.
యీపంచీకరణ యీక్రింద వివరింపనగును. అదిచూచిన సర్వ

గ్రాహ్యమగును. పంచభూత తత్వముల వివరము యెట్లనగా
బ్రహ్మసృష్టిరహస్యవిధానమంతయు చర్చారూపము.

సూక్ష్మపంచీకరణ పద్ధతి

అధోపంచాకారములు = (౦) - (౧) - (౨) - (౩) - (౪) - (౫) శక్తి
ఊర్ధ్వపంచాకారములు = (౧) - (౨) - (౩) - (౪) - (౫) - (౬) శివుడు
పంచాక్షరి = ((య)) - వ - శి - మ్ర - న - పంచాక్షరి భూతాకారములు
పంచబ్రహ్మలు = (సూ) - (ఇం) - (ఈ) - (లి) - (బ) అధికారస్థానములు
పంచతన్మాత్రలు (శ) - (స్) - (రూ) - (ర) - (గం) జగద్బీజములు
పంచభూతములు

అకాశం	అకాశార్థం జ్ఞానజీవుడు శు	అకాశంలో వాయువు మనస్సు చంద్రుడు	అకాశంలో అగ్ని - బుద్ధి బ్రహ్మ	అకాశంలో జలం - చిత్తం విష్ణువు	అకాశంలో భూమి అహం కారం శివుడు
వాయువు	వాయువులో అకాశం నమాన వాయువు	వాయువర్ణం వ్యానం శు	వాయువులో అగ్ని ఉదానం	వాయువులో జలం ప్రాణం జీవనివాసం సం	వాయువులో భూమి అపా సం
అగ్ని	అగ్నిలో అకాశం - శ్రోత్రం శం - దిక్కులు	అగ్నిలో వాయువు చర్మం 5 వాయువులు.	అగ్ని అర్థభాగం నేత్రం సూర్య గుడి	అగ్నిలో జలం జిహ్వ 6 రుచులు, వరుణుడు	అగ్నిలో భూమి అప్రూణం జీవనంచారం
జలం	జలంలో అకాశం - శబ్దం 10 విధాలు	జలంలో వాయువు సృర్ణంలు 3	జలంలో అగ్ని 6 5 - రూపాలు	జలార్థం రసం రుచులు శు 4	జలంలో భూమి గంధం 3 విధాలు
భూమి	భూమిలో అకాశం - వాక్కు వచనాలు	భూమిలో వాయువు పాణి, సర్వ కర్మలు	భూమిలో అగ్ని, పాదం గమనం	భూమిలో జలం - వృష స్త-సంగమం	భూమిలో పృథివ్యర్థం గుదం విసర్జన శు 5

పంచీకరణమునందు పంచతత్వ విమర్శలు

ఆకాశతత్వమునందు-జీవుడు-అంతఃకరణము

ఆకాశార్థభాగము జీవుడై తక్కిన అర్థభాగము 4 భాగములై 1 భాగము వాయువుతోగలసి మనస్సుగాను, వక భాగము అగ్నితోగలసి బుద్ధిగాను, ఒక భాగము జలముతోగలసి చిత్తముగాను ఒక భాగము భూమితోగలసి అహంకారముగాను యీ 4నుం గలసి అంతఃకరణమై జీవునకు సాహాయభటులవలె సకలకర్మల చేయించ సమర్థుడనిపించి యీజీవుని మాయయనియు యెరుకయనియు జ్ఞానమనియు జ్ఞాతయనియు నామములు గలిగి, యీజీవుడు మనస్సుతోచేరి కోరికలు కోరుకొనుటయు బుద్ధితో చేరి ఆలోచన స్థిరపరచుటయు చిత్తముతో చేరి చింతించుటయు అహంకారముతోచేరి సాహసకర్మలు చేయుటయు ననుధర్మకర్మలు చేయుచుండును.

వాయుభూతమున పంచప్రాణములు

వాయుభూతమున ఒక భాగము వ్యానవాయువై రెండవ భాగము 4 భాగములై యొక భాగము ఆకాశభాగమునగలసి సమానవాయువుగాను, యొక భాగము అగ్నితోగలసి యుదాన వాయువుగాను, యొక భాగము జలభాగమునగలసి ప్రాణ వాయువుగాను, నొక భాగము భూమినిగలసి అపానవాయువుగాను యేర్పడి యీపంచప్రాణములు జీవునకు సాహాయముగా నుండి కాలకర్మధర్మములు నడుపుచుండురు. జీవునకు సుఖ

దుఃఖములకు కారణము గల్పించ కర్తలై యుందురు. కర్మ ఫలితార్థము లనుభవింపజేసి ముగించుచుందురు. యీ పంచ ప్రాణములు బలోద్రేకమునకు సాహసులై యుందురు.

అగ్నిభూతమున జ్ఞానేంద్రియములు

అగ్నిభూతము అర్థభాగము నేత్రమై తక్కిన అర్థభాగము 4 భాగములై యొకభాగము ఆకాశభాగమునగలసి శ్రోత్రముగాను, యొకభాగము వాయుభాగమునగలసి త్వక్కుగాను, నొకభాగము జలభాగమునగలసి జిహ్వాగాను, ఒకభాగము భూమిని గలిసి నాసికముగాను యేర్పడి జ్ఞానేంద్రియ పంచ కంబయ్యె. యీజ్ఞానేంద్రియముల ద్వారా చెవులతో వినుట సుశబ్దాపశబ్దము లాలకించుట చర్మము ద్వారా ఆలింగనాది ఉష్ణశీతల మృదుస్పర్శల దెలియుటయు నేత్రములతో పంచ రంగులు దెలియుటయు జిహ్వతో మృదుకఠినసంభాషణలు షడ్రసములు గ్రహించుటయు నాసికమువలన గంధములం దెలియుట ననుధర్మకర్మములతో కాలము గడుపుచుండు.

జలభూతమువలన పంచతన్మాత్రలు

జలభూతము రెండుభాగములై యొకభాగము రసమై రెండవభాగము 4 భాగములై యొకభాగమాకాశమున గలసి శబ్దముగాను, నొకభాగము వాయువునుగలిసి స్పర్శముగాను, నొకభాగము అగ్నినిగలిసి రూపముగాను, నొకభాగము భూమిని గలిసి గంధముగాను యీపంచతన్మాత్రలు జ్ఞానేంద్రియమునకు విషయంబులుగా నుండి కర్మజన్యకారణముగా నుండు.

భూభూతము-కర్మేంద్రియములు

భూభూతము రెండుభాగములై యొకభాగము గుదస్థానమై తక్కినఅర్థభాగము 4 భాగములై యొకభాగము ఆకాశమున గలిసి వాక్కుగాను, యొకభాగము వాయువును గలిసి హస్తముగాను, యొకభాగము అగ్ని భాగమునుగలిసి పాదముగాను, యొకభాగముజలభాగమును గలిసి యుపస్తగాను, కర్మేంద్రియ పంచకం బేర్పడి వాక్కుతో ప్రసంగించుట, చేతులతో సర్వమైనపనులు చేయుట, పాదములతో సంచారము చేయుట, పుష్పస్థతో సంగమించుట-మూత్రవిసర్జనచేయుట, గుదస్థానమున మలవిసర్జనచేయుట, సర్వమైనచోట్ల కూర్చుని యుండుట ననుకర్మధర్మములు చేయుచుండును.

24 తత్త్వముల వివరము

ఆకాశతత్త్వమువలన జీవుడు అంతఃకరణమున్న వాయువువలన పంచప్రాణములున్నా అగ్నివలన జ్ఞానేంద్రియ పంచకమున్నా జలమువలన పంచతన్మాత్రలు భూమివలన కర్మేంద్రియములున్నా 24 తత్త్వములతోకూడిన జీవుని ధర్మ కర్మప్రచారం బెట్లనగా.

జీవుని ధర్మకర్మ ప్రచారములు

యీజీవుడే మనోరూపుడై సమానవాయువుతోచేరి శ్రోత్రేంద్రియము ద్వారా శబ్దముయెరిగి వాక్కువలన వచింపుచుండు యీజీవుడే మనోరూపుడై, వ్యానవాయువుతోచేరి,

త్వగింద్రియముద్వారా స్పర్శదెలిశి పాణి అనగా హస్తముల వలన యిచ్చిపుచ్చుకొనుచుండును. యీజీవుడే బుద్ధిరూపుడై ఉదానవాయువుతోచేరి నేత్రమువలన పంచరంగులవర్షములం దెలిశి పాదమువలన గమనాగమనము చేయుచుండు యీ జీవుడే చిత్తరూపుడై ప్రాణవాయువుతోచేరి జిహ్వేంద్రియము ద్వారా రసమునుగుర్తెరిగి పుష్పస్థవలన ఆనందము చెందును, సంగమించును. యీజీవుడే అహంకారమునచేరి అపాన వాయువుద్వారా ఘ్రాణేంద్రియము వలన సుగంధదుర్గంధముల నెరిగి గుదమువలన మలమూత్ర విసర్జనలు చేయుచు ఇవి స్థూలదేహజీవుని ధర్మకర్మములు. సంకల్పవికల్పధర్మకర్మల వలన జీవునకు ప్రారబ్ధివశమున జన్మ లేర్పడును.

96 తత్త్వముల వివరణము

శ్లో॥ పంచైతాని, దశేంద్రియాణి, విషయాప్రాణాది, మట్సుక్రమాత్ । రాగాప్తః కరణప్టడశ్చవిషయాన్ । సప్తాద్య మిధాతవః । నాడీమండల మీషణత్రయగుణా । వస్తాశ్చ తాపత్రయాన్ । కోశాః పంచతనుశ్చషణ్ణవతికం తత్త్వాని జీవాత్మనః॥ జీవబ్రహ్మ సంకల్పరూపసిద్ధిగల ప్రారబ్ధికర్మసంభూత । జీవునకు స్థూలతనువు 1 సూక్ష్మతనువు తాను యీ 2 కలిసి తనువులు 2 స్థూలతనువునందు 96 తత్త్వములని ప్రసిద్ధి. యీ జీవునకు సాహ్యప్రచారములగు మనస్సు బుద్ధిచిత్తము, అహంకారము లను అంతఃకరణములు 4 న్నూ యీజీవునకు స్వేచ్ఛాసంచార స్థానములగు అపాన-ప్రాణ-ఉదాన-వ్యాన-సమానము 5 న్నూ

కర్మవ్యాపారాధారములగు శ్రోత్ర-తృక్-చక్షుర్జిహ్వా, ఘ్రాణంబులగు జ్ఞానేంద్రియములు వీన్నూ కర్మవిజృంభసాహాయులగు ఉపవాయువులు అనగా- నాగ, కూర్మ, కృకర, దేవదత్త ధనుంజయము లనునవి వీన్నూ, తన్వాధారములగు ఆకాశ, వాయు, అగ్ని, జల, భూములు అను పంచభూతములు వీన్నూ, కర్మజన్యసంభూతమగు వాక్కు, పాణి, పాదము, ఉపస్థ, వాయువు అనుకర్మేంద్రియములు వీన్నూ, ఇంద్రియ విషయములగుచుండు శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధము లను తన్మాత్రలు వీన్నూ, జీవునకు సంతోషమునిచ్చు అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయములను పంచకోశములు వీన్నూ, అధిదేవతలగు ఆధారమున గణపతి స్వాధిష్ఠమున బ్రహ్మ, మణిపురమున విష్ణువు, అనాహతమున ఈశ్వరుడు, విశుద్ధమున మహేశ్వరుడు, ఆగ్నేయమున సదాశివుడు, సహస్రారమున విరాట్పురుషుడగు పరమాత్మ, యీ సప్తస్థానములయందు స్థిరులై యుందురు. సహస్రారము గాక షట్చక్రములని ప్రతీతిగ జెప్పుచుందురు. ఇవి వీన్నూ

సప్తధాతువులు శరీర ఆద్యంత ధాతువులు రసము, రక్తము, మాంసము, నరములు, శల్యములు, మజ్జ యను మూలగలు, మేధస్సను కొవ్వు, శుక్రము యీ 7న్నూ.

దశనాశములు 10 ఇడ యెడమ చంద్రనాడి పింగళ
1 కుడిసూర్యనాడి, 2 సుషుమ్న, 3 గాంధారి, 4 హస్తినీ,
5 పూషా, 6 పయస్విని, 7 అలంబస, 8 శంఖిని, 9 కుహూ,
10 శినివాలి నాడులు 10 నీ, పంచమలములు 5 అంతఃకరణ
మాలిన్యములగు ఆణవ, కార్మిక, మాయిక, మాయేయ,
తిరోధానములు, మనోబుద్ధులయందు కలుగు వ్యత్యాసగుణ
ములు ఇవి జ్ఞానభంగములు 5 న్నూ.

పంచావస్థలు జాగ్రత్, స్వప్న, సుషుప్తి, మూర్ఛ,
మరణము, యీజీవునకు ప్రధాన ధర్మములు 5 న్నూ.

రాగాదులు 8- కామము, క్రోధము, లోభము,
మోహము, మదము, మాత్సర్యము, దర్పము, డంబము
యీ 8 అజ్ఞానవికారములు.

త్రిగుణములు 3- సాత్వికము, రాజసము, తామసము,
ఇవి జన్మలకు స్వాభావికగుణములు 3 న్నూ.

మండలత్రయములు 3- మోక్ష, స్వర్గ, నరకమార్గ
ములు, అగ్నిమండలము మోక్షము, సూర్యమండలము
స్వర్గము, చంద్రమండలము నరకము, ఇవి 3 న్నూ.

రోగములు 3- వాతరోగము. పైత్యరోగము, కఫ
రోగము, ఇవి సంవత్సరమునకు యీ 3 దోషములు మాన

పులను అజ్ఞానదోష, కాలదోష, పదార్థదోషముల సాహాయ్యమున వేధించుచుండు ఇవి కిన్నూ.

తాపత్రయములు-అధ్యాత్మిక తాపమనగా-వాతపిత్తకఫ రోగములచేత వేధింపబడుట. ఆధిభౌతికమనగా క్రిమికీటక మృగాదులవలన గలిగిన బాధయు అధిదైవిక తాపమనగా వానగాలి పిడుగులు. మొదలగు వాటివలన గలిగిన బాధలు ఇవి కిన్నూ తాపత్రయములు.

ఈషణత్రయ మనగా ధనేషణ ధనమందాశ, పుత్రేషణ పుత్రులయందాశ, దారేషణ భార్యలు, స్త్రీలయందాశ. ఇవి కిన్నూ ఈషణత్రయబంధకములు కిన్నూ కలిసి 96 తత్వములని ప్రసిద్ధి.

స్థూలపంచీకరణము

స్థూలశరీరమున గల 60 తత్వములతో పంచభూతముల వలన నేర్పడిన 26 తత్వములని కొందరు, 24 తత్వములని కొందరు విభజించియున్నారు. యీ తత్వములు తమను తాము తెలియలేవు. ఇవి జడములు. వీటిని తెలియు యెరుకయే జీవుడు. యీ స్థూల శరీరికి కలుగు లక్షణములు.

స్థూల దేహతత్వములు

అకాశము అహంకారము	పరుగెత్తుట	అకలి	మజ్జ	పృథివి అర భాగము అన్తి గు 5	పృథివి
నిగ్గు	వుండుట	ధప్పి	మూత్రము జలార్థము గు 4	మాంసము	జలము
భయము	మడుచుట	అగ్ని అర్థము నిద్ర గు 3	చమట	చర్మము	అగ్ని
లజ్జ	నడుచుట వాయువర్థము గు 2	మైథునము	రక్తము	సరములు	వాసూవు
మోహము అకాశార్థము గు 1	నిలుచుట	అలస్యము	శుక్లము	రోమములు	అకాశము

స్థూల దేహజీవుని ధర్మకర్మములు

స్థూల దేహమునందుండు తత్వములు, జడములు. జీవుడను ప్రభువు పృథ్వి తత్వము ననుసరించి సంచరించునపుడు సప్తద్వీపచతుర్దశభువన జంబూద్వీప భరతఖండమున 56 దేశక్షేత్ర సంచారాభిమానము, ఆయాలోక చరిత్రాభిమానము గలుగును. యీ జీవుడు జలతత్వమునందు సంచ

శించునపుడు గంగాది పుణ్యనదీస్నానములయందు కోర్కెలు గల్గును. యీ జీవుడు అగ్నితత్వసంచారము చేయునపుడు పంచాగ్నుల ప్రభావములు వినుటయు హోమాదికార్యములకు వెళ్లుట తటస్థించును. యీ జీవుడు వాయుతత్వమునందు సంచరించునపుడు ప్రాణులయందభిమానము వాయుసంబంధ విషయవిచారణయు గల్గును. జీవు డాకాశతత్వమున సంచరించునపుడు అద్వైతవిద్యావిషయములున్నా మోక్షమార్గము దెలియువిమర్శలున్నా ఇవి జీవుని అధ్యాసములు.

ఇంద్రియముల ఉనికిస్థానములు, వాని ధర్మకర్మములు గుదస్థానము దేహికాధారముగానుండుటయు అపానవాయువునకు స్థానమై సంచారబలమిచ్చుటయు, హృదయమున ప్రాణ వాయువుకు స్థానమై ఘ్రాణేంద్రియముద్వారా సంచారమున్నా, త్రివిధగంధముల గ్రహించు నాభియందు సమాన వాయుబలముచేత సకలపదార్థ సంతృప్తియు కంఠమందు ఉదాసవాయువు సర్వవైఖరిశబ్దములు బలికించు శక్తియు వ్యాసవాయువు సర్వశరీరమునకు బలమిచ్చుటయు స్పర్శ గ్రహించుటయు మనస్సు సకలసంకల్పములున్నా కంఠమందుండి పరిభ్రమింపచేయుచుండు నేత్రమందు బుద్ధి సత్త్వాసత్త్వములు స్థిరపరచుచుండు. నాభియందు చిత్తము సకలవిషయకమైన చింతలుగల్గించు హృదయమందహంకారము ధైర్యము మూర్ఖము నిచ్చుచుండు. యీ జీవుడు చెవియందుచేరి 10 దిశల శబ్దము లాలకించును. నేత్రమందుచేరి పంచరంగులు సర్వరూపంబులం దెలియు. జిహ్వాయందుచేరి షష్ట్రసపదార్థములం

దెలియుచుండు. నాసికయందుచేరి సుగంధ దుర్గంధములం దెలియుచుండు. చర్మమునందుచేరి సకలస్పర్శంబులందెలియు. వాక్కునందుచేరి సర్వకార్యముల కాజ్ఞ ఇచ్చుచుండు. మనస్సుకు లజ్జయు బుద్ధికి భయమున్నూ, చిత్తమువలన సిగ్గున్నూ, అహంకారమున ఆశయున్నూ, కలిగి 24 ఇంద్రియముల కధికారిగానుండి సకలకర్మవ్యాపారంబుల జేయుచుండు.

శివశక్త్యాత్మక జీవవిరాట్టునకు ప్రణవపంజరంబను తనువునందు చతుర్దశాధిపత్యములుగా నధిష్ఠాన దేవతలు త్రిగుణమాయావిభాగములుగా ప్రకాశమానుండై యీ యాత్మే మనస్సు చంద్రరూపముగాను నేత్రముల సూర్య రూపముగాను, వాక్కునం దగ్నిరూపముగాను, జిహ్వాయందు వరుణరూపముగాను, హస్తముల ఇంద్రరూపముగా, పాదముల విష్ణురూపముగాను, బుద్ధిగుహ్యములయందు బ్రహ్మరూపము గాను, అహంకారము రుద్రరూపుడుగాను, చిత్తము జీవ రూపముగాను, చర్మమున వాయురూపముగాను శ్రవణముల 10 దిగ్రూపంబులుగాను, నాసికను అశ్వినీదేవతారూపములు గాను, గుదమున మృత్యుదేవతారూపముగాను, తత్వ, గుణ, స్థాన భేదాంతరస్థితివలన ఆత్మప్రతిరూపంబుల ప్రతిఫలించి పంచభూత సంకలన వ్యవకలనభాగములచేత, తనువుల సృష్టి గవించె. బ్రహ్మాండమధ్య మేరుపర్వతములకు సమస్థితి ప్రచు రముగా దేహముల సృజించె. ఇది స్థూలదేహము. స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ, మహాకారణ దేహముల విమర్శనము అధ్యాత్మిక ఖండమున విపులముగా దెలియును.

బ్రహ్మాండ పంచకరణము

వర్ణములు	సృష్టి	భూతములు	తన్మాత్రలు	మహదహంకారములు	మహత్తులు	అవ్యక్తము	సహస్రారము
నీలము	పైకి లేపుట	ఆకాశము	శబ్దము	పరాశక్తి	హం	సదాశివుడు	ఆగ్నేయము
అకుపచ్చ	వ్యాపించుట	వాాయువు	స్పర్శము	ఆదిశక్తి	యం	మహేశ్వరుడు	విశుద్ధము
యెరుపు	మార్పుచేయుట	అగ్ని	రూపము	జ్ఞానం	రం	రుద్రుడు	అనాహతము
తెలుపు	పోషించుట	జలము	రసము	ఇచ్ఛాశక్తి	వం	విష్ణువు	మణిపూరకము
పనుపు	పుట్టించుట	భూమి	గంధము	క్రియాశక్తి	లం	బ్రహ్మ	స్వాధిష్ఠానము
మాయావరణ ప్రతిబింబ సూక్ష్మము	ఈశ్వరుడు	స్థూలము	ఇంద్రియములు	జీవుడు	ప్రాణం	అత్మ	ఆధారము
		సూక్ష్మశరీరము	స్థూలము	కారణశరీరము	మహాకారణము	4 శరీరములు	
		బాగ్రత	స్వప్నావస్థ	సుషుప్తి అవస్థ	తుర్యాతీతము	అవస్థలు	

విరుకపుట్టుకస్థానము

బ్రహ్మాండవరణపథకము విరాట్టు

నిరామయ నిరంజన నిర్గుణపరబ్రహ్మమందు జనించిన అవ్యక్తమాయవలన పంచకారోత్పత్తియై ప్రణవవిరాడ్రబ్దహ్మ యేర్పడి త్రిగుణవిభాగములచేత మహాదహంకారస్వరూపులగు మాయాశబళిత సగుణపంచబ్రహ్మత్మకముగా బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర, ఇంద్ర, సూర్యులును, మహాపురుషులుగా సదాశివ, మహేశ్వర, ఈశ్వర, విష్ణు, బ్రహ్మ, ఆత్మ, మహాకారణ తుర్యాతీతములేర్పడి సహస్రార ఆగ్నేయ, విశుద్ధ, అనాహతీ మణిపూరకాస్వాధిష్ట ఆధారములుగా మొదలగు 4 శరీర ములయందును అవస్తలతోకూడి వీరివలన మహద్వీజములగు హం, యం, రం, వం, లం, ప్రాణ, కారణ, శరీర, సుషుప్త్యవస్తలతోచేరి పరాశక్తి, ఆదిశక్తి, జ్ఞానశక్తి, యిచ్ఛాశక్తి, క్రియాశక్తులు, జీవుడు స్థూలశరీరము స్వప్నావస్థలతో శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములతో ఇంద్రియస్థూలశరీర స్వప్నావస్థలతో ఆకాశ, వాయు, అగ్ని, జల, భూమి, స్థూలశరీర జాగ్రదవస్థలతో షైలిలేపుట వ్యాపించుట, మార్పుచేయుట, పోషించుట, పుట్టించుట, నను కర్మలంగలిగి నీలం, ఆకువచ్చు, యెరుపు, తెలుపు, పసుపు, వర్షంబులుగలిగి చేదు, వగరు, పులుసు, కారము, వుప్పు, తీపి, యను షడ్రసములు గలిగించు కారణమై మాయావరణప్రతిబింబ స్థూలసూక్ష్మరూపంబు లేర్పరచ కర్తయై.

ఆకాశభేదములు నిరాకారపరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు మాయాశబళిత జ్యోతిర్మయ బిందుస్వరూప అవ్యక్త మొకటి

శల్లెననియు ఇట్టి అవ్యక్తములొ మహాత్మును హిరణ్మయ వర్ణా
వర్ణములు గల దహరాకాశమొకటికల్గెను. ఆకాశమువలన
మహదహంకార సాత్విక రాజస తామస త్రిగుణప్రకాశము లని
యొడి తత్వాకాశముకల్గెను. యీ యాకాశమువలన ఆత్మ
'నాకాశసంభూతా' అను న్యాయమున ఆకాశమువలన
వాయువు, వాయువువలన అగ్నియు, అగ్నివలన జలము,
జలమువలన పృథివియు బుట్టె.

అవ్యక్త లక్షణము

ఆత్మ దేవతలు మహాత్ముయొక్క లక్షణం బీజములు,
ప్రాణములు మహదహంకారలక్షణము శక్తులు జీవుడు,
పంచతన్మాత్రలు ఇంద్రియములు, పంచభూతములు స్థూలము,
ఆకాశముయొక్క సూక్ష్మాతిసూక్ష్మములు సదాశివుడు
సదాశివుని స్థూలాతిస్థూలములు ఆకాశము వాయువుయొక్క
సూక్ష్మాతి సూక్ష్మములు ఈశ్వరుడు ఈశ్వరునియొక్క
స్థూలాతిస్థూలములు వాయువు అగ్నియొక్క సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ
ములు బ్రహ్మ బ్రహ్మయొక్క స్థూలాతిస్థూలములు పృథివియని
తెలియనగును.

పంచభూతములు ఈశ్వరునకు స్థూలము ఇంద్రియములు
జీవుడు, ఈశ్వరజీవులు కలిసిన సూక్ష్మశరీరము, పంచబీజ
ములు, ఈశ్వరునకు ప్రాణము లేక హంస అదేకారణ శరీరము
పంచదేవతలు ఈశ్వరునకాత్మ. ఆత్మయే కారణశరీరము
స్థూలశరీరము జాగ్రదవస్థ. సూక్ష్మశరీరము స్వప్నావస్థ.

కారణశరీరము సుషుప్త్యవస్థ. మహాకారణ శరీరము తుర్యా వస్థ.

ఎరుకపుట్టుకస్థానములు

ఈశ్వరునకు స్వప్నావస్థలో ఎగకకలెను. అనగా సూక్ష్మశరీరధారియై ఇంద్రియములు జీవుడున్నా కలిసి, ఇంద్రియము అనగా పంచతన్మాత్రలు జీవుడనగా పంచశక్తులు. అనగా మహాదహంకారమున్నా ఏకీభవించి, ఉద్భవించి, సృష్టియందు అనగా ఓషధులందు ప్రవేశించి, వర్షము లేర్పడి పుట్టుచుండె. ఇదేసృష్టి పృథివికి పుట్టించు గుణము, జలమునకు పోషించుగుణము, అగ్నికి మార్పుచేయుగుణము, వాయువుకు విస్తరింపజేయుగుణము, ఆకాశమునకు షైకి లేపుగుణము గలదు.

వర్ణములు: పృథివి పసుపువర్ణము, జలము తెలుపు వర్ణము, అగ్ని యెరుపువర్ణము, వాయువు ఆకుపచ్చవర్ణము ఆకాశము నీలవర్ణము యీవర్ణములేర్పడియెను. మాయావరణ ప్రతిబింబ సూక్ష్మరూపమైన ఈశ్వరరూపముదాల్చి బిందువై జననీజనకుల సంయోగముచేత పిండరూపమై యేర్పడి, నవ మాసములకు 12 అంగుళములు పిండరూపమై, భూపతనమై, అంతఃకరణావరణ ప్రతిబింబముయొక్క సూక్ష్మము జీవుడై ఈ శరీరము లాయెను. ఇది స్థూలశరీరమాయెను.

యీ జీవుడు

యిట్టి స్థూలశరీరియై 84 లక్షల జీవభేదంబులుగా లోకమున ప్రవర్తింపుచు 4 లక్షల మానవ భేదంబులుగా

నుండు జగత్సృష్టికి ప్రారంభమై యిప్పటికి 195 కోట్ల సంవత్సరములనాడు సృష్టి ప్రారంభించగా సృష్టివిఘ్నములు గలిగి 191 సంవత్సరములకు సృష్టికి ప్రారంభించి యక్షులు, రక్షులు, రాక్షసులు, గంధర్వులు, అప్సరసలు, పితృదేవతలు, దేవతలు, విశాచులు, సాధ్యులు, సిద్ధులు యీ గణములున్నా విభుధులు, నరులు, కిన్నరులు, దేవఋషులు, మునులు, సప్తర్షులు, దిక్పాలకులు, ఇంద్రుడు, మనువులు చంద్రసూర్యాధికారములు ద్వాదశాదిత్యులు ఆకాశగంగయు, వీరిని సృష్టించి, దేవతాసర్గమును నిర్మించి యీదేవతాసర్గమున మహత్సర్గంబును రెండవభూతసర్గమున త్వగాదీంద్రియసర్గమును సృష్టించి యీ మూడుసర్గముల అనంతరము సంతతి వృద్ధిబొందలేదని స్వాయంభువు మనంబున నాలోచించి తన తపోయోగబలమున జగత్పావనులను మునులు, ఋషులు, త్రిలోకపూజ్యులు, అధిపతులు, చక్రవర్తులు, మంత్రపీఠాధిపతులను, విబుధులను, నరులను, సృష్టించి తదుపరి స్వాయంభువు మన్వ 196 కాలమున మఖ్య మానవలోకంబున వైకృతమానవాది సృష్టికి ప్రారంభించి జనోలోకమున తపస్సిద్ధిబొంది శాంతవివేకమతి యగు నొక మహాపురుషుని మానవసృష్టిచేయుటకు నియమించి గృహస్థాశ్రమధర్మక్రమంబున శతరూప యను భార్యను నియమించి స్వాయంభువ మనువునకు జతగూర్చి ఆదివీర దంపతులుగా నియమించి కల్యాణోత్సవముచేయించి, తదుపరి కొలది కాలంబున బ్రహ్మవర్తారణ్య పర్వతదేశములయందు హిమాలయప్రాంత దక్షిణభాగ ఆర్యావర్త సింధూనదీతీరమున లోక

జనసృష్టిచేయుటకు బ్రహ్మదేవునిచే నాజ్ఞబొంది యీ బ్రహ్మ
 వర్తమున స్వాయంభువు ప్రవేశించి కృతయుగ ప్రారంభముగా
 ఆ సింధునదీతీరంబున పరిశుద్ధాభివృద్ధిగల ప్రదేశంబున స్థాన
 విశ్చయముచేసి వసతిగృహములకు వేర్వేరస్థానంబుల నేర్పరచి
 పందిళ్ళు, పర్నశాలలు, పూరిగృహములు, ఏకశాలద్విశాల,
 త్రిశాల, చతుశ్శాలలు, మొదలగు గృహములు, మిద్దెలు,
 మేడలు, చంద్రశాలలు, అష్టవిధగృహములు, సర్వతోభద్ర
 ములు, హరిపదము జయంతికల్యాణము, శశిపదము, కమలా
 కరము, పుండరీకము, శ్రీనిలయము, గృహశేఖరము, విశ్వతో
 ముఖము, స్వస్తికవర్ణమానములు, సంధ్యావర్తము, పుష్క
 రము, ధనపదము, ఇంద్రపదము, వరుణపదము, చక్రాఖ్యము
 గృహరాట్టను శ్రేష్ఠగృహములున్నా, కచేరిసావళ్లు, ఉద్యాన
 వనములు, తటాకములు, కోనేర్లు, కూపములు, జలాశయ
 ములు, నిర్మించి, వేదికలు, ప్రాకారములు, మంటపములు,
 గోపురములు, ధ్వజస్తంభయజ్ఞవేదికలు, రథశాలలు, రథ
 ములు, చతుర్దిశమార్గములు, దేవతాలయంబులు, చతుర్దిశ
 మార్గములు గల గ్రామ, పుర, పట్టణ, నిర్మాణంబులు,
 ద్వాత్రింశద్వాస్తువిధానములచే గ్రామమధ్యస్థ త్సుద్రశాక్తే
 యాది శీతలీ మొదలగు దేవతాస్థాపనములు, గ్రామక్షేమ
 నిమిత్తములగు బొడ్డురాళ్లు, రచ్చబండలు, మొదలగు శిలా
 స్థాపనములు, లక్ష్మీ, పార్వతీ, సరస్వతీ, గణపతి, ఆంజనేయ,
 భైరవ, పోతురాజుల కాలయస్థానంబులు.

బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర, ఆలయప్రతిష్ఠలు పక్షోత్సవాదులు పూజలు, ఆరాధనలు, జపములు, యజ్ఞములు, హోమవిధానములు, బలులు, సమారాధనలు, పురాణకాలక్షేపములు, పండితసభలు, శాస్త్రవిచారణలు, పురాణచర్చలు, దేవతావ్రతదీక్షలు, షట్కర్మవిధులు అష్టాంగయోగవిధానములు, సాంఖ్యతారక అమనస్కవిధివిధానచర్చలు, పరబ్రహ్మైక్య సంధానవిధానములవరకు నమగ్రముగ నిచ్చి చేయించుచు.

గృహస్థాశ్రమ ధర్మపద్ధతులను నిత్యనైమిత్తిక, స్నాన, సంధ్యా, జప, హోమయజ్ఞ, విధానములు వేదాచారశిష్టములు సర్వోపనిషత్సూత్రాధార అర్థవిమర్శలు 32 విద్యలు, 34 కళామర్మములు, 118 ముఖ్యోపనిషత్తులు, సకలవిద్యామర్మములు, సకలవిధోపాయములు, సకలాగమ హోమయజ్ఞవిధానములు, వృక్షదోహదక్రియలు, ఫలవృక్షదోహములు, 18 విధములగు ధాన్యములు పంటలు క్రమములో పాకశాస్త్రవిధిక్రమంబులు, బాల్యయవ్వన, కౌమార వార్ధక్య పదార్థక్రమవిధానంబులు, ఆయుర్వేదరహస్యములు, విషాపహర రహస్యములు, ప్రాణిబల్యోద్ధారణ రసాయనములు, అమృతకరణ పదార్థములు, వీర్యవర్ధనకరంబులు ఆయురారోగ్యకరములు, రసాయనములు ఏకదోష, ద్విదోష, త్రిదోష, ద్వంద్వ, ఆగతు కాదిదోషములకు ఔషధవిధానములున్నా పదార్థదోష, అజ్ఞానదోష, నివారణోపాయములున్నా, వృక్షసమూహపట్టలు, వేళ్ళు, పత్రములు, పుష్పములు,

పిండెలు, ఫలములు, శలాటువులు, పారుటాకులు, కార్పాసాది వస్త్రములు, మృగచర్మములు, ఇత్యాది ఆచ్ఛాదనములున్నూ, యీసర్వోపయోగసూత్ర విధివిధానంబులనిచ్చి బ్రహ్మదేవుండు స్వాయంభువమనువును సింధునదీ ప్రాంతంబున నివశింపజేసెను. అచ్చట నివసించి సకలవిధకార్యములయందు జాగ్రతగలవాడై స్వేచ్ఛాపిహారంబున కార్యక్రమంబులు నడుపుచు శతరూప యను భార్యతో సకల విధోల్లాసంబులతో ముడికొంత ఋషిజనసాహ్యంబులతో పరిచారికలతో నివాసంబుచేయుచు సకలకార్యములు చేయించుచు సకల వస్తువులు కొరతలేకుండునట్లు కాలముగడుపుచుండగ కొలదిదినంబులకు స్వాయంభువునకు శతరూపవలన ప్రియవ్రతుండను నొక కుమారుడుదయించె. ఆకుమారునకు షోడశకర్మాదిశుభములు నడపించుచు క్రమాభివృద్ధియగుచుండ విద్యావంతునింజేసె. సకల విధివిధానంబులునేర్చి కల్యాణాది శుభంబులు జరుపగా ప్రియవ్రతునకు కాలక్రమంబున 10 మంది కుమారులుదయించిరి. స్వాయంభువునకు ఉత్తానపాదుండను నొక కుమారుండుగలిగె.

స్వాయంభువ సంతతి

యీ ప్రియవ్రతుని సంతతి యభివృద్ధికి వచ్చుచుండగా ప్రియవ్రతుండు బ్రహ్మనుమతంబున పట్టాభిషిక్తుండయ్యె. అర్బుదసంవత్సరములు రాజ్యమేలె. తన కుమారులు అగ్నిం దృఢు జంబూద్వీపమునకు మేధాతిష్ణక్షద్వీపమునకును వుపష్మం

శుడు శాల్మలీదీపమునకును, జ్యోతిష్మంతుడు కుశదీపమునకును, ద్యుతిపంతుడు క్రౌతదీపమునకును, భవ్యుడు శాకదీపమునకును, సనకుడు పుష్కరదీపమునకును, రాజ్యాభిషిక్తులైరి. తదాదిగా నొకదీపమునకే పెక్కుదేశములుగా ఖండములుగా వర్షములుగా చేసిరి. అధిష్టానపురములు నిర్మించుకొని అధిపతుల పేర్లతో దేశములకు నామములు గల్గె. రాజ్యపాలన చేయుచుండిరి.

ప్రియవ్రతుని కుమారుడగు అగ్నింద్రుడు జంబూదీపమును తన కుమారులకు 9 మందికి వర్షములుగా మార్చి యిచ్చెను. నాభివర్షమును, కింపురుషవర్షమును, హరివర్షమును, ఇలావృతవర్షమును, రమ్యకవర్షమును, హిరణ్యకవర్షమును, కురువర్షము, భద్రాశ్వవర్షము, కేతుమాలవర్షము, అను వర్షములను, వారి నామములతోగలిగిన స్థానముల యేలించిరి. అగ్నింద్రుని కుమారుడు వృషభునకు భరతుడు జనించగా వానికి రాజ్యపాలనకు పట్టాభిషిక్తుని చేసిరి. తదాదిగా భారతవర్షంబని ప్రసిద్ధిగల్గె. అది మొదలు క్రమాభివృద్ధికలిగి సకల విజ్ఞానములతోనుండి జ్ఞానమార్గమున మోక్షాభిలాషులై పుణ్యమూర్తులుగానుండిరి.

తక్కిన దీపవాసులు జరామృత్యుభయంబులులేక ధర్మాధర్మవిచారణలున్నూ, ఉత్తమ మధ్యమ అధమ భేదంబులులేక కృతయుగాది చతుర్యుగాది ధర్మములున్నూ లేక షడ్వతువుల కాలవ్యత్యాసములున్నూ, లేక కాలధర్మములున్నూ, వారికిలేక వారికి సకల సిద్ధులు కలిగియుండువారికి

పుణ్యములు నశించినవెనుక దివమునుండి దిగివచ్చి భారత వర్షమున జన్మలెత్తి సౌఖ్యభోగముల ననుభవింపుచూ, భూమిని స్వర్గముగా దలంచి స్వేచ్ఛతో విహరింపుచుందురు. ఇచ్చట పరమేశ్వరుండు యుగయుగంబులయం దవతరించి గుర్వాంశతో మానవులను జ్ఞానవంతులంజేసి, భక్తిమార్గంబున భుక్తిముక్తులంజూపుచు కడతేర్చుచుందురు. బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వరులకు నిరంతరము ఇదే వ్యాపారము అని తెలిశేది.

తక్కినవర్షములవారు 120 సంవత్సరము లాయుర్దాయము గలిగి యేనుగులవంటి బలముగలిగి దేవతాసమానులై, వజ్రదేహులై, అధికసంతోషులై మాంద్యమత్తతలులేక చురుకుగల బుద్ధిమంతులై, పుణ్యాత్ములై, కపటకృత్యపరద్రోహంబులులేక సురతసుఖానందులై, మోక్షంబుగానక సంతానవాంఛయు త్రేతాయుగ ధర్మంబునుగలిగి ప్రవర్తింపుచు దేహాంతంబున భారతవర్షమున జన్మితురు. యీ భారతవర్షమునందు ముహూర్తమాత్రమూ సర్వసంఘపరిత్యాగంబున వైరాగ్యముగలిగి, తదేకనిష్ఠతో ఆత్మధ్యానముచేయు పుణ్యాత్మునకు పరమభక్తులకు భగవత్ప్రసాదప్రాప్తి అతిసులభంబుగా నుండును. యీ జంబూద్వీప భారతవర్షంబున బదరికాశ్రమంబున బదరీనారాయణుండు నారదాదులకు సౌఖ్యయోగంబుపదేశించగా అచ్చటివారందఱు నారాయణేవునిం గొలుతురు. యీ భారతవర్షమున పరమభక్తులు పరమేశ్వరుని ధ్యాననిష్ఠాపరవశంబున దేవతాకథాలాపములు, భజనలు, పూజలు, జపములు, దేవతోపాసనలు, దేవతోత్సవములు, యీ వర్షమున

గలిగియుండు. ఇతర వర్షములయందు భగవద్భావనంబులేక చేయు యజ్ఞంబులు, తపోదానంబులు, చేసినను నిష్ఫలంబులై పశుమృగాదులవలె జననమరణంబులు దప్పవు. భగవద్భక్తులు పరమేశ్వర కథాలాపములు యెచ్చటలేకుండునో అది అమర లోకంబైనను, అజ్ఞానమృగమండలంబైయుండు. జ్ఞానానుష్ఠానంబులచేత మనుష్యజన్మంబెత్తినను తపంబున సిద్ధిబొందకుండేనేని మృగంబులవలె తమకుతామే బంధకంబులం బొందువారగుదురు. శ్రద్ధాభక్తియు క్తంబుగా ననుష్ఠింపబడిన యజ్ఞములయందు వేల్వబడిన హవిస్సులు పెక్కునామంబులచేత చేయించబడిన పరమేశ్వరుండు తనమీది భక్తిని యధికపరచి భారతవర్ష ప్రజలను కరుణించి, ఇహపరసౌఖ్యములనిచ్చి, రక్షింపుచుండు. యీ భారతవర్ష మహిమ, వర్ణించుటకు అనంతముగానుండును. ఇదిగాక ఆరుద్వీపములు గలవు. వాటి విశేషములెట్లనగా.

జంబూద్వీపము 182 కోట్ల సం॥

500 కోట్ల యోజనముల విశాలంబగు జంబూద్వీపము చుట్టూ, లక్ష యోజనముల వెడల్పు, లవణ సముద్రము గలదు. స్వాయంభువమనువు, ప్రియవ్రత ఉత్తానపాదులను కుమారులతో సరస్వతీనది, దృష్ణదృతీనది, ప్రవాహముల మధ్య, యమునానదివరకు నాక్రమించి, యేలుచుండి, కురు మహారాజు మొదలు కురుదేశములుత్పత్తియాయె. స్వాయంభువ మనువుకు ఆకూతి, దేవహూతి, ప్రసూతి, యను కుమార్తెలు గలిగిరి. ఋచి యను ప్రజాపతి ఆకూతియందు యజ్ఞ పురుషుడను విష్ణువు జనించి, దక్షుని యను కన్యకను స్వాయం

భువు వీరిగువురను పెంచి, దంపతులంజేసి. స్వామంభువు జ్యేష్ఠపుత్రుండగు ప్రియవ్రతుండు తండ్రి సింహాసన మధిష్ఠించి, యేలుచుండెను. తర్వాత ప్రియవ్రతుని కుమారుడు అగ్నింధ్రుడు యేలెను. అగ్నింధ్రుని కుమారుడు అభి యను వాడు యేలెను. యీ యభి కుమారుడు వృషభుడు యేలెను. యీ వృషభుని కుమారుడు భరతుడు యేలుటచేత భరతఖండమని ప్రసిద్ధియై పేరువహించె.

స్వామంభువ మనువు కుమారుడు ప్రియవ్రతుడు స్రభువై యేలెను. యీ ప్రియవ్రతుడే నియతధర్ముడై వైవస్వతుడాయెను. యీ ప్రియవ్రతునిది ఇత్వాకు వంశము. గంగాసరయూనదుల మధ్య సాకేత పట్టణము నేలెను. ఆది యందు యీ ప్రియవ్రతుడు విరక్తిచెంది, రాజ్యభారంబు మాని, వైరాగ్యమున దైవచింతనచే నుండగా బ్రహ్మదేవుండు వచ్చి, రాజ్యముచేయుట యత్యావశ్యకమని బోధించి, రాజ్య భారము వహింపజేసెను. అప్పుడు తండ్రిచే పట్టాభిషిక్తుడై 11 అర్బుదములు, సంవత్సరములు రాజ్యపాలనముచేసెను. యీయన కాలమున సప్తద్వీపములుగా భూమి విభజింప బడియె. యీ ప్రియవ్రతుడు రథాకూఢుడై 7 సార్లు భూప్రదక్షిణములు చేయగా నారధనేమిమార్గములు సప్త సముద్రము లాయెను. ఆ మార్గముల మధ్యస్థానములు సప్తద్వీపములుగా లోకములాయెను. తపోమహిమచే గగనసంచారులై దేవతాది లోకములకు పోయివచ్చు దేవఋషులచేత విని, లోకప్రమాణములు పురాణములయందు లిఖించిరి.

ద్వీపసముద్రములు

ప్రియవ్రతుడు సప్తద్వీపములుగా యేర్పరచగా మొదటి కృతయుగాంతమాయెను. విష్ణువు, మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నారసింహరూపములు ధరించి యుండె. అంతట త్రేతాయుగ ప్రారంభమాయెను. యీ యుగ ప్రారంభమున రథభారములచేత క్రుంగి, లవణ, ఇత్తు, సురా, సర్పి, దధి, క్షీర, శుద్ధోదక సముద్రములు పూర్ణంబులయ్యె. మరియు, జంబూద్వీప, స్రక్షద్వీప, శాల్మలిద్వీప, కుశద్వీప, క్రౌంచద్వీప, శాకద్వీప, పుష్కరద్వీపములు ఏర్పడియె. భూమి పద్మముగా నుండి మేరుపర్వతము పద్మకర్ణికగా నుండె.

ద్వీపసముద్రములుగా నిర్ణయింపబడి అగ్నింద్రుడు జంబూద్వీపమున్నూ, మేఘాతి స్రక్షద్వీపమున్నూ, వపుష్మంతుడు శాకద్వీపమును జ్యోతిష్మంతుడు కుశద్వీపమున్నూ, ద్యుతివంతుడు క్రౌంచద్వీపమున్నూ, హవ్యుడు శాకద్వీపమున్నూ, సవనుడు పుష్కరద్వీపమును, యేలునట్లు పంచియిచ్చి పట్టాభిషిక్తులంజేసి యేలించిరి.

ప్రియవ్రతునికుమారుడు అగ్నింధవుడు 9 మంది కుమారులు పారి నామములచేత వర్షములుగా పంచియిచ్చెను. యీ వర్షములనగా నాభి వర్షం 1 కింపురుష వర్షం 2 హరి వర్షం 3 ఇలావృత వర్షం 4 రమ్యక వర్షం 5 హిరణ్మయ వర్షం 6 కురు వర్షం 7 భద్రాశ్వ వర్షం 8 కేతుమాల వర్షం 9 ఇవి నవ వర్షములు. తర్వాత మను సంధులు, యుగసంధులు వలన

అనేక ప్రళయములుగలిగి, నకారణమున యీ వర్షఖండము
 అనేక మార్పులు చెందినవి. యీ భరతఖండము 14 మనువుల
 పర్యంతము కాలమువరకు నిల్చియుండునని బ్రహ్మాండ
 మార్కండేయ పురాణముల సిద్ధాంతములైయున్నవి. అగ్నిం
 ధ్రుని కుమారుడు జ్యేష్ఠుడగుటచేత నాభికి యీ అజనాభి
 వర్షము నిచ్చెను. యీ నాభికి విష్ణువు జనించె. విష్ణువునకు
 వృషభుడు జనించె. యీ వృషభునకు జ్యేష్ఠకుమారుడు భర
 తుడుగా జనించె. యీ భరతునకు రాజ్యమిచ్చిన కాలమున
 పెక్కుపట్టణములు, ఆశ్రమములు, ధర్మస్థాపనలు, యేర్పడుట
 వలన అజనాభివర్షమని ప్రసిద్ధిగల్గినది. ఆపేరు విడచి భారత
 వర్షమని పేరు నిల్చినది. హిమవత్పర్వతము మొదలు దక్షిణ
 సముద్రమువరకునుండు యిప్పటి హిందూదేశము భారతవర్ష
 మున 1 భాగము కర్మభూమియని ప్రసిద్ధి. యుగభేదములచేత
 ప్రవర్తనలు మార్పులు చెందుచున్నవి. ఇచ్చటివారికి స్వర్గ
 నరకములు కరతలామలకములుగా నుండును.

ప్రియవ్రత సంతతి

దేవ, యసుర, పితృ, మనుష్య సర్గములు సృజించుటకు
 స్వాయంభువ మనువుయొక్క పుత్రులయొక్క పుత్రికల
 యొక్కయు పితృలయొక్కయు సంతతులవలన వృద్ధిబొందినవని
 తెలియవలెను. సౌందర్యముకొరకు మానసవృద్ధియగు
 వివేకముకొరకు సర్వులు పాటుపడుచుందురు. మానసవృద్ధియే
 జ్ఞానము. యీ జ్ఞానముకొరకే సకలజనులు తోడుపడుచుందురు.

సప్తఋషులవలన అనగా కశ్యపుడు, అత్రి భరద్వాజుడు, విశ్వమిత్రుడు, గౌతముడు, జమదగ్ని, వశిష్టుడు వీరు చతుర్వేదవేత్తలు. షట్శాస్త్రవిధులు వీరికి మించినబోధ కావలసినపుడు విష్ణుదేవుం డవతారమై తివచ్చి గురురూపంబున శిష్యులకు బోధింపుచుండును. భ్రష్టులక నవసరము.

స్వాయంభువమనువుకాలమున విష్ణువు 3- మూడవ తారములై తి మొదట స్వాయంభువమనువు కుమార్తెలగు ఆకూతికి విష్ణువు యజ్ఞపురుషుడుగా బుట్టి ఋషులకు యోగ శాస్త్రము బోధించెను. రెండవసారి దేవహూతికి కపిలుడుగా బుట్టి, మహాఋషియై తల్లికి సాంఖ్యయోగోపదేశమునుబోధించె. లోకవ్యాప్తముగా మూడవతూరి స్వాయంభువు మనుమడగు నాభికి వృషభుడుగాబుట్టి, భాగవతధర్మములు బోధించె. స్వాయంభువు కుమార్తె కుమార్తెల సంతతులే జగదభివృద్ధికి కారణమయ్యెను. యీ భారతవర్షమున సకలసిద్ధులున్నూ, తపస్సులున్నూ, ఇది కర్మభూమి స్వాయంభువ మనువుగడచిన వెంటనే మన్వంతరసంధిలో 120428 సంవత్సరములలో సృష్టి నిలిచి భూమికి నిద్రగలిగి, క్రియాశూన్యమై ప్రతికల్పమునం దిట్లు మన్వంతరములయందు ఇట్లు జరుగును.

ప్రతి మన్వంతరమునకున్నూ, రాబోవు మన్వంతరము నకు అధిపతియగు మనువు, జంతుజాలములు, క్రిమికీటకములు, వృక్షబీజములు, సర్వవస్తువులు, వశముజేసుకొని వాటి వృద్ధికై కాలహేష్యము దెలిసిపాటుబడిరాబోవుమన్వంతరమున కాధారముగాదీసికొని యీగోళమునందుండక బీజరూప వస్తువులు, సహా

మరియొక గోళమునకుచేర్చి నిర్మాణ ప్రదేశముచేరి పనులు చేయుచు కాలక్రమము గడుపుచుండు. రాబోవు మన్వంతరమున కార్యవిధానమునకు అనుసరణముగా మన్వంతరగోళమునుబట్టి వృద్ధిచేయును. యిట్లు చేయువాడు మనువనిపించుకొనును. ప్రతి మన్వంతరమునం దిట్లే జరుగును. యీ స్వాయంభువ మనువు తొలిమనువు, యీ మన్వంతరమున ప్రారంభమున ప్రధానపురుషుడై తొలి స్రయత్నము చేసినవాడు మూలమనువు. మూలమనువను స్వాయంభువుకాలమందు సూర్యుడు తూర్పు సంచారమున కొంతకాలము దక్షిణోదయము కొంతకాలము, పడమర ఉదయము కొంతకాలము, ఉత్తర ఉదయము కొంతకాలము, జరుపుచూ సంచారము చేయుచుండు ప్రస్తుతము ఇప్పటికి యీ కల్పమున ఆరు మన్వంతరములు జరిగి యేడవ మన్వంతరము జరుగుచున్న వర్తమానమగు కాలమునకు అనగా 195 కోట్ల సంవత్సరముల కాలమున ఉత్తరదిశ ఉదయసంచారమున నున్నాడని రాబోవు మన్వంతరములున్నూ యీ భూగోళమునుబట్టి భరతఖండమందుండి ప్రజాసర్గమును పరిపాలించుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఇది బ్రహ్మాండ పురాణ సిద్ధాంతము.

20-వ స్లక్షదీప్యము

లవణసముద్రము తూర్పుతటము మొదలుగా లక్ష యోజనముల విశాలముమొదలు 2 లక్షల యోజనములు, విశాలముగల స్లక్షదీప్యము జువ్విపండ్లాహారముగా నుండును.

10 వేలవర్షము లాయుర్దాయము గలిగియుండును. వారికి అగ్ని దేవుడు ఆదిదేవతగా నుండును. ప్రథమంబున ప్రియ వ్రతుని పుత్రుండగు మేఘాతి రాజ్యభారంబు వహించి యుండెను. పిమ్మట 7 వర్షములుగా భాగించి, యీ వర్షనామ ధాతులుగానుండు పుత్రులను రాజ్యపట్టాభిషిక్తులంజేసె. అనగా శివ, యశస్వి, సుభద్ర, శాంత, క్షేమ, అభయం, అమృత అను నేడ్గర నావర్షముల పట్టాభిషిక్తులంజేసి యేలింపు చుండెను. యీ ద్వీపమందుండు జనులు కపటరహితులు. వీరికి కృత్రిమగుణములు లేవు. రోషములు లేవు. దుర్గుణములు లేవు. మృదుసంభాషణలు స్లక్ష జువ్విచెట్ల అరణ్యములుండుట చేత స్లక్షద్వీపమని పేరుగలిగె. నొకవైపు వృష్ణసీశ్వరముద్రము నొకవైపు చెరుకురస సముద్రమున్నూ గలదు. యిచ్చటివారు నిర్మత్సరులు. చిరంజీవులై ముసలితనములేక జీవింతురు. ఇచ్చట గోమోదకాచలము, నారదగిరి, దుందుభిపర్వతము, సోమకపర్వతము, సుమనోపర్వతములున్నవి. పూర్వము సుమనోపర్వతమున హిరణ్యాక్షుడు తపస్సుచేసెను. శ్రీహరి వరాహ రూపమున వానిని చంపెను. ఇచ్చట మణిసూటము, వజ్ర కూటము, ఇంద్రశేనము, జ్యోతిష్మతి, ధూమ్రవర్ణ, హిరణ్య గ్రీవ, మేఘమాలలను నామములుగల కులపర్వతములయందు తెంపులు గలుగునట్లు పుణ్యనదులు అనగా నరుణ, స్వమణ, ఆంగీరస, సావిత్రి, సుప్రభాస, ఋతంబర, సత్యంభర, యను నదీ ప్రవాహంబులు గలవు. యీ జలములయందు స్నానము చేయు పుణ్యపురుషులకు పాపములు హరించి, ముక్తులగుదురు.

హంస, పతంగ, ఊర్ధ్వాయన, సత్వాంగ, నామములు గల చాతుర్వర్ణంబులు సహస్రవర్షజీవనులై అచ్చటి పురుషులు దేవతాసములుగా నుందురు. దృష్టిమాత్రంబున క్లమశ్వేదాది రహితులు నపణ్సోత్పాదనంబులు గలవారగుదురు. వేదత్ర యాత్మకుండును స్వర్గద్వారభూతుండును . భగవత్స్వరూపియు యగు సూర్యుని వేదమంత్రములతో నారాధితురు. వ్లక్షదీప్యపంబాదిగా యిచట దీప్యపంచకములయందలి పురుషులకు నాయురింద్రియ పటుత్వంబులు ఓజోబలమును జన్మతోడనే జన్మించుచుందురు. యే కొరతలు లేకుండురు. యీ వ్లక్షదీప్యపముచుట్టూ చెరుకురస సముద్రము 4 లక్షల యోజనములు విశాలముగలిగి ఆవరించియుండును.

3-శాల్మలీ దీప్యపము

యీ యిక్షు సముద్రముచుట్టూ ఆరులక్షల యోజనములవరకు ఆవరించి శాల్మలీ దీప్యపముండు. ప్రియవ్రతపుత్రుండు యజ్ఞబాహుండు రాజుగానుండి యేలుచుండు. పుత్రులకు రాజ్యమిచ్చి సప్తవర్షములయందు అనగా సులోచన, సోమనస్య రమణక, దేవబర్హ, పారిబర్హ, ఆప్యాయన, అభిజ్ఞాతీలను వర్షములయందు అభిషిక్తులంజేసి యేలించుచు, స్వరస, శతశృంగ, వామదేవ, కుముద, ముకుంద, పుష్పవర్ష, శతశ్రుతలను పర్వతమస్తకంబుల విహరింపుచుందురు. అనుమతి, శినీవాలి, సరస్వతి, గుహువు, రజనీ, నందరాక యను 7- సప్తనదీపుణ్య తీర్థములయందు స్నానాది పవిత్రులగుచుందురు. యీ దీప్యపము

చుట్టూ బూరుగు వృక్షౌరణ్యములు గలిగియుండుటచేత శాల్మలీ ద్వీపమును పేరుగలిగె. ఇచ్చటి వర్షపురుషులు శ్రుతధర, విద్యాధర, వసుంధర, ఇద్ధధరులను వర్షపురుషులు గలిగియుందురు. వేదమయాత్ముండగు సోముని వేదమంత్రములచేత ఆరాధింపుచుందురు. యీ శాల్మలీ ద్వీపముచుట్టూ 10 లక్షలయోజనములు సురా సముద్రము ఆవరించియుండు యీ సురా సముద్రముచుట్టూ కుశ ద్వీపముండును.

4- కుశ ద్వీపము

యీ కుశ ద్వీపము 8 లక్షల యోజనముల విశాలము గలిగియుండును. యీ ద్వీపంబున 42 లక్షల యోజనముల యెత్తు కుశస్తంభం బిచట స్థాపించియుండు. ఇది దేవతాకల్పితమై మహాకాంతిగో ప్రకాశమానమై యుండును. యీ స్తంభముపేరుతో కీర్తినంతమైన యీ ద్వీపము పేరుగలిగి యుండు. ప్రియవ్రత పుత్రుండగు జ్యోతిష్మంతుడు కుశ ద్వీపము రాజ్యచాలనము చేయుచుండును. కుమారులకు సప్త వర్షముల అనగా హిరణ్యరేత, వసుదాన, దృఢరుచి, నాభిగుప్త, సత్యవ్రత, విప్రక, వామదేవ, నామంబులుగల వర్షములయందు పట్టాభిషిక్తులంజేసి యేలించుచుండు. చతుశ్చంగ, బభ్రు, కపిల, చిత్రకూట, దేవానిఁగర్ధ్వరోమా ద్రవిణంబులను పర్వతములు యందలి విహారస్థానంబుల విహరింపుచు రసకుల్య, మధుకుల్య, శ్రుతవింద, మిత్రవింద, దేవగర్భ ఘృతచ్యుత, మంత్రమూలములను, నదులయందు స్నానాది పవిత్రులగుచు

యజ్ఞపురుషు నారాధింపుచు కుశలకోవిదులగు చాతుర్వర్ణంబులుగలిగి, వర్షపురుషునిన్నీ ఆరాధింతురు. యీ ద్వీపము చుట్టూ 16 లక్షలు యోజనములవరకు ఘృతసముద్రముండును. దీనిచుట్టూ క్రౌంచద్వీప ముండును.

5- క్రౌంచ ద్వీపము

యీ క్రౌంచ ద్వీపము మధ్యను క్రౌంచాద్రి పర్వతము గలదు. యీ పర్వతమును షణ్ముఖుడు దివ్యబాణంబులచేత వేయగా పాలవెల్లువయై యుండగా ఆ యుపద్రవంబును వరుణ దేవుండు పరిమార్చె. అంతట రక్షణపొందియుండె. క్రౌంచ ద్వీపాధిపతియగు ద్యుతిమంతుడు రాజై యేలుచుండెను. యీయన కుమారుడు ఘృతపృష్టుడు కుమారులకు తనయేలు బడి అనంతరమున యమోద, మధురహ, మేఘపృష్ఠ, సుధామ, ఋషిజ్య, లోహితార్నవ, వనస్పతులను సప్తవర్షంబుల రాజ్యాభిషిక్తులంజేసి పరమకల్యాణగుణయుక్తుండై శ్రీహరిని ధ్యానపూజాదులసేవింపుచు తపంబునకుం జనియె. ఆ వర్షములయందు శుక్ల, వర్ధమాన, భోజన, ఉపబర్హణ, ఆనంద సర్వతోభద్ర, యను సప్తకుల పర్వతంబులయందు విహరింపుచు అభయ, అమృతౌఘ, నార్యక, తీర్థవతి, ద్రుప్తి రూప, పవిత్రవతి, శుక్లయశీపవిత్రోదక, యను సప్తనది పుణ్య తీర్థముల పవిత్రులగుచుండునట్లు నియమించి తపంబునకుం జనియె. గురు, ఋషభక, ద్రవిణక, దేవసంజ్ఞలను, నామంబు గల చాతుర్వర్ణంబులుగలిగి వరుణదేవు నారాధింపుచు అర్ఘ్య

పాద్యాదుల బూజింపుచు, భుక్తిముక్తులనొందుచు, క్రౌంచ ద్వీపముచుట్టూ 24 యోజనముల వలయముగలదు. 26 లక్షల యోజనములు చుట్టూ దధిసముద్ర మావరించియుండు. యీ దధిసముద్రముచుట్టూ శాక ద్వీపముండు.

6- శాక ద్వీపము

యీ శాక ద్వీపము మహాప్రకాశముగలిగి సుగంధ యుక్తమై 32 లక్షల యోజనముల విశాలము గలిగియుండు. ప్రియవ్రతపుత్రుడగు మేధాతి తన పుత్రులతో కలిగిన సప్త వర్షములయందు అనగా పురోజన, మనోజన, వేపమాన, ధూమానక, చిత్రరథ, బహురూప, విశ్వాచారంబులను సంజ్ఞలుగల సప్తవర్షంబులయందు అభిషిక్తులంజేసి శ్రీహరి పాదసేవనచేయుచు పర్వత దండకారణ్యంబుల కరిగి పర్వత శిఖరంబుల తపం బొచరింపుచునుండె. ఇందు పర్వతములు ఈశాన, ఉరుశ్యంగ, బలభద్ర, శతకేసర, సహస్రశ్రోత, దేవ పాల, మహానస, మను కులపర్వతంబులను, సీమాపర్వతములును గలవు. వాటికియందు విహరింపుచు అచ్చట నదములు అన ఘాయ, ఉభయస్పృష్టి, అపరాజిత, పంచపరీసహస్రశ్రుతి, నిజశృతియున్నూ, సప్తపుణ్య నదీతీరములయందు స్నానాది పవిత్రులగుచు అచ్చట జనులు ప్రాణాయామయోగములచేత ఆత్మస్వరూపానుసంధానులై ఋతవ్రత, దానవ్రత, సువ్రత, నామక చాతుర్వర్షంబులు యోగాను సంధానపరులై యుందురు. విద్యుస్త, రజస్తమ, సగుణ, పరమసమాధి, వాయు

దేవుని నేవెందురు. 32 లక్షల యోజనములు వలయముగల శాకద్వీపముచుట్టూ క్షీరసముద్రము నావరించియుండు. యీ క్షీరసముద్రముచుట్టూ పుష్కరద్వీప మావరించియుండును.

7- పుష్కరద్వీపము

యీపుష్కరద్వీపముచుట్టూ 64 లక్షల యోజనముల విశాలముగలిగి యుండును. యీ మహాద్వీపమునందు బంగారు పత్రములుగల పద్మములు గలిగియుండును. బ్రహ్మదేవుని నివాసమైయుండును. యీ పద్మములు, ఆసనములుగా, నుపయోగింతురు. మానసారపర్వతమునందుండు వర్షములు యీ పర్వతమధ్యమునందుండు వర్షములెవ్వియనగా యీ పర్వతమునకు మధ్యను వెలుపలను వుండు వర్షములకు మధ్య వ్యవధి 108 వేల యోజనముల ప్రమాణముండు ఉన్నతములై యుండు చదరంబులుగలిగియుండు. యీ ద్వీపములకు 4 దిశలను లోకపాలురపురంబులుండు. యీ పుష్కరద్వీపాధిపతి యగు వీతిహూత్రుండు రమణక, ధాతక, నామంబుల పుత్రులను వర్షధ్వయంబుల నభిషిక్తులంజేసి పూర్వలవచ్చిన మార్గమున తపంబునకేగె. యీ ద్వీపంబున పురుషులు బ్రహ్మదేవునికి కర్మారాధనము జేయుచుందురు. చాతుర్వర్ణంబులు స్థిరబుద్ధిగలవారలై అభేదంబుగా సర్వసములై యుందురు.

యీ పుష్కరద్వీపముచుట్టూ 64 లక్షల యోజనములు విశాలముగలదై మంచినీళ్ళ సముద్రముచుట్టూ ఆవరించియుండు. ఆవల లోకాలోకపర్వతములుండు శుద్ధోదక

సముద్రము లోకాలోకపర్వతములమధ్య 2 కోట్ల యోజనములు విస్తారమున నిర్జనభూమియుండు. ఆ భూమి అద్దమువలె వైక్రాంతమణులచ్చాయను దేవతా భూమియోగ్యమైయుండు. ఆ భూమింజేరిన పదార్థములు మరలపొంద నశక్యమైయుండు. అటుమీదట లోకాలోకపర్వతమును సూర్యుని ఉదయపర్వతములుండు. ఉదయపర్వతము వెంటనే 8 కోట్ల యోజనములు సువర్ణభూమియుండు. సూర్యాది ధ్రువాంతములగు జ్యోతిర్గణంబులుండుటచేత లోకాలోకపర్వతంబు లనం బరగియుండును. యీ 500 కోట్ల యోజనములుగల భూమండలము తుదీయాంశ ప్రమాణంబై యుండు. యీ లోకాలోకపర్వతముల మీద అఖిల జగద్గురువగు బ్రహ్మ దేవుండు.

వృషభ. పుష్కర, చూడ, వామన, అపరాజితు, సంజలుగల దిగ్గజంబులు నాల్గుదిశలయందు నుండు. యీ లోక రక్షణార్థము నిర్మించియుండె. తన కైశ్వర్యముగా నందు దేవసమూహములకు తేజశ్శౌర్యములు హృదయములయందుంచుకొని శాంతివహించి, వాగ్వాణరూపంబుగానుండు కారణకాలబలంబుల నిచ్చుచుండు భగవంతుడు ఆదిదేవుండు సాటి లేని వైరాగ్యంబున ఉత్తమజ్ఞాన మహైశ్వర్య మహాత్ములతో ప్రకాశింపుచుండు. విష్వక్సేనుడు మొదలుగా స్వార్థులతో కూడి ప్రశస్తనిజవరబలంబున ఆయురారోగ్యముల నిత్య సత్తులగుచు ఆ పర్వతముపై సకలలోక రక్షణార్థము కల్పపర్వతము యోగమాయా తన్మయరచితుండై యుండు. వివిధ మంత్రగోప్యసిద్ధికొరకు ఆ పర్వతాగ్రంబున నున్న వరమేశ్వ

కుండు దప్ప లోకాలోకపర్వతంబునకు అవ్వలనొరులు సంచరింప నశక్త్యంబైయుండు. బ్రహ్మాండమునకు సూర్యుడు మధ్యగతుండై సంచరింపుచుండు. 25 వందలకోట్ల యోజన విస్తీర్ణమాయమానంబగు బ్రహ్మాండకటాహంబున సూర్యునిచేత ఆకాశ, దిర్, స్వర్గ, అపవర్గ, దేవ, తిర్యగ్, మనుష్య, నాగ, పక్షి, తృణ, తరుగుత్మ, లతాది, సర్వజీవజంగమంబులకు నరకాదిగతుల నిర్ణయించి, సర్వజీవులకు సూర్యుం డాత్మయైయుండు. ఇది భూమండల విధానంబు. ఇట్టి అగమ్యస్థానంబు దెలియక ఆగోచరంబుగానుండు ఇదే పరమాత్మైక్యస్థానంబు. యీ పరమరహస్యంబు నిశ్చల వేదాంతంబని జ్ఞానయోగుల అనుభవంబు అని భాగవత బ్రహ్మాండ పురాణ సిద్ధాంతంబు. ఇదే పరమ గురురహస్యంబు పెద్దలవలన దెలియవలయును.

14. భువనముల వివరణము

1- పాతాళలోకము-అధోలోకము

అధోభాగంబున ప్రథమలోకాదిగా పాతాళలోకముండును. బ్రహ్మాండమునకు క్రిందివరుసను చివరిభాగము ఆదిశేషుని యేలుబడియైయుండు. అనంతనామముచేత విరాట్పురుషుడైయుండు. ఇది ఆదివిష్ణు అవతారము. సర్వలోకమున విరాట్పురుషుడుగానుండి పూజింపబడుచుండు యీ పాతాళమున బలీంద్ర ముచికుందపట్టణంబులు గలవు. అచ్చటి వారు ఆదిశేషుని పూజాధ్యానారాధనంబులతో సుఖానందం

బున అచ్చటి పుణ్యాత్ములు భక్తులు కడతేరి జన్మ చాలించి, పాతాళలోకమునకు పైగానుండు లక్ష యోజనములయెత్తున నుండు రసాతలమున జనింతురు.

2-వ లోకము రసాతలము

యీ రసాతలము అధోలోక పాతాళమునకు లక్ష యోజనములకు పైగా నుండు రసాతలమున భూమి పాషాణ మయముగా నుండు. ఇచ్చట నివాతక వచాదులు కాల కేయాదులు అను రాక్షసులుందురు. కేసరి, ఉగ్రోమ, శతసిర, వాసుకి పట్టణము లిందుగలవు. ఇంకా అనేకులు గలరు. ఇచ్చట హిరణ్యాక్షుడు గలడు. యిక్కడివారు ఈశ్వరధ్యానము చేయుదురు. అందఱు భక్తపరాయణులైయుందురు. ఇక్కడి భక్తులు, పుణ్యాత్ములు, కడతేరి జన్మ చాలించి యీ లోకమునకు పైగా లక్ష యోజనములయెత్తున నుండు మహాతలమున జనింతురు.

3-వ మహాతలము

యీ మహాతలము ఇసుకభూమి, కాద్రవేయులను సగ్గములిందు గలవు. కూహక, తక్షక, కాళీయ, సుషేణులు, గలరు. విరేచనుని గృహములందు అగ్నిజింహులు విద్యుజ్జిహుని గృహము లిందుగలవు. మహామేఘుని పట్టణము లిందు గలవు. గృహములున్నా గలవు. యిచట పరమేశ్వరుని ధ్యానపూజనములు చేయుచు భక్తపరాయణులై యుందురు. యిచట భక్తులు పుణ్యాత్ములు యీ లోకమునకు లక్ష యోజనముల యెత్తున తలాతలమున జన్మలెత్తు చుందురు.

4-వ తలాతలము

యీ తలాతలమున పనుపురంగుగల భూమి యుండును. యిచ్చట మయుడు రాజ్యము చేయుచుండును. శివుడు త్రిపుర పురములు దహించినపుడు దానవ గృహములు నిర్మించుటకు మయుని విష్ణుదేవుం డిచట నిల్పెను. గజకర్ణ, కాలనేమి, సుమాతలి మందిరము లిచట గలవు. వారు పురాధీశ్వరులై యుందురు. వృకాసురాలయమున్నూ, తాగ్మ్యుని పట్టణము లిందుగలవు. ఇందువలన నాగులిచట లేకు. అందరు విష్ణుదేవుని ఆరాధింతురు. ఇక్కడ పుణ్యాత్ములు భక్తులు, యీ లోక మునకు పైగా లక్ష యోజనముల యెత్తున నుండు సుతలమున జనింతురు.

5-వ సుతలము

యీ సుతలమున భూమి నల్లగా నుండును. బలిచక్ర వర్తి, ప్రహ్లాదుడు త్రివిక్రమూర్తిచేత నియమింపబడి యిచట నివాసముగా నుందురు. రాజ్యపాలన గావించుచుండురు. బలిచక్రవర్తి రాబోవు మన్వంతరమున ఇంద్రుడగును. ఇతని ద్వారమున విష్ణువును కావలి యుంచిరి. త్రిశిఖర విరాధపట్టణము లిందుగలవు. నందకుడు, కపిలుడు, విశాలాక్షుడు, వీరు నివసించియుందురు. వీరందరు విష్ణుభక్తిపరులు. ఇచ్చటి భక్తులు పుణ్యాత్ములు కడతేరి యీ లోకమునకు పైగా లక్షయోజనముల యెత్తున నుండు వితలమున జనింతురు.

6-వ వితలము

యీ వితలమునందు భూమి పాండురవర్ణముగా నుండును. అధికముగా కనకమయమై యుండును. భంజనుడు, హయగ్రీవుడు, నికుంభుడు, గోముఖుడు, నలుడు, మొదలగు వారు దానవు లిందుగలరు. యిచట నివసించుచుందురు. కంబళ, అశ్వతర, తరక్షులను వారి పట్నము లిందుగలవు. వీరు ఈశ్వరు నారాధించెదరు. వీరిలో భక్తులు, పుణ్యాత్ములు, కడతేరి యీ లోకమునకుపైగా లక్ష యోజనముల యెత్తున అతలమున జనింతురు.

7-వ అతలము

యీ అతలలోకము భూలోకము క్రిందివరుసను వెంటనే యున్నది. యిచట నల్లని భూమి, యిచట బలాసురుడు అనగా మయుని కుమారుడు పద్మావతీయను భార్యను గలసి 96 విధములగు మాయావిద్యలతో వినోదమార్గముగా క్రీడించి యానందింపుచుండు. ఇతని యావలింతచేత అనేక మంది స్వైరిణులు, పుంశ్చలులు, కామినులు, జారిణులు, జనించి వీరు పాతాళలోకమునకు పోయి బలవంతులగు పురుషులకు, హోటక రసంబను వశ్యసిద్ధక్రియలనిచ్చి మదాంధునింజేసి, నానావిధములగు 84 బంధవిశేషములతో రతిక్రీడలచేత పరమానందము బొందుచుందురు. నముచి, శంకుకరుడు, కబంధుడు మొదలగు రాక్షసుల గృహము లిందుగలవు. నాగరాజగు ధనుంజయుని పట్టణ మిందుగలదు. ఇచటి పుణ్యా

త్తులు, భక్తులు, ఈశ్వరు నారాధింపుచు, జన్మాంతమున యీలోకమునకుపైగా నుండు లక్ష యోజనములకుపైగా నుండు భూలోకమున జనింతురు.

8-వ భూలోకము

యీ భూలోకము జంబూద్వీపమని భారతవర్షమని భూలోకమని ప్రసిద్ధిగలదు. దీనియందు భారతవర్షము, కింపురుషవర్షము, హరివర్షము, ఇలావృతావర్షము, రమ్యకవర్షము, హిరణ్యకవర్షము, కురువర్షము, భద్రాశ్వవర్షము, కేతుమాలావర్షము, అను 9 వర్షములుగా విభజించిరి.

యీ 9 వర్షములున్న ఖండములుగా మార్చిరి. యెట్లనగా- భరతఖండంబును, ఇంద్రఖండంబును, చరుఖండంబును, గబస్తిఖండంబును, నాగఖండంబును, తామ్రఖండంబును, వాగుణీఖండంబును, సౌమ్యఖండంబును, గంధర్వఖండంబును, అను నవఖండములుగాను, 50 దేశములుగాను 1000 యోజనములు సిద్ధచారణ గంధర్వుల నివాసముగలిగి సేవింపబడుచుండును. అనేక ధాతులోహ పాషాణమయంబై, అనేక రత్నఖనిజమయంబై, 20 లక్షలు మూలికాకరణులు గొప్ప పర్వతములు గలవు. అనగా నీలాద్రియు, కామాద్రి, శ్వేతాద్రి, మాల్యవంతము, గంధమాదనము, వింధ్యపర్వతములు గలవు. వీటియందు దివ్యకరణులు గలవు. సురలు, కిన్నరులు, ఉరగులు, యక్షులు, కింపురుషులు, అందు నివసింతురు. తూర్పున భద్రాశ్వులు, దక్షిణమున భారతులు,

పశ్చిమమున కేతుమాలులు, ఉత్తరమున పుణ్యపురుషులు
వుందురు. ఆచ్ఛటివారు ఫలరసాదు లాహారము చేతురు.
ఆరోగ్యవంతులై చిరాయువుగల్గియుందురు. మామిడిపండ్లరస
మాహారముచేయుచు పదివేలసంవత్సరములు జీవింతురు.
నిత్యయవ్వనముగలిగి యుందురు. యీ భారత దేశముననుండు
పట్టణముల వివరము.

56 దేశపట్టణముల వివరము

అవంతిదేశము, అంగదేశము, ఆభీరదేశము, ఆంధ్ర
దేశము, ఉత్కలదేశము, ఉలూకదేశము, కరూశదేశము,
కర్నాటదేశము, కల్లింగదేశము, కాశ్మీరదేశము, కాంభోజ
దేశము, కాశీదేశము, కామదేశము, కురుదేశము, కుకుర
దేశము, కుంతలదేశము, కేకయదేశము, కొంకణదేశము,
కోసలదేశము, కేరళదేశము, గాంధారదేశము, ఘూర్జర
దేశము, చేదీదేశము, చోళదేశము, టెంకణదేశము, త్రిగర్త
దేశము, దశార్ణవదేశము, నిషధదేశము, నేపాలదేశము,
పాంచాలదేశము, పాటలదేశము, పాంశ్యదేశము, పుండ్ర
దేశము, పులిందదేశము, బర్బరదేశము, భరుకచ్ఛదేశము,
భల్లాటదేశము, భోజదేశము, మధుదేశము, మద్రదేశము,
మత్స్యదేశము, మగధదేశము, మళయాళదేశము, మహారాష్ట్ర
దేశము, మాళవదేశము, యవనదేశము, రోమకదేశము,
రోరుకదేశము, లాటదేశము లోలోరము, వంగదేశము, వస్స
దేశము, విదర్భదేశము, విదేహదేశము, శ్రీనరుదేశము,

శూర దేశము, సవీర దేశము, సింహ దేశము, సింహళ దేశము, సింధు దేశము, హటక దేశము, ఇవి భారతవర్షమున గల దేశములు.

56 దేశముల దేవతా సంచార పర్వతములు. యీ 56 దేశములందుగల పెన్నిధానములగు పర్వతస్తానములు 11 అనసూయకొండ, అనపర్తికొండ, అంజనాద్రి, అనుముకొండ, అనేగా పల్లికొండ, అండమానుదీవులు, అభ్రకంపగిరి, ఆధోని కొండలు, అస్సాంకొండలు, అహూబిలంకొండలు, విను కొండ, ఉదయగిరికొండలు, ఉదయాద్రికొండలు, ఇంద్ర కీలాద్రి, ఎలిగొండ, ఓబలమ్మకొండ, కనిగిరి, కంఠాగిరి, కల్యాణగిరి, కటకపూరుకొండలు. కలువగుంట కనుమబావి దగ్గర దొంగతనము జరిగిన దొంగలను కొండ యీగలుతరిమి గుట్టునట. యితరులను తాకవట. కంభంచెర్వుకొండలు, కాక ముఖపర్వతము, కొండవీటికొండను, పొర్లుగాడిన్నీ, పగడపుతీగ చెట్లు గలవు. యివి మనుష్యులను, ఆవులు యెడ్లను చంపును. కొప్పుకొండ, కొండపల్లికొండను అనంతమగు మూలికలు గలవు. కోటప్పకొండ, కోళ్ళపూడికొండ, కొత్తకోటకొండలు, కోలాహలంకొండలు, కురుచేడుకొండలు, కూనూరుకొండలు, గండకీగిరి, గాజులపల్లెకొండ, గిద్దలూరుకొండ, చక్రవాళపర్వతం, చక్రతీర్థంకొండలు, చిమ్మిరిబండకొండలు, చిద్దాద్కొండలు, బొంబై 20-య్యామడలో పడమట కనుమల అరణ్యములో అర్ధరాత్రమున దేవగంధర్వగానములు, నృత్యములు జరుగు

చుండగా సన్యాసులు, దిగంబరులు, మొదలగువారు చలి
కోర్చలేక నెగిళ్లువేసుకొని ఆ గాననాట్యములు విందురట.

బొంబైకి 20- ఆమడలో చుండూరు కుమారస్వామి
స్థానమున అర్ధరాత్రిలో భరతనాట్యమున్నూ, జరుగునట.
జోగులు, యోగులు, దిగంబరులు, సాధులు, వెళ్ళిచూతురట.
జాతరూప శిలా పర్వతములయందు బంగారు నవరత్నములు
దొరకునట. నత్తరామేశ్వరకొండ, నంద్యాలకొండలు, నల్ల
మలకొండలలో అనేక కరణులున్నవట. నాగశృంగాడిగట్టు,
నాగపూరుకొండలు, నాగార్జునకొండలలో దేవశిల్ప చిత్రము
లున్నవట. నారాయణకోట, నారాయణకొండలలో తప
స్సిద్ధులున్నారట, నాసిక్ కొండలు, నాదేశ్వరకొండలు, నాయకు
రాలుకనముకొండలు, నైమిట్టకొండలు, నీలగిరికొండలు,
తాడేపల్లికొండలు, తిరుతని మత్స్యములికొండలో గంగానది
గలదట. ఆగంగలో, రోగములువచ్చినవారు, మత్స్యములను
వండి, బ్రాహ్మణునకు దక్షిణతాంబూలముతో చెల్లించుట
కివ్వగా బ్రాహ్మణుడు మంత్రించుచూ 2 చట్లు చేపలు వండి
చెల్లించువరకు వక్కొక్కటి బ్రతికిలేచి గంగలో అన్నీ పడి
పోవువరకు రోగికి ఆరోగ్యము వచ్చునట. తిరుపతికొండలో
మహాత్మకరణులున్నవట. త్రిశృంగపర్వతము పుణ్యస్థలము
త్రిపురాంతకంకొండలో వయఃకరణులుగలవు. ఋషులు దెచ్చు
కొనుచుందురు. సువర్ణకరణులున్నూ గలవు. మహాత్మకరణు
లున్నూ గలవు. తువ్వపాడుకొండలు, ధత్తాత్రేయగిరి, ధవళే
శ్వరంకొండలు, దిగువపాలేంకొండలు, దుందుభిగృహంకొండలు,

పద్మనాభగిరి, పక్షి తీర్థంకొండలు, పాణ్యంకొండలు, పాండు
 గృహంకొండలు, ఫిరంగిపురంకొండలు, పెనాంగుకొండలు,
 వుష్కరరాజ్ కొండలు, బస్రాకొండలు. బదరీసారాయణ
 కొండలు, బృహద్భాగ్యకొండలు, బండియెలిగండ్లకొండలో
 వశ్యకరణులుగలవు. యీ కొండమీది సన్యాసి వక చిన్న
 దానిపై మనస్సుంచి గృహముదెలుసుకొని వచ్చి పెడగా
 నుండి చూచుచుండగ ఆ చిన్నదానిసోదరుడు బండికి తారు
 వేయుటకు చెల్లెలతో చమురుగిన్నె తెమ్మని చెప్పగా తెచ్చి
 బైటబెట్టి యింటిలో పనులు చేసుకొనుచుండ ఆ సన్యాసి
 చమురుగిన్నెలో పసరు పిండిపోగా ఆ చిన్నదాని సోదరుడు
 ఆ చమురుతో బండికి తారువేసి, బండిగట్టుటకు, మొడ్లను
 దీసుకవచ్చేవరకు, యీ బండి తనంతట సన్యాసివద్దకుపోయి
 నిలచెను. జనులు బండివెంటబడి సన్యాసివద్దకువెళ్ళిరి. బ్రహ్మ
 గిరి, బ్రహ్మకపాలం, భద్రాచలం, భీముడుకొలనుకొండలు,
 భీముడుపట్నంకొండలు, బెల్లంకొండ, బెర్మాకోనలు, భైరవ
 కోనకొండలు, బొబ్బేపల్లికొండలో ఆబోతుయెద్దు ప్రమాణం
 పచ్చ గలదట. దినమునకు వకతూరి దాని కిరణములు దిశలకు
 చిమ్మునట. బొప్పుడికొండలో మహాత్ములు గలరు. బొంబై
 దగ్గర కిది శిఖరములకొండలు గలవట. మహానదికొండలు,
 మణిపూర్ కొండలు, మంగళగిరికొండ, మరోనారాయణ
 కొండలు, మనుసూర్యకొండలు, మట్టివాడకొండ, మణిమేఖలా
 కొండ, మానుకొండ, మాచర్లకొండ, మఖవత్సర్వతము,
 మైసూరుకొండలలో జలధారలు బంగారు అధికముగా గలదట.

గనులు గలవట. యెలిగొండలో యుగములనాటి ఋషులు
 గలరట. యర్రగొండ, యెంగళాయపాలెవుకొండలు, యసిరిబిజం
 కొండలు, రణతీర్థంకొండలు, రవ్వలకొండలు, రాయచూరు
 కొండలు, రాయకూరుకొండలు, రాయగడకొండలు, రామగిరి,
 రాజమహేంద్రవరంకొండలు రామకూరుకొండలో దేవఋషులు
 గలరు. లంకమకొండలు, లక్ష్మణజ్వాలకొండలు, లండింగు
 పర్వతములు, లాహూరుకొండలు, వలపర్లకొండ, వరంగల్లు
 కొండలు, వంగవోలుకొండ, విమ్యద్వంతపర్వతము, వృషభద్వజ
 పర్వతము, వారిధరపర్వతము, విశాఖపట్నంకొండలు, వెంకట
 గిరికొండలు, వేదగిరిమలలు, శలమకొండ, శింగరాయకొండ,
 శింగపూరుకొండలు, శతశృంగపర్వతం, శీతానగరంకొండలు,
 శ్రీమకుర్తికొండలు, శిశిరబీజంకొండలు, శేషశైలం, శ్రీశైలం,
 సత్యనారాయణకొండలు, సారంగధరమ్మెట్టు, సావిత్రికొండలు,
 సింహాచలం, సింహాళంకొండలు, ఆదిశేషునకు వాయుదేవునకు
 పందెముబడి యెగరగొట్టబడిన మేరుపర్వశిఖరముచీలిక.
 సూరద్గిరి, సూజ్గిరి, సోమిదేవిపల్లికొండలు, సామనస్య
 పర్వతములు, శృంగవంతపర్వతము, హంసమంతపర్వతము,
 హరిద్వారంకొండలు, హస్సాంకొండలు, హంపీకొండలు, ఇవి
 వాలిసుగ్రీవులు ఆంజనేయులు నివసించినవి. ఇత్యాదిపర్వతముల
 యందు సానువులు, చరులు, గృహులు, బిలములు, దొనలు,
 నిర్జకులు, విశాలస్తలములు, విశాలములయందు దేవతలు,
 మునులు, ఋషులు, సాధువులు, మహాత్ములు, యోగులు
 మొదలగువారలకు నివాసం విశ్రమయోగ్యములుగానుండి

మాణిక్య, వజ్ర, కురువింద, సూర్యకాంత, చంద్రకాంత, స్ఫటిక, మాక్తిక, ప్రవాళ, మరకత, పుష్కరాగ, వైక్రాంత, గోమేధిక, వైడూర్యాది, నవరత్నములు, 20 లక్షల మూలికలు, సకలకరణులు, లోహాదులలో సువర్ణ, రజిత, తామ్ర, నాగ, వంత్రపు, ఆయస, కాంతలోహాదులున్నూ, 64 పాషాణములున్నూ, 24 ధాతువులున్నూ, లవణాది ఖనిజములున్నూ, 18 ఉపరసములు, మహారసములున్నూ, మానవులకు పెన్ని ధానములుగా నిరంతర ముపయోగములు.

పట్టణ స్థానములు

అయోధ్య, అరుణపురము, అవంతి, ఆభీరము, అమరావతి, ఇంద్రప్రస్థము, ఉజ్జయినీ, కటకము, కాంచీపురము, కాశ్మీరము, కల్యాణనగరము, కలశపురము, కౌశాంబిపట్నం, గౌరపురము, గిరివ్రజము, జలంధరపురము, తక్షశిలానగరము, తక్షకనగరము, చేదిపురము, ద్వారకాపురము, ధర్మపురము, పాటలీపుత్రము, పాంచాలనగరము, ప్రాగ్జోతిషము, పాండుపురం, మధురానగరము, భోజపురము, మిథిలానగరము, మానసపురం, మాహిష్మతీపురం, లలితపురం, వైరాటము, సింహపురం, శ్రీకాకుళం, శ్రీనగరు, హస్తినాపురం, హరిప్రస్థం, మధుర, చేదీపురం, వారణాశి, లోలోరం, ఇత్యాది పట్టణములు అనేకములుగలిగి యీ 56 దేశములందు 4 పట్నములు పేరులేకుండా అరణ్యములగుటచేత 52 దేశములే యున్నట్లున్నూ, తెలియుటచేత అమరావతియు, నందికొండ

ప్రాజక్టున్నూ, ప్రత్యక్షములు. 164 పర్వతములున్నూ, 72 జీవ
నదులున్నూ, సర్వజీవకోటికి ప్రాణజీవనాధారములైయుండును.

84 జీవులు

శ్లో॥ క్రిమ్యా దేకాదశం లక్షా దశలక్షో విహంగమః।
లక్షాచ్ఛతుర్దిర్ద్వానుష్యా నవలక్షా జలేచరః। త్రింశ లక్షాం
గవాంశాద్యాః। స్తావరోలక్షవింశతిః। చతస్రాశితి ఏతేభ్యః।
లక్షోనిర్మిత విశ్వస్పృహ॥ అను సూత్రక్రమమున వృక్షాదులు
20 లక్షలు, వృక్షముల నాశ్రయించు క్రిమికిటకములు,
11 లక్షలు, మృగములు 30 లక్షలు, పక్షులు 10 లక్షలు,
జలజంతువులు 9 లక్షలు, మానవులు 4 లక్షలు, సృష్టిచె.
తదుపరి.

ఆరోగ్యవిషయము

శ్లో॥ శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనం। అను సూత్రము
ననుసరించి, యీ జంబూద్వీపమందు, భారతవర్షమునగల
56 దేశములలో అష్టాదశవర్ష స్త్రీ పురుష బాల్య యవ్వన,
వృద్ధాదులకు ఆరు ఋతువులయందు గలుగు వాత, పైత్య,
శఫ, ద్వంద్వ త్రిదోష ఆగంతుక దోషములగు రోగములకు
శాంతికరములగునట్లు ఇచట చికిత్సరూపములగు కషాయ
చూర్న వస్తుగుణములను జనోపయోగముగా 50 సంవత్సరముల
నుండి ప్రత్యక్షానుభవముగా వర్తమానము నడచుచున్నవి
గనుక ఇవి నమ్మి నేవించిన శీఘ్రాయురారోగ్యసుఖముల
బొందుచున్నారు.

శ్లో॥ పూర్వజన్మకృతంపాపం! వ్యాధిరూపేణ బాధితం!
తశ్చాంతే రాషధై ర్దానై జపహూమసురార్చనైః॥ అను
సూత్రక్రమంబున పూర్వజన్మ ప్రారబ్ధమువలనగాని క్రిందటి
ఋతువునందును, వర్తమాన ఋతువునందును, భుక్త్యాది
పదార్థముల వ్యత్యాసముచేత కల్గినదోషములను జరాదులను
యితర రోగములను కల్గినపుడు మానవుడు యేవనిచేయుటకు
వనికిరాడు. గనుక పనిచేయక లాభముండదు. లాభములేక
స్థాయిగలుగదు. గనుక మానవుల కారోగ్యము ముఖ్యవస
రము. ఆయురారోగ్య బలతేజస్సులు మానవునకు చతుర్విధ
పురుషార్థసాధకములు గనుక, సర్వజనోపకారమని యిట్లు
వ్రాసియుంటిని. బుద్ధిమంతులు ఇవి గ్రహించి ఆరోగ్యసుఖముల
బొంది సుఖింతురుగాక.

శ్లో॥ ‘వృద్ధిసహస్రాంశయోరోషధీ వనస్పతయః!’
యీ సూత్రక్రమమున బ్రహ్మదేవుండు లోకజన పోషణార్థ
ముగా 25 లక్షల యోజనములు విశాలారణ్యములుగా ఏర్ప
రచి వృక్షమూలికాదులను వృద్ధియంశమున మధుర రుచిగలవి
గాను జలభూతాంశమున లవణరుచిగలవిగాను, అగ్నియంశ
మున కారపురుచిగాను, భూమ్యగ్నులచే తీవులు రుచిగలవి
గాను, ఆకాశాంశమున చేదు రుచిగలవిగాను, నిర్మించెను.
షడ్వచులు శరీర ధాతువులను వృద్ధిపరచును.

శ్లో॥ కటుకాద్వర్ధతే మాంసం! కషాయా చ్ఛోణితం
రసాత్ | లవణాద్వర్ధతేమస్తి | ఆమ్లం మజ్జా ప్రవర్ధనం! మధురా
ద్వర్ధతే శుక్రః | తిక్తోన్మేధ ప్రజాయతే॥ యీ సూత్రక్రమమున

అనగా కారమువలన మాంసవృద్ధిన్నీ, వగరు వస్తువులచేత రసవృద్ధిన్నీ, పుష్పారుచినలన శల్యములవృద్ధిన్నీ, పులుసువలన మేదోవృద్ధిన్నీ, మధురవస్తువులవలన వీర్యవృద్ధిన్నీ, చేదువస్తువులవలన కొవ్వువృద్ధిన్నీ గల్గును. యీ షడ్రసాదులవలన శరీర బలసౌష్ఠ్యము గలుగునట్లు ఆయుర్వేదమార్గమున సృష్టికాండమున ప్రచురపరచె.

షడ్రతువులలో కాలదోష, పదార్థదోష, అజ్ఞానదోషాదుల శాంతికొరకు ఆరోగ్యము గలుగుటకొరకు ఓషధీగణములను ఇచ్చట కొన్ని వ్రాయబడును. గర్వింశక వీటిని నేవించిన వారికి శీఘ్రాయురారోగ్యసుఖములు గల్గును. యిప్పటికి 50 సంవత్సరములనుండి వాడుకలో నున్నవి ఇచ్చట వ్రాయబడును.

రోగశాంతులకు ఓషధీగణములు

త్రికటవులు-అనగా శొంఠి, పిప్పలి, మిరియములు- వీటి కషాయ చూర్నములతో కఫము, కాస, మేహము, జ్వరము, అగ్నిమాంద్యము హరించును. వస్తువు బేడయెత్తు.

త్రిఫలములు- వీటి చూర్న కషాయములతో అనగా కరక్కాయలు, తాడికాయలు, పుళిరికలు. వీటిని నేవించిన ఔత్యము, మేహము, విషము, హరించును.

త్రిజాతకములు- అనగా యాలకులు, లవంగములు, దాచనచక్క వీటిని నేవించిన కఫము, వాతము, విషము, కాసము హరించును.

త్రిసమములు- కరక్కాయ, బెల్లము, శొంఠి; నూరి వుండలుచేసి పుక్కిటవుంచి పూటమింగుచుండిన శ్వాసకాసలు హరించును.

త్రిసుగంధములు- లవంగములు, పోకలు, జాజికాయ, ఇవి పూట మింగుచుండిన కఫవాతము హరించి, వయస్థాప్యము గల్గును.

త్రికార్షికలు- అతివస, తుంగముస్తలు శొంఠి, వీటివలన ఆమ్లాతిసారము గ్రహణలు హరించును.

మధురత్రిఫలి- ద్రాక్ష, ఖర్జూరం, దానిమ్మపండు, వీటి కషాయము కఫవాతహరమై ధాతువృద్ధి గల్గును.

సికతాత్రయం- బెల్లం, కలకండ, శక్కర, వీటివలన కంఠరోగం, కఫపిత్తం. తీంద్ర, హరించును.

త్రిక్షౌరంలు- సజ్జక్షౌరం, యవక్షౌరం, వెలిగారం, వీటివలన వేడినీటితోయిస్తే కఫవాతశూలలు హరించును.

చాతుర్జాతకము- యాలకులు, లవంగములు, దాజిన చెక్క, ఆకుపత్రి' యివి చూర్నకషాయములతో అతిసారము రక్తపైత్యములు హరించును.

చతుస్సమములు- కరక్కాయ, శొంఠి, బెల్లము, ఇవి చూర్నించియిచ్చిన ఆమ్లాతిసారము మందాగ్ని హరించును.

చతురూషణములు- శొంఠి, పిప్పిలి, మిరియములు, మోడి ఇవి చూర్నకషాయముయిస్తే శ్వాస, కాస, అగ్ని మాంద్యము, గుల్మము మేహము, హరించును.

చతుర్గ్రంథులు- శౌంతి, వెల్లులి, అల్లము, పిప్పలి
యీ కషాయ చూర్ణములతో వాతము, ఆమాతీసారము
హరించును.

చతుర్బిజములు- మెంతులు, కస్తూరి, పసుపు, వాము,
నల్లతేగడ, యీ చూర్ణకషాయములతో అగ్నిమాంద్యము,
ఆమవాతము, గ్రహణులు హరించును.

యక్షకర్దచతుష్కము- పచ్చకర్పూరము, చందనము,
కుంకుమపువ్వు, కస్తూరి, వీటి సేవచేత ఇవి మాత్రలు గురిగింజ
ప్రమాణములుయిస్తే శీతము, చర్మదోషము, రొమ్మనొప్పి
తలనొప్పి, హరించి దేహకాంతినిచ్చును. విషము, అసాధ్య
శిరోరోగము శైత్యము హరించును.

తృణపంచమూలములు- దర్భ, రెల్లువేళ్ళు, వెరిచెర్కు
గరికవేళ్ళు, వీటి కషాయములతో సర్వోన్నాద పైత్యములు
హరించును.

లఘుపంచమూలములు- పల్లెరువేళ్ళు, వాకుడువేళ్ళు,
ములకవేళ్ళు, కోలపొన్న, ముయ్యాకుపొన్న, వీటి కషాయము
త్రిదోషజ్వరములు, వాతజ్వరములు, దగ్గులు, శూలలు,
మందాగ్ని హరించును.

పంచతిక్తలు- కటుకరోహిణి, గంటుభారంగీ, నేలవేము,
తిప్పతీగ పుష్కరమూలముల యీ కషాయము యిస్తే అష్టవిధ
జ్వరములు హరించును.

తిక్త పంచకము- చేదుపొట్ల, కటుకరోహిణి, ముస్తలు, కరక్కాయ, అతిమధురము యివి కషాయముతో విషమజ్వరములు మానును.

అమృతపంచకం- తిప్పతీగ, అడ్డసరం, మారేడు, చేదుపొట్ల, వీటి కషాయముతో వాతపిత్త, కఫపిత్త, ద్వంద్వ, జ్వర, విషమజ్వరములు హరించును-

ధాన్యపంచకం- ధనియాలు, వట్టివేళ్ళు, మారేడు పిందెలు, శొంఠి, ముస్తలు, యీ కషాయమున అగ్నిమాంద్యము, మలబంధము, పిత్తాతిసారము, హరించును.

బలాఖ్యపంచమూలం- ఆముదపువేళ్ళు, ముత్తువపుల్లం వేరు, తెల్లగలిజేరు, కోలపొన్న, ముయ్యాకుపొన్న వేళ్ళు, కషాయముతో శోభజ్వరములు హరించును.

నిశాపంచకం- పసుపు, తిప్పతీగ, దుష్టుపువేరు, పాచితీగ, నేలతాడి, యీ కషాయము నీరస జ్వర దోషములు హరించును.

పంచవల్కలములు-మరిచెక్క, అత్తిచెక్క, రాగిచెక్క, జువ్విచెక్క, ప్రబ్బాకు, వీటి కషాయంతో అయిదు విధములగు శగజాడ్యములు, వాపు, రక్తదోషము హరించును. వ్రణములున్నా మానును.

మహాత్పంచమూలములు- మారేడు, నేలగుమ్మడి తక్కిలి, కలిగొట్టు, దుండిగం యీ కషాయమున వాతపిత్త,

కఫవాత, కఫపిత్త, ద్వంద్వజ్వర, విషమజ్వర, త్రిదోషజ్వర, వ్యాప్యజ్వరములు మానును.

జీవక పంచమూలములు- జీవశం, వృషభకం, మేధ, మనుబాలా, శతావరి, వీటి కషాయంచేత శ్లేష్మనాత, వాతపిత్త, నేత్రవ్యాధులు హరించును.

జీవకాదిగణములు- జీవకం, వృషభకము, మేధ, మహామేధ, కాకోళి, క్షీరకాకోళి, పిల్లపెసర, కారుమినుము, మనుబాల, అతిమధురము, నేలతాడి, శీతావరి, అశ్వగంధి, వీటి కషాయంతో జీవశరీరములకు బలమున్నూ, శరీరతేజస్సు, పుష్టి, శుక్రవృద్ధి, వృష్యము, శీతము, స్తన్యము, గర్భవృద్ధి, శోషహారము, తృష్ణహారము, రక్తపిత్తహారము, మూత్రశోష, జ్వరములు, దాహములు, విషములు, వాతపిత్తములు, హరించి వయస్థాప్యము గల్గును.

పంచభద్రలు- తిప్పతీగ, పర్వాటకము, ముస్తలు, గంటుభారంగి, నేలవేము, వీటి కషాయముతో సర్వవిధ జ్వరములు మానును.

పంచభృంగములు- దేవదారు, జమ్మి, అతివస, వావిలి చిగురు, పసుపు, వేపాకు, గలగర, తాళిశపత్రి, ఇవి నీటిలో వేసి కాచి ఆరోగ్యముగోరువారు శని బుధవారములలో స్నానముచేసిన ఆయురారోగ్య సుఖములు గల్గును.

పంచభీజములు- సన్నావాలు, జీలకర్ర, వాము, గస
గసాలు అజామోదము వీటి చూర్నమువలన సర్వ కఫవాత
ములు హరించును.

పంచసారములు- తేనె, నేయి, పాలు, మజ్జిగ, శర్కర,
ఇవి సేవించినవారికి విషమజ్వరములు, రొమ్మనొప్పి, శ్వాస,
కాస, క్షయములు హరించును.

ఖర్జూరపంచకం- ఖర్జూరము, గుమ్మడిపండు, మామిడి
పండు, మజ్జిగ, పచ్చకర్పూరము, పానకము, ఇవి వేసంగిలో
గ్రీష్మఋతువున వాడతగినవి. ఆకలిదప్పలు శాంతిపడి వుష్టి
నిచ్చును.

పంచమూలములు- చిత్రమూలం, జల్లేడు, మునగ,
వరగోగు, దుష్టువువేరు, యీ కషాయంతో సర్వ కఫవాత
జ్వరములు హరించును.

పంచకోలములు- పిప్పలి, మోడి, చవ్యం, చిత్ర
మూలం, శొంఠి. యీ కషాయము సన్నిపాతము, గుల్మము,
స్త్రీహము, ఉదరము, అనాహము, అనగా రొమ్మనొప్పి,
శూల, మందాగ్ని-హరించును.

హరీతకీపంచకం- కరక్కాయలు, వాము, సైంధవణం,
మిరియాలు, శొంఠి-వీటి కషాయంతో అశీర్నము, మందాగ్ని,
హరించి ఆకలి బుట్టించును.

పంచసుగంధలు- తక్కోలం, వక్కలు, లవంగంలు, జాజికాయ, పచ్చకర్పూరం, ఇవి రక్తపిత్తం, ముఖదుర్గంధం, పీనస, కఫవాతము హరించును.

పంచక్షౌరములు-సజ్జక్షౌరం, యవక్షౌరం, వెలిగారము, వృత్తరేణిక్షౌరం, తింత్రీక్షీక్షౌరము, ఇవి కఫవాత హరములు. శూల, గుల్మము, అజీర్ణములు హరించును.

పంచలవణములు- సైంధవలవణం, సౌవర్చలవణం, బిడాలవణం, కానలవణం, సముద్రలవణం- ఇవి కఫము, వాతము, శూలలు, హరించి, నేత్రవాతమును వృద్ధిచేయును.

పంచగవ్యములు- గోమయం, గోమూత్రం, పాలు, పెరుగు, నెయ్యి, ఇవి దేహశుద్ధి, కఫహరము చేయును. అజీర్ణము హరించును. అవశ్యేతి జ్వరములు, హరించును. భూతబాధలు హరించును.

పంచామృతాలు- తిప్పతీగ, శొఠి, పల్లెకు, శతావరి, నేలతాడి, యీ చూర్ణకషాయములు సంతృప్తి, పుష్టిగలిగించి, మేహశాంతి చేయును.

పంచముష్టికలు- యవలు, రేగువిత్తులు, వులవలు, పెసలు, ముల్లంగిదుంపలు, వీటి యూషము వాతపిత్తము, కఫము, గుల్మము, శూల, శ్వాస, కాస, క్షయ, జ్వరము, సర్వరోగములు హరించును.

ముష్కకాది గణం- మొక్కపుచెట్టు, బొమ్మజెముడు, త్రిఫలములు, చిత్రమూలం, చండ్ర, ఇవి ఆర్కస్సు, అశ్మరి, పాండువు, మేహము, మేదోరోగము హరించును.

పంచకందలు- యర్రపొన్నగంటి, నూగుదోస, నేల తాడి, అడవిశనగ, సర్పాక్షి- ఇవి దేహశుద్ధి లోహశుద్ధి చేయును. క్షయహరము, శరీరస్థిరత్వము, చేయును. సర్వ వ్యాధులు హరించును, కందజాతి మూలవ్యాధి హరించును.

పంచపల్లవములు- మాదీఫలం, వెలగపండు, నేరేడు విత్తులు, మామిడి, మారేడు- వీటితో కాచిన నీళ్లు స్నానము చేసిన ఆయురారోగ్యకరములుగా నుండును.

పంచామ్లములు- పులిచింత, రేగు, పుల్లప్రబ్బిలి, నారింజ, నిమ్మ, ఇవి శీతలము రక్తపిత్తము, వైగంధ్యము, పీనస, కఫదోషము, హరించును.

వేపపంచాంగం- వేపచెట్టు, వేరుచక్క, ఆకు, పువ్వు, కాయ, ఇవి రక్తదోషము, పిత్తము, దురద, వ్రణము, కుష్టువు, దాహము, తాపము, హరించును.

పల్లెరు పంచాంగము- ప్రతివృక్షముయొక్క పంచాంగమునందును, పంచభూతాంశములచేత, ఒక్కొక్క ప్రసిద్ధి గుణము కలిగియుండును. పల్లెరు పంచాంగమునందు వేరు, చెట్టు, ఆకు, పువ్వు, కాయ, వీటియందు వగరు, చేదు, మధురము, గలిగి శరీరము తేలికనిచ్చును. జ్వరము, పిత్తము, వాతరక్తము,

సాంఖ్యసూత్ర రహస్యము

దురద, దాహము, మేహము, కుష్టువు, మూలవ్యాధి అప్లము, హరించి, యవ్వనము నిచ్చును.

పంచపితృలు- ఒంటె, ఏనుగు, దున్న, పంది, మేక, వీటి చేదులు, కుందేలు, మొసలి, నెమలి, కోడి, చేప, వీటి చేదులున్నూ, ఏకదోష, ద్విదోష, త్రిదోష, సన్నిపాత, ఆగంతుక, నేత్రదోష, సర్వదోషములు, శ్వాస, కాసలు, క్షయాది రోగములు హరించును.

షడ్రసాలు- మధురం శుక్రవృద్ధి, పుష్ప శల్యవృద్ధి, కారం మాంసవృద్ధి, పులుసు మేదడువృద్ధి, వగరు రసవృద్ధి, చేదు కొవ్వును వృద్ధిచేయును.

కలింగషట్కము- కరక్కాయలు, అశివస, సైంధవ లవణం, ఇంగువు, పుచ్చకాయ, ఇవి రక్తాతిసారము శూలలు హరించును.

షడూషణములు- అనగా పంచకోలములున్నూ, మిరియములున్నూ, ఇవి విశేష అగ్ని గలిగించి, కఫవాత హరమైయుండు.

ప్రాణకరషట్కము- నూతన మాంసం, మృద్వన్నము, క్షీరభోజనం, నెయ్యి, ఉష్ణోదకము స్నానము, ఇవి ప్రాణమునకు బలమిచ్చును. ఇవి ప్రాణరక్షణకరములు.

ప్రాణహరషట్కము- పాతమాంసము, వయసుమిగిలిన శ్రీ సంభోగము, ఉదయకాల సంభోగము, ఉదయము ఎండ

కాయుట, రాత్రి పెరుగన్నము దినుట, పగటి నిద్ర, ఇవి కొన్ని నిమిషములలో శీఘ్రముగా ప్రాణబలము హరించును.

షట్పరణములు- చిత్రమూలము, కొడిశపాల, విష బాద్ధి, కటుకరోహిణీ, అతివస, కరకవలుపు, యీ చూర్నం నేడిసీటితో యిస్తే, మేధస్సునందు కఫముగల్గిన వ్యాధులు హరించును.

లక్షౌదిషట్కములకు- యష్టిమధుకము, మంజిష్ఠి, చాగ, చందనము, సుగంధపాల, వీటి పానాభ్యంజనమువలన, జ్వరహారము, ఆరోగ్యము గలుగును.

షట్సుగంధములు- జాజికాయ, లవంగములు, వక్కలు, సుగంధపాల, తక్కోలపుట్లు, అతి మధురము ఇవి ధాతు వృద్ధిన్నీ, బలమా, నేత్రవాతము, కంఠవాతము, కేశవాతము గలుగును.

సంతర్పణ షట్కము- ద్రాక్ష, నిమ్మపండు, ఖర్జూర పండు, శర్కర, పేలాలు, తేనె, నెయ్యి, ఇవి చలువచేయును. నేత్రదోషములు హరించును. బలమిచ్చును, హృదయముగ నుండును, వీర్యవృద్ధి గలిగించును.

షట్ప్రస్తములు- నీళ్లు, పెరుగు, పాలు, ద్రాక్ష కషాయము, నెయ్యి, ఇవి వండి తేనె చేర్చి, నేవిస్తే, పిత్తకాసలు నశించును. పిత్తమేహములు, రొమ్మునొప్పి హరించును.

సప్తోపవిషములు- జిల్లేడు, నాగటిగడ్డ, బొమ్మజెముడు, ఉమ్మెత్త, నీరు పిప్పలి, గన్నేరు, గురిగింజలు, నల్లమందు,

ఇవి కఫవాతములు, విషరోగములు, వీటికి ఉపకారమున్నూ, తతిమ్మా సమయములలో మహాపకారముచేయును.

సప్తముష్టికలు- వులవలు, యవలు, రేగువండ్లు, పెసలు, ముల్లంగిగడ్డలు, శొంఠి, మిరియాలు, ఇవి యూషము కాచియిచ్చిన దీర్ఘవాత, సన్నిపాత జ్వరములు హరించును.

క్వాదసప్తకము- సుగంధపాల తు 20 పిరంగిచక్క తు 10 యేలకులు తు 5 శొంఠి 5 ధనియాలు తు 5 తంగేడు పువ్వురేకులు తు 5 ఇవి కషాయముకాచి శర్కర వేసి పుచ్చుకొనిన కాఫీ అవుసరములేకుండా చేయును. మేహశాంతి దారుణములు నశించి శాంతిగలిగి నిష్ప్రపకులకు సర్వకాలోపయోగముగా నుండును.

అష్టవర్గులు- బుద్ధి, వృద్ధి, కాకోళి, క్షీరకాకోళి, మెద, మహామెద, జీవకం, వృషభకం ఇవి వీర్యవృద్ధి, పైత్యహరం, ఆయురారోగ్యములు, యిచ్చును. చిన్నవాళ్ళకు 2-4 చిన్నములు, పెద్దవాళ్ళకు 4-5 చిన్నములు వాడేది. ఇది కాబోలు దేశమున, దొరకును. వీటికిబదులు వస్తువులు యిక్కడ దొరకును.

లఘుష్టవర్గులు- భూశర్కర, పెన్నేరు, నేలతాడి, శన్యకుమారి, శతావరి, పెద్దదూలగొండి, కారుమినుము, కారుపెసర, ఇవి పుష్టి, బలము, తేజస్సు, ఓజస్సు, జ్ఞానము, వివేకము, సర్వకార్య సాధకము సమర్థతాశక్తి యిచ్చును.

అష్టధాతువులు- బంగారు, వెండి, తామ్రము, సీసము, తగరము, సత్తు, ఇనుము, కాంతము, ఇవి మూలికలకంటె, సహస్రభాగములు, బలముగలిగించును, మానవులకు కాయ సిద్ధి అధికముగా నిచ్చును. ఆయురారోగ్యములు స్థిరముగ నిల్పును.

అష్టగంధములు- పచ్చకన్నూరము, మంచిగంధము, తుంగముస్తలు, కుంకుమపువ్వు, దేనదారుచక్క, గోరోచనం, అగరు, నాగకేసరం, ఇవి శీఘ్రశుభము, భోగార్హము, ఆయురారోగ్యకరములుగా నుండును.

అష్టాంగావచూర్ణం- గుమ్మడికేకు, పుష్కరమూలము, కర్కాటకశృంగి, త్రిఫలంలు, దూలగొండి, అజామోదం, వీటి చూర్ణం తేనెతోయిస్తే త్రిదోషజ్వరములు, ఎక్కెళ్లు, ఉబ్బసం, గొంతుపట్టుట, ఊర్ధ్వకఫం దిగును. అల్లపురసంతోయిచ్చినను సర్వకఫములు దిగును.

అష్టాంగధూపం- గుగ్గిలం, మవాసాక్షి, వేపాకు, వస, కోష్ఠ, కరక్కాయ, యవలు, ఆవాలు, వీటి ధూపముతో, దీర్ఘవ్యావక జ్వరములు, భూతప్రేతపిశాచములు వదలును.

అమృతాష్టకం- తిప్పతీగ, కొడిశపాల, వేపచక్క, చేదుపొట్ల, కటుకరోహిణి, శొంఠి, చందనం, ముస్తలు, యీ కషాయంతో, పిప్పలిచూర్ణం కల్పియిస్తే, పితృశేష్మ జ్వరములు హరించును.

పునర్నవాప్తకం- గలిజేరు, వేపవేరు, చేదుపొట్ల శొంఠి, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ మానుపస్సు, కరక్కాయ యీ కషాయంతో సర్వశోభలు, ఉదరశూలలు, పార్శ్వ శూలలు, శ్వాసయుక్తపాండువు, ఇవి హరించి, ఆరోగ్యము గలుగచేయును.

క్షీరాప్తకం- ఉత్తరేణిక్షౌరం, మోదుగు, జిల్లేడు, నువ్వులకట్టె, చాగ, యవదంటు, సజ్జక్షౌరం, వెలిగారం, ఇంగువ, వేగిస, మొక్కపుచ్చెట్టు, యీ క్షౌరములు, దేహములు లోహములు శుద్ధిచేయును. సర్వశూలలు హరించును.

అప్తమంగళఘృతం- వస. కోష్ఠు, వల్లారి, ఆనాలు, సుగంధపాల, సైంధవ లవణం, విష్ణుశ్ల, వీటి కషాయంతో నేయిచేర్చి, వండి యీఘృతము, శిశువులకు, పెద్దవాళ్లకిస్తే, బుద్ధి మేధాశక్తి, జ్ఞాపకశక్తి, కలిగి అపస్మారము, పిశాచబాధలు తొలగును.

అప్తవిధభస్మములు- మద్దిక్షౌరం కఫనాశనం, జిల్లేడు క్షౌరం, గుల్మరోగహారం, కోడిశక్షౌరం, సర్వదోషములు హరించును. మాక్తికభస్మం, పైత్యనాశనం, గుండెకు బల మిచ్చును. అగ్నిదీపవంగల్గును. శిలాజితుపితృధిక్యమువలన గలిగె మేహం నశించును. కఫవాతహరం, అగ్నిదీప్తి గల్గించును. కానుగక్షౌరం రుచికరం, వాతనాశనం, పటిక దంత దార్ద్రము నిచ్చును. శుక్తిక్షౌరం ఋక్షహరించును. జంతు నాశము చేయును.

అష్టాంగంలు- దేవదారు, నేలవేము, శొంఠి, ముస్తలు, కటుకరోహిణి, కోడిశపాల, ధనియాలు, గజపిప్పలి, యీ కషాయం తంద్రశూల, ప్రలాపం, అనుచి, దగ్గు, మరుపు, మాంద్యము, మైకము, శ్వాస, సన్నిపాతము మానును.

అష్టమూత్రములు- వంటె, ఏనుగ, గుర్రం, గాడిద, ఆవు, యెనుము, మేక, మనిషి యీ మూత్రంలు లోహ రస విషపాపాణములు, శుద్ధులు చేయును. శోభాది, కుళ్ళు వ్యాధులు మాన్పును.

అష్టమహారసములు- అభ్రకం, వైక్రాంతం, మాక్షికం, గుగ్గిలం, శిలాజితు, తుత్తం, పుల్లిపాపాణం, కఫరి, లోహసిద్ధి, దేహసిద్ధి, చేయును. వీటి గుణప్రభావములు అనంతరములు, వీటి గుణములు తెలిసిన చిరంజీవిత్వార్థోగ్య బలాదులు గలుగును.

ఊషకాదిగణం- చొడు, పూసీరు, సైంధవ లవణం, శిలాజితు, పుష్పకాసీసం, వాలుకాసీసం, ఇంగువ, మైలతుత్తం, ఇవి శోధకులకు కల్పవృక్షములు, వీటిని శోధనమారణాది క్రియలు దెలిసిన, సిద్ధులు, పెన్నిధానములుగా జూతురు.

నవవిషములు- కాలకూటం, వత్సనాభం శృంగకం, దీపనం, హాలాహలం, బ్రహ్మపుత్రకం, హరిద్రం, సక్తుకం, సౌరాష్ట్రకం, ఇవి మహావిషములు- అత్యుగ్రగుణములుగలవి, జీవులం జంపును.

నవఉపవిషములు- జిల్లేడు, పొత్తినాభి, గురిగింజలు, గన్నేరు, విషమూష్టి, ఉమ్మెత్త, నేపాళం, గంజాయి, ఇవి నవ పుపవిషములు, ఇవి అత్యుగ్రవేగము గల వస్తువులు, జీవుల బాధించును.

నవరతనములు- కెంపు, వజ్రం, పవడం, పచ్చ, గోమేధికం, పుష్కరాగం, నీలం, వైడూర్యం, మరకతం, ఇవి ధరించిన, నవగ్రములు అనుగ్రహింతురు. తేజస్సు, ఆయురారోగ్యములు వేల సంవత్సరములు జీవింతురు. శక్తియు, గల్గును.

హింగునవకం- ఇంగువ, పుష్కరమూలం, తుంబురులు, కరక్కాయలు, నల్లతేగడ, బిడాలవణం, సైంధవలవణం, యవతొరం, శొంఠి, ఇవి గుల్మశూలలు హరించును.

నవధాన్యములు- గోధుమలు, వడ్లు, కందులు, పెసలు, శనగలు, అలచందలు, నువ్వులు, మినుములు, పులవలు. ఇవి నవగ్రహములకు దానపదార్థములు. ఇవి 18 రకములు, ధాన్యములుగలవు. లోకజనరక్షకత్వము గర్భసంతుష్టి గలిగించునవిగా నుండును.

నవాంగయావం- పెసలు, పుశిరికలు, యవలు, దానిమ్మకాయబెరడు, కర్కంధువు, యెండుముల్లంగి, శొంఠి, పిప్పళ్ళు, పులవలు, ఇవి కఫకాసను, హరించును.

నవాంగక్వాధం- శొంఠి, తిప్పతీగ, తుంగముస్తలు, నేలవేము, వల్లేరు, ముయ్యాకుపొన్న, కోలపొన్న, ములక,

వాకుడు, యీ కషాయంతో, కఫవాతజ్వరం, వాతపిత్తజ్వరం, హరించును.

దశమూలాలు- మారేడు, గుమ్మడి, తక్కిలి, కలిగొట్టు, దుండిగం, కోలపొన్న, ముయ్యాకుపొన్న, ములక, వాకుడు, పల్లెరు, ఇవి త్రిదోషజ్వరాలు, విషమజ్వరాలు, శూలలు, వాతములు, హృద్రోగాలు, హరించును.

మధురాదిగణం- అష్టవర్గులున్నా జీవంతి, అతిమధురం, కలిసి మధురాదిదశగణమగును. పిత్తోధరము హరించును. బలము పుష్టి ఆయుర్వృద్ధినిచ్చును.

దశాంగతేపం- దిరిశనచక్క, అతిమధురము గ్రంధితగళం, రక్తచందనము, జటామాంసి, మానుపస్సు, కస్తూరిపస్సు, చంగల్వకోష్ఠు, కురువేరు, ఇవి చూర్నించి, తేనెతో పూసిన, విసర్పి, దుష్టవ్రణం, శోభలు హరించి, శరీరకాంతి, శాంతిగల్గును.

తొరదశకం- మునగముల్లంగి, మోదుగు, చుక్కకూర, చిత్రమూలం, పుత్తరేణి, అరటి, చెరుకు, వేము, అల్లం, యీ తొరములు, మహాపయోగముగానుండు.

దశాంగధూపం- తేనె, ముస్తలు, నెయ్యి, గంధం, గుగ్గులుశిలాజిత్తు, సరళకం, సిహ్లాకం, సిద్ధార్థం, యీ వస్తువులు, ధూపంవలన, సర్వదోషములు శాంతించును.

ద్వాదశాంగాలు- వేము, అతిమధురం, ముస్తలు, పర్పాటకం, చేదుపొట్ల, అద్దునరం, వట్టివేరు, త్రిఫలాలు.

కోడిశపట్టు, యీ కషాయచూర్నములచేత, విస్ఫోటములు హరించును.

త్రయోదశాంగాలు- ఇది ముస్తకాదిగణం, తుంగ ముస్తలు, వస, చిత్రమూలం, మానుషస్పృ, కటుకరోహిణి, బండిగుదివిందచక్క, నల్లజీడి, విషబొద్ది, త్రిఫలాలు, అతి వస, కోష్ఠ, వీలకులు, తెల్లవస, ఇవి యోనిదోషమును చను పాలను హరించును. నల్లజీడి శుద్ధిచేయవలెను.

త్రయోదశాంగ- లోద్రాదిగణం, లొద్దుకు, తెల్ల లొద్దుగు, కచోరం, గిలిగిచ్చ, అనగాగజ్జల, సరశదేవదారు, గుమ్మడిపేకు, సన్నరాష్ట్రం, కడిమి, అరటి, అశోకం, ముస్తలు, నూగుదోస, అందుగు, ఇవి యోనిదోషం, విష దోషం, కఫదోషం, మేధస్సును హరించును. స్తంభనకారి, కాంతికరము, బలమిచ్చును. అతిసారము, ఆమదోషము, రక్త, శ్వేతప్రదరలు, శాంతించును. యీ చూర్నం సర్వ మేహాలను మాన్పును. వ్రణములపై చల్లితే మానును.

చతుర్దశాంగములు-వేము, కటుకరోహిణి, కొడిశపాల, ధనియాలు, దశమూలాలు, యీ కషాయం, వాతాధిక్యము పురాణజ్వరము, సన్నిపాతము, మానును. తెగడ చేర్చిన కషాయం, సర్వదోషములు హరించును.

పంచదశమూలంలు- యీ కషాయం కటుకరోహిణి, విష్ణుక్రాంత, ఈశ్వరి, వావిలి, చిత్రమూలం, గచ్చవేరు,

ఉత్తరేణి.....
 మద్ది, ఎదురాకు,
 పిప్పళ్లు, యీ కషాయముతో, సూతికాజ్వరము, విషమజ్వరం,
 సర్వజ్వరాలు, హరించును. కఫవాతాలు హరించును.

అష్టాదశమూలాలు- ఇదే బాసకషాయము అని యానా
 దులు, మొదలగు మూర్ఖజాతులు వాడుదురు. ముత్తువపుల్లం,
 మునగచక్క, చిత్రమూలం, జిల్లేడు, వులిమిరి, మనుబాల,
 తెల్లపుప్పి, నల్లపుప్పి, వంపెన, గూడపాల, వీటి కషాయంతో
 సర్వదోషజ్వరాలు, విషత్రిదోషములు నశించును.

అష్టాదశ వృషరసాలు- గంధకం, ఇంగిలీకం, తాళకం,
 మణిశిలశ్రోతోంజనం, వెలిగారం, రాజావర్తం, చుంబకపాషా
 ణం, పటిక, శంఖం, కట్టెగైరికం, కాసీసం, రసకం, కపర్దం,
 కురువిందం, యిసుక, బోశం, కుంకుష్టకం, సారాష్ట్రం, ఇవి
 వృషరసాలు, ఇవి మానవులకు సంజీవివలె ఉపకరించును.

అష్టాదశ మూలకషాయం- దశమూలాలు, కచోరం,
 కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలం, దురదగొండి, శొంఠి,
 తోడిశవిత్తులు, చేదుపొట్ల, కటుకరోహిణి, యీ కషాయం,
 సన్నిపాతజ్వరాలు, రొమ్మునొప్పి, పక్కనొప్పులు, శ్వాస,
 ఎక్కెళ్లు, వాంతి, హరించును.

అష్టాదశాంగ చూర్నం- ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, కచోరం,
 కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలం, దురదగొండి, శొంఠి,
 తోడిశవిత్తులు, చేదుపొట్ల, కటుకరోహిణి, వుళిరికలు, ధని

యాలు, నూగుదోసవాకుడు, ముచుకందం, యీ చూర్నం, జీర్ణజ్వరం, అరుచి, శ్వాస, కాస, పడిశము, నశించును.

అషాదశ సురసాదిగణం- తులశి, కృష్ణతులశి, నల్ల గరిక, తెల్లగరిక, మకువం, కట్టలం, ఎలుకచెవి, కశివెండ, తుమ్మి, చేదరాశి, భారంగి, బండిగురువిందచక్క, కామంచి, బోడతరం, విషముష్టి, కామంచిగడ్డి, జటామాసి, ఇవి స్థూల్యము, మదము, దురద, కఫము, హరించును.

వింశతిక్షౌరాలు- మొగళి, అరటి, చాగ, కలిగొట్టు, కానుగు, తాలం, హింతాలము, నేలవుశిరిక, నల్లజిల్లేడు, తెల్ల జిల్లేడు, కాడజెముడు, బొమ్మజెముడు, మద్ది, మునగ, అవిసె నల్లవెంపలి, తెల్లవెంపలి, పసుపు, మానుపస్సు, వరగోగు, మందాత, దొండ, ఇవి 20-న్నీ ఖౌరప్రధానములు, ఇవి మానవులకు బహుపకారములు.

ఏక వింశతి- వరుణాదిగణం, వులిమిరి, అవిసె, మారేడు, ఉత్తరేణి, చిత్రమూలం, చిన్ననెల్లి, పెద్దనెల్లి, మునగ, కాను మునగ, చిన్నవాకుడు, పెద్దవాకుడు, చిన్నగోరింట, పెద్ద గోరింట, ములుగోరింట, చాగ, మద్ది, నేలవేము, దువ్వుపు, దొండ, కానుగు, శతావరీ, వీటి కషాయం, కఫము, మేధస్సు, గుల్మము, అర్శస్సు, శిరశ్శూల, అభ్యంతరవిద్రధి మానును.

ద్వాత్రింశదంగ కషాయం- భారంగి, వేము, వేపచక్క, ముస్తలు, కటుకరోహిణి, వస, శొంఠి, పిప్పలి, మిరియాలు, అడ్డసరం, వెర్రిపుచ్చ, దుంపరాస్మ, గూడపాల, చేదుపొట్ల,

దేవదారు, పసుపు, కలిగొట్టు, దుందిలం, వల్లారి, మానుపస్సు, అతివస, తిప్పతీగ, తెల్లతేగడ, పుష్కరమూలం, కలుక్రానుగు, వాకుడు, ములక, కొడిశపాల, త్రిఫలం, కచోరం, యీ కషాయంతో 13 సన్నిపాతాలు, 18 శూలలు, 5 కాసలు, 5 హిక్కలు, ఆర్కస్సులు, కడుపుబ్బరాలు, పూరుస్తంభం, అంత్రవృద్ధి, కంఠరోగం, అరుచి, సంధివాతం హరించును.

ద్వాత్రింశదంగ- మహాతిక్తకషాయం, కుష్టాది మేహములకు, ఏడాకులపొన్న, అతివస, రేల, కటుకరోహిణి, ముస్తలు, విషబొద్ది, వట్టిపేరు, త్రిఫలాలు, చేదుపొట్ల, వేపచక్క, పర్వాటకం, దురదగొండి, చందనం, పిప్పళ్లు, గజపిప్పళ్లు, పద్మకాష్ఠం, పసుపు, మానుపస్సు, వస, వెర్రిపుచ్చ, శతావరి, సుగంధపాల, గూడపాల, కొడిశపాల, అడ్డసరం, చాగ, తిప్పతీగ, నేలవేము, అతిమధురం, కలుక్రానుగు, యీ కషాయంతో కుష్టులు మానును.

క్షౌరకల్పన- యే మూలికయైనను, కాల్చి భస్మము చేసి, నీటిలో 2 దినములు వూరించి, తేర్చి, వడకట్టి, మట్టిపాత్రలో, ఇనుకకాచిన, చాడువలెనుండు ఉప్పు వచ్చును. 2-3 చిన్నములు తేనెతో వాడినయెడల, ఆ మూలికకు చెప్పిన గుణముకు 10 రెట్లుగా గుణమిచ్చి శీఘ్రముగా పనిచేయును. వాత, పైత్య, కఫ, శూల, అజీర్ణ, అతిసారములు, మానుట ప్రత్యక్షౌర్ధము. ఇట్టి లవణములు అవుషధమునకు తోడుచేసివాడిన, మానవులకు, ఆయురారోగ్య బల తేజో

వృద్ధిగలిగి, సకలవిధ కార్యములు, కౌతన్యములైన పనులైనను సుసాధ్యముగా సాధించుటగల్గును. ఆరోగ్యము గలవాడు పనులు చేసినట్లు రోగి చేయలేడు. దేవతలు అమృతపానము వలన, స్థిరారోగ్యబలములు, సంపాదించిరి. మానవులకా భాగ్యములేదు. కొంతకాలము, గడచువరకు, అర్బుద శంఖములు కోటానుకోట్లుగా, మానవోత్పత్తి చేసి యహంకార వ్యామోహములు కల్పించగా స్త్రీలవలలో దగిలి, వ్యామోహములై, నిరంతరసంగమాపేక్షలతో సప్తధాతుబలములు నశించి, దుర్బలులై, వ్యాధులచేత అసంఖ్యములుగాచచ్చి, నూటికి కోటికి నొకరుగా మిగిలి నిర్జీవులైయుండగా, వారలు సజీవులుగాను, ఆరోగ్యవంతులుగాను, బలవంతులుగాను, చేయుటకు, భక్తులు, మహాత్ములు, ఋషులు, దేవతోపాసనా పరులు బయలుదేరి, త్రిమూర్తులను, త్రిశక్తులను, దిక్పాలకులను, సవగ్రహములను, ఋషులను, యాచించి, అశ్వినీ దేవతుల సహాయముచేతను, ఆయుర్వేదము భిక్షారూపముగా నడిగితెచ్చి నిర్జీవులను సజీవులుగాను, రోగులను ఆరోగ్యవంతులుగాను, దుర్బలులను బలవంతులుగాను, చేయగా, మిగిలి బ్రతికియున్నవారికి పుట్టిన సంతతులే యిప్పటికి బ్రతికి ప్రబలముగానున్న లోకస్థులని తెలిసేది. ఆయుర్వేదము స్థిరాయురారోగ్యము నిచ్చు కల్పవృక్షము.

84 లక్షల జీవములలో- ఓషధీ వృక్ష మూలికాదుల నాశ్రయించి యందు క్రిమికీటకములలో 11 లక్షలు గలవు గనుక, వాటియందు కొన్ని యిచట వ్రాయబడును.

క్రమికీటకములు- 11 లక్షలు. అంబారికాడలు, ఆరుద్ర పురుగులు, ఇలకోళ్ళు, ఇంద్రభోగపురుగులు, ఉసుళ్ళు, యెర్రలు, కందిరీగలు, కాళ్ళజెర్రలు, కొండచెదలు, కొరివి చీమలు, గండుచీమలు, గొడ్డిగలు, గోమార్లు, యెర్రచీమలు, చిమటలు, తుమ్మెదలు, తేనెటీగలు, తూసీగలు, తేళ్ళు, దోమలు, పట్టుపురుగులు, సూర్యపుటపురుగులు, లద్దెపురుగులు, బుడ్డబురుజులు, బొద్దిపురుగులు, మిన్నల్లులు, మెరుగుడు బూచులు, వానపాములు, సాలెపురుగులు, మండ్రగబ్బలు, వీటిలో పంచరంగులు గలిగియుండును. ఇవి వృక్షమూలముల నాశ్రయించి యుండును.

పక్షిజాతులలో 10 లక్షలు గలవు- ఇచట కొన్ని వ్రాయబడును. ఇవి వృక్షముల కొమ్మల నాశ్రయించియుండునవి. యేవనగా-అడవి పిచ్చుకలు, పావురములు, అడవికోళ్ళు, ఉల్లంకులు, కక్కరపిట్టలు, కారుకోళ్ళు, కాకులు, కోకిలలు, కొంగలు, కొండ కాంచనపిట్టలు, కౌజులు, గద్దలు, గడ్డిపిట్టలు, గబ్బిలంలు, గరుడపక్షులు, గండభేరండములు, గూబలు, గోరువంకలు, గొడ్డుబాతులు, చిలుకలు, చింతొక్కలు, జుట్టుపిట్టలు, జొన్నంకులు, జెముడుకాకులు, జేగలు, తీతువలు, దొమ్మరిపిట్ట, నీరుకాకి, నీరుకోడి, నెమలి, పచ్చపిట్ట, పమిడికంటె, పిచ్చుకలు, పిగిలిపిట్టలు, పుంజులు, పూరేళ్ళు, పొన్నంగులు, పోలుగపిట్టలు, బాతులు, బెగ్గురుపక్షులు, రాంబందులు, రాతిగుడ్డులు, లావుకపిట్ట, నిప్పుకోడి, హంస, ఇత్యాదులు గలవు. వీటిలో పంచవన్నెలుగలవిగా నుండును.

ఇవి క్రిమికీటకములను భక్షించి మత్స్యములను వృక్షఫలములను, భక్షించి జీవించును.

మృగములు- 20 లక్షలలో కొన్ని యిచట వ్రాయబడును. అడవిపంది, అలంపోతు, ఆలవ, ఉడతలు, ముంగిసలు, యంత్రవలు, వృషములు, యెనుబోతులు, యెలుగుగొడ్డు, ఏనుపందులు, ఏనుగలు, కన్యలేళ్ళు, కంచిమేకలు, కన్నంగులు, కుక్కలు, కురుబోతులు, కొర్నగండు, కొండముచ్చు, శంచరగాడిద, కుందేలు, ఖడ్గమృగము, గాడిద, గుర్రము, చిరుతపులి, చిట్టెలుక, పందికొక్కు గరిటెకొక్కు, జాగిలము, తొండ, తోడేలు, దువ్వులు, దున్నలు, నక్కలు, నలికంటికీచులు, పందులు, పిల్లులు, పునుగుపిల్లి, కొండబిల్లి, మేక, రేచు, శివంగి, యొంటె, సింహము, యీ మృగములలో పంచెవన్నిగలవిగానుండును. యీ మృగములకు పక్షిజాతులు, క్రిమికీటకములు, భక్షణార్హములుగానుండును. యీ మృగముల, చర్మములు, గోళ్ళు, శల్యములున్నా, దంతములు, మానవులకు ధూపములు, శరీరరక్షణకు ఉపయోగములుగానుండు. పూర్వులున్నా వాడిరి.

ఏనుగులు, ఒంటెలు, ఎనుములు, యెద్దులు, దున్నలు, బర్రెలు, మేకలు, గొర్రెలు, వీటి మాంస చర్మములు, తుద్రమాంసవోపయోగముగా నుండును. సృష్టి ప్రారంభమున బ్రహ్మదేవుండు మూర్ఖజన తండములను, 20 లక్షలు వృక్షములుగాను, 30 లక్షలు పశుమృగాదులుగాను మార్చి

సృష్టించెను. యీ సర్వసృష్టిజీవులున్నా, మానవోపయోగములుగా నుందురు. వీటి సాహాయ్యములచేత కర్మవృత్తులు నడిపించుచుందురు.

సర్వజాతులలో శిరస్సున చుట్టకుదుళ్ళుగలవి భూమిని మోయు శేషుని సంతతియందురు. కర్కోటక సంతతులున్నా, పూర్వపడిగల నాగులు, అర్ధపడిగల నాగులు, ఉద్దండ శూరత్వముగలవి, నాగులు, నలుపు, తెలుపు, రెండు జాతులు ప్రశస్తము, యెగ్రతాచు కొండతాచులు వీటిలో నున్నవట. మిన్నాగులు మొగిళ్ళయందును రక్తపింజరలున్నా గలవట. జైర్రులు కొండచిలువలు, శిఖిండులు, నూనెపలుగుడూ, పురికొసలు, పక్షుల కాహారములుగా నుండును. ఇవి అనంత జాతులుగా నుండును. సర్పవిషము, అవుషధోపాయంబులుగా నుండును. ఇది అమృత స్వరూపముగా నుండును. అమితముగా సేవించిన మృశ్యువై చంపును. సర్పముల చేదులు, శిరస్సున నుండు మణులు, మానవోపయోగములు ప్రాణరక్షణములుగా నుండును. యింతవరకు భూమి నాధారముగానుండు జీవుల సృష్టించె. మరియు.

మత్స్యవర్గము- 9 లక్షలు. కొన్ని యిచట వ్రాయబడును. సముద్రమున అగ్నినక్రమము మొసలి గలదు. దాని మావి 'అంబగు' యని ప్రసిద్ధి. దీని క్రయము తులము 100 రూపాయలుండును. సూతికావాతము, పక్షవాతము, హరించి, వీర్యవృద్ధిచేయును. యిది శాస్త్రప్రమాణము జలమందుబుట్టు, మత్స్య విశేషములు. ఆవిలము, ఇంగిలము, ఇసుకదొందులు,

ఉలసచేపలు, ఉల్లంచేపలు, యండ్రకాయలు, కర్నవశమత్స్యము, కాకేచిప్పలు, నత్తలు, కొరమీను, కోడెజెల్లు, కోలవాసాలు, కుక్కనాలుకలు, గండెపక్కెలు, గర్గరమత్స్యము, గొరకలు, చంద్రవంకలు, చందువాచేపలు, చాగలములు, చిత్తరాయలు, చంబాలకములు, చేదుపక్కెలు, తేకులు, జలగలు, తాబేళ్ళు, తిమింగిలములు, నఖించిప్పలు, నల్లజెల్లులు, నారజెల్లులు, నాలుకచేపలు, నెత్తాళ్ళు, పరిగలు, పండుగొప్పలు, పాటమీలు, బాలచుంబాలకుం, బర్బరమత్స్యములు.

బాడసుమత్స్యము- బీడుకమత్స్యము, బొమ్మిడాలు* మట్టగిడసలు, మలుగులు, మహిషీమత్స్యములు, ముత్యపుచిప్పలు, మెట్టమీలు, మొసళ్ళు, వాలగలు, వాతికమీనులు, పోలమోసలు, శంబూకములు, శంఖములు, శుక్తిగుల్లలు, యీ మత్స్యవర్గమునందు పంచవన్నెల మత్స్యములున్నా గలవు వీటి శల్యములు, చేదులు ముండ్లున్నూ, మానవులకుపయోగములు. మృగ, పక్షి, భూత, ప్రేతములకు, తుండ్రజాతులకున్నూ, భక్షణార్హములైయుండు.

84 లక్షల జీవులలో స్వేదజ (చెమటవలని బుట్టేవి) ఉద్భిజ (భూమిని బగులగొట్టుకొని పుట్టేవి) అండజ-గుడ్డవలన బుట్టేవి. జరాయుజ-మావివలన బుట్టేవి. ఇవిగాక పంచభూతాంశములచేత, అనగా పృథివీయంశముచేత చతుష్కోణాకారముగాను, జలాంశముచేత, అర్థచంద్రాకారముగాను, అగ్నియంశమున, ఊర్ధ్వత్రికోణాకారముగాను, వాయు

హంశమున దీర్ఘషట్కోణాకారముగను, ఆకాశమున కైవారాకారముగను, యీ పంచాకారరూపములుగా బ్రహ్మదేవుండు సృష్టించి జగమభివృద్ధిచేసెను. యీ భారతవర్షమునబుట్టి, చిద్విలాసములుగా సృష్టించెను.

జీవభక్షణ పదార్థములు

మన్ను భక్షించేవి 4 లక్షల జీవములున్న, ఉదకభక్షణగలవి. 8 లక్షలున్న, అగ్నిభక్షణచేసేవి, 3 లక్షలున్న, వాయుభక్షణచేసేవి, 3 లక్షలు జీవములున్న, చీకటి భక్షించేవి, 3 లక్షలు జీవములున్న, యెండను భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు, వెన్నెలను భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు, రాళ్ళను భక్షించేవి, 4 లక్షలు, కల్పెలను భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు, పొగను భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు. గడ్డి భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు. ధాన్యపు శంకులు భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు. ఆకులు భక్షించేవి, 7 లక్షల జీవములు. ఫండ్లు భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు. దుంపలను భక్షించేవి, 3 లక్షల జీవములు. మకరందమును భక్షించేవి, 4 లక్షల జీవములున్న, అన్నము భక్షించేవి, 1 లక్ష జీవములు. మాంసభక్షణచేసేవి, 16 లక్షల జీవములు. రక్తభక్షణజేసేవి, 8 లక్షల జీవములు. యెముకలను భక్షించేవి, 2 లక్షల జీవములు. మలమును భక్షించేవి, 1 లక్ష జీవములున్న సృష్టించెను. మరియు.

జీవా ద్యాయుః ప్రమాణములు

చెదలు పురుగులు, 7 దినములు జీవించును. కోళ్ళు, 8 సంవత్సరములు జీవించును. గద్దలు, 8 సంవత్సరములు జీవించును. పుడుములు 8 సంవత్సరములు జీవించును. లేళ్లు, 12 సంవత్సరములు జీవించును. ముంగిసలు, 12 సంవత్సరములు జీవించును. కుక్కలు, 14 సంవత్సరములు జీవించును. హంసలు, 15 సంవత్సరములు జీవించును. మేకలు, 16 సంవత్సరములు జీవించును. కంచరగాడిదలు, 20 సంవత్సరములు జీవించును. నెమళ్లు, 20 సంవత్సరములు జీవించును. పందులు, 20 సంవత్సరములు జీవించును. బ్రెగొడ్లు, 25 సంవత్సరములు జీవించును. వొంటెలు, 25 సంవత్సరములు జీవించును. గోవులు, 25 సంవత్సరములు జీవించును. గుర్రములు, 25 సంవత్సరములు జీవించును. గాడిదలు, 25 సంవత్సరములు జీవించును. దుప్పలు, 36 సంవత్సరములు జీవించును. పెద్ద పులులు, 64 సంవత్సరములు జీవించును. యేనుగలు, 120 సంవత్సరములు జీవించును. మానవులు 120 సంవత్సరములు జీవించురు. కోతులు, 300 సంవత్సరములు జీవించును. యెలుగుబంట్లు, 300 సంవత్సరములు జీవించును. కప్పలు, 300 సంవత్సరములు జీవించును. కాకులు, 1000 సంవత్సరములు జీవించును. సర్పములు. 1000 సంవత్సరములు జీవించును. సింహములు, 100000 లక్షల సంవత్సరములు జీవించును. శరభమృగములు, 100000 సంవత్సరములు జీవించును.

పిల్లమేతలకు 2 కాళ్ళతో 2 యేనుగలను తన్నుకపోయ్యే గండబేరుండ పక్షులు, 10 లక్షల సంవత్సరములు జీవించును.

క్రిమికీటకములు, 11 లక్షలు. కూర్మ మత్స్యములు, 11 లక్షలు. పక్షులు, 10 లక్షలు. మృగములు 20 లక్షలు. పశువులు 10 లక్షలు. వృక్షమూలాదులు, 20 లక్షలు. మానవులు, 4 లక్షలు. యీ మొత్తం 84 లక్షలు. జీవజన్మంబులతో జంబూద్వీప భారతవర్షము, సంపూర్ణచిద్విలాసముగా సృష్టించి, యీ జంబూద్వీపాధారుండగు, బ్రహ్మదేవుండ.

త్రివిధ సృష్టులు

శ్లో॥ ఊర్ధ్వసాత్వికమిత్యాహుః। ర్మధ్యే రాజసము చ్యతే। అధోగతం తామసంచ। గుణత్రయమితీతే॥ యీ సూత్రక్రమంబున, ఊర్ధ్వమున దేవతాలోకమున్నూ, మధ్యను మానవలోకమున్నూ, అధోభాగమున, నరకలోకమున్నూ, ఇవి త్రిగుణవిభాగములచేత 9 భాగములుగా, సర్గములు సృష్టించెను.

యీ జంబూద్వీపమున స్వాయంభువ మనువును ప్రథమ మనువుగా నిల్చి, యీ మనువు కుమారుడు ప్రియవ్రతుడు, రాజ్యభారము మాని, దైవచింతనలోనుండగా, బ్రహ్మదేవుండు వచ్చి రాజ్యభాగంబు ధరించుట యత్యవసరంబని బోధించి అర్బుదసంవత్సరములు రాజ్యమేలించెను. యీ ప్రియవ్రతుని కుమారుడు అగ్నింద్రుని జంబూద్వీపమునందు పట్టాభిషిక్తుని చేయగా సింహాసనాధిపత్యము వహించి

యేలెను. యీ యగ్నింద్రుని కుమారుడు వృషభుడు, యీ వృషభుని కుమారుడగు భరతునకు పట్టాభిషిక్తుని చేసి యేలించి నందున, భరతఖండమని ప్రసిద్ధి గలిగెను. యీ భరతుడు వేదాచారక్రమములు ఆగమక్రమంబుల యజ్ఞహోమాదులు, షట్శాస్త్రధర్మములు, 32 విద్యలు, 64 వృత్తివిశేషములు, 32 వాస్తువిధానములు చిత్రశిల్పములు, సకలధర్మ విధివిధానములు, విమర్శచేయుటచేత ప్రసిద్ధికెక్కినవాడాయెను. యీ భారతవర్షగృహస్థాశ్రమ ధర్మస్తులకు బదరికాశ్రమమున నుండు శ్రీమన్నారాయణుండు, సాంఖ్య, తారక, అమనస్కయోగక్రమంబుల బోధించి, ఉపదేశములనిచ్చి కృతార్థుల చేయుచుండు ఆదేవునిం గొలిచి, పూజారాధనములు చేయుచుందురు. యీ భారతవర్షమున సారాంశములగు పర్వతములు, పుణ్యతీర్థములు, పవిత్రస్థానములు, గలవు. ఆ నదీతీరముల స్నానసంధ్యానుష్ఠానములుచేయు పుణ్యాత్ములు, ముక్తులగుదురు. యీ భారతవర్షమున జనించు, పురుషులు, త్రివిధ కర్మములంజేసి, శుక్ల, లోహిత, కృష్ణవర్ణరూపంబులుగా నుందురు. సాత్విక, రాజస, తామస కర్మంబులంజేసి, దేవ, మానవ, తిర్యక్, సూకరజన్మములనెత్తి, పుణ్య పాప ఫలితముల బొంద నర్హులుగానుందురు. హిమవత్పర్వతమునకు దక్షిణముననుండు భూమి కర్మభూమియగుటచేత నచ్చటివారు కర్మమూలక దుఃఖములం బొందుచుందురు. సుకృతకర్మలు చేయుటచేత స్వర్గాధివాసమున్నూ, దుష్కృతములచేత నర

కాధివాసములున్నూ, యీ రెండు భారతవర్షమున కరతలామలకమని ప్రసిద్ధి.

యీభారతవర్షమున రాగద్వేషరహితులై అవాఙ్మానసగోచరుండు, నిరంజన, నిరామయ, నిర్గుణపరబ్రహ్మయొక్క సగుణరూపమును నిశ్చలచిత్తముననిల్చి, భక్తియోగమున నారాధించెడు మహాత్ముల హృదయగ్రంథి దహనంబుగావించి, పరమభాగవతోత్తములంజేసి, ఉత్తమగతి లాభమును బొందించును. భారతవర్షము మహాత్తరమైనదని, స్తుతింపుచు, యీ భారతవర్షమున భగవంతు డవతారములెత్తి, వచ్చి గురురూపంబున యోగోపదేశబోధల చేయుచు కృతార్థులజేయుట గాక తన యవతారములను కథాశ్రవణములచేత కొనియాడి పూజించి, జపించువారలకు హరి సకలాభీష్టసిద్ధు లిచ్చుచుండును.

యితర వర్ష ఆచారములు

ఇతర వర్షములయందు, భగవద్ధ్యానములేక చేయు యజ్ఞతపోదానంబులు, యెన్ని చేసినను, వారికి పశుమృగాదుల వలె జన్మములు దప్పవు. యీ భారత వర్షమున, ముహూర్తమాశ్రము సర్వసంగపరిత్యాగియై, వైరాగ్యముననున్న, పురుషశ్రేష్టునకు భగవత్ప్రసాదప్రాప్తి అతి సులభముగా నుండును. భగవద్భక్తియు, విష్ణుకథాలాపములు, దేవతోత్సవములు యెచ్చట లేకుండునో అది అమరలోకంబైనను అజ్ఞాన మృగమండలంబగును. అమరలోక నివాసులైనను,

జ్ఞానానుష్ఠానంబుల చేతను తపోహ్యూమాది విధికలాపంబుల, సిద్ధిబొందకున్న భారతవర్షమున, జన్మించక తప్పదు. భారత వర్షమున మానవజన్మమెత్తి శ్రద్ధాయుక్తముగా సనుష్ఠింపకుండి సిద్ధిబొందకుండిన తనకుతానె బంధకంబుల బొందువాడగును. శ్రద్ధచేత జపతప, అనుష్ఠానములు, యజ్ఞహ్యూమములు, చేయగా, వేల్వబడిన హవిస్సు పెక్కునామములచేత, వరమేశ్వరుండు భక్తియధికపరచి, భారతవర్ష ప్రజల కరుణించి ఇహపర సౌఖ్యముల నిచ్చుచుండును.

యీ జంబూద్వీపమున, సగరచక్రవర్తి కుమారులు అశ్వమేధయాగము చేసి, అశ్వమువెంట దగిలి, పోవుచుండగా, అథోద్వీపములకుపోయి అదృశ్యముకాగా, అశ్వమును వెదకుచు భూఖనములుచేయగా ఆ ఖనన ద్వారమున, పోగా, స్వర్గ ప్రస్థయ, చంద్ర-శుక్లార్తవ, రమణకమందేహరుణ, పాంచ జన్య-సింహళ లంకాద్వీపములను యీ 8 ద్వీపములు గను పించె. యీ జంబూద్వీపము లక్షయోజనములు గలదై యుండును. యీ లోకము దేవతామయమైయుండును.

కామ్యార్థ సిద్ధి దేవతలు

భారతవర్షమున, కామ్యార్థసిద్ధినిచ్చు దేవతలు గలరు. అనగా బ్రహ్మవర్చసు గోరువాడు బ్రహ్మదేవుని పూజా జపధ్యానములచేత సిద్ధించును. ఇంద్రియపాటవ కామునకు ఇంద్రుండును, ప్రజాకామునకు దక్షుని ప్రభృతులున్నూ, లోకజన కామునకు డక్షుని ప్రభృతులున్నూ, లోకజన

కామునకు అదితీయు, స్వర్గ కామునకు ఆదిత్యులు రాజ్య
 కామునకు విశ్వదేవతలు, దేశప్రజాసాధన కామునకు
 సాధ్యులున్నా, స్త్రీ కామునకు దుర్గయు తేజః కామునకు
 అగ్నిదేవుండును, వసుకామునకు వసువులు, వీర్యకామునకు
 రుద్రులు, ఆయుఃకామునకు అశ్వినీదేవతలు, పుష్టికామునకు
 భూదేవియు, ప్రతిష్ఠాకామునకు గగన భూదేవతలునూ,
 సౌందర్యకామునకు గంధర్వులు, కామినీకామునకు అప్పరస
 లునూ, ఊర్వసులున్నా, సర్వాధిపత్యకామునకు బ్రహ్మ
 దేవుండున్నా, కీర్తికామునకు యజ్ఞములు, విత్తసంచయ
 కామునకు ప్రచేతసులు, విద్యాకామునకు ఈశ్వరుడున్నా,
 దాంపత్యకామునకు మా దేవియు, ధర్మార్థకామునకు విష్ణు
 దేవుండున్నా, సంతానకామునకు పితృదేవతలున్నా, రత్న
 కామునకు యక్షులున్నా బలకామునకు వరుద్ధణములునూ.

రాజ్యకామునకు మనరూప దేవతలునూ, శత
 మారణకామునకు నైరుతియు, భోగకామునకు చంద్రుడు,
 యీ దేవతా మంత్రములచేత పూజానియామక జపసిద్ధి
 బొందిన, దేవతా సహాయమువలన ఆయాకార్యములు ఫలించి
 సిద్ధిబొంది సుఖింతురు. భోగమోక్షముల నిత్తురు. యీ
 మంత్రములు, గురువులవలన విధివిధానములు దెలిసి చేయ
 వలెను. స్వయమగా గ్రంథములలో మంత్రములు జపించి
 మనోదుఃఖముల పాలుకాకూడదు అని భాగవత ప్రమాణము.

ననవర్షముల వివరము- ఇలావృత వర్షము

అధిష్టాన బ్రహ్మపట్న మధ్యస్థయగు యిలావృత వర్షమున కధీశ్వరుండగు, పరమశివుండు నిత్యమంగళ విగ్రహుండై యోగభోగంబుల నిత్యానందపరుండై, భక్త రక్షణాభీష్ట ఫలప్రదుండై, సర్వజగంబులకు భుక్తిముక్తుల నిచ్చుచు, విరాట్పురుషునివలె, సర్వలోకము సమదృష్టి నేలుచుండు. యీ గంభీర దీప్తవంతమగు యీ యిలా వర్షమున, చంద్రసూర్యులు, నక్షత్రములు, అధిక ప్రకాశము గల్గియుండురు. సుందర ప్రకాశ పద్మములవంటి శరీరములుగల్గి, కమలనేత్రలు, పద్మగంధులు, అధిక సౌందర్య సమేతలై, గజసమాన జంబూఫలరసంబుల పానంబుచేత నిత్యజీవనులై అధిక శుభానురాగములతో, 13 వేల సంవత్సరములు, ఆయుష్యముగలిగి, జీవింతురు. యీ యిలావృత వర్షము నకు, తూర్పు దిగ్భాగంబున॥

భద్రదాశ్వవర్షము

తూర్పుదిశ భద్రదాశ్వవర్షమున, భద్రశ్రవుండను పేరు పొంది, కీర్తివంతుడై, మేరుధీరసమధైర్యుండై, సముద్రాంత జగతినేలుచు, ఆ రాజుకు ఇష్టదేవతయగు హయగ్రీవమూర్తిని నేవింపుచుండురు. స్తోత్రపూజానుష్ఠాన తపోవంతులై, కాలము గడుపుచుండురు. మంత్రసిద్ధినిపొంది భుక్తిముక్తు లనుభవింపుచుండురు. హయగ్రీవునిదలంచి ధన్యులగుచుండురు. ఆకుపచ్చు

నలుపు, తెలుపు వర్షములుగలిగిన వృక్షములుండును. కాల
జంబులను 5 పర్వతములున్నూ, వేలకువేలు కొండలున్నూ,
దేశములున్నూ, శంఖావతి, శీతల, భద్రయను నదులున్నూ,
శంఖచ్ఛాయగల మానవులున్నూ, బంగారుచ్ఛాయగల
వారున్నూ, వుందురు. పుణ్యపరులు, సమధక్కులు, సుగుణులు,
వందల సంవత్సరములాయుర్దాయము గలవారుగా నుందురు.
జనార్దనుడు, హయగ్రీవుడు, చతుర్భుజుడనై యుందురు. యీ
మహాత్ముని శిరస్సు, హృదయము, శేషము, పాదములు,
హస్తములు, కన్నులు, యీ స్థానములు, కృత్తికా నక్షత్ర
మందు పూజింతురు.

కింపురుషవర్షము

యీ ఇలావృతవర్షమునకు ఆగ్నేయ దిశయందు కింపు
రుష వర్షమున మానవులు విద్యాపాండిత్యముగలిగి, 10 వేల
సంవత్సరములు ఆయువుగలిగి యుందురు. స్త్రీపురుషాదులు
రోగశోకభయములులేక మనోహరమగు జువ్వపండ్లరసం
బాహారంబుగలిగి, తృప్తిచెందుచు, స్త్రీలు ఉత్పలగంధులు
పద్మపత్రాక్షులై అస్థలితనవయవ్వనులై, పూర్వచంద్రముఖులై,
ప్రకాశమానమృదుశరీరులై యుందురు. రామభద్రుండు
సీతాలక్ష్మణసమేతులై, కింపురుషగళంబులచేత, పూజంపబడు
చుండు వారికి భుక్తిముక్తు లొసంగు చుందురు.

భారతవర్షము

బ్రహ్మపట్నాధిష్ఠిత, జంబూద్వీప ఇలావృతవర్ష దక్షిణ
భాగమున నుండు భారతవర్షమునందు, బ్రహ్మ క్షత్రియ

వైశ్య శూద్ర మేచ్చ పంచమ ఛండాలాది 18 కులములలో వేదాచారశిష్టులు, కులవంశ ఆచార ప్రవర్తకులు షట్కర్మాధికారులు, అష్టాంగయోగపరులు, సాంఖ్య, తారక, అమనస్కయోగనిష్టులు, కేవల సమాధిపరులు, అచలవిద్యాధికారులు, గలరు. ఇట్టి భారతవర్షమున బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వరాదులు, అవతారములై త్తి, గురురూపములతో యోగమార్గాదివిధులు బోధించి, పూజింపబడుచు, కృతార్థులచేయుచుందురు. అభీష్ట సిద్ధులిచ్చుటకు కల్పవృక్షములవలె వెన్నంటియుందురు. యీ భారతవర్షమున కూర్మరూపుండగు విష్ణుదేవుండు ప్రధాన మూర్తియై, భుక్తిముక్తుల నిచ్చుచుండును. శైవమత సంబంధమున ఈశ్వరుండును, అధర్వణవేదశిష్టాచారమున బ్రహ్మదేవుండును, వీరు అధిష్టానగురువులై యుందురు.

హరివర్షము

బ్రహ్మపత్నమునకు నైరుతిదిశయందుగల హరివర్షమున సుఖాస్పదులై, 108 వేల సంవత్సరములువరకు అయుష్యముగలిగి, యిత్సురసపానమున తృప్తిజెందుచు, జరాశోకరోగంబులు లేక బంగారుచ్ఛాయగల దేహములతో ఆభినవ మన్మథులవలె నుందురు. దేవతాలోకమున పుణ్యము నశించి, యీ భారతవర్షమున జనింతురు. పరిశుద్ధ స్వభావులుగా నుందురు. అక్కడనుండు మానవ దైత్యదానవులు, స్నానసంధ్యానుష్ఠాన పరులై యుందురు. హరివర్షపతియగు నారసింహమూర్తిని, పూజింపుచుందురు. అచ్చట జనులు స్థిరబుద్ధిగలిగి యుందురు.

రమ్యదుకూలములు ధరించి, మంత్ర జప స్తోత్రపఠనధ్యాన తపస్సమాధులచేత, నరసింహదేవుని కరుణనొంది, ప్రకాశ మత్తులై భుక్తిముక్తులు గలిగియుందురు.

కేతుమాలా వర్ణము

ఇలావృత వర్ణమునకు, పశ్చిమ దిశయందు, యీ కేతుమాల వర్ణమున, విమలము, కృష్ణము-విశోకము, జయంతము, హరినగము, విశాలము, వర్ధమానము అను ప్రధాన పర్వతములుగలిగి, వీటి ప్రత్యంత పర్వతములు, వేలకు వేలుగలిగి, ప్రతి పర్వతమునకు దేశములు గలిగి సిరి సంపదలచేత, మేధావంతులగు స్త్రీలుగలిగి, విశాల నేత్రలు, పన్నగవేణులు, మధుర జలపానముచేత తృప్తులగుచు, 120 సంవత్సరములు జీవించుదురు.

హరిహర రూపములచే నమరియుండు ఆదిదేవతలు, పాదహృదయ, వదన, పుచ్ఛ, పార్శ్వంబున కృత్తికాది నక్షత్రముల, పూజింపబడి, ఫలితము లిచ్చుచుందురు. భగవంతుడు శ్రీదేవితో, సంతోషమునొంద, కామధేను రూపంబుననున్న మహానుభావుని, అస్త్రుతేజఃప్రకాశంబున, ప్రజాపతియు, అల్లండ్లగు రాత్ర్యధిదేవతల గర్భంబులందనియ జేయు అధికభోగంబులచేత గర్భంబులు నిర్జీవంబులై స్రవించు చుండు. నా కామదేవుండు, వివిధ లీలావిలాసంబులచేత ఆలోకన సుందర భూమండల సుభగ వననారవిందకాంతులం జేసి, రమాదేవిని సంతోషింపజేయు, భగవన్నామాయాపిఠే

యగు, శ్రీదేవియు, ప్రజాపతి పుత్రీపుత్రులను, రాత్రి బగల్లుంగూడి, కామదేవుని స్తోత్రపఠన పూజామల, ధ్యానము లచే అర్చింపుచుండును. వరాహమూర్తి అధిష్టాన దేవతయై యుండును.

హిరణ్మయ వర్షము

ఇలావృత వర్షమునకు వాయువ్య దిశనుండు, హిరణ్మయ వర్షమున, కూర్మావతారము దాల్చిన విష్ణుదేవుండు అధి దేవతయైయుండు, యమధర్మరాజు, పితృసతి, అర్యముడు, సకలజనంబులున్నూ, ఆ దేవుని యారాధింపుచుండును. వారికి భుక్తిముక్తు లొసంగుచుండును. ఉత్తర కురుభూముల వారు, అచ్చట రాజులు-ప్రజలు వరాహదేవు నారాధింపు చుండురు. హైరణ్వతియును మధురజల పూర్ణయు, బంగారు పద్మములుగల సరస్సు గలదు. వీటి భక్షణచేత, తేజోబల ములుగలిగి దీర్ఘాయుష్యము గలవారుగా నుండును. ధనికులు ప్రియదర్శనును, సత్యాధికులు, ఆరోగ్యవంతులు, పుణ్య మూర్తులుగా నుండురు, ఇత్యాది జనులుండురు.

రమ్యక వర్షము

ఈ యిలావృతవర్షమునకు ఉత్తరదిశయందు అధిక రమ్యముగానుండును. రమ్యక వర్షమునందు ముసలితనము లేక యుండును. నిర్మలులై కామసుఖప్రియులుగా నుండురు. ప్రకాశ శరీరులు, సౌమ్యులు, అనేక ఫలరసపానభోజనులు, 10 వేల

వర్షములు జీవించురు. ఇచ్చట కూర్మావతారము దాల్చిన హరి, దేవతగా నుండును. పితృకతి, అర్యముడు, అచ్చటి సర్వజనులు, ఆ దేవు నారాధించు చుందురు. ఉత్తర కురు భూములయందు ఆ వరాహదేవుడు అధిపతిగా నుండును. అచ్చటివారికి భుక్తిముక్తులు జరుగుచుండును.

కురువర్షము

ఈ ఇలావృతవర్షమునకు ఈశాన్యదిశయందు యీ కురు వర్షముండును. ఇది మనోహరంబై పుష్పఫలభరిత వృక్ష మయంబై, కల్పవృక్షములు గోరికలనిచ్చునట్టివి, వస్త్ర భూషణాలంకారములచేత, మానవులు ఆయురారోగ్య సుఖ విజయములు గలవారలై సుగంధమంద వాయువులతో నిత్య సంతోషులై యుందురు. మిథునములైపుట్టి, అనురాగములతో ఇష్టాప్తసిద్ధులనుభవించు చుందురు. చక్రవాకములవలె క్రీడించు చుందురు. దేవలోకమున పుణ్యము నశించి దిగజారి భారత వర్షమున జనించుచుందురు. యీ భూమిని జనించినవారు 14 వేల 500 సంవత్సరములు జీవించురు. చంద్రకాంతచలము, సూర్యకాంతచలము, గలవు. వాటి మధ్యమున భద్ర-సోమ తరంగిణులు గలవు. పర్వతములు, అమృతకల్పములు, అనేక వనములతోను క్షీర-దధి అమృతకరులతో నిండి యుండును. మత్స్యరూపుడగు విష్ణువు 9 విధములగు శరీరములు ధరించి, సంచరించును. ఆ భూమితారకములతో జనపదములతో ప్రకాశింపుచుండు.

బ్రహ్మాండపురుష స్వరూపము-మండల నిర్ణయము

సర్వ బ్రహ్మాండ చతుర్దశ భువనాత్మిక మధ్యస్త
జంబూద్వీప భారతవర్ష భూమి అనంత చిత్రమయమై తపస్సిద్ధి
గలిగిన పుణ్యాత్మలాభారముగ విజయసుఖభోగంబులు గలిగి
యుండు. యిట్టి భూమికి 20 యోజనముల యెత్తున నిప్పు, వాన,
వాయువు, వీటివలన ఉత్పాతములు గలుగు మేఘగ్రహ
సంచారములున్నా.

భూమికి 30 యోజనముల యెత్తున సంచరించు సిద్ధ
గ్రహ సంచారములున్నా.

భూమికి 40 యోజనముల యెత్తున సంచరించు భూత
ప్రేత పిశాచ సంచారములున్నా.

భూమికి 50 యోజనముల యెత్తున సంచరించు సుభాది
నూచకులగు దేవతాగ్రహములున్నా.

భూమికి 60 యోజనముల యెత్తున సంచరించు ధూమ
వాతాద్యరిష్ట గ్రహములున్నా.

భూమికి 70 యోజనముల యెత్తున సంచరించు శిశువు
లను బాధించు షోడశమాతృకా గ్రహములున్నా.

భూమికి 80 యోజనముల యెత్తున సంచరించు యవ్వన
వయసు రాబోవు యువకులను వేధించు కామినీ, మోహినీ,
శాకినీ, ధాకినీ, గ్రహములున్నా. యీ గ్రహములు శుక్ల
స్రవణాది దోషంబులం గలిగించి నీరసులం జేయుచుండు.

భూమికి 90 యోజనముల యెత్తున సంచరించు పిశాచ బ్రహ్మరాక్షస గ్రహమండలమున్నూ.

భూమికి 100 యోజనముల యెత్తున సంచరించు, కాలవిశేషములయందు దేవగంధర్వ సంచారములున్నూ, భూమికి 50 వేల 7 వందల 77 యోజనముల యెత్తున సంచరించు, చంద్రమండల సంచారమున్నూ, పాతాళము మొదలు సూర్యమండలము వరకు 13 లక్షల 83 వేల 677 యోజనముల దూరమున సంచరించును. భూమండలం మొదలుగా 16 లక్షల 83 వేల 677 యోజనముల దూరమున సూర్యమండల సంచారము. ఇదే భువర్లోకము. ఇది బ్రహ్మాండ పురుషునకు హృదయస్థానము. ఇది దాటినవారు పుణ్యాత్ములు గలరు. బ్రహ్మాండపురుషునకు కంఠస్థానమగు, భువర్లోకం మొదలు, సువర్లోకము వరకు 2 కోట్ల 14 లక్షల, 88 వేల, 627 యోజనముల యెత్తున, ఇదే ఇంద్రపాలనగల స్వర్గలోకము.

భూమి మొదలు, 17 లక్షల, 75 వేల, 911 యోజనముల యెత్తున అంగరక మండలమున్నూ.

భూమికి 6 లక్షల, 88 వేల, 627 యోజనముల యెత్తున సూర్య-బుధ-శుక్రమండలములున్నూ, సంచారాధికారములున్నూ.

భూమికి 81 లక్ష 126 వేల, 474 యోజనముల యెత్తున, బృహస్పతి మండల సంచారమున్నూ.

భూమికి 2 కోట్ల, 31 లక్షల, 97 వేల 850 యోజనముల యెత్తున, శనైశ్చర మండల సంచారమున్నూ, 19 యోజనముల విశాల ఇంద్రనీలపు కోట నివాసమున్నూ.

భూమికి 1 కోటి 35 లక్షల 23 వేల 879 యోజనముల దూరమున, రాహుమండల సంచారమున్నూ.

భూమికి 3 కోట్ల 60 లక్షల 27 వేల 725 యోజనముల యెత్తున కేతుమండల సంచారమున్నూ.

భూమికి 4 కోట్ల 13 లక్షల 64 వేల 864 యోజనముల యెత్తున నక్షత్రమండల సంచారమున్నూ.

పాతాళము మొదలు నక్షత్రమండలంవరకు 4 కోట్ల 20 లక్షల, 64 వేల 864 యోజనముల యెత్తున శింశుమార చక్రమున్నూ.

భూమి మొదలు 1 కోటి 20 లక్షల 64 వేల 864 యోజనముల యెత్తున భువర్లోకమున్నూ, యీ లోకమున ఆదిత్యులు, ఋషభులు, విశ్వదేవతలు, యీ 3 తెగల వారున్నూ, ఆర్యపులు, ఋద్రులున్నూ, మారుత్తులు, అశ్వినులు, వసువులు, మొదలుగాగలవారు 33 కోట్లు దేవతలున్నూ, వ్రందురు. వీరు సోమపానముచేసిన, సోమవులు, వీరికి ఇంద్రు డధిపతియై యుండును.

యీ ఇంద్రుడు 100 యజ్ఞములు చేయుటచేత ఇంద్రాధిపత్యము గలిగెను. ఇదే స్వర్గలోకము.

యీ స్వర్గలోకమునకు పైగా 12 కోట్ల యోజనముల వరకు సువర్లోకముండును. బ్రహ్మాండ పురుషునకు ఇది కంఠ స్థానము. యీ సువర్లోకము మొదలు మహర్లోక పర్యంతము 4 కోట్ల 14 లక్షల 88 వేల 627 యోజనములవరకు బ్రహ్మాండ పురుషునకు భూమధ్యస్థానము. ఇది మహర్లోకము యిచట కల్పాంత పర్యంత మాయుర్దాయముగలవారుగా నుందురు. ఇక్కడ నివసించువారు చాక్షుష మన్వంతర కాలమువరకు జీవింతురు. ఇదే స్వర్గలోకము దీనిపైన మహర్లోకము గలదు.

మహర్లోకము

స్వర్గలోకము పైగా 12 కోట్ల యోజనములవరకు నుండు లోకమున శుక్రాదులు కల్పాంతమువరకుందురు. నివృత్తినివారావలంబులు, శుక్రాదులు, దేవతలు, మునులు, గ్రహములు, మనస్సిద్ధిగలవారు, కోరినవెంటనే అభీష్టములు సిద్ధించువారు, తపోశక్తిచేత పరస్పరసహాయులు అనేక జీవ కోట్లు యిక్కడ నివసింతురు. యీ లోకము పైగా జనోలోక ముండును.

జనోలోకము

యీ జనర్లోకమున దక్షప్రజాపతి ప్రభృతి. బ్రహ్మ మానస పుత్రులుందురు. వారు ఉగ్రతపంబున లోకసంరక్షణ చేయుచుందురు. మరీచి, కశ్యప, దక్ష, ఆంగీరస, భృగు, పులస్త్య, పులహ, క్రతు, ప్రజాపతులు జనర్లోకమున నివసింతురు. ఇచ్చట వారి దేహములు లేవు. కర్పూరజ్యోతివలె

అకారము గలవారు. వీరు నూత్నదేహులు. వీరికి జ్ఞానమే శరీరము. స్వాయుంభువు ఇచ్చటి వాడే. యీ జనర్లోకస్తానము బ్రహ్మాండ విరాట్పురుషునకు ముఖస్తానము. యీ జనర్లోకము పైగా తపోలోకము గలదు.

తపోలోకము

యీ తపోలోకము 4 కోట్ల యోజనముల యెత్తున నుండును. బ్రహ్మాండపురుషునకు శిరోస్తానమైయుండును. యీ లోకమున విరాజమాన దేవతలుందురు. వారు తపో బలముచేత కల్పాంత పర్యంతము అరిష్టములంటక, సుఖము తురు. దేవతలు-వృషభులు, ఋషభులు, సనత్కుమారాదులు యిచట తపస్సుచేయుటచేత తపోలోకమని పేరు గలిగెను. యీ లోకము పైగా సత్యలోకము గలదు.

సత్యలోకము

యీ సత్యలోకము 6 కోట్ల యోజనముల యెత్తు గలదు. అచ్చటి వారికి చావులేక సత్తామాతృలై యుందురు. ఇందువలన సత్యలోకమందురు. బ్రహ్మ-విష్ణు-ఈశ్వరులు సాత్విక దేవతలుందురు. ఇది బ్రహ్మాండపురుష శిరోస్తానము. యీ బ్రహ్మాండ విశాలము 14 కోట్ల 56 లక్షల 88 వేల 627 యోజనములు విశాలముగలదు. పరమేశ్వరుని బ్రహ్మాండ విరాట్పురుషము, సూర్యసిద్ధాంత, బ్రహ్మాండ మార్కండేయ పురాణ ప్రమాణములు.

స్వారోచిష మన్వంతరము 1656898843- స్వారోచి
యను వాడు హిమవత్పర్వతమున వరూధిని యను
అప్పరసకు జనించినవాడు. తానభివృద్ధికి వచ్చి, ముగ్గురు
భార్యలతో మందర పర్వతమునందు విహరించినట్లు మార్కం
డేయ పురాణప్రమాణము. యీ స్వారోచిష మనువు స్తితి
యెట్లనగా, యీ మనువు బ్రహ్మపదము చేరగానే. బ్రహ్మ
దేవుండు ఇతనిని మనువుగాజేసి, పారావతులను, దేవతలు
గానూ, తుషితులను 2 తెగలుగ జేసి, విపశ్చిత్తను వాడు
ఇంద్రుడయ్యె. ఊర్జస్తంభుడు, ప్రాణదత్తోళి, ఋషభ, నీపార,
అర్వరవంతులను, వారు సప్తఋషులుగాను, చైత్రాది
సుతులేడ్వరు పుట్టిరి. యీ మన్వంతరమున, భూమి బాలిం
చిరి. యిట్టి మను సంధులలో ప్రళయములు వచ్చునపుడు,
సృష్టినిలచును. 120428- సంవత్సరములు మను సంధి
కాలము, పోగా మన్వంతర ప్రారంభమగును.

యిప్పటికి సృష్టికి ప్రారంభమై

యక్ష, రక్ష, రాక్షస, పిశాచ, గరుడ-గంధర్వ
కిన్నర-కింపురువ, దేవతాది, బ్రహ్మఋషులు, సప్తరుషులు,
అష్టదిక్పాలకులు, చతుర్దిశాధి దేవతలు, నవబ్రహ్మలు,
ద్వాదశాదిత్యులు, ఏకాదశ రుద్రులు, ఆకాశగంగ, చంద్ర
మూర్యాదులు, కాలప్రమాణమును సృష్టిచేసిరి.

స్వారోచిషమను సృష్టిప్రారంభమై తదాదిభూలోకమున
మేనితో మానవలోక నివాసమున్నూ, నిర్యాణమై దేవలోక

నివాసమున్నూ, జరుగుచుండెను. తొలి మనువువలె రెండవ మనువున్నూ వెంటనే సృష్టి జరిగించెను. యీ మనువునకు 9 మంది కుమారులు, వారి సంతతులు-వారు రాజులైరి. భూగోళమును పాలించిరి. స్వారోచిషుడు బీజమనువు కాడు. స్వాయంభువే బీజమనువు. యీ రెండవ స్వారోచిష మనువు కాలమున, విద్యలు, కళలు, విశేషవృద్ధి బొందెను. యీ మనువు విశేష దేహకాంతి గలవాడగుటచేత స్వారోచియను పేరు గలిగెను, హిమవద్గిరియందు నివాసము చేసెను. ఇందీవ రాక్షసుడు గంధర్వుని పుత్రికయగు, మనోరమను పెండ్లి యాడెను. యీ భార్యవలన అస్త్రశృంగదయమను విద్య గ్రహించెను.

యీ విద్య స్వాయంభువ మనువు వశిష్టు కిచ్చెను. వశిష్టుడు మనోరమ మాతామహునకిచ్చెను. అతడు మనోరమ తండ్రియగు అల్లునకు అరణముగా నిచ్చెను. మనోరమ తండ్రి వలన గ్రహించి భర్త కిచ్చెను. యీ విద్య స్వాయంభువు నుండి పరంపరగా వచ్చుచుండెను. మనోరమ తండ్రి ఇందీవ రాక్షసుడు అష్టాంగ యుక్తముగా ఆయుర్వేద మిచ్చెను. మనోరమ సఖులగు విభావరి; కళావతులను, స్వారోచిని వివాహము చేసుకొని, విభావరివలన సర్వభూతభాషణములు తెలియు విద్యయు నేర్చెను. పద్మినీ విద్యవలన నవనిధులు వశమై, సకల భోగములను అనుభవించెను. స్వాయంభువ మన్వంతరమునందును, శ్రీలవల్లను సర్గత్రయము జరిగెను. శ్రీలవల్లనే విద్యాభివృద్ధిగల్గెను. స్వారోచికి వనదేవతలవలన

గలిగినవాడు స్వారోచిషమనువు. ద్యుతివంతుడను నామము గల్గెను. ప్రతి మన్వంతరమున నుండవలసినవారు 1-మనువు, 2-దేవతలు, 3-సప్తఋషులు, 4-మనువుత్రులు, మనువు రాజవంశమునకు సప్తఋషులు, బ్రాహ్మణవంశమునకు మూలకారకులు యీ రెండవ మనువు కాలమున బ్రాహ్మణక్షత్రియ, విభాగములు పూర్తిగ నేర్పడినవి.

యీ మన్వంతరమున దేవతలు, తుషితులు, పారావతులనియు, 2 తెగలు గలరు. వారికి ఇంద్రుడు విశిష్టత్వము వాడు సప్తమహర్షులు, 1 వశిష్టపుత్రుడు ఊర్జుడు, 2 కాశ్యపుడగు స్తంభుడు, 3 భార్గవుడగు ప్రాణుడు, 4 ఆంగీరసుడగు ఋషభుడు, 5 పౌలస్త్యుడగు దత్తుడు, 6 అత్రి, 7 పౌలహుడు, 1 మనువుత్రులు, 2 చైత్రుడు, 3 కింపురుషులు, 4 కృతాంతుడు, 5 విభృతుడు, 6 రవి, 7 బృహదత్తుడు, 8 నవుడు, 9 శ్వేతుడు, వేదశిరుడను బ్రాహ్మణకుమారుడు, వేదశిరుడను బ్రాహ్మణకుమారి తుషితకు మహావిష్ణువు జనించె. విభుడను పేరుగలిగి, ఇంద్రునకుతోడై, దైత్యసంహారముచేసి, ధర్మము స్థాపించెను. స్వారోచిష మన్వంతరము సంపూర్ణము.

ఉత్తమ మన్వంతరము

స్వారోచిషమనువు అనంతరము 1350178343 సంవత్సరములకు ఉత్తమమనువు ప్రారంభమై, యీ 3-వ మన్వంతరాధిపతియై, యీ మనువు ఉత్తానపాదుని కుమారుడు, ఇతడు ఉత్తముడు, 2 మన్వంతరములవరకు జీవించెను. మూడవ

మన్వంతరమున మనువయ్యె, ఇతడు తపఃప్రసిద్ధవర్తనుడనియు,
 యీ మన్వంతరమున మంత్రశాస్త్రము అభివృద్ధి చెందెను.
 మంత్రపూతములగు హోమనిష్ఠలు, అవయవదోషములు
 దుశ్శీలత్వము పోగొట్టును. ఉత్తమమనువు తండ్రి ఉత్తమ
 గుణములుగలవాడు బహుళ యను భార్యను వివాహమాడి
 తాననురాగముననున్నను ఆమెప్రతికూలముగా నుండుటచేత
 అడవిలో విడిచెను. నాగలోకపతియగు నాలపోతుడు అడవిలో
 దిరుగుచు బహుళను మాయాబలముచేత నాగలోకమునకు
 గొనిపోయెను. నాగరాజు కూతురు తండ్రికి కనుబడకుండా
 కాపాడుచుండె, తండ్రికి కూతురుపై కోపమువచ్చి, మూక
 త్వము బొందుమని శపించె. తర్వాత ఉత్తముడు భార్యను
 రావించి, తనకు మిత్రుడగు సుశర్మయను బ్రాహ్మణునిచే
 మిత్రకామేష్టి చేయించి యామె దుశ్శీలత్వము మాన్పించెను.
 తర్వాత భార్య కోరగా సారస్వతేష్టి చేయించి నందయొక్క
 మూకత్వము పోగొట్టెను. యీ మన్వంతరమందు వెనుకటి
 మన్వంతరమువలె సృష్టి జరిగెను.

1 స్వధానులు, 2 సత్యులు, 3 శివులు, 4 ప్రతూర్ధనులు,
 5 వశవర్తులు, వీరికి శాంతి యను వాడింద్రుడు, వశిష్ట
 పుత్రులు, సప్తమహర్షులు, మనుపుత్రులు 13 మహర్షులుగా
 నుండిరి. క్షత్రియరూపదశన్ నులైరి. విష్ణువు సూన్యతకు
 జన్మించి, సత్యసేనుడను పేరుతో ఇంద్రసహాయుడయ్యె.
 సుధర్ములు, సత్యులు, శివులు, ప్రతూర్ధనులు, వశవర్తులు,
 దేవతలుగాను, శతక్రతువు లొనరించి సుశాంతియను వాడు

ఇంద్రుడయ్యె. ఇతను మిగుల ధార్మికుడు. యితని నామోచ్ఛారణచేత, మానవారిష్టములు తొలగును. కావున మానవహరిష్టములు తొలగుటకై ||శ్లో|| సుశాంతో దేవరాట్నా తోన స్యుశాంతిం ప్రయశ్చతుఃసహితశ్శివ సత్వాద్యైస్త, దైవ వశవర్తిని॥ ఇది పఠించి హోమముచేసిన, వానికి, నజస్రపరి వ్యాధులు, యెడ్డుగు సుతులు బుట్టిరి. వారికి మహిమచేతను సప్తరుషులుగ నుండిరి. భూమండలము పాలించిరి. దిగంత కీర్తివంతులైరి.

104, 34, 58, 80, 043-4 తామస మన్వంతరము

ఇతడు, సురాష్ట్రుని జేష్ఠపత్నియను నుత్పలాదేవికి జనించెను. వెనుకటి జన్మమున సిద్ధవర్యుని పుత్రుడు. ఇప్పటి నామధేయము, లోలుడు, ఉత్తమ మనువు తమ్ముడు, స్వాయంభువ మన్వంతర సర్గసృష్టిలో ఉత్తమ మనువువలెనే, వృద్ధిబొంది, మూడు మనువుల కాలమునకు, మనువదవికి వచ్చెను. తామసుడనుటకు కారణము, ఇతని తండ్రి సురాష్ట్రుడు బ్రతుకవలెనని యిచ్చచేత, శక్తిసంపాదించి, 1000 సంవత్సరములు, గడుపుచుండగ, భార్యలను, వివాహము చేసుకొని, కాలవశమున భార్యలు-మంత్రులు, నశించగా, రాజ్యము గోల్పోయి, వితస్తానది గట్టున, తపస్సు చేయుచుండగా, పర్వముచే గట్టువిరిగి నదిలోబడి కొట్టుకొని పోవుచుండగా, యీదుచున్న ఆడలేడి, తోకబట్టుకొని, యెడ్డుకు చేరి, యీ మృగమందు బదిధెనురాగుడై యుండగా, ఆ మృగము

వెనుకటి జన్మమున తాను, అతని ప్రథమ భార్యయగు, యుత్పలాదేవియనియు, శాపము వలన మృగరూపము వచ్చెననియు, యిప్పుడు ఇతని స్వర్ణచేత, గర్భము వచ్చెననియు, లోలుడనువాడు తనకు బుట్టుననియు, వాడు మనువు కాగలడనియు చెప్పెను. ఇతడు పుట్టినప్పుడు, జగత్తు చీకటికమ్మి యుండుటచేతను, తామసమృగ జన్మమెత్తుటచేతను, తామస యోనింజనించుటచేతను, తామసుడని పేరు వచ్చెను. కాబట్టి యీ కథనుబట్టి, యీ మన్వంతరమున, మృగములకు మనుష్యులు జనించినట్లు కనబడుచున్నది. యీ మనువు కాలమున, దేవగణములుగా ప్రబలిరి. 1 సత్యగణము, 2 రూపగణము, 3 సుధీగణము, 4 హరిగణము వీరికి ఇంద్రుడు శిబిచక్రవర్తి, సప్తమహారుషుల వివరము 1 కాశ్యపుడు, 2 అగ్ని, 3 పృథువు, 4 చైత్యుడు, 5 వీవరుడు, 6 చరకుడు, 7 జ్యోతిర్దాముడు. శాంతి, నర-ఖ్యాతుడు మొదలగువారు తామస మనువులు. విష్ణువు, హరియను నామెకు, పుత్రుడై హరియను పేరుతో ప్రసిద్ధికెక్కెను.

గజేంద్రమోక్షణ కథ. ద్రవిడదేశపు ఇంద్రద్యుమ్నుడను రాజు, అగస్త్యఋషి శాపముచేత యేనుగయై పుట్టి, పూహూనాకు గంధర్వుడు శాపముచేత మొసలియై పుట్టి, సరస్సు మడుగునందు ఆ యేనుగను బట్టెను. 1000 సంవత్సరములు పోరగా బలము దప్పి, గజేంద్రుడు హరిని వేడగా మొసలిని చంపి గజేంద్రుని రక్షించగా శాపము తొలంగి రాజ గంధర్వులు స్వస్తానములకేగిరి. దురాసాహులు, హరులు,

సత్యులు, స్వరూప హృదయులు, ననువారు. దేవత్వము వహించిరి. 100 యజ్ఞములు చేసిన శిబిచక్రవర్తి ఇంద్రుడయ్యెను. జ్యోతిర్దముడు, పృథువు, కావ్యుడు, చైత్రుడు, అగ్ని, నవకుడు, పీవరుడు. సప్తఋషులైరి. సర, ఖ్యాతి, శాంతి, భయ, జాను, జంఘాదులు, మనువుత్పులుగ ప్రసిద్ధి నొందిరి.

2362:8843 దైవతమనువు ప్రారంభము

ఇతని రుతవంతుడను నామముగలవాడు. ఋషిశాపము చేత రేవతీ నక్షత్రము భూమిమీద బడినప్పుడు స్త్రీ రూపము నొంది, దుర్దముడను రాజు యీమెను వివాహమాడి, దైవతుడను పుత్రుని గనెను. దుర్దముడు ప్రియవ్రతుని వంశజుడు, దైవతుడు స్వాయంభువ వంశస్తుడు. ఉత్తమ-తామస సంధైవతులు అన్నదమ్ములు, అని భాగవత ప్రమాణము స్వాయంభువ మన్వంతరమున సర్గములోనికేవచ్చి క్రమవృద్ధిచెందిరి. దైవత మన్వంతరమున 71 మహాయుగముల కాలము గడచినది. యిందలి చరిత్రములు తెలియుటలేదు. యీ దైవత మన్వంతరమున దేవతలు 4 భాగములుగా విభజనలైరి. 1 సుమేధులు, 2 భువరయులు, 3 వైకుంఠులు, 4 అమితాభులు, వీరికి ఇంద్రుడు విభుడు. సప్తమహారుషుల వివరములు 1 హిరణ్యరోముడు, 2 వేదశ్రీయనువాడు, 3 ఊర్ధ్వబాహుడు, 4 వేదబాహుడు, 5 సుధాముడు 6 పర్జన్యుడు, 7 వశిష్టుడు, బలుడు మొదలగు దైవతునకు పెక్కంద్రు కొడుకులు

బుట్టిరి. రాజులైరి. విష్ణువు వైకుంఠుడను పేరుతో నవతరించి,
ధర్మసంస్థాపనము చేసెను.

దైవతమనువుస్థితి స్వాయంభువు వంశసంభూతుడగు
కర్దమునకు రేవతియను కన్యాయందు దైవతుడను మనువు
బుట్టెను. సకల ధర్మవిదుడై, సకల జనాభిమతుడై, సంచిరించె.
అఖిలవేదాంగవేత్తయని కీర్తివహించె. శత్రుజయుండై మన్వం
తరపాలనంబొనర్చె. సుమేధస్సులు, భూతరజస్సులు, వైకుంఠులు,
నమితాభులు, 4 గణంబులుగా దేవతలుప్రసిద్ధి నొందిరి. 100 యజ్ఞ
ములు చేసిన, విభుడనువా డింద్రుడయ్యె. హిరణ్యరోముడు,
దేవరి, యుర్ధ్వబాహుడు, వేదబాహుడు, సుదాను, వర్జ
న్యుడు, వశిష్టువనువారు, సప్తరుషులుగను బలబంధువు,
మహావీర్యుడును, సుయష్టువుడు, కావ్యుడు, సత్యకులు, మొద
లగు పుత్రులు. భూమిని బాలించిరి. ఇంద్రుడు స్వారోచిషుడు
దప్ప, తక్కినవారు స్వాయంభువు వంశమువారు.

430018843 చాక్షుష మన్వంతరము

యీ చాక్షుష మన్వంతరమున విశేషము లేమనగా
క్షీరసాగర మదనమున్నూ, కూర్మావతారము, జగన్మోహినీ
యవతారము, దేవాసుర యుద్ధము, మొదలగు ఘనకార్య
ములు జరిగిన వామనావతారము, యీ మన్వంతర చివర
జరిగినది. యీ మనువు ధృవుని వంశస్థుడు. చక్షుషుని కుమా
రుడు. భాగవత-మార్కండేయములందు యీ ప్రమాణములు
గలవు. ఇతని మిత్రుడను రాజునకు గిరిభద్రయను భార్యవలన

జన్మించెను. పుటింటనే తల్లికి వైరాగ్యము బోధించెను. తర్వాత తపస్సుచేసి, బ్రహ్మచే వరములు గొనియున్నాడు. చక్షుషుని కుమారు డగుటచేత చాక్షుషుడని నామమిడి యున్నారు. కొంత జ్ఞానము సంపాదించెను. మితృనకు జన్మించి నపుడు ఆనందుడనిన్ని నామము గలదు. కాని బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై, పూర్వజన్మ నామధేయమే నిశ్చయము చేయుట చేత చాక్షుషుడని ప్రఖ్యాతుండయ్యె. యీ చాక్షుష మన్వంతర మున జనులకు జ్ఞానాభివృద్ధికై యెక్కువ ప్రయత్నములు జరిగించిరి.

క్షీరసాగరమధనము జరిగి దేవతలకు అమృత లాభ మున్నా, రాక్షసులకపజయలాభమున్నా, గల్గెను. రాక్షసు లోర్చక బలినేనాధిపత్యమున, దాడివెడలి, స్వర్గము నపహరించిరి. విష్ణువు వామనావతారమును యెత్తి బలి నణగ ద్రొక్కెను. దేవతలకు జ్ఞానమును స్వర్గమును యిచ్చెను. సత్పురుషులకు జ్ఞానాభివృద్ధిన్ని, నిరాటంకముగ జర్గుట తటస్థించెను. ఇది చాక్షుష మన్వంతరాంతమున జరిగినది. యీ మన్వంతరమున దేవతలు 5 తెగలైరి. 1 అవ్యులు, 2 ప్రభూతులు, 3 భవ్యులు, 4 భృగువులు, 5 లేఖులు. వీరికి మనోజవు డింద్రుడు అయ్యెను. సప్తర్షులు, 1 సుమేధుడు, 2 హవిష్మంతుడు, 3 ఉష్ణత్తుడు, 4 మధువు, 5 సహిష్ణుడు, 6 విమలుడు, చాక్షుషునకు, శతద్యుమ్నుడు, మొదలగు పుత్రులు పెక్కుండ్రు గలిగిరి. యీ మహితలము నేలిరి. చాక్షుష మన్వంతరస్థితి అవ్యులు, ప్రభూతులు, భవ్యులు, పృథగులు,

లేఖలు, దేవతలైరి. 100 క్రతువులుచేసిన మనోజవుడు ఇంద్రుడాయెను. సుమేధస్సు, విరజస్సు, హవిష్మంతుడు, ఉన్నత్తుడు, మధువు, అతి, సహిష్ణువు, సప్తఋషులైరి, సూరువు మొదలగు మనువుత్రులు భూమిని పాలించిరి.

వై వస్వత మనువు ప్రారంభము

12329, 8, 839 సంవత్సరములనాడు, వై వస్వత మనువు ప్రారంభమై, యీ మన్వంతరము నడచుచున్నది. యేడవ మనువు, ఇప్పటికి యిరువదియేడు మహాయుగములు గడచి, 28-వ యుగము వర్తమానముననున్నది. కలియుగము మొదటిపాదము 5043 సంవత్సరము గతమగుచున్నది. ప్రతి మహాయుగమునకు, కృత, త్రేతా, ద్వాపర-కలియుగములు 4 ను, వేర్వేర భేదముగా నడచును. ప్రతి యుగము నందును ఇట్లే భేదించి నడచును. భేదములనగా ప్రజల యాచారములు, వృత్తులు మార్పుగలుగుటయు, జరుగును. ఇవి తెలియుట యత్యావశ్యకము. కృతయుగప్రారంభమున, స్త్రీ పురుషులు జంటలుగా జనింతురు.

కృతయుగము

యీ జంటలుగా జనించిన వారిని మిథునములుగా జేతురు. వీరు సర్వగుణ ప్రధానమున నుందురు. సంకల్పసిద్ధిగల వారు. తపస్సంపన్నులు. 4 వేల సంవత్సరములాయుర్దాయము గలవారు. అప్పటికి స్త్రీలకు రుతునియమములు లేవు. అంత్యకాలము వచ్చునపుడు ఒక మిథునమును గని చని

పోదురు. సహజముగా, కొండలయందుగల గుహలయందు నివసించుదురు. నదీతీరములయందున్నా నివసించి, దుష్టజంతు భయములేక, విహరించుదురు. వారికి వర్షముతోను, సస్యముతోను పనిలేదు. ఫల, పత్ర, కందమూలములు భక్షించుదురు. యే వస్తువు కావలెనని కోరితే సంకల్పసిద్ధివలన లభించును. శక్తి గలిగియుండును. నిరంతరమిట్లే జరుగును. యే కొరతలు లేకుండును.

త్రేతాయుగము

యీ యుగము రాబోవు కాలముననే సంకల్పసిద్ధి నశించి, క్షుత్పిపాసలచే బాధపడుచు, సాత్వికగుణము నశించి, పాదధర్మము నశించి, 31 పాదములు ధర్మము నడచుచు, జనులు సమభావములుదప్పి, సమత్వ దృష్టి భేదించి, భేద బుద్ధులు గలిగియుండురు. యీ త్రేతాయుగమున ప్రథమంబున గొప్ప మేఘములు ప్రబలి వర్షములు గురియుటయు, అప్పటి నుండి కల్పవృక్షములు జనించి, ప్రజలు కోరిన వస్తువు లిచ్చుటయు, దున్నక, వెదజల్లక, సస్యములు పండును. స్త్రీలకు ప్రతి మాసమందు రుతువులేర్పడెను. సంతానవృద్ధి యధిక మగును. ప్రజావృద్ధికాగా జనులకు లోభరోగాదిగుణము లెక్కువగును. దోషకార్యము లెక్కువగును, లోభ మధికమై యీ చెట్లు నావి, యీ ప్రదేశము నాది యని వివాదము లాడుదురు. కట్టుబాట్లేర్పడును. వర్ణాశ్రమధర్మములేర్పడి శీతోష్ణద్వంద్వములతో బాధలేర్పడును. బాధాపీడితులగుదురు. కృత్రిమములు దుర్గుణములు గల్గును. పట్టణములు,

పల్లెలు, మొదలగు వాసస్థానము తేర్పడును. కాలక్రమంబున లోభమోహమనస్కులై యుందురు. కల్పతరువులు నశించును. యీ యుగాంతమున కృషివ్యాపారములు ప్రారంభమై విస్తరించును. వడ్లు, గోధుమలు, కందులు, పెసలు, శనగలు, అలచందలు, సువ్వులు, మినుములు, వులవలు, కొర్రలు, పచ్చజొన్నలు, మొక్కజొన్నలు, తడిదలు, వరిగలు, సజ్జలు, నామలు, అమడలు, యీ 18 గ్రామ్య జాతులు ధాన్యము పండింతురు. నీవాకాది భేదజాతి ధాన్యము తేర్పడును. యీ యుగమున యజ్ఞయాగములయందు ప్రజల కాశక్తి మెండుగా నుండును. ఆత్మపరాయణులై యుద్ధములయం దాశక్తి కల వారలగుదురు. అపుడు ద్వాపరయుగ ప్రవేశమగును.

ద్వాపరయుగము

యీ ద్వాపరయుగము ప్రవేశించగానే, రాజస-తామసగుణము లధికమగును. జనులు గర్వోద్రేకులై నడతురు. ధర్మము 2 పాదములు నడచును. కామక్రోధ, లోభ మోహమద-మత్సర గుణము లధికమగును. వాణిజ్యాది వ్యాపారము లెక్కువగును. వృత్తులు ప్రబలును. ప్రబలముగా యుద్ధములు యెక్కువగా జరుగును. ఆయువు క్షీణించును. అధర్మ మెక్కువగును. అసత్యములు ప్రబలును. జనులు నియమములు దప్పుదురు. అప్పుడు కలియుగ ప్రవేశమగును.

కలియుగము

యీ కలియుగ ప్రవేశము కాగానే, తామసగుణము ప్రధానముగా నుండును. సర్వకార్యములయందు సర్వకాలములయందు, తామసము ప్రధానముగా నుండును. ప్రాముఖ్యత గల్గును. ప్రజలు స్వయంకృషిమాని, పరద్రవ్యాసక్తులై, లోభత్వముచేత, పరులసొత్తులు మోసగించి దొంగిలించుటయు, సదా రోగపీడితులై యుందురు. అల్పాయుర్దాయు లగుదురు. దొంగవృత్తులచే ధనమార్జింతురు. ప్రతి మహాయుగము వందును, యుగధర్మము లిట్లే జరుగును. లేశమాత్రమైనను ధర్మము నిలువదు. భేదములు గల్గును.

వైవస్వత మనుచరిత్రము

ఈ వైవస్వత మనువు విశ్వకర్మ పుత్రియగు-సంజ్ఞా దేవికి సూర్యునివలన జనించెను. యీ సూర్యునకు వివస్వతుడని పేరు గలుగుటచేత, యీ సూర్యునియందు జనించుట వలన, వైవస్వతుడని పేరు గల్గెను. వెనుకటి కల్పాంతమున యీయన సత్యవ్రతుడు. ద్రవిడదేశపు రాజు. ఒకనాడు సత్యవ్రతుడు సూర్యున కర్ఘ్యమిచ్చుచుండగ, నొక చేపపిల్ల చేతిలోబడి 1,2 నిమిషములలో గుంటలు-చెఱువులు, మడుగులు, యేళ్లు సముద్రములకు మించిన, ఆకారముగా వృద్ధిబొందగా సముద్రమున విడచెను. సత్యవ్రతుడు ఆ మీనమును ముద్రమున విడచి, నీవు మీనరూపుండగు ఆది విష్ణుండవని,

ధ్యానించగా, మీనరూపుండగు విష్ణువు ప్రసన్నుడై, వారము దినములకు ప్రళయము రాగలదు. ఒక యోడను నిర్మించుకొని, అందు సమస్త వస్తువులు, సప్తఋషులు, కొన్ని వృక్ష బిజములు, కొన్ని జంతువులు, కొందరు పురుషులు, కొందరు స్త్రీలు, వీరిని నాయోడ నెక్కించుకొనియుండ, విష్ణువు మీనావతారమున, ఆ యోడను ముక్కున దగిలించుకొని, ప్రళయకాలమున సంరక్షించుకొనుచు, సత్యవ్రతునకు విష్ణుణ్ణి దేవుండు సాంఖ్యయోగము నుపదేశించె.

అప్పటినుండి సత్యవ్రతుడు క్రమవృద్ధికి వచ్చి, యేడవ మన్వంతరమునకు మనువయ్యెను. సత్యవ్రతుడే వై వస్వత మనువు. యీ మనువునకు 10 మంది కుమారులు. అందు ఇక్ష్వాకు సూర్యవంశమునకు మూలపురుషుడు. సూర్యవంశమున విష్ణువు, శ్రీరాముడై యవతరించెను. పితృవాక్య పరిపాలనము చేసెను. సోదరవాత్సల్యము శరణాగత వాత్సల్యతయు, ఏకపత్నీవ్రతము మొదలగు ధర్మములు నిరూపించెను. జ్ఞానాభివృద్ధి చేసెను.

చంద్రవంశం

సుద్యుమ్నుడను, మనువుత్రుడు, శివుని శాపముచేత, శ్రీరూపము ధరించిన, చంద్రుని కుమారుడగు బుద్ధునివలన పురూరవ చక్రవర్తిని గని, చంద్రవంశము స్థాపించెను. చంద్రవంశమునందు, విష్ణువు కృష్ణావతారమై తి భక్తియోగము, కర్మ సన్యాసయోగములు, భగవద్గీతలో ప్రకటించెను. జ్ఞానాభివృద్ధికి దారిజూపెను. యీ మన్వంతరమున, బ్రాహ్మణవంశమునందు, విష్ణువు పరశురామావతారముయై త్రిశూత్రమును ధనుర్వేద

మును లోకమునకు వ్యాపింపజేసెను. తర్వాత విష్ణువు బుద్ధావతారమెత్తి భూతదయ ముఖ్యమని నిరూపించెను. యీ కవియుగాంతమున విష్ణువు, కలికావతారమెత్తును. యీ మన్వంతరమున జ్ఞానాభివృద్ధికి, ధర్మసంస్తాపనమునకు నెక్కువప్రయత్నములు జరుగును. మార్కండేయ పురాణమున నిట్లు గలదు.

యీ వైవస్వత మన్వంతరమున, దేవగణములు, 1 ఆదిత్యులు 12 మంది, 2 అష్టవసువులు 8 మంది, 3 రుద్రులు 11 మంది, 4 సాధ్యులు 12 మంది, 5 విశ్వేదేవతలు 10 మంది, 6 మరుత్తులు 49 మంది, 7 భృగువులు 7 మంది, 8 ఆంగీరసులు 8 మంది, అను యెనిమిది గణములు. వీరికి ఇంద్రుడు, ఓజస్వియనువాడు, సప్తఋషులనగా 1 అత్రి, 2 వశిష్టుడు, 3 కశ్యపుడు, 4 గౌతముడు, 5 భరద్వాజుడు, విశ్వమిత్రుడు, 7 జమదగ్ని యనువారు.

వైవస్వత, మన్వంతరస్థితి, వసువులు, రుద్రులు, సాధ్యులు, విశ్వలు, మరుత్తులు, భృగువులు, ఆంగీరసులు నను-8-గణములు, దేవతలయ్యెదరు. ఆదిత్యులు, వసువులు, రుద్రులు, ననువారు, కశ్యపుని సంతతివారు. సాధ్యులు, మరుత్తులు, విశ్వలు, ధర్మపుత్రులు, భృగువులు, భృగుపుత్రులు, ఆంగీరసులు, ఆంగీరసపుత్రులు, ఓజస్వియనువాడింద్రుడయ్యె. అత్రి, వశిష్ట, కాశ్యప, గౌతమ, భరద్వాజు విశ్వమిత్ర జమదగ్నులనువారు సప్తఋషులుగా నుందురు. ఇట్లొక నాభాగ, ధ్వష్ట, శర్వాతే, కరూష, వృషధృవ, సుతులను వారు మనుపుత్రులై భూమిని పాలించెదరు.

వైవస్వత మన్వంతరము సంపూర్ణము

బ్రహ్మవతార వివరము

ఈ బ్రహ్మదేవుండు విష్ణు నాభీకమల సంజాతుడై పద్మజబ్రహ్మ యను బ్రహ్మదేవుండు జనించి.

జగదుత్పత్తి కారణాంతర్యూత తపోధ్యాన విడంబన కాలము గడపి, సృష్టియత్నమున స్వయంభువావతారములు ప్రారంభించి, సృష్టియధికారమున కొన్ని తేగలు సృష్టించి, సృష్టి విఘ్నముకాగా, కౌమారాజ్య సర్గంబు వహించి, పద్ధతుల ననుసరించి, బ్రహ్మణ్యుండై, కఠినబ్రహ్మచర్యంబున ఘోరతపంబుజేసి, యజ్ఞమయుండై యుండి, వేదములు దొంగిలించిన సోమకాసురుండు భూమి నాక్రమించి అల్లకల్లోలములు చేయగా వానిని సంహరించెను. ఇది బ్రహ్మదేవుని ప్రథమావతారము.

రెండవ సుయజ్ఞావతారమున తాపసోత్తముడై ఇంద్ర త్వంబు వహించి, రాక్షసుల జూపి సురల రక్షించె. యజ్ఞ వరాహరూపంబున రసాతలగత భూమిని కొమ్ముననెత్తి 8-వ లోకముగా భూలోకముండు స్థానమున, భూమిని నిల్పి, ఆక్రమించి జగదుత్పత్తిచేయుచు, జనుల సృష్టించి రక్షించె.

మూడవతూరి నారదమహాబుషియై జనించి, కర్మ నిర్మోకవైష్ణవ వ్రతమునల్పి, వైష్ణవాచారము ప్రకటించె.

నాలుగవతూరి, కపిలావతారమున తల్లికి సాంఖ్య యోగంబు బోధించె.

అయిదవతూరి, దత్తాత్రేయావతారమునందు కర్మ భార్యా సర్గంబు నడపి, నరనారాయణావతారమున అభిధానంబున దుష్కర తపంబుచేసె.

ఆరవతూరి అనసూయాదేవికి, అత్రిమునికి పుత్రుండై అలర్క ప్రహ్లాదులకు, ఆత్మవిద్య దెలిపె.

యేడవతూరి నాకూతికి, రుచికి త్రివిక్రముడై, హంస తారక మార్గంబుదెలిపె.

యెనిమిదవ యవతారమున యజ్ఞపురుషుండై మాయాది దేవతల రక్షించె. స్వాయంభువ మన్వంతరము రక్షించె.

తొమ్మిదవ యవతారమున మేరుదేవియందు నాభికి జన్మించి, యురుక్రముండన ప్రసిద్ధిపొంది, హంస మార్గంబు ప్రకటించె. విద్యజనుల నాదరించె.

పదవ జన్మంబున పృథుచక్రవర్తి యవతారంబైతి, భూమియందు ఓషధుల సృష్టించె.

పదునొకండవజన్మంబున చాక్షుష మన్వంతరంబున, ప్రవంబున మీనావతారంబున నావ నెక్కించి, వైవస్వతమనువు నుద్ధరించె. అంతంబున సముద్రమధనంబున కూర్మావతారంబునైతి క్షీరసముద్ర మధ్యమున అమృతకలశహస్తుండై, లోకస్తుల చిరంజీవులంజేయ ఆయురారోగ్యంబుల వృద్ధిపంతులంజేసె

పదమూడవతూరి మోహినీ రూపంబున సురల నమృతాహారంబులంజేసి, రాక్షసులయెడ నిరాదరణంబుచూపి, సూర్య చంద్రుల కారణమున రాహుకేతువను వానిని అమృత

మహిమచేత, ద్విదేహులంజేసి. ఆ కారణమున సూర్యచంద్రులకు గ్రహణములు గలుగుచుండె.

పదునాల్గవ జన్మంబున వరాహరూపుండై ప్లక్షద్వీపంబున హిరణ్యాక్షుని వధించె.

పదునైదవ జన్మంబున కవట వామనావతారంబున ఇంద్రునివలన స్వర్గరాజ్యముగొని, ఇంద్రుని రక్షించి బలిచక్రవర్తిని పాతాళమునకు పంపించె.

పదహారు పరశురామావతారంబున 21 తూరి రాజకంఠచ్ఛేదంబులు చేసి.

పదిహేడవ జన్మంబున వ్యాసావతారము.

పద్దినేనిమిది రామావతారంబున రావణుని సంహరించె.

పందొమ్మిది బలరామావతారంబున సాహసకర్మంబులంజేసి.

యిరువదవ జన్మంబున కృష్ణావతారమెత్తి మహాత్ములంజూపె.

యిరువదియొకటవ జన్మంబున బుద్ధావతారంబునెత్తి జ్ఞాన విశేషంబులదెల్పె.

యిరువదియొకటవ జన్మంబున విష్ణుయశుండను బ్రాహ్మణునకు కల్యాణావతారమై జనించు. ఇత్యాద్యవతారంబులెత్తి, లోకకల్యాణంబుకొరకు త్రివిధగతుల బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర, అవతారంబులుగా, ఒక్కొక్క కార్యముకొరకు, ఇట్లవతరించి, నిర్వహింపుచుందురు. యుగ యుగములయందు లోకోద్ధారణకొరకు అవతరింపుచుందురు.

వృధుచక్రవర్తి యవతారము

బ్రహ్మదేవుని 10-యవ యవతారము వృధుచక్రవర్తిగా నవతరించి, బ్రహ్మాండమునందు తాను సృష్టించిన, సర్వజీవ జంతుజాలాది జగంబులకు యే కొరతలు లేకుండు నట్లు, అనగా దేవ, రాక్షస, మానవ, మృగ, పక్షి, సర్పాదులకు సర్వప్రదార్థములు, సృష్టించుటకు యత్నించి, యుక్తి దోచక, వృధుచక్రవర్తి వీరావేశంబున కామధేను రూపంబున నున్న, యధేచ్ఛగా సంచరించు భూదేవిని ధనుర్బాణంబులు చేబూని వెంటదగిలి, నీవు వకచోటునిలువక లోక ప్రజల కొరతలు తీర్చక, ఆదరించెడి మాతృవర్తనమాని, నిరాదరణ చూపుచు రిత్తమార్గమున చరింపుచున్నావు. నిన్ను వధించెడ నని బెదరించగా ఆగోరూపధారిణియగు భూదేవిని విని నిలచె. నేనేమిచేయగలను. నన్ను వధించిన నీకేమి పుణ్యలాభము గలుగును. నీవు భూమిని మిట్టపల్లములు సమముచేసినచో, వర్షములచే భూమియందు సస్యాదు లుత్పత్తియగును. అట్లు చేయలేక నన్ను వధించి ప్రయోజనములేదు. అని చెప్పగా విని 192 కోట్ల సంవత్సరములక్రిందట ఆదివరాహమూర్తిచేత రసాతలమునుండి భూమిని దెప్పించి పాతాళాదిగా 8-వ లోకముగా భూమిని స్థాయిగా నిల్పినపిమ్మట ఆ భూమిని విచారించువారు లేకుండిరి. నేను భూమి కధిదేవతనైయుండియు చేయుకార్యములేక యధేచ్ఛగా దిరుగుచుంటిని. ఇప్పుడు నన్ను బెదరించి లాభములేదు. భూమి మిట్టపల్లములు లేక చదరము చేయించగా వర్షములు కురియగా సస్యోత్పత్తియగునని

చెప్పగా అట్లే చేయించెను. ససోత్పత్తికాకయుండగ, పృథు చక్రవర్తి భూమిదేవిని వితర్కించె, అప్పుడు భూదేవి శరణా గతమై ప్రపంచమునకు కామధేను రూపంబున అధికారక్రమం బులంబట్టి, సర్వోషధీస్వరూపంబు లుత్పత్తియగునట్లు ప్రమాణ వాగ్దత్తములు ధారోదక పూర్వకముగా నిచ్చె. అంతట పృథు చక్రవర్తి సంతోషించి, భూమి మిట్టపల్లములు సమము చేయించగా ససోష్ఠధీ వృక్షమూలములు 20 లక్షలు సృష్టిగలిగె. అంతట పృథుచక్రవర్తి అధికార క్రమంబులు విచారించి సకలోషధీ కందమూల కాయధాన్యంబులు యెవరికి యే పదార్థము లవసరమో, ఆ పదార్థములు లభించునట్లు విధివిధానంబులు నిశ్చయించె.

సకల ఋషులకు బృహస్పతి యధికారంబున, ఇంద్రియములకు సదస్యులను అమృతంబును, దేవతలకు ఇంద్రాధికారంబున, కనక పాత్రలయందు ఓజోబల వీర్యామృతంబును, రాక్షసులకు ప్రహ్లాదాధికారంబున సురాసవరూప దుగ్ధంబును, గంధర్వులకు విశ్వావసు వత్సుకంబుగా, పద్మమయ నిర్మితప్రాతలయందు, మాధుర్యసౌందర్యసహిత, గాంధర్వ క్షీరంబును, పితృదేవతలకు, సూర్యాధికారంబున నాకాశ పాత్రంబుగా, గవ్యం బను దుగ్ధంబును, సిద్ధులు కపిలవత్సుకంబుగా, నాకాశపాత్రంబున సంకల్ప నామరూప అణిమాది సిద్ధులను క్షీరంబును.

విద్యాధరాదులు, తదధికారంబున పాత్రక్రమంబుగా, భేచరత్వాది వ్యాపారరూప క్షీరంబును, కింపురుషులు, వయ

వత్సుకంబుగా, నాత్మపాత్రలయందు సంకల్పమాత్ర క్షీరంబును, అంతర్ధానాద్యుత ఆత్మసంబంధ, మాయా క్షీరంబును, యక్షరక్షోభూత పిశాచంబులకు భూతేశవత్సుకముగా, కపాలపాత్ర రుధిరాసవంబును దుగ్ధంబును, అహిదందశూక, సర్పనాగ తక్షక, వత్సుకంబుగా, బిలపాత్రంబుల విషరూప క్షీరంబులును.

పశువులకు, గోవులకు, వృషభ వత్సుకంబుగా, నరణ్యప్రాంత తృణక్షీరంబును, క్రవ్యాద మృగములకు, మృగేంద్రవత్సుకంబుగా, నాత్మక శేబర పాత్రంబున క్రవ్యంబును దుగ్ధంబును.

విహంగములకు, సువర్ణవత్సుకంబుగా, నిజకాయపాత్రంబునందు కీటక ఫలలాది దుగ్ధంబును, వనస్పతులు వటవత్సుకంబుగా నవలోహరూప వయస్సను దుగ్ధంబును, గిరులు హిమవత్పర్వత వత్సుకంబుగా, నిజసానుపాత్రలందు నానాధాతులోహ పాషాణ రత్నాది దుగ్ధంబును, సర్వచరాచరవర్గ స్వముఖ్యలధికారముగా, స్వస్వపాత్రముల భిన్నరూప క్షీరంబును, పర్వతభూముల మిట్టపల్లంబు లేకముచేసి గ్రామపట్టణ దుర్గ-ఖట్వఖర్పర, పుళిందఫేట, శబరాలయ ప్రజావాటా ఘోష వివిధ నిలయములు సృష్టించె. ఇట్టి బ్రహ్మవతార ప్రతిరూపుండగు ఆ పృథు చక్రవర్తిని, పొగడుటకు ఆదిశేషునకైనను అనంతకోటి దేవతలకైనను వశముగాదు.

ధ్రువచరిత్రము-ధ్రువావతారము

స్వామంభువ మనువునకు, ప్రియవ్రతుడు, ఉత్తాన పాదుడు అను నిరువురు పుత్రులు జనించిరి. అందు ఉత్తాన పాదుని కుమారుడగు ధ్రువుడు తండ్రియొద్దకు వెళ్ళి తొడపై కూర్చునియుండగా సవతితల్లివచ్చి నెట్టివేయగ, అధిక దుఃఖము గలిగి, ఆరని క్రోధావేశమున్నూ కలిగి శీఘ్రముగా లేచివెళ్ళి అరణ్యమున ప్రవేశించి, అయిదేళ్ళప్రాయంబున స్థిరధైర్య వంతుడై పరమేశ్వరధ్యాన నిష్ఠకు ప్రవేశించి, శ్రీమన్నారాయణానుగ్రహమునకు పాత్రుండై, అమోఘ తీవ్రనిష్ఠజేసి, పరమేశ్వరానుగ్రహ సిద్ధిబొంది, శింశుమార చక్రోర్ధ్వంబున అధికారము పొందియుండె. యీ ధ్రువుని మహిమ వర్ణింప ఆదిశేషునకైన నలవికాదు. యీ ధ్రువుడు కాలబలంబున నిమిషచూత్రం బెడలేక సంచరించుచుండు, జ్యోతిర్గ్రహ నక్షత్రములకు, ఈశ్వరునకు ధ్యానాక్రమణమున పశుమేధి స్తంభంబునుంబోలి, కల్పితమేఘములవలె, శ్వేనాది పక్షులు వాయు వశంబున పురుషయోగ గృహీతాసులై, కర్మనిమిత్తగతిగలిగి, వసుంధరం బడకుండ శింశుమారచక్రంబున, జ్యోతిర్గణంబు తలక్రిందుగానుండు శింశుమారచక్ర పుచ్చాగ్రంబున ధ్రువుండును శింశుమార పుచ్చంబున ప్రజాపతియు అగ్నింధ్ర ధర్ములున్నూ, పుచ్చమూలంబున ధాతృవిధాతలున్నూ, కటిప్రదేశంబున ఋషిసప్తకంబును, దక్షణావర్తమున కుండలీ భూత శరీరమునకు నుదగయన నక్షత్రములున్నూ, దక్షణ పార్శ్వంబున దక్షణాయన పక్షములున్నూ, పృష్ఠమున దేవ

మార్గంబును, ఆకాశగంగయు, ఉత్తరమున వునర్వసు వుష్యమి
 నక్షత్రములున్నా, దక్షిణమున నార్ద్రాశ్లేషలును, దక్షిణ
 వామపాదంబుల నభిజిత్తు ఉత్తరాషాఢలును, దక్షిణ వామనా
 సారంధ్రంబుల శ్రవణ పూర్వాషాఢలున్ను, దక్షిణ వామలోచ
 నంబుల, ధనిష్ఠామూలలున్ను, దక్షిణ వామకర్ణముల, ముఖ్యా
 ద్యృష్ట నక్షత్రములున్నా, వామపార్శ్వంబున దక్షిణాయనం
 బును, దక్షిణ పార్శ్వంబున కృత్తికాది నక్షత్ర త్రయంబును,
 ఉత్తరాయణంబును, వామదక్షిణ స్కంధంబుల శతభిష
 జ్యేష్ఠలున్నా, ఉత్తరహనువున, నగస్త్వండును, అపరహను
 వున యముండును, ముఖమునం దంగారకుండును, గుహ్యమున
 శనైశ్చరుండు, మేధ్రంబున బృహస్పతియు, పక్షంబున ఆది
 త్యుడ, నాభిని శుక్రడు, మనంబున చంద్రుడును, హస్తంబుల
 నశ్వినులు, ప్రాణాపానంబుల బుధుండు, గళంబున రాహువు,
 సర్వాంగంబుల కేతువును, రోమంబున తారలు నుండు. అది
 వుండరీకాక్షుని సర్వదేవతామయంబగు శరీరము. యీ దివ్య
 దేహంబే ధ్రువునిగా నెరుంగుము. ఇట్టి ధ్రువుని శరీరము ప్రతి
 దినంబును సంధ్యాకాలములయందు యేమారక భక్తిచే మన
 స్సున నిల్పి, తత్వబుద్ధి మనంబున బురికొల్పి, నియతవ్రతుండై
 స్నాన సంధ్య జపానుష్ఠానంబుల స్తవంబులం జేయుచున్నవారికి
 సకలాభీష్టములు సిద్ధించు. జ్యోతిస్వరూపున వెలుగు శింశు
 మారచక్రమును, సన్నుతించినవారికి సర్వాభీష్టములు సిద్ధించు
 నని భాగవత ప్రమాణము.

కాలోత్పత్తి సూత్రము

సూత్రం॥ తీక్షణసూచ్యాబ్జ పత్రస్య | దశవేదస్యతీ
భవేత్ | తశ్చతలవ ఇత్యుక్తం | స్తత్తింశత్తు నిమేషకః | నిమేషై
సప్తవిం | శత్యా, కాలోగ్నగుర్వక్షరస్యచ | దశగుర్వక్షరోచ్ఛార
కాలప్రాణో విధీయతే | షడ్భిప్రాణైర్వి నాడిస్యా | తప్తప్త్యా
నాడికాస్మృతాః | ఇత్యాదే | ర్నకాల నియమోనాస్తి |
బ్రహ్మణః | పరమాత్మనః ఇత్యుక్తం | బ్రహ్మసిద్ధాంతం॥ ఇతి
వాక్యానుసారేణ | బ్రహ్మణ సౌరమానేన | తృటికాల
ప్రమాణతః॥

తామర పుష్పదళమున తీక్షణమగుసూది స్పర్శ యెంత
కాలమో, ఆ ప్రమాణకాలము, తృటి యనంబడును. యీ
తృటులు 100 గూడిన కాలము, వక లవ మనంబడును. యీ
లవములు 30 గూడిన నిమిషమగును. యీ నిమిషములు 27
గూడిన కాలము గుర్వక్షరము, యీ గుర్వక్షరములు 10
గూడిన వక ప్రాణకాలము. 60 ప్రాణకాలములు వక విఘ్న
డియ ప్రమాణము. యీ ఘడియలు 60 గూడిన వక
ఘడియ ప్రమాణము అని బ్రహ్మసిద్ధాంతమున చెప్పియున్నది.

రెండు ఘడియలు వకముహూర్తము పగటివి దినము
నకు దినారాత్రములు 30 ముహూర్తములు గలవు. అవి,
బ్రహ్మముహూర్తములని ప్రసిద్ధి. పగలు 15 రాత్రి 15
ముహూర్తములు. పగటి ముహూర్తములు 1 రుద్ర,

2 అహి, 3 మిత్ర, 4 పితర, 5 వసు, 6 వార, 7 విశ్వ, 8 వేద, 9 విధి, 10 శతముఖ, 11 పురుహూత, 12 వహ్ని, 13 నక్తంచర, 14 వరుణ, 15 అర్యమ, యీ ముహూర్తము లలో భగ, ఇంద్ర, అగ్ని, అహి, దైత్య, రౌద్ర, పితర, ముహూర్తములు అశుభములు. తక్కినవి సకల శుభములకు పనికివచ్చుచు చేయవచ్చును.

రాత్రి ముహూర్తములు

1 గిరిశ, 2 అజపాద, 3 అహిగుచ్ఛద్వ్య, 4 సూషా, 5 అశ్వే, 6 యమ, 7 అగ్ని, 8 ధాతృ, 9 చంద్ర, 10 అదితి, 11 జీవ, 12 విష్ణు, 13 తిగ్మద్వ్యతి, 14 త్వష్ట్ర, 15 సమీరణములను, ముహూర్తములలో రౌద్ర, అజాంగ్రి, యమ, అగ్ని ముహూర్తములు, అశుభములు. వీటిలో శుభకార్యములు చేయరాదు.

వార దుర్ముహూర్తములు

ఆదివారమున-అర్యర్గు, అర్తముహూర్తములు 2న్నూ.
సోమవారమున- రాక్షస, బ్రహ్మ, ముహూర్తములు

2 న్నూ.

మంగళవారం- పితృ, వహ్ని, ముహూర్తములు 2న్నూ.

బుధవారము- అభిజిన్ముహూర్తమున్నూ.

గురువారమున- రాక్షస, ఉదక, ముహూర్తములు

2 న్నూ.

శుక్రవారమున- పితృ, బ్రహ్మ, ముహూర్తములు
2 న్నా.

శనివారమున- భుజంగ, ఈశాన, ముహూర్తములు
2 న్నా.

వారజనిత ముహూర్తములు గనుక, పర్జింపబడినవి.
యీ దుర్ముహూర్తములలో బలమగు శుభలగ్నము కుదిరినను,
శుభకార్యములు చేయరాదు. చేసినవారికి అరిష్టములు గల్గును.

రాహు ముహూర్త హోరలు

శ్లో॥ అర్క శుక్ర బుధ శ్చంద్రా మందోజీవ ధరా
సుతః॥ అను సూత్రక్రమమున 7 హోరలున్న ఆదివారం
ఉదయ గంట మొదలు, వచ్చే ఆదివారం ఉదయం వరకు
వరుస తప్పక లెక్కించుచు రాగ గంట గంటకు శుభా శుభ
హోరలు తెలియును. రెండున్నర ఘడియకు వక గంట
చొప్పున యీ 7 హోరలే పగలు 12 రాత్రి 12 గంటలకు
నడుపుచుండిన హోరలు తెలియును. ఇంగ్లీషువారి ప్రభుత్వ
మున 60 ఘడియలకు 24 గంటల ప్రమాణము ఘడియార
ములద్వారా నడిపించుచుండి ప్రస్తుత వర్తమానమున జరుగు
చున్నది.

రాహుముహూర్త హోరలు

ఆదివారం ఉదయ గంటమొదలు వచ్చే ఆదివారం
వరకు. ఉదయం మొదలు 1 రవిహోర 2 శుక్రహోర

3 బుధహార, 4 చంద్రహార, 5 శనిహార, 6 గురుహార, 7 కుజహార, 8 రవిహార, 9 శుక్రహార, 10 బుధహార, 11 చంద్రహార, 12 శనిహార, దీనితో సాయంత్రమగును. యిట్లు దివారాత్రములు లెక్కించుచురాగా, వచ్చే ఆదివారం ఉదయమునకు రవి హార వచ్చును. శుక్ర-బుధ-చంద్ర-గురు-హారలు శుభం గలుగును. రవి-శని-కుజహారలు, అశుభము గలిగించును. ఇవి ప్రస్తుత కాలవర్తమానమున కొందరు వాడుచున్నారు.

వారములం దష్టహారలు

ఆదివారము మొదలుగా, శనివారము వరకు, వార ప్రారంభము మొదలుగా, ఝాముకు 2 హారలవంతున, సాయంత్రంవరకు 8 హారలకు, వారాధిపతికి, ప్రధమమున 2 హారల వంతున, ఆదివారం ఉదయం, రవి, చంద్ర, కుజ, బుధ, గురు, శుక్ర, శని, హారతో సాయంత్రం అగును. సాయంత్రం మొదలు రవి, చంద్ర, కుజ, బుధ, గురు, శుక్ర, శని, రవి హారతో తెల్లవారును. తెల్లవారి, సోమవారంనాడు సోమ-సోమ హారలు మొదలుగా, వారముల వరుస లెక్కించిన హార తెలియును. యీ హారలు జ్యోతిష్కులు వాడుదురు. యీ హార 1కి మూడుముప్పాతిక ఘడియల వంతున లెక్కించేది. శుభ హారలు శుభములు. అనగా చంద్ర, బుధ, గురు, శుక్ర హారలు శుభములు రవి, కుజ, శని హారలు అశుభ

ములు. యివి తెలియనివారు గౌరీపంచాంగమున కాలములు నడుపుకొనుచుందురు.

లగ్నప్రమాణములు

పూర్వము 5 ఘడియల ప్రమాణము లగ్నముగా లెక్కించిరనియు, 60 ఘడియలకు, 12 లగ్నములనియు జ్యోతిషరత్నాకరమున గలదు.

ద్వాదశలగ్న కాలములు

శ్లో॥ మీనమేషా చతుర్దండీ! గోక్షంభౌ చతురర్థకం! పంచపాదో యుగ్మమృగౌ! పంచార్థం చాపకర్కిణౌ! కార్షిసింహౌ చపం చార్థం! పంచపాదస్తులాంగనే॥ యను సూత్ర క్రమమున మేషం 4 ఘడియలు, వృషభం 4-30 ఘడియలు, మిథునం 5-15 ఘడియలు, కర్కాటకం 5-30 ఘడియలు, సింహం 5-15 ఘడియలు, కన్య 5-15 ఘడియలు, తుల 5-15 ఘడియలు, వృశ్చికం 5-30 ఘడియలు, ధనస్సు 5-30 ఘడియలు, మకరం 5-15 ఘడియలు, కుంభం 4-30 ఘడియలు, మీనం 4-0 ఘడియలు కలిసి మొత్తం 60 ఘడియల దినమునకు 12 లగ్నములు గడచును. యీ లగ్నములయందు నవ గ్రహములు నడుచుటచేత లోకులకు శుభా శుభము లిచ్చుచుందురు. పగలు ఈశ్వర స్వరూపుడగు సూర్యుడున్నా, రాత్రి శక్తిస్వరూపుడగు చంద్రుడున్నా జగంబులం గాపాడుచు, పాలించుచుందురు.

యామ ప్రమాణము అనగా వక రూము

యా కాలములకు 4 రూములకున్నా అగస్త్య కేరళశాస్త్రమున ప్రత్యేక ఫలితములు. భూత, భవిష్య, ద్వర్తమానములున్నా. తెలియవచ్చును. యిట్లే 4 రూములు రాత్రికినీ, కాలఫలములు వేర్వేరుగానున్నవి. 8 రూములు వక దినము. యీ దినములలో 7 దినములు వక వారము యెట్లనగా, 1 ఆదివారము, 2 సోమవారము, 3 మంగళ వారము, 4 బుధవారము, 5 గురువారము, 6 శుక్రవారము 7 శనివారము. అని వర్తమానమును నడుపుచున్నాడు. సోమ, బుధ, గురు. శుక్రవారములు శుభకార్యములకున్నా, ఆది, మంగళ, శనివారములు అశుభకార్యములకు అవసరములు. యీ వారములు 2 కూడిన పౌర్ణమితోగూడి 1 పక్షమగును. మొదటి శుక్లపక్షము, 2-వది కృష్ణపక్షమని తెలిసేది.

శుక్లపక్షము-కృష్ణపక్షము

యా పక్షమునకు 15 తిధులు గలవు. యెట్లనగా, శుక్ల పక్షమున, 1 పాడ్యమి, 2 విదియ, 3 తదియ, 4 చవితి, 5 పంచమి, 6 షష్ఠి, 7 సప్తమి, 8 అష్టమి, 9 నవమి, 10 దశమి, 11 ఏకాదశి, 12 ద్వాదశి, 13 త్రయోదశి, 14 చతుర్దశి, 15 పౌర్ణమి. యీ శుక్లపక్ష తిధులవలెనే కృష్ణపక్షమున్నా అమావాస్యతో కలసి నక మాసమగును. వారములు, తిధులు, పక్షములయందున్నా పురుషదేవతలకు, స్త్రీ దేవతలకు, వ్రతపూజాక్రమములు నడుపుచుందురు.

12 మాసములు

1 చైత్రం, 2 వైశాఖం, 3 జ్యేష్ఠం, 4 ఆషాఢము, 5 శ్రావణము, 6 భాద్రపదము, 7 ఆశ్వీజము, 8 కార్తీకము, 9 మార్గశిరము, 10 పుష్యము, 11 మాఘము, 12 ఫాల్గుణము. యీ 12 మాసములు శుభాశుభకార్యముల కుపయోగములు. ఇవి రెండు మాసములు కలిసిన 1 ఋతువవబడును. 6 ఋతువులు గలవు.

6 ఋతువులు

చైత్ర-వైశాఖములు వసంతఋతువు. జ్యేష్ఠాషాఢములు, గ్రీష్మఋతువు. శ్రావణభాద్రపదములు వర్షఋతువు. ఆశ్వీజాకార్తీకములు శరద్రుతువు. మార్గశిరపుష్యమాసములు హేమంతఋతువు. మాఘ-ఫాల్గుణములు శిశిరఋతువు. యీ 6 ఋతువులలో పుష్యమాసమున ఉత్తరాయణ ప్రారంభము. యిది దేవతలకు ఉదయకాలము వంటిది, అషాఢమాసము మొదలుగా, దక్షిణాయనము, ఇది రాత్రి కాలము వంటిది. స్త్రీ దేవతాపూజలు జరుపుదురు. యీ 2 అయనములు కూడగా, వకసంవత్సర కాలమగును.

నక్షత్రములు

యీదిన పక్ష, మాస, ఋతు, రయన, సంవత్సరములు గడుపుటకు నవగ్రహ, సంచారవశమున నక్షత్రములు గడువగా, కాలమేర్పడును. ఆ నక్షత్రములు 27 గలవు. యెట్లనగా

1 అశ్వినీ, 2 భరణి, 3 కృత్తిక, 4 రోహిణి, 5 మృగశిర
 6 ఆరుద్ర, 7 పునర్వసు, 8 పుష్యమి, 9 ఆశ్లేష, 10 మఖ, 11 పుబ్బ, 12 ఉత్తర. 13 హస్త, 14 చిత్త, 15 స్వాతి.
 16 విశాఖ, 17 అనూరాధ, 18 జ్యేష్ఠ, 19 మూల, 20 పూర్వాషాఢ, 21 ఉత్తరాషాఢ, 22 శ్రవణం, 23 ధనిష్ఠ, 24 శతభిషం, 25 పూర్వాభాద్రా, 26 ఉత్తరాభాద్రా, 27 రేవతి, యీ నక్షత్రములలో శుభాశుభము లిచ్చునవి గలవు. యీ నక్షత్రములలో సూర్యుడు, అశ్వినీ మొదలు రేవతివరకు నడువగా 1 సంవత్సరమగును. వక నక్షత్రము వక పక్షము దినములు నడచును. చంద్రుడు వక నక్షత్రము వక దినము నడచును. కుజుడు వక నక్షత్ర 20 దినములు నడచును. బుధుడు వక నక్షత్రము 15 దినములు నడచును. గురువు నక్షత్రమును 5 మాసముల 10 దినములు నడచును. శుక్రుడు, నక్షత్రమును 15 దినములు నడచును. శని నక్షత్రమును సం 1-మా 1-ది10 వరకు నడచును. రాహువు నక్షత్రమును మా 8-0 నడచును. కేతువు మా 8 మాసములు నడచును. యిట్లు యీ గ్రహములు ఈశ్వరాజ్ఞవలన కాల ప్రవాహము నడుపు దాతలని తెలివేది. వీరు శుభాశుభములచే మానవుల పాలింతురు.

27 యోగములు

నక్షత్ర సమానములుగా ఫలితము లిచ్చునవి. శుభాశుభములు గలిగించు యోగములు యేవనగా.

1 విష్కంభం, 2 ప్రీతి, 3 ఆయుష్మాన్, 4 సాభాగ్యము, 5 శోభనం, 6 అతిగండ, 7 సుకర్మం, 8 ధృతి, 9 శూలము, 10 గండము, 11 వృద్ధి, 12 ధృవము, 13 వ్యాఘాతము, 14 హర్షణము, 15 వజ్రము, 16 సిద్ధి, 17 వ్యతీపాత్, 18 వరయాన్, 19 పరిఘము, 20 శివము, 21 సిద్ధము, 22 సాధ్యము, 23 శుభము, 24 శుభ్రము, 25 బ్రహ్మము, 26 ఐంద్రవము, 27 వైధృతి, యీ యోగములు నక్షత్రములవలె శుభాశుభము లిచ్చును.

11•కరణములు

1 బవ, 2 బాలవ, 3 కాలవ, 4 తైత్తిల, 5 గరజి, 6 వణజి, 7 శకుని, 8 ఛద్రవ, 9 చతుష్పాత్తు, 10 నాగవం, 11 కిశుస్తుష్నుం. యీ కరణములు, పంచాంగంనందు, కాలమానము జరుపుటకు, పంచ బ్రహ్మలచేతను, పార్వతిచేతను, సిద్ధాంతము చేయబడినవి. యీ వార-తిథి-నక్షత్ర, యోగ, కరణములు. శుభాశుభములు వర్తమానమున నిచ్చుచుండు.

60 సంవత్సరములు నామములు

1 ప్రభవ, 2 విభవ, 3 శుక్ల, 4 ప్రమోదూత, 5 ప్రజోత్పత్తి, 6 ఆంగీరస, 7 శ్రీముఖ, 8 భావ, 9 యువ, 10 ధాత, 11 ఈశ్వర, 12 బహూధాన్య, 13 ప్రమాధి, 14 విక్రమ, 15 వృష, 16 చిత్రభాను, 17 స్వభాను, 18 తారణ, 19 పార్ధివ, 20 వ్యయ, 21 సర్వజితు, 22 సర్వధారి, 23 విరోధి, 24 వికృతి, 25 ఖర, 26 నందన, 27 జయ,

28 విజయ, 29 మన్మథ, 30 దుర్ముఖ, 31 హే-వశంబి,
 32 విశంబి, 33 వికారి, 34 శార్వరి, 35 ప్లవ, 36 శుభకృతు,
 37 శోభకృతు, 38 క్రోధి, 39 విశ్వావసు, 40 పరాభవ,
 41 ప్లవంగ, 42 కీలక, 43 సామ్య, 44 సాధారణ, 45 విరో
 ధకృతు, 46 పరీధావి, 47 ప్రయాదీచ, 48 ఆనంద,
 49 రాక్షస, 50 నళ, 51 పింగళ, 52 కాళయుక్తి, 53 సిద్ధార్థి,
 54 రాద్రి, 55 దుర్మతి, 56 దుందుభి, 57 రుధిరోద్ధారి,
 58 రక్తాక్షి, 59 క్రోధన, 60 అక్షయ. యీ సంవత్సరములు
 5 గూడిన, సామాన్యముగా యుగప్రమాణమనియు గలదు.
 మానవునకు శరీర బుద్ధింద్రియములు మారుచుండును. అని
 జ్యోతిషరత్నాకర సిద్ధాంతము, యీ యుగము 12 గడచిన
 వార్ధక్యము ప్రారంభమగును. యీ సంవత్సరముల జనించిన
 ఫలితములు గలవు. యీ సంవత్సరకాలము పితృదేవతలకు,
 దినము, పగలు వృత్తరాయణము. రాత్రి దక్షిణాయనము.
 యీ సంవత్సరములు 360 గూడిన వకసంవత్సరము. అది
 దేవతామానము. యివి 100 గడచిన దేవతలు నిర్వాణము
 చెందెదరు. మానవులకు బ్రహ్మదేవుండు 120 సంవత్సరములు
 మాత్రము కలియుగమున మానవులకు పరమాయుర్దాయ
 మిచ్చియున్నాడు. దేవతలు పుణ్యక్షీణమై నిర్వాణమొంది,
 జంబూద్వీప, భరతఖండమున, ఉత్తమ కులమున జనించి,
 శిష్టాచారములు దప్పక భక్తిమార్గమున కాలము గడపుచు,
 శ్వేచ్ఛానందులై యుందురు.

చతుర్ముగ ప్రమాణము

యీ సంవత్సరకాలమునకు నామములు ఎట్లనగా, నారదుడు విష్ణు మాయకు లోబడి కామించినందున తాను శ్రీ జన్మకు కారణమైనప్పుడు 60 మంది కుమారులను గనెనని కథ గలదు. ఆ కుమారులు నామములు కాలము గడచుటలో సంవత్సరనామములై వర్తమానమున జరుగుచున్నవి. యీ సంవత్సరములు 360 అయితే దేవతలకు 1 సంవత్సరము. యీ సంవత్సరములు 12 వేలైన దేవతలకు 1 యుగము. యీ యుగములు 2000 వేలైన బ్రహ్మకొక దినము. ఉదయకల్పమున సృష్టిచేయుటయు క్షయకల్పమున సృష్టి నిల్చి ప్రళయము వచ్చుటయు గల్గును. యీ పుదయక్షయకల్పములు 2-కూడిన కాలములు, కృతయుగప్రమాణము 1728000 సంవత్సరములున్నా, త్రేతాయుగం 1296 వేలున్నా, ద్వాపరయుగము 864 వేలున్నా. కలియుగం 432 వేలున్నా, యీ మొత్తం 43 లక్షల 20 వేల సంవత్సరములు. మహాయుగము 71 యుగములు గడచిన 14 మన్వంతరములు గడచును. ఇవి 2 వేలైన బ్రహ్మదేవున కొకదినమగును. ఇట్లు 14 మన్వంతరములు గడచి ఉదయకల్పము వర్తమానమున శ్వేతవరాహకల్ప ప్రమాణము. 432 కోట్ల సంవత్సరములులో వర్తమానమున 1955885043 సంవత్సరములు గతించినవి.

మనువుల గతకాల వివరము

స్వాయంభువ మన్వంతరము 30 కోట్ల 67 లక్షల 20 వేలున్నూ, స్వారోచిషమనువున్నూ, ఉత్తమమనువున్నూ రైవతమనువున్నూ, చాక్షుషమనువున్నూ, వైవస్వతమనుగతమున్నూ, 185 కోట్ల 58 లక్షల 85 వేల 43 సంవత్సరములు గతమగుట ప్రత్యక్షము. బ్రహ్మదేవునకు 50 సంవత్సరములు గతమైనవని సిద్ధాంత ప్రమాణము గలదు. అనగా 1 పద్మం 55 మహాఖర్వముల ఖర్వములు సున్నా, న్యర్బుదములు నున్నా, 52 అర్బుదముల 195 కోట్ల సంవత్సరములుజరుగుట నిశ్చయము.

యీ బ్రహ్మదేవుని ఆయుఃప్రమాణము, 3 పద్మల 11 మహాఖర్వంల ఖర్వంలు సున్నా, న్యర్బుదములు సున్నా, 42 అర్బుదములని సిద్ధాంతము, ఇది బ్రహ్మ నిర్యాణకాలము.

విష్ణుదేవుని ఆయుర్దాయము, 13 ఊణుల 43 మహాపద్మాల 43 పద్మాల, 52 మహాఖర్వాల 1 ఖర్వం 18 న్యర్బుదాల 44 అర్బుదములకు విష్ణు నిర్యాణము.

ఈశ్వరాయుర్దాయము 58 శంఖముల 4 మహాఊణుల 10 ఊణుల 64 మహాపద్మాల 63 పద్మాల 85 మహాఖర్వంల 8 ఖర్వాల న్యర్బుదంలు సున్నా, అర్బుదంలు సున్నా. యీ కాలము ఈశ్వరనిర్యాణము.

ప్రళయ వివరణము

1 చతుర్దశలోకములలో జీవులకు తామస నిద్ర గల్పించి మేల్కొంచునట్లు జరుగుట వక దినమనంబడు. ఇది దిన ప్రళయము.

2 కృతయుగమున 4000 వేల సంవత్సరము లాయుర్దాయమున్న 4 తాడిచెట్లయెత్తున్నా.

త్రేతాయుగమున 3000 వేల సంవత్సరము లాయుర్దాయమున్న, 3 తాడిచెట్లయెత్తున్నా.

ద్వాపరయుగమున 2 వేల సంవత్సరములాయువున్న, 2 తాడిచెట్ల యెత్తున్నా, కలియుగ ప్రారంభమున అర్ధతాడి యెత్తున్నా, 120 సంవత్సరము లాయుర్దాయమున్న, బ్రహ్మదేవుడు విధించియుండు. యుగప్రళయము, మనుప్రళయము ఆగంతుక ప్రళయములయందు మారీస్పృటకాదులు జ్వరాది అపమృత్యువులు గలిగి నశింతురు. ఆగంతుక ప్రళయము.

బ్రహ్మప్రళయము

3 స్వాయంభువ స్వారోచిష, ఉత్తమ, రైవత, చాక్షుష, వైవస్వత, సూర్యసావర్నిక, దక్షసావర్నిక, బ్రహ్మసావర్నిక, రుద్రసావర్నిక, ధర్మసావర్నిక, రౌచ్యక, భౌత్యక, యీ 14 మంది మనువుల అంత్యకాలములయందును, ప్రళయము గలుగును. యీ 14 మనువులు 14 మంది ఇంద్రులున్నా

ప్రళయము చెందెదరు. యుగప్రళయము, మనుప్రళయము నైమిత్తిక ప్రళయము, ఆగంతక ప్రళయములు గడచె.

బ్రహ్మప్రళయ మాసన్నముకాగా, మృత్యుదేవత జీవులను నొక్కపెట్టున జంపును. శివుడు పాలనేత్రము దెరచును. ద్వాదశ సూర్యమూర్తులు అనగా ||శ్లో|| వివస్వా నర్యమాపూషా, త్వష్టాధన వితాభగ | ధాతావిధాతా | వరుణో | మిత్రశ్యక్ర ఉరక్రమః | యీ సూర్య ద్వాదశ మూర్తులు విజృంభించి సంకర్షణాగ్ని జనించి, ప్రపంచ భస్మీ భూతంబు గావించు. తదుపరి, సప్తవాయువులు, అవహ, ప్రవహ, ఉద్వహ, సంవహ, నివహ, ప్రతివహ, పరావహ ములను సప్తవాయువులు, వక్కపెట్టున వీచును. మరియు నవమేఘములు అనగా ఆవర్త, సంవర్త, పుష్కర, ద్రోణ, కాల, నీల, అరుణ, తమో, వారుణములను నవమేఘములు ఏకీభవించి 100 సంవత్సరములు అనగా దేవతావర్షము యేనుగ తుండపు లావుధారగ వర్షించి సప్తసముద్రములు అనగా లవణ, ఇక్షు, సురా, సర్పి, దధి, క్షీర, శుద్ధోదక ములను సప్తసముద్రములు చతుర్దిశలవిజృంభించి ఏకార్ణవంబై. మహామండలము నాక్రమించి, భూమండల స్వల్పమగు మంటి పెళ్ళవలె జలమందు కరిగి లయమై, అంతట అవార్య పురాగ్ని చేత, బడబాగ్నిచే ప్రజ్వలించబడి ఏకార్ణవంబు పానంబు చేయు, ఆ యగ్నిని సప్తవాయువులు విజృంభించి, యాబడ బాగ్నిం దెగటార్చుచు యీ వాయువు మహాకాశంబున లయంబగు పంచతన్మాత్రములు, మానసంబుచే హరించు యీ

మానసమును అహంకారంబు మ్రింగు, ఇట్లు అహంకారమును బుద్ధిగ్రహించు యీ బుద్ధియే మహాజ్ఞానంబును నశింపచేయును. యిదే మాయ ఇదే అవ్యక్తానందము, ఇదే అవిద్య, ఇదే అవ్యక్తము, ఇదియే మూలప్రకృతి, ఇదే బ్రహ్మ ప్రళయము ఇట్టి కారణమే ప్రళయము, ఇట్టి లయమే ప్రళయము, యిదే వృత్తమయోగము అని సుజ్ఞానయోగులు గ్రహింతురు. అల్పులు గురు రహస్యము దెలియక ఇది గ్రాహ్యముగాదు. ముక్తిమార్గమున కిదే పరమ రహస్యము.

ఈశ్వర బ్రహ్మ చైతన్య తత్వైక్యమే అనుభవవేద్యము అసాధ్యము, ఇదే ప్రళయము అజ్ఞాన నాశనమే అత్యంతిక ప్రళయంబు పరబ్రహ్మైక్యము.

యీ ప్రళయములలో దిన ప్రళయమనియు, నైమిత్తిక ప్రళయమనియు, దైనిందిన ప్రళయమనియు, బ్రహ్మప్రళయము, కల్పాంత ప్రళయము, అవాంతర ప్రళయమనియు, మహా ప్రళయమనియు గలవు. జీవేశ్వరైక్యజ్ఞానము గలిగిన ప్రళయములచే బాధింపబడక పూర్వసాక్షిమాతృంధై చిద్రూపరహిత సద్రూపుడనగుచున్నాను. అని మహాత్ముల యనుభవవేద్యము. సకలార్థ గురుబోధ కైవల్యసార ప్రమాణము, కాలస్పృష్టికి కల్పస్పృష్టికి ముందే ప్రళయకాల విమర్శ సిద్ధాంతమైనట్లు సూచన ఇది విరాట్పృక్తి ఆజ్ఞ. మహేశ్వర-సదాశివప్రళయములు గడచినను, పరమాత్మకు 2 క్షణికములు కాలమ శీత రామాంజనేయ సిద్ధాంతము.

అధ్యాత్మఖండము-మోక్షవిద్యాసోపానము

సాంఖ్యసూత్ర రహస్యము

శ్లోకం॥ ఉద్ధేవసాత్విక మిత్యాహుః॥ ర్మధ్యేరాజసము
చ్యతే॥ అధోగతం తామసంచ॥ గుణత్రయ మితీరితం॥ యీ
సూత్రాధారమున విచారించగ, పరిశుద్ధ పుణ్యస్వరూపులగు
ఉద్ధేవలోకంబున దేవతాసృష్టిన్నీ, మధ్య భూలోకంబున,
పుణ్యపాపమిశ్రమ కర్మజన్మమగు మానవసృష్టిన్నీ. అధోగత
లోకములయందు పాపదుర్మార్గ కర్మావేశమగు నరకాధికార
తామసకర్మలగు దుర్మార్గులున్నూ, స్వాతికగుణ-రాజసగుణ-
తామసగుణ ప్రవర్తకులగు త్రిగుణ స్వభావులున్నూ, సృష్టింప
బడిరి. సాత్వికులు పుణ్యాధికారులు ఉత్తమలోకప్రాప్తిన్నీ,
రాజసులు మానవలోకంబున పుణ్యపాప మిశ్రకర్మలచేత,
జన్మతరించలేక, చచ్చుచు పుట్టుచు నుండుటయు, తామసులు
మహాపాప కర్మలచే రౌరవాది నరక నివాసులుగా నుందురు.

సాత్విక గుణవృత్తిగల దేవతాంశ జన్ములు. స్నాన,
సంధ్యా, జప, తప, హోమములున్నూ, యమ, నియమ,
ఆసన, ప్రాణాయామ, స్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధి
నిష్ఠాపరులై సాంఖ్యవిమర్శనయు, తారకాను భవమున్నూ
అమనస్కు పరిచితియు, గలిగి సమాధి నిష్ఠాపరులై జన్మ
తరించు. మార్గాధారులై, సాధసోపానములు, పర్వతసోపా
నము లారోహించుపద్ధతి నవలంబించి పరబ్రహ్మైక్యము
పొందుటకు సులభమార్గము. పూర్వజన్మ పుణ్యప్రాప్తిలేక

లభించుట దుర్లభము. లభించువారు దేవసమానులు. అజ్ఞాన మత్తతచే, ప్రపంచజీవులు మునిగియుండుటచేత, జ్ఞానముగల్గి జన్మతరించుట దుస్థరము. జీవులకు మాయ ఆవరించి కడతేరు మార్గము వెదుకనియ్యదు. మాయను జయించుట దుష్కరము.

మానవ దేహము

శ్లో॥ దేహో దేవాలయ ప్రోక్తో జీవోదేవస్యనాతనః
యా సూత్రమునుబట్టి విచారించగా శరీరమను దేవాలయ మున జీవుడను దేవుడు నివశించును. యీ నివాసము స్థిరము కాదు. యీ జీవుడు నశించనివాడు ప్రారబ్ధాంతఃకర్మంతము జీవించును. త్రిగుణమాయా సంబంధకర్మలచేత జన్మదుఃఖముల ననుభవింపుచున్నాడు. వ్యామోహకర్మలలో జిక్కి, కడతేరు మార్గము వెదుకలేదు. కర్మలు నశించిననాడు యీ జీవునకు దేవత్వము వచ్చును.

త్రిగుణముల వివరము తామసగుణము లక్షణము

శ్లో॥ తృష్ణా స్నేహారాగలోభః ఇత్యాద్యాఘోర
వృత్తయః సమ్మోహాభయ మిత్యాద్యాః కథితామూఢ
వృత్తయః నిద్రాలస్యాలోభమోహ స్తామసా ఇతికీర్తితాః॥
యను సూత్రక్రమమున విచారించగా తామసగుణలక్షణ మెట్లనగా అధిక తామసము, అజ్ఞానము, మనోమాంద్యము, అతినిద్ర, లోభిత్వము, దురాశ, అధికమోహము, తన శక్తి పరుల శక్తినెరుగకపోవడము, పరుల హింసించుట, కొట్టుట,

తిట్టుట, అధికభోజనప్రీతి, మత్తు పదార్థములయందిచ్చుగలుగుటయు దాహ తాపములు గలుగుట అధికానురాగము స్నేహితుల యందభిమానము, అధికముగచూపుట. త్రాగుబోతు తనము వెరువక పాపకర్మములు చేయుట, సంకటములుబడుట, నిష్కారణదూషణ సేయుటయు, అధిక భయము, మూఢవృత్తి, దుర్భాషలు, రోషప్రసంగములు, వాదించుట కుటిలబుద్ధి సంసారబద్ధుడై ఇహపరధర్మము లెరుగకుండుట. ఇట్టి గుణములు గలవారు కఠిన దుర్మార్గ మహాపాతకములంజేసి, 21 రౌరవాది నరకనివాసులగుటకు అధికారులు. క్రిమికీటక మృగ పశు వక్షిజాతులలోను మానవులలో క్షుద్రజాతులలోను సర్వకులములయందును రాద్రోద్దండములుగా కర్మలు చేసి, హీనస్థితిబొంది, అధోలోకములయందు జనించుచు, జన్మ తరించుమార్గ మెరుగక గతి గానలేరు.

రాజసగుణ లక్షణము

శ్లో॥ అసత్కార్య రజోధీరః। ఆరంభీ విషయాచయః।
సరాజ సోమనుష్యేషు। మృతోజన్మాధి గచ్ఛతః। ఘోర
మూఢాసుమాలిన్యా। సుఖాంశశ్చ తిరోహితః ఈషన్నైర్మ
లన్ తస్తత్ర। చిదంశ ప్రతిబింబనం। ఆహారారాజ సస్యేష్టా
ద్యుఃఖశోకామయప్రదః॥ యీ సూత్రముచుబట్టి విచారించగా,
రాజసగుణ ప్రవర్తన మెట్లనగా గర్వపడుట, పరులయందు
క్రోధము గలిగియుండుట, పరస్త్రిల కామించుట కాముక
వ్యవహారములలో పరుల ధిక్కరించుట. అపకారములు

చేయుట. ధీరత్వము పరులకు చూపుట. కార్యారంభమున
 ఆడంబరములు చేయుట. అధికాభిమానము అధిక రాజసము.
 రాజసగుణము జీవితపర్యంతము వదలకుండుట, పరజనులతో
 పంతములాడుట, ఘోరవృత్తులు మూఢాచారములు, అవ
 సరముకొలది ఆచార పద్ధతులు నడచుట, నిత్యసౌఖ్యము
 గోరుకొనుట, ఒక చోటునందు ఒకపని యందు స్థిరము
 లేకుండుట, అధిక సంచారప్రీతి పరిశుభ్రతలేక సామాన్య
 ముగ నుండుట, చిత్రవస్తువుల కాశించుట, తన ప్రతిబింబము
 చూచుకొని సంతోషించుట, రాజసపదార్థముల దినుట,
 రోగకష్టాదు లనుభవించుట. పలువిధదుఃఖము లనుభవించుట,
 పరధనముల కాశించుట, పరులకు కృత్రిమములు చేయుట, పరుల
 నేరములు వెదకుట, డాంబికప్రవర్తనము ఉద్యోగములకొఱకు
 వెదకుట కలహములకు కాలుదువ్వుట, యుద్ధమున కెదురు
 చూచుట. భోగభాగ్యముల గోరుకొనుట, పొగడించుకొనుట,
 తన్ను తాను పొగడుకొనుట, విలువగల ఆహార పానంబులు గోరుట,
 వస్త్రభూషణములు సంగ్రహించుట, సుగంధద్రవ్య నేవనలు
 అధికమగు కోర్కెలు, గోరుట పరులచేత మర్యాదలుగోరుట,
 మిద్దెలు మేడలు గట్టుట, వనప్రతిష్ఠయు, తటాక-దేవతా
 ప్రతిష్ఠలు, కీర్తిగోరుట, పరులకపకారముచేసియు లొంగగూడ
 దను పట్టుదలయు, అవమానములకు భయపడుట, చింతిం
 చుట, శత్రుమూలక దుఃఖము లనుభవించుట, కఠినమగు

ఆపదలు, దుఃఖములు అనుభవించుటయు, ఇట్టి రాజసగుణము గలవారున్నూ, జ్ఞానమార్గమున ముక్తి నందలేరు. జ్ఞానవిద్యకు పనికిరారు, సకలార్థగురుబోధ కై వల్యసార ప్రమాణము.

సాత్వికగుణ లక్షణము

శ్లో॥ ఆత్మజ్ఞశ్చైచవాదాంతః। స్తపస్వీ విజితేంద్రియః।
ధర్మకృద్వేద విద్యాస్యాత్। సాత్వికోదేవయోనితాః। శాంతా
ఘోరాస్తథామూఢః। మనసావృత్తయస్తథా। వైరాగ్యం
క్షాంతి రౌదార్యం। మిత్యాద్యా సాధువృత్తయః॥ తుమాస్తే
యమహింసాచ। బ్రహ్మచర్య వ్రతంతథా। గురుశుశ్రూషాది
కంచ। సాత్వికాః పరికీర్తితాః॥ యీ సూత్రమును విమర్శ
చేయగ, సాత్విక పురుషలక్షణమెట్లనగా, ఆత్మయందు వివేక
వృత్తిన్నీ, శుచివంతుడుగా నుండుట ఓర్పుగలిగియుండుట,
జపతపములయం దాశక్తిన్నీ, జితేంద్రియత్వము, ధర్మాధర్మ
ములు దెలుసుకొనుట వేదాచారమార్గమున నడచుట,
సాత్విక వృత్తి, దేవతలయం దభిమానము శాంతము, పట్టుదల
వదలకుండుట, మానమున నుండుట, మితప్రసంగము సిరమగు
మనోవృత్తి, వైరాగ్యబుద్ధి, కష్టములకు బచ్చియుండుట,
ఉదారగుణము, అహింసయు, వృద్ధశుశ్రూషయు, పరోపకా
రము, న్యాయము, ధర్మము, సత్యము, నియమము తప్పకుం
డుట, సదాచారము, సద్భక్తి, భగవద్భావము. యీ గుణ
ములతో పరమేశ్వరానుగ్రహమునకు పాత్రుడై, స్నాన, సంధ్య
జపతప, హోమాచరణయు, యమము, నియమము, ఆసనము,

ప్రాణాయామము, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధి పర్యంతము పరిచితిగలిగి, సాంఖ్యవిమర్శయు, తారకాను భవము, అమనస్క పరిచితియు గలిగి బ్రహ్మైక్యసంధాన పర్యంతము క్రమ సాధకుడై, యుండుట. ఇవి సాత్విక పురుషలక్షణములు. పూర్వజన్మ కర్మలుండగా, జన్మనివృత్తి కాదు గనుక, కర్మలు నశించిననాడు ముక్తిగలుగును. యోగముచే యోగాగ్ని వలన కర్మలు నశించును. ప్రయత్నము పట్టుదలతో చేయవలెను. పనులయందు వివేకబుద్ధియు, నిష్ఠయు, మౌనము, బహిరింద్రియ-అంతరింద్రియ నిగ్రహము, శాస్త్రపురాణచర్చయు, ధైర్యము, స్తిమితము, సర్వజీవ సమానత్వము, ఇత్యాది సాత్వికప్రవర్తనముగలవారు, భగవద్ధ్యాన మనోల్లాసములతోనుండి పరమేశ్వరానుగ్రహము పొందుటకు పాత్రులుగా నుందురు.

14 భువనాచారములు

పాతాళలోకమున స్నానాది శుచిర్భూతులై ఆదిశేషుని పూజింతురు. అచట పుణ్యమూర్తులగువారు జన్మాంతమున యీ లోకమునకు పైగా లక్షయోజనముల యెత్తుననుండు రసాతలమున జన్మింతురు.

రసాతలముననుండు వాసుకీ, రాక్షసులు మొదలగు వారు స్నానపరిశుద్ధిచేత సూర్యదేవునకు సంధ్యవార్చుటచేత, ఈశ్వరుని పూజించుటచేత, యిచట భక్తులు పుణ్యాత్ములు. జన్మాంతంబున పైలోకంబగు లక్షయోజనముల యెత్తుననుండు

మహాతలమున జనింతురు. పుణ్యామువలన ఊర్ధ్వలోక జన్మము పాపమువలన అధోలోక జన్మము కలుగును.

మహాతలమున రాక్షసులు మొదలగు వారు స్నానము, సంధ్య, జపము లను 3 నిష్టలచేతను, ఈశ్వరధ్యాన పూజలు చేయు పుణ్యాత్ములు, కడతేరి, యీ మహాతలముపైగా లక్ష యోజనముల యెత్తుననుండు, తలాతలమున జనింతురు.

యీ తలాతలముననుండు గరుత్మాంతుడు రాక్షసులున్నా, సకలమైనవారున్నా, విష్ణుభక్తులై, స్నాన, సంధ్య, జప, తపములను 4 నిష్టలతో విష్ణుదేవు నారాధింపుచు, ధ్యాన పూజాదుల చేయుచు, కడతేరు పుణ్యాత్ములు, యీ లోకమునకు పైగ లక్షయోజనముల యెత్తుననుండు సుతలమున జనింతురు. బలిచక్రవర్తి ప్రహ్లాదుడు విష్ణుభక్తులై కడతేరి, పైలోకమున జనింతురు.

యీ సుతలమున ప్రహ్లాదుడు బలిచక్రవర్తియు, యితర లోకస్థులు, స్నాన, సంధ్య, జప, హోమములచేత, విష్ణుభక్తి చేత పూజాధ్యానములచేత, ఉత్తీర్ణులై కడతేరి, యీ లోకమునకు పైగానుండు లక్షయోజనముల యెత్తున వితలమున జనింతురు.

యీ వితలమున రాక్షసులు, మొదలగువారు ఈశ్వరారాధనపరులై పూజాధ్యానములతో, స్నాన, సంధ్య, జప, హోమ, యజ్ఞ సమారాధనములతో, కడతేరి జన్మాంతంబున, యీ వితలమునకు లక్షయోజనముల యెత్తునగల,

అతలమున జన్మింతురు. యీ అతలమున బలాసుకుడు మొద
లగువారు ఈశ్వరారాధనపరులై, స్నాన, సాధ్య, జప,
హోమ, యజ్ఞ, పూజాధ్యాన, సమారాధనములతో
ఉపవాసాది నిరూమకములతో కడతేరి జన్మాంతమున దీనికి
పైగానుండు లక్షయోజనముల యెత్తున భూమండలమున
జనింతురు.

యీ భూలోకంబున, షట్కర్మాచరణలతో యమాది
అష్టాంగ యోగములతో, సాంఖ్య, తారక, అమనస్క
యోగములతో సమాధి నిష్ఠాపర్యంతము, సర్వయోగ
భోగములు గలిగి, నిత్యానందమయులై యుండురు. యీ
భరతఖండమునందు, జంబూద్వీప నవఖండములు-అనగా
భరతఖండ, ఇంద్రఖండ, చరుఖండ, గభస్తిఖండ, నాగఖండ,
తామ్రఖండ, వాకుణిఖండ, సౌమ్యఖండ, గంధర్వఖండ,
యీ ఖండములయందును, ఇలావృతవర్షమున, ఈశ్వరుడును,
విష్ణువు-బ్రహ్మయు, అధిదేవతలుగానుండి, భద్రాశ్వవర్షమున
జనార్దనుండును, చతుర్భుజుడై, కింపురుషవర్షమున రామ
భద్రుండు సీతాలక్ష్మణ సమేతముగానుండును. భారతవర్షమున
కూర్మరూపుండగు విష్ణువున్నా, త్రిమూర్తులున్నా, హరి
వర్షమున నరసింహమూర్తిన్నీ, కేతుమాలావర్షమున ఈశ్వ
రుండున్నా, విష్ణువు కామధేనురూపుండై శ్రీదేవితో
గూడిన, కామదేవావతారమున్నా, హిరణ్మయవర్షమున,
కూర్మావతారుండగు విష్ణువున్నా, రమ్యకవర్షమున, మత్స్య
రూపుండగు హరి, వంశమంత్రములతో స్వాయంభువ మనువు

వలన పూజాధ్యానంబులతో తనిసి, భుక్తిముక్తు లొసంగుచుండును. కురువర్షమున మత్స్యరూపుండగు హరి తొమ్మిది విధములగు శరీరములుదాల్చి, ఆదిదేవతలై పూజింపబడుచు, వారికి సర్వాభీష్ట సిద్ధులిచ్చుచు, భుక్తిముక్తులు జరుపుచుండురు. దేవతా పూజాదులవలన, స్వర్గభోగంబులుదప్ప నిజమోక్షము లందలేరు. జన్మభారము విముక్తికాదు. మార్కం డేయ పురాణ ప్రమాణము.

గురువులు కారకులు

గీ॥ గురువులేనివిద్య కూడ దెన్నటికైన, అజునికైన వాని యబ్బకైన, తాళపు చెవిలేక తలుపెట్టులూడును, విశ్వదాభిరామ వినురవేమ॥ తల్లితండ్రిని చూపించినట్లు తండ్రి గురువును జూపును. గురువు పరమాత్మనుచూపు మూలమంత్రము గుర్తుజూపును. ఆ గుర్తుయందుగల గురి పరమేశ్వరుని చూపును. గురువు లేక మోక్షమార్గము దొరకదు. గురు కీలకము దొరకక మార్గము దెలియదు.

“గురువు దొరకుట జన్మపరిపాకమునగాని, దొరకక నిత్యాత్మ గనగరాదు. కులము ఆచారము ఘనమైన శీలంబు దెలిపెడి గురువులు ధరణిగలరు”. జన్మ పరిపాకమై పాపకర్మలు నశించి కడతేరు మార్గము వచ్చినప్పుడు మంచి గురువు లభించును. కులము, ఆచారము, శీలములు జెప్పి గర్వపోతులం జేసి, అజ్ఞానావేశ మెక్కించినంభావనలుదీసుకొను కులగురువులు గురువులుగారు. నిజవిద్యనిచ్చి ఆత్మదర్శనము చేయించిన

గురువు గురువుగాని, యితరులు గురువులుకారు, ఆత్మదరిశన మైనగాని మోక్షము లభింపదు. ఆత్మదరిశన పర్యంతము గురువును వెదకుట అత్యవసరము.

గురువు లక్షణమెట్లనగా

స్నానాది పట్కర్మయుక్తుడై, యమాది అష్టాంగ యోగపరుడై, మంత్ర, లయ, హఠ, సాంఖ్య, తారక, అమనస్క యోగసిద్ధిపరుడై, లక్ష్యసాధనములుదెలిసి, తత్వమస్యాది మహావాక్య రహస్యముదెలిసి, జీవేశ్వరైక్య సంధాన పరుడైన సద్గురువు దొరకుట దుర్లభము. పూర్ణభావముదెలిసిన పరబ్రహ్మనముడగు గురువు దొరకవలెను. యీ గురువులలో అష్టవిధ గురువులుగలరు. అనగా శ్రుతియర్థములు బోధించు వేదకగురువున్నా, విజ్ఞానము బోధించు బోధక గురువున్నా, శిష్యుల హృదయతాపములమాన్పి, ముక్తిమార్గము జూపించు నిషద్ధగురువున్నా, తారకమార్గముదెల్పి పరమునకుమార్గము జూపించు కామ్యక గురువున్నా, శబ్ద బ్రహ్మనందమును పొందించి, సాధన చతుష్టయములదెల్పి. కడతేర్చు సూచక గురువున్నా, డశేంద్రియ వ్యాపారవేగంబుల నణగించి, అజ్ఞాన చంచల్యము బాపెడు వాచక గురువున్నా, నీవే బ్రహ్మ తత్వమని జీవేశ్వరైక్యసంధానము గలిగించెడి, కారణ గురువున్నా, సందేహములుమాన్పి, పరమరహస్యముదెల్పెడు ఈశ్వర సముడగు, విహిత గురువున్నా, యీ విధముగా అష్టవిధ గురువులు గలరు. అందు దొంగ గురువులు పొట్ట

కొరకు గురువేషములు వేసుకొని మోసకారులై మొండి ప్రసంగములతో వంచనము చేయుదురు. వారిని పరిశీలించక త్వరపడి వారికి శిష్యులు కాగూడదు. నిజగురువులను వెదకి, శిక్షనందవలెను. ఇది నిజార్థము గనుక నెవ్వరు కాదనగూడదు.

గురుమహిమ నారద బ్రహ్మ సంవాదము

బ్రహ్మదేవుడు బ్రహ్మఋషులతో పంచప్రణవ వేదసంబంధ అద్వైతవిద్యా ప్రసంగము చేయుచుండగా, త్రిలోకసంచార ప్రవర్తకుండగు నారదమహర్షి యచటికిరాగా ఆ ప్రసంగము చాలించిరి. నారదుం డది గ్రహించి, నే నీ ప్రసంగము విన గూడదాయని ప్రశ్నించగా, బ్రహ్మదేవుండు ఇట్లనియె. నారదునితో నీకు గురువులేనందున యీ వేదాంత బ్రహ్మ విద్యా ప్రసంగము విన నర్హుండవుగావని పల్కగా నేను బ్రహ్మ వంశమునందు బుట్టి, నీకు కుమారుండనై స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళాది 14 భువనములయందును గౌరవముగలిగి పూజింపబడుచు నేను వినగూడని విషయములు గలవా యని శంకించుచు, నున్న నారదుంగని బ్రహ్మదేవుండు గురుశిక్ష నందని గురు రహస్యములు వినగూడదు. వినిన అర్థములుగాక మనోవిహ్వలు లగుదురు. అవ్యక్త ముద్రదేకించును. గనుక గురుశిక్ష నందక సంశయములు విడవు. అని బ్రహ్మదేవుండు చెప్పగా నీవే తండ్రివి, నీవేగురుడవు. కాగా నాకు కొరత యెట్లుగల్గును. అని శంకించగా తల్లితండ్రులు పనికిరారు. వేరే గురువును సంపాదించవలెను. అనగా నారదుండు నాకు గురువు యెచ్చట

దొరుకునని ప్రశ్నించగా బ్రహ్మదేవుండు యీ బ్రహ్మపట్నమునకు 100 యోజనముల దూరమున నొక పట్టణము గలదు. ఆ పట్టణమున దక్షిణోత్తరములుగా నొక వీధిగలదు. ఆ వీధియందు, రాత్రిఝూము ప్రొద్దుండగా, ఉత్తర దిశనుండి దక్షిణమునకు వెళ్లుచుండగా ప్రథమమున నెవరు నీకు దరిశెనమిత్తురో వారే నీ గురువులని చెప్పగావిని, నారదుండు బ్రహ్మదేవునకు నమస్కరించి సెలవు తీసుకొని, మనోవాయు వేగంబులచే బయలుదేరి, ఆ పట్టణపు ఉత్తరదిశను వీధిలో నొకపంచలో 2 గంటల పర్యంతము నిద్రించి లేచి, శ్రీమన్నారాయణ ధ్యానముతో దక్షిణముఖముగా బయలుదేరి వెళ్లుచుండగా, నొక పురుషుడెదురుపడగా, వారికి సాష్టాంగ దండప్రణామములు సమర్పించగా, నేను వచ్చు పర్యంతము యిక్కడికి కొలది దూరమున, పడమరకు వెళ్లు దారియున్నది. ఆ మార్గము కొలది దూరమున, ఉత్తరపు గల్లియున్నది. ఆ గల్లిలో నొక వృక్షమున్నది. ఆ వృక్షమునొద్ద మా గృహమున్నది. నీవా గృహము తిన్నెపై నుండవలసినది అని ఆజ్ఞాపించగా, నారదుండు శ్రీమన్నారాయణ ధ్యానముతో, వెళ్లి అచట ధ్యాననిష్ఠాపరుడై యుండెను. గురువుగారు 10 గంటల ప్రొద్దు యెక్కువరకు పని దీర్చుకొని దొడ్డివైపుగా, యిల్లుచేరి స్నానభోజనములు, తీర్చుకొని, వెనుకటి యింటిలో ప్రవేశించగా, భార్యవచ్చి పరిచర్యలతో గంధతాంబూలములిచ్చి, నేను భోజనము చేయుటకు సెలవిమ్మనగా, బైట అరుగు తిన్నెపై యొక భక్తుడున్నాడు వానికి స్నానము

చేయించి భోజనముబెట్టి తాంబూలమిచ్చి యిచట నొప్పగించి నీవు భోజనమునకు పొమ్మని సెలవివ్వగా, నారదునకు స్నాన-భోజన తాంబూలములిచ్చి వారికి ఒప్పగించి భోజనమునకు వెళ్ళెను.

అప్పుడు నారదుండు గురువుగారికి సాష్టాంగనమస్కార దాసోహములుచేసి, నిలచిన శిష్యుని కూర్చుండ నియమించిన నారదుండు, కుర్చీలులేవు, ఆసనములులేవు, అని శంకించి విచారించుచుండగా, గురువుగారు, గురువులు, శిష్యులకు మర్యాదలు చేయుదురు. శిష్యులు నేలపై కూర్చుండుటయు, చాపలపై పగుండుట, లోకమర్యాదల కాశింపకుండుట, గురువులాజ్ఞ మీరకుండుట, గురువులకు పరిచర్యలు చేయుటయు, మరియు.

సీ॥ గురుడేగుదెంచిన గురుభక్తుడగు వాడు నెదురేగి

సాష్టాంగనియతి పాదాంగుళంబులు వట్టియు
నొకచేత చరణము లెడమహస్తములముట్టి

కర్ణనేత్రలలాటకములను తాకించి పాదాం
గుళంబులు పట్టిపీల్చి దాసోహమని గురు ధ్యానంబు
గావించి మంత్రజపంబును మరువకుండ

గీ॥ వందనముచేయు శిష్యుని వర్ధిలంగ దీవనల

నిచ్చి గురుమూర్తి దివ్యమైన జ్ఞాన

సూత్రోక్త మార్గంబుపూనిదెల్పి పుణ్య

మతిజేయు తత్వజ్ఞ మూర్తియపుడు.

గురు నియామకములు

సీ॥ గురుడేగుదెంచిన కూర్చుండరాదు కూర్చున్న యెడ
బొయకూడదెందు బోధించవిడనాడిపోదలం
పగ రాదు బోధింపబడకున్న పోరరాదు దయ నను
గ్రహమున్న తడవు నేయగరాదు తడవైన
తత్తరపడగరాదు వనులాజ్ఞజేసిన పరిహరింపగ
రాదు చేయవద్దను పనుల్చేయరాదు స్నాన
పానముల్ ముందుగా నలుపరాదు పెంటి
శయ్యాసనం బుండరాదు

గీ॥ వినయ భయభక్తి యెడలోన
విషువరాదు గురుని సేవించు
పరమభక్తునకు వత్సా యని
బోధించి మరియు

ఆత్మోపదేశము అనగా

బ్రహ్మాండ చతుర్దశ భువన కోశాత్మక మగు పర
బ్రహ్మముస్థూల శరీరాత్మక చతుర్వేదసమన్విత ప్రణవపంజరం
బులగు దేహాత్మక సాంఖ్యస్వరూప చతుర్వింశతితత్వస్వరూపం
బులగు తనువులయందు, జీవబ్రహ్మాంశ జ్యోతిస్వరూప తారక
బ్రహ్మరూపమును, అమనస్క సమాధి నిష్ఠయు, ఇత్థాది పరమ
రహస్యములు, జన్మకర్మ బంధరహితములుగాన, మున్నుండు
దేహతత్వ స్వరూపంబగు సాంఖ్యసూత్రమును దెలియవలయు
నని విమర్శారూపంబుగ, బోధించి, తారకతత్వము దర్శింపజేసి,
సమాధి నిష్ఠాపర్యంతము, యోగనిష్ఠా నియమంబులు బోధించి

నిస్సంశయముండవు గమ్మని దీవించెను. అప్పుడు, నారదుండు, నేను బ్రహ్మపత్నము వెళ్ళి వచ్చెదనని ఆజ్ఞామృతముగా. నీ హరినామ స్మరణమాని నేనిచ్చిన గురువిద్యాక్రమంబున జ్ఞానసమాధి నిష్ఠుండవు కమ్మనగా, విని నమస్కరించి, శైలవు దీసుకొని బయలుదేరి, పెల్లచూ, కొంత దూరము పోగా, మనోమాయకు లొంగి వికలుండె.

నారదుని గురుద్రోహము

నేను బ్రహ్మకులమందు బుట్టి, బ్రహ్మకుమారుండనై త్రిలోకపూజ్యుండనై, దేవతలచేత నమస్కారములుగొను నధికారముగల్గి, పల్లెవానికి శిష్యుండనై, శ్రీమన్నారాయణ ధ్యానము మాని, యిట్టి కట్టుబాట్లకు లొనైయుండవలసె గదాయని డోలాయమానసుండై చింతింపుచు, బ్రహ్మ పత్నముచేరగా, కోటకవాటము బంధించియుండె. అంతట నారదుండు చింతింపుచు, విచారింపుచు నుండగ, యిది యేమి కర్మము నేను వచ్చేవరకు బ్రహ్మపత్నకవాటము తెరచి యుండవలెగదా బంధించి యుండుటకు కారణమేమని, వితర్కించుచుండగా.

నీవు బ్రహ్మవిద్యాసక్తుడవై, గురువుగారియొద్ద కారణ విద్యపొంది, పవిత్రుండవైతివని, యిచటికి రాబోవుచున్నావని, బ్రహ్మ, విష్ణు-ఈశ్వరలోకముల పట్నకవాటములు తెరచి యుండగా, నీవు మనోవ్యాకులమున, గురునాజ్ఞదప్పి, గురువును నిందించి, శ్రీమన్నారాయణ ధ్యానము చేయ

నని వాగ్దత్తముచేసి మరల చేయుటచేతను ప్రమాణము
దప్పినందున నీవు గురుద్రోహముచేయుటచేత, యీ త్రిలోక
ములయందు నీముఖము చూడరాదని కోట కవాటములు
బంధించి యుండెననియు నీవు శీఘ్రముగా వెళ్ళుమనియు,
యీ వాక్యము వినుపించగా బ్రహ్మపట్నము వెళ్ళగా
యెవ్వరు కనుపించక పలుకకుండుటచేత శ్రీవైకుంఠముచేరగా
కోటకవాటము బంధించి యెవ్వరు గనుపించకుండుటచేత
అచటపదలి, కైలాసముచేరగ, అక్కడ యెవ్వరు కనుపించ
నందున ఈశ్వరుని ధ్యానించగా నీవిత పొరపాటుబడితివి.
గురుద్రోహము బ్రహ్మ విష్ణు ఈశ్వరులున్నా తీర్చలేరు.
గురువే తీర్చవలెనని వాక్యము మాత్రము వినుపించగ, యే
లోకమువెళ్ళినా తీరదని మరల వినుపించగా, విని మనస్సు
నందుంచుకొని గురువుగారి పట్నముచేరి వెదకుచుండగా,
12 దినముల పర్యంతము గురుదర్శనముగాక అచ్చటి గంగా
జల స్నానపానములతో గురువుగారి గృహమున తిన్నెపై
కాలము గడుపుచుండగా 13-వ దినమున గురుదర్శనముకాగ,
పాదములకు సాష్టాంగదండములు సమర్పించి నిలచిన శిష్యు
నిం గని ప్రశ్నించగా, నేను గురుద్రోహముచేసితిని తప్పు
మన్నించి, రక్షించుడని ప్రార్థించగ దీవించి, యేమి తప్పు
చేసితివనిన శ్రీమన్నారాయణ ధ్యానము చేయననిచెప్పి చేసితి
ననగ నీకు హరి ధ్యానము పరిచితిగలదుగనుక, నీవు ధ్యానము
చేసినా తప్పులేదనగ గురుద్రోహము చేసితిననగా నేను
బ్రహ్మకులమందు బుట్టి, కనిష్ఠునకు శిష్యుండనై తినని చింత

చేసి బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వరలోకములకు పోగా కవాటములు బంధించి నన్ను రానివ్వలేదు. గనుక నాతప్పు తమించుమని ప్రార్థించగా దీవించి లేవనెత్తి కూర్చుండబెట్టి నీకు అవ్యక్త సంకల్పములు వచ్చినపుడు మనస్సులో పడనియ్యక స్థిరధీర త్వమున నిలకడచేత నుండుము. నీవు జ్ఞానవిద్యబొంది అవ్యక్త మునకు లోపడక మరువక గురుధ్యాననిష్ఠయందు గురినిల్చి, పరసంకల్పములు మాని ఏకదీక్షగా యోగమయుండవై యుండుము. పరమానందమయుండవై యుండుము. త్రినూర్తులు ఆశ్రయించిన మార్గమిదేనని పూర్ణభావమును బోధించి, నీవెక్కడికివెళ్ళినా తిరుగులేదుపొమ్మని భయముదీర్చి, దీవించి పొరపాటుపడవద్దని మరలచెప్పి పంపగా, నారదుండు సెలవు దీసుకొని వెళ్ళుసమయమున భోజనముచేసి వెళ్ళమనగా గురు వాజ్ఞదప్పక భోజనముచేసి గురువాజ్ఞ దీసుకొని బ్రహ్మపట్న మునకు బయలుదేరగా.

నారదుండు గురునాజ్ఞబొంది, బ్రహ్మపట్నము వెళ్ళుట

నారదుండు గురునాజ్ఞపొంది, బ్రహ్మపట్నము వచ్చు చున్నాడని, కోటకవాటములు దెరచి, నారదునిరాక కెదురు చూచుచుండగా మనోవాయు వేగములతో, సమీపించి నిరాటంకముగా, వెళ్లి, బ్రహ్మదేవుండు దివ్యమునీంద్రులు, బ్రహ్మబుష్టులు, అద్వైత విద్యాప్రసంగవై భవమును జూచి, బ్రహ్మానంద పరవశులై యుండగాచూచి, పరమానందమున నా కెన్నటికి, యిట్టి బ్రహ్మవిద్య లభించెనని, శ్లాఘింపుచు, యీ రహస్యములు, వినుటకు ప్రార్థించెను. నేను ధన్యుడ

నెతినని, బ్రహ్మదేవునకు-బ్రహ్మబుంధులకు, అధికార క్రమ
బుల శిరస్సాష్టాంగ నమస్కార దాసోహములుచేసి, సభాం
తరమున బ్రహ్మదేవునియొద్ద సెలవు దీసుకొని, బయలుదేరి,
శ్రీవైకుంఠముచేరి, విష్ణుదేవునకు నమస్కరించి దీవనలంది,
సెలవు దీసుకొని, బయలుదేరి, కైలాసముచేరి ఈశ్వరునకు
సాష్టాంగనమస్కార దాసోహములుచేసిన దీవనలనిచ్చి
క్షేమంబులడిగి, యికను జాగ్రత మరువకుమని హెచ్చరించగ
సమ్మతించి, పరమానంద మగుండయ్యె, గనుక గురునాజ్ఞ
త్రిమూర్తులైనా అతిక్రమించ గూడదని బోధించె. పూర్వ
జన్మ సుకృతమున సద్గురువు ప్రాప్తించును. పట్టుదల విడువక
మంచి గురువుచే విద్య సంపాదించవలెను.

యీ భరత ఖండంబున జనించు సర్వజీవులున్నా,
పూర్వజన్మ కర్మవశంబున, తామసగుణోద్రిక్తులై ఘోర
దుర్మార్గములుచేసి రౌరవాదినరకము లనుభవించుచుందురు.
రాజసగుణములతో గర్వాధికులై, ఆర్భాటములతో సకల
కార్యములు చేయుచు, గౌరవ లాభములు గోరుకొనుచు,
పరులకు కృతిమములు చేయుచు, మనోదుఃఖములంబొందుచు,
పుణ్యపాప కర్మంబులంజేసి, మోక్షమార్గము వెదకక,
చచ్చుచు పుట్టుచు నుందురు.

సాత్వికులు, సన్మానము-జ్ఞానము, వివేకము

పరోపకారము, శాంతము, భక్తి, ప్రార్థకర్మల
కోర్కుటయు, పరమపదము సంపాదించు మార్గము వెదకు

టయు వైరాగ్యము గలిగియుందురు. సాత్విక జన్మలకు పూర్వజన్మ కర్మలనుభవింపచేసి, కర్మనిర్ముక్తులంజేసిగాని మోక్షము నందించదు. కర్మలుండగా మోక్షము లభించదు. అకృత్యములు వదలి న్యాయధర్మప్రవర్తనల కాలము గడుపు వారికి కర్మలంటవు. భక్తి నియామకము గలిగి, పరమేశ్వర ధ్యానమున కడతేరవలెను. అజ్ఞానమాయను శ్రీగాను, అహంకారమును పురుషుడుగాను సృష్టిగల్గినందున యెంత వానికైన అహంకార దుర్గుణములు మానవు. వాటిని దప్పించుకొని జాగ్రతగ నడచిన వానికి భగవదానుగ్రహము దగ్గరనుండును.

భక్తుల లక్షణములు

సాత్వికుడై జనించి, పూర్వజన్మ కర్మవిశేషములుండి నను పూర్వపుణ్యవశమున, స్నానాది షట్కర్మయుక్తుడై భగవత్సేవా ధురంధరుండై, సంచితకర్మములు, ప్రారబ్ధ కర్మములు- అగామి, హఠాత్తుగావచ్చే కర్మలు, వచ్చినపుడు ఓర్పుగలిగి, ఆధివ్యాధి జరామృత్యు పీడలచేతను, తీరని కష్టముల కోర్చలేకను దరిద్రమువలన కుటుంబము, జరుపలేకను, సోదర దాయాదులు, పరజనులు శత్రుత్వములచేతను పుత్ర, మిత్ర, శత్రు, ఋణ, రోగములచేతను, తీరనికష్టములచేతను, భార్యగాని, భార్యవైపు బంధువులతోగాని, పరస్త్రి వైరములచేతగాని, ఆయుష్యము తరుగుబడినదను భయముచేతను, భూతప్రేత పిశాచ యుద్రదేవతా ఆవేశములచేతను, తండ్రులు

గురువులు, అధికార్లు మొదలగువారి రాద్దోద్దండ దండనముల చేతను పనులుచేయు శక్తిలేక యేమార్గమునను లాభము లేకను, గృహములు తోటలు దొడ్లు ధనము నశించి, పరుల పాలై, దరిద్రకష్టము లనుభవించలేకను, ప్రాణి విసికి విరక్తి గల్గి, గృహమువదలి, దేశయాత్రలు చేయవలెనను తలంపున సాధుసజ్జన సాంగత్యములుచేయుచు, పరదేశయాత్రలకు బయలు దేరి, దేవతాస్థానములయందు పెద్దలను, సాధువులను, సన్యాసులను, యోగులను, మహాత్ములను దర్శించుచు.

యీ భక్తులలో నిత్య పూజాధురంధరులు, సమారాధనలుచేయువారు దానధర్మపరులు, దయామయులగు దాతలు, వీరివలన అన్నవస్త్రములు గడుపుకొనుచు, మర్రి యూడలువలె జడలుబెంచువారు, సర్వాంగభస్మోద్ధారణచేయు వారు, రుద్రాక్షమాలలు ధరించువారు, నిత్యస్నానముచేయు వారు, గోపీచందనము ధరించువారు, ద్వాదశోర్ధ్వపుండ్రముల ధరించువారు, అర్ఘ్యప్రదానములు చేయువారు, తేవారములు చదువువారు, ఆలయప్రదక్షిణములచేయువారు, జలభక్షణ చేయువారు, పర్ణభక్షణముచేయువారు, కందమూలాదిభక్షణ చేయువారు, నుపవాసములు చేయువారు, దేవాలయముల యందు కొండగృహాలయందు, అరణ్యముల నివసించువారు, ఘోరతపస్సుచేయువారు, కపాలాసనములువేయువారు, ఇంద్ర జాలములనేర్చి పరుల భ్రమింపజేసి పొట్టబోసుకొనువారు, ధనవస్త్రసంపాదనలవలన శరీరభోగములుదప్ప ముక్తమార్గము

ములు కాకున్నను విధిదప్పకయాచింతురు. ఇట్టి డాంబిక గురువులుజూచి భ్రమించి లోపడరాదు. ముక్తిలేదు.

దివ్యతిరుపతులు-పుణ్యతీర్థములు

అలహాబాద్, గయా షేత్ర స్నానములు, అహ్మదాబాద్ నర్మదానదీ స్నానములు, కాశీ గంగా స్నానములు. విశ్వేశ్వర దర్శనం, అల్లూరి నరసింహస్వామి, అనగా, బొంబైకి 20 యామడ దూరమున మహాదరణ్యములో అర్ధరాత్ర సమయంబున దేవగంధర్వగానము, జరుగుట-సాధులు-సన్యాసులు దిగంబరులు వెళ్ళి వినుచుండురట. చుండూరు కుమారస్వామి దేవస్థానమందు దేవగంధర్వగానము భరతనాట్యము జరుగునట. నరసింహ యోగిగారు 3 తూర్లు చూచిరట. హిమాలయ అమరనాథస్వామి, అమరావతి, అమరలింగస్వామి, అయోధ్య శ్రీరాముడు, ఆగ్రా మక్కామజీద్, అహ్మదాబాద్ నరసింహం, తిరుపతి, అలివేలు మంగపురం. తిరుపతి వేంకటేశ్వర్లు, ఆనంత పద్మనాభస్వామి, ఉమామహేశ్వరస్వామి, కాశ్మీర పక్షులు, కంచి వరదరాజస్వామి, కంది మల్లయ్యపల్లి, పోతులూరి వీర బ్రహ్మాండస్వామి. మఠాస్థానము. కపిలాశ్రమం, గంధమాదన పర్వతం, దేవతాసంచారం. సింహాచలం, కూర్మావతారం, త్రికూటాచలం, గజేంద్రమోక్షం, గోవర్ధనగిరి శ్రీకృష్ణుడు, గోకర్ణ షేత్రం, గోకుల బృందావనం, గోగర్భం, కుంభకోణం, కురు షేత్రం, కోటప్పకొండ, కన్యాకుమారి, కాళీయమర్దన,

గుత్తికొండ బిలం స్నానములు, గరుడానది సర్పయాగం, జంబుకేశ్వరం, జనార్దనం, జగన్నాథస్వామి, చిదంబరం నటరాజస్వామి, చెన్నపట్నం కపాలీశ్వరుడు, చెంగల్పట్టు, జనకపుర పట్నం, సీతామేడ, ఢిల్లీ చక్రవర్తుల స్థానం, పండరీపురం, చంద్రభాగా నది స్నానములు, పాండురంగస్వామి, టాకూర్ కృష్ణవిఠోదస్థానం, తాటికేశ్వరం, తిరుచునాపల్లి, త్రియంబకం, ద్వారక శ్రీకృష్ణజన్మస్థానం, ద్వారవతి మహావిష్ణువు, తిరువళ్ళూరు వీరరాఘవస్వామి, తపోవనం, నేపాళం, పశుపతి, నాసిక్, పంచవటి, నత్తరామేశ్వరం, పరశురామకోట, బకాసురునికొండ, బైటద్వారక సముద్రప్రయాణం, బరోడా కృష్ణసంస్థానం. మధురాపురం మూలద్వారక, మహాకాళేశ్వరం, మహాబిలేశ్వరం, పాట్నా, యమునానది, భద్రాద్రి యాష్ట, కుండం, బెజవాడ కృష్ణానది, రాజమండ్రి గోదావరీస్నానాలు, రాధాకొండు, కృష్ణకొండు కోనేర్లు, పునహా తుంగభద్రానది, లక్ష్మణజ్వాలా, బ్రహ్మపుత్రానది, దేవర్షి దర్శనం, సింధూనది, సముద్రక్షేత్రం, బ్రహ్మకపాలం, హృషీకేశం, హరిద్వారం, శిలానది దేవఋషి సంచారం, శ్రీశైల మల్లిఖార్జునుడు, రామేశ్వరం రామలింగస్వామి, వాసుకిక్షేత్రం, కుమారస్వామి, ఇత్యాది దివ్యతిరుపతులయందు పుణ్యతీర్థముల పవిత్రులగుచు, పరమభక్తులు నివాసముచేసికొని, భక్తులకు ముక్తిమార్గము బోధించుచు, కడతేరుమార్గము జూపింతురు. విజ్ఞానదాతలై దయాపరమూర్తులై యున్న మహాత్ములచే విముక్తిమార్గము గనుట సాత్విక భక్తరత్నముల కాచారమైయున్నది. గనుక

అట్లే సద్గురువులను వెదకుచుండగా, డాంబిక వేషగాండ్లు, పసలేని గంభీరప్రసంగులు, పన్నెండేండ్లు గురుసేవచేయవలెననువారు గురువు కోర్కెలు తీర్చినయెడల విద్యలభించుననువారు, త్వరితముగా విద్య అందించగూడదనువారు, దక్షిణతాంబూలములు భోజన వస్త్ర మర్యాదలు జరుపలేదని విద్యావిషయములో అర్థవిమర్శను మార్చి చెప్పువారు, మోసకారులు, కృత్రిమబుద్ధులుగలవారు, విద్యయిచ్చిన తమ కతిశయము తగ్గిపోవుననువారును, తమ గౌరవము పొగడుకొనువారుగలరు. ఇట్టి దొంగ గురువుల పరిశీలించక విద్యపొందరాదు. యిట్టివారు తటస్థించుటచేత విద్య లభించక మనోచింతనచేత విచారించుచుండగ ప్రభవసంవత్సర శ్రావణ బ ౧౧ సోమవారం నాటికి ప్రారంభించి, 18 మాసములు మా తండ్రిగారగు జక్కా నరసయ్యగారిచే పొందబడిన మంత్ర జప, పరమేశ్వర ధ్యానములవల్లనో పూర్వజన్మ సుకృతమువల్లనో, సద్గురుదర్శన ప్రాప్తకాలము తటస్థించె.

సద్గురు దర్శనము

విభవ సంవత్సర పుష్య బ ౧ లు, స్థిరవారము సాయంత్రము ఆరుగంటలకు, బ్రహ్మశ్రీ వేదార్థవేత్తయగు గుద్దంటి భుజంగముగారి గృహమునకు, బ్రహ్మశ్రీ వేదవేదాంగ ఉపనిషత్సారవేదులై, సచ్చిదానంద రహితులై శ్రీమత్పరమహంస నీవారశూక, పీతాభాస్వదణుస్వరూపాధికులై, పంచకోశాంతర్గత, పంచభూతాత్మిక, పంచవింశతి తత్వాతీతులై

షడూర్జిరహిత, షడ్భావ వికారశూన్యులై, నాదుబిందు శతాతీతులై, సర్వతః పరిపూర్ణులై వేంచేసియుండు చుండూరి వెంకటరెడ్డి యార్యదేశికేంద్ర సద్గురుస్వాముల వారు తటస్థించగా, స్వాములవారు వచ్చిరని, నాయుందభిమానము గలిగి, బ్రహ్మశ్రీ వేదవేదాంగవేత్తలై ఉపనిషత్సారభూతులై, సచ్చిదానంద రహితులగు గుద్దంటి రుద్రయ్యగారు, నాకు చేవుత్తరము వ్రాసి పంపించగా, స్వాములవారు దయచేసిరి. నీవు వుత్తరము చూచిన వెంటనే, యీ రాత్రికి రావలసినది. యీ రాత్రికే గురుపూజ జరుగును. అని వ్రాసియున్న ఉత్తరముచూచి, వెంటనే బయలుదేరి, అచటికిచేరి, గురు దర్శనము చేయుట యెట్లనగా.

సీ॥ గురువరు లరుదెంచ గురుభక్తులగువారు నెదురేగి సాష్టాంగ నియతితోడఁ పాదాంగుళంబులు ప్రసరించి కుడిచేత చరణము తెడమహస్తముల ముట్టి కర్మనేత్ర లలాటకములను తాకించి పాదాంగుళంబులు పట్టి పీల్చి దాసోహమని గురు భ్యానము గావించి మంత్రజపంబును మరువకుండి వందనము చేయు శిష్యుని వర్జిలంగ దీవనలనిచ్చి గురుమూర్తి దివ్య మైన జ్ఞానసూత్రోక్త మార్గంబు పూనిదెలిపి పుణ్యమతి జేయు తత్వజ్ఞ మూర్తియపుడు॥ ఇట్లు శిరస్సాష్టాంగ నమ స్కార దాసోహములు సమర్పించి నిలచిన ఊమనమాచారంబు లడిగి, తదుపరి పరబ్రహ్మ విద్యాసంబంధ కాల ఊపణ చేయుచుండగా, యీ గురువులవారి గురుపరంపర విచారించగా.

గురుపరంపర యెట్లనగా

సీ॥ శ్రీ పరబ్రహ్మకు శివుడు శిష్యుండయ్యె। శివునకు బ్రహ్మయు శిష్యుడయ్యె। అలబ్రహ్మకు వశిష్టు డలరి శిష్యుండయ్యె। ఆ వశిష్టుకు శిష్యుడా జనకుడు। జనకునకును శుక జన్ముండు శిష్యుండు, సాందీపనికిని కంసారి శిష్యుండయ్యె। వాసుదేవుని శిష్యవర్యు డుద్ధవుడను। ఆవరేణ్యునకును రామావధూత, రామావధూతకు రహిత భీరుండును మల్లిక భీరునకును వేమన్న ప్రియుండు। వేమన్న శ్రీధరు వేత్తను జేసెను శ్రీధరస్వామికి శిష్యుండు సాందీపి శ్రీశూకునకు శిష్యుండు శివరామ దీక్షితవర్యుండు। దివ్యగణుడు। దీక్షిత వరునకు దివ్యకంబాలూరి అప్పయ్య శిష్యుడై యలరుచుండె। అప్పయ్యాయుని శిష్యుడల పరశురాము, నరసింహ గురుడని యెరుగనయ్యె॥ గీ॥ పరమగురుడైన పోలూరి పాపనార్య గురుని శిష్యుండు చుండూరి గుప్తకులజ, రెడ్డెయ్యాయ్యుండఖండుడు దొడ్డవాడు, కారణంబిచ్చి కడతేర్చు ఘన గురుండు॥

ఇట్లు బ్రహ్మశ్రీ చుండూరి వేంకట రెడ్డెయ్యార్య దేశి కేంద్ర సద్గురుస్వాములవారి గురుపరంపర ఇట్లు దెలియగా, వారికి శిరస్సాష్టాంగ నమస్కార దాసోహములుచేసి నిలచిన శిష్యునింగని, వారి కరుణాకటాక్ష వీక్షణమున, హూవత్సా! నీవు పూర్వజన్మ సుకృతముచేత, సాత్విక భావమగు మోక్ష విద్య గోరితివని ప్రసన్నముఖులై, అనుగ్రహించి, గురు సూచనాక్రమంబున, శిష్యులకు, పరబ్రహ్మదర్శన ప్రాప్త కారణంబగు, గురుకారణం బిచ్చుట యెట్లనగా.

గురుసూచనాక్రమము

సీ॥ స్నానవస్త్రాచ్ఛాదనాచమనంబులు కలశ పూజారచనాక్రమము నడపి । పాదాభిషేకంబు ప్రార్థన ధ్యానంబు నవవస్త్రధారణ నటులజేసి । అలపీఠ పూజనా వాహనములుసల్పి । అఖిలాంగ పూజ సమర్పితముగ । మంగళారతులతో మరి లాలిపాటల మేలుకొల్పిన గురుమిహిరుడపుడు । ద్వాదశదండముల్దాసోహములుచేసి ప్రామాణ్యమును ప్రయత్నముననుమాంసపిండంబును మంత్రపిండముచేసి । నొసలి పైవ్రాతను నోలితుడిచి । జిహ్వాపై బీజముల్ చెలువంద లిఖించి । మంత్రోపదేశంబు మరియుజేసి । హంసతారకతత్వ మలవడగాజేసి ముద్రభావంబును మురియజూపి॥ గీ॥ ప్రణవతత్వ స్వరూపంబు రమణదెల్పి పాదతీర్థ ప్రసాదముల్ పరగనిచ్చి గురునియామక మార్గంబు గురుతుచ్చి । చెలగి తత్వమలవడగాజేసి ముద్రభావంబును మురియజూపి॥ గీ॥ ప్రణవతత్వ స్వరూపంబు రమణదెల్పి । పాదతీర్థప్రసాదముల్ పరగనిచ్చి గురునియామక మార్గంబు గురుతులిచ్చి । చెలగి తత్వప్రసంగము లేయనవుడు వరగురుదధూర్ధియగుజ్ఞాపర్తనునకు తెలుపుచుండునుజ్ఞానంబుతేటగాను॥

గీ॥ సచ్చిదానందమయుడును సద్గురుండు వాదరహితుండు చుండూరి వంశభవుడు, రెడ్డి యాఖ్యుండు జ్ఞానియు చొడ్డవాడు, కారణంబిచ్చి కడతేర్చు ఘనగురుండు॥

క॥ చుండూర్వేంకటరెడ్డికి దండి నమస్కృతులుచేసి దాసోహమనన్ మొడగు తారకసాంఖ్యములండనుయమనస్రవిద్యయంతయు నిచ్చెన్॥

ఇట్లాత్మవిద్యనిచ్చిన చుండూరి వేంకటరెడ్డి యార్య
దేశికేంద్ర సద్గురుస్వాములవారు సంపూర్ణానుగ్రహమున,
హితోపదేశముగా, మంత్రరహస్యంబులున్ను మరికొన్ని
నడవడికలుదెల్పి, మరియు నిట్లనియె.

గురు నియామకములు

సీ॥ గురుమంత్ర జపములు గురిదప్పి యధములై సారే
సారేకు దాము చచ్చిపుట్టు, గురునందు విశ్వానగుణము లేకుం
డిన, అంధకారపు త్రోవ నలసటపడ, షరమాత్ము మరచిన
పరమిహంబునులేక పంచేంద్రియమలచే బంధకుడగు, జ్ఞాన
భక్తియును సన్మానంబు మరచిన నర శశువాస్తిక నాస్తి
కుండ॥ గీ॥ కర్మచండాలు లల్పులు కఠినగుణులు బుద్ధిలేనట్టి
సంసార బద్ధకులను ముట్టుకొన్నను దోషము జ్ఞుట్టుకొనును
అట్టి వారిని మదిని చేపట్టరాదు.

సీ॥ గురు దేగుదెంచిన కూర్చుండగారాదు కూర్చున్న
యెడబాయగూడదెపుడు। బోధించ విడనాడి పోదలంప
గారాదు। బోధింపబడకున్న పోరరాదు। దయ ననుగ్రహమున్న
తడవు సేయగరాదు తడవైన తత్తరపడగరాదు। పనులాజ్ఞ
జేసిన పరిహరింపగరాదు చేయవద్దను పను లేచెయరాదు। స్నాన
పానముల్ ముందుగా నలుపగారాదు ఒంటిశయ్యాసనంబున
నుండరాదు॥ గీ॥ వినయ భయభక్తి మొదలొ విడువరాదు
మనసులోపల సూచన ల్మరువరాదు మంత్రమర్మంబు లెప్పుడు
మరువరాదు గురుని సేవించు పరమభక్తునకు వత్సయని

గురునియామక రహస్యములు బోధించి, యీ యాపత్తోదేశ విద్యను॥

అనగా బ్రహ్మాండ 14 భువన కోశాత్మకముగా నున్నటువంటి, పరబ్రహ్మ విద్యను, స్థూలశరీరముగా నున్నటువంటి, చతుర్వేద సమన్విత, ప్రణవ పంచరంబులగు, దేహాత్మకముగా నున్నటువంటిదిన్నీ, సాంఖ్యస్వరూపమైనదిన్నీ, తారక స్వరూపాధారముగా నుండునదిన్నీ, అహర్నిశ సంచారముగలదిన్నీ, జ్యోతి స్వరూపమైనదిన్నీ, అమనస్కమున కాధారమైనదియు, జన్మకర్మ బంధరహితముచేయునదిన్నీ ఇట్టి పరమరహస్య విద్యను అన్యులకు చెప్పరాదు. ఇది గురుమర్మము.

గురువిద్య చెప్పగూడనివారు

మూఢులకు, ఖలునకు, నీతినియమములు లేనివానికి జడమతులకు, దురాచారులకు, డాంబికులకు, ఇంద్రియ లోలులకు, పుత్రదారాధికారాగృహ బంధకులకు, ఆశాబద్ధులకు, భక్తిహీనులకు, దేవుడు లేడనువానికి, భక్తజనద్వేషులకు, యీ యోగంబు దెలుపగూడదని సద్గురుమూర్తి యాజ్ఞ.

గురువిద్య చెప్పతగినవారు

యీ పరమరహస్యంబగు జ్ఞానవిద్య చెప్పతగిన వారెవరనగా, -సాత్త్వికులకు, శ్రద్ధగలవారికి, భక్తునకు, నీతినియమముగలవానికి, అసూయలేనివానికి, సర్వభూతసమన్ధునకు, గురు శుశ్రూషాభిమానులకు, లోకవిషయవిరక్తులకు, శాంతచిత్తు

లకు, నిర్గుత్సరులకు, పరిశుద్ధాత్ములకు, అన్యకాంతవిముఖులకు, నిష్కాములకు ఇట్టి సత్పురుషులకు యోగంబభ్యసింపవలెనని సద్గురువాజ్ఞను పొందినకారణమున.

గురువుగారి ఆజ్ఞ

1931-1-1 ప్రమోదూత సంవత్సర పుష్యశుద్ధ ౧౨ లు బుధవారం నాటిరాత్రి ముక్కోటి యేకాదశి యగుటవలన, బ్రహ్మశ్రీ చుండూరి వెంకటరెడ్డి యార్యదేశికేంద్ర సద్గురు స్వాములవారు దయచేసి, నీవు వ్రాసిన ఉత్తరములో కొంత మంది గురుసూచన నిమిత్తము కోరియున్నారని వ్రాసినావు. నీవు సంశయించగూడదని ప్రోత్సహించి, నీకు సాహాయముగా నుందురు. వారికి గురువిద్యక్రమాభ్యాసము చేయవలసినది. నీకిది కొంత ఆధారముగా నుండునని నిశ్చయించి నన్ను రప్పించి వారిబలముచేత ఆరాత్రికి నాకధికారమిచ్చిరి. వెంటనే ఆ కోరినవారికి కారణ మిప్పించిరి. గురువులవారికి ఆ రాత్రి యోగదృష్టిలో యీ కారణము తీసుకొన్నవారందరు స్తిమితములేక చీమలు చెల్లాచెదరుగా వారి వారి యిష్టములప్రకారము చంచలముగా దిరుగుచున్నారు. నీయొద్ద నొక్కరైనా నిలువరు అని సెలవిచ్చి గురువులవారు వెళ్ళిపోయిరి. తర్వాత విద్యాప్రాప్తిగలవారు యెప్పటికైనా యేవిధమునైనా విద్య కొరకు వెదకుచుందురు. అవసరములేనివారల బ్రతిమాలుట శంకే నిదానించుటమంచిదని, కొందరు వచ్చి విద్య నడుగగా ఘమారు 42 మందికి కారణమిచ్చి గురువిద్యను బోధించగా వారున్న అవసరము గడువుకొని అంతట వెళ్ళిపోవుటనుబట్టి

విద్యాదానము శ్రేష్టమని గ్రంథరూపముగా వ్రాయుట మంచి
దని యెంచి, జనోపకారముగా నుండునని వ్రాయడమైనది.
మోక్షవిద్య గోరువారికి మిక్కిలి సాహాయ్యముగా నుండును.

1943-10-10 తేదీ రాత్రి అనగా

గీ॥ సరసమైన స్వభాను సంవత్సరమునందు, యాశ్వీ
యుజ శుక్లపక్షంబునందు గలుగు తిథిని యేకాదశియు గల
దినమునందు సాంఖ్యయోగంబు మనమున చర్చగలిగె. యీ
జంబూద్వీప భారతవర్ష నివాసులగు, పుణ్యాత్ములైన సాత్విక
భక్తి శిరోమణులకు అద్వైతమార్గప్రచారక సిద్ధపురుషులకు
బ్రహ్మాండసృష్టిక్రమ పంచీకరణ సాంఖ్యసూత్ర రహస్యము,
అను గ్రంథమును పరమాత్మనుండి జగత్సృష్టికలిగిన క్రమం
బున స్నానాది షట్కర్మలున్నూ యమాది అష్టాంగయోగ
విధులు, సర్వదేవత మూత్రజప నియామకములు, దేవతా
భేదంబులు దేవతోపాసనాక్రమంబులు సాంఖ్య, తారక,
అమనస్క యోగవిధానములు, సమాధి నిష్టాపర్యంతము,
అనగా పరబ్రహ్మైక్య పర్యంతము, క్రమవిమర్శారూపంబులుగా
నుండునట్లు, బ్రహ్మశ్రీ జక్కా వెంకటసుబ్బయ్యార్య విరచిత
మగునట్లున్నూ ముముక్షు జనమార్గదర్శకముగా నుండు
నట్లున్నూ, గ్రంథము వ్రాయడమైనది. యెట్లనగా:

భక్తి కారణ నిష్టాచారములు

బ్రహ్మదేవుని కుమారుడగు, స్వామంభువ మనువు,
హిమాలయ దక్షిణప్రాంత ఆర్యావర్తదేశమున సింధూనదీ

తీరమున, బ్రహ్మవర్త దేశముమధ్య ప్రవేశించి, కాలము గడుపుచుండగా, ప్రియవ్రత ఉత్తానపాదులు, యిద్దరుకుమారులు దయించిరి. వారిలో ప్రియవ్రతునకు 10 కుమారులు కాలక్రమమున జన్మించగా, ప్రియవ్రతుండు తపోధ్యాన నిష్ఠులతో మోక్షమార్గ ప్రియుడై యుండగా, బ్రహ్మదేవుండువచ్చి తపోధ్యాననిష్ఠ నీకిప్పుడనవసరము. రాజ్యముచేయుట యత్యవసరమని జోధించి, పట్టాభిషిక్తునింజేసి రాజ్యభారంబు వహింపజేసి, అర్బుద సంవత్సరములు, రాజ్యంబుచేయునటుల నియమించె. అంతట, స్వాయంభువమనువు, పట్కర్మయమాద్యష్టాంగ యోగపరుడై-సాంఖ్యతారక అమనస్కు యోగ సిద్ధిపరుడై, సమాధి నిష్ఠులతో, బ్రహ్మైక్యపర్యంతము, నిష్ఠ సమగ్రముగజేసి, కాలక్రమంబున, ఐర బ్రహ్మైక్యము పొందెను. తదుపరి ప్రియవ్రతుని పుత్రులు, 10 మందిలో, జ్యేష్ఠుండగు, అగ్నింధృడు జంబూద్వీపమును, మేధాతి, ప్లక్షద్వీపమును, వపుష్మంతుడు శాల్మలీ ద్వీపమును, జ్యోతిష్మంతుడు కుశద్వీపమును, ద్యుతివంతుడు క్రౌంచ ద్వీపమును, భవ్యుడు శాకద్వీపమును, నవనుడు పుష్కర ద్వీపమును వీరివీరినీ యీ ద్వీపములకు పట్టాభిషిక్తులంజేసి యొక్కొక ద్వీపమునకు అనేక దేశపట్టణములుగా నియమించి, అధిష్టాన పురములతో నిర్మించి, యేలించెను. భగవద్భక్తి నియామకములు వదలక, యోగమయులై యుండిరి. పుణ్యమూర్తులుగా నుండిరి. త్రిలోకములయందు 2 ద్వీపములయందు అతలాది 2 లోకములయందును

2 ఊర్ధ్వలోకములున్నా కసిలి 14 లోకములయందును, నిష్టా
చారములు, యెట్లనగా: అతలా అధోలోకనిష్టలు.
యింతకుముందు వ్రాసియున్నవి. యికను ముందు వ్రాయు
నవి ఊర్ధ్వలోక నిష్టలని తెలియవలెను. మరియు.

పుష్కర ద్వీపమున సకల నిష్టలతో బ్రహ్మదేవునకు
నిత్యకర్మాధానమున్నా, శాకద్వీపమున శ్రీహరిని సేవిం
పుచు ప్రాణాయామమున ఆత్మానుసంధానుపరులై, సమాధి
యోగము సాధింపుచు వాయుదేవుని పూజాధ్యానములు
చేతురు. క్రౌంచద్వీపమున సకల నిష్టలతో విష్ణుభక్తిగలిగి
వరుణదేవు నారాధింపుచు కృతార్థులగుదురు. కుశద్వీపమున
సకలనిష్టలతో యజ్ఞపురుషు నారాధింతురు. శాల్మలీద్వీపమున
సకలనిష్టలతో సోముని ఆరాధింపుచుందురు. ప్లక్షద్వీపమున
సకలనిష్టలతో అగ్నిదేవుని సూర్యదేవుని బూజారాధనములతో
కడతేరుచుందురు.

భూలోకము

జంబూద్వీపమున షట్కర్మాదులు అష్టాంగ యోగ
ములున్నా తారకసాంఖ్య అమనస్కములు దెలిసి త్రిమూ
ర్తుల పూజింపుచు, సకలయోగ సిద్ధులు పొందుదురు.

భువర్లోక నివాసులు, ఆహార నియమములచే నుపవాస
ములు చేయుచు వ్రతాచారులై తపోయోగ సంపన్నత్వము
చేత, సిద్ధగణ గగన సంచారులై యుందురు.

సువర్లోకమున, అనగా, స్వర్గమువరకు, అష్టాంగ యోగపరులై మహాయోగ భోగములతో నుందురు.

మహర్లోకమున ఆత్మయోగధారణాపరులై, అణి మాద్యష్ట సిద్ధులుగలిగి, తన్మయయోగానందంబున నోల లాడుచుందురు. గగన సంచారములతో దేవసమానులై యుందురు.

జనోల్లోకమున, అష్టాంగయోగ సమగ్రులై నిరంతర యోగ సమాధిపరులై, పద్ధతులు దప్పని యోగారూఢులై నిశ్చలానందమున నోలలాడుచుందురు.

తపోలోకమున నిరంతరధ్యానారూఢులై నిరంజన నిర్వికల్పులై నిశ్చలానందమగునై యుందురు.

సత్యలోకమున ధారణాయోగమయులై అతిశయానందంబున నిరంతర నిష్టదప్పక బ్రహ్మానందపదవి నొందుచు, చలనము లేకయుందురు.

ఆ పైగా పరబ్రహ్మలోకమువారు యే భేదంబులు లేక నిత్య సమాధి నిష్టాపరులై ఐక్యసంధానపదవి నొందెదరు.

ఇట్లు యీ క్రిందట తెలియజెప్పిన 14 భువన బ్రహ్మాండ మండల సకల నిష్టాచారులు, యెప్పటికైనను మోక్షము పొందువారే, అన్యులు ముక్తిపొందజాలరు.

పూజా ఫలితము

శ్లో॥ పూజా కోటి సమస్తోత్తరం॥ స్తోత్రకోటి సమంజసం॥
జపే కోటిసమం ధ్యానం॥ ధ్యానకోటి సమోలయః॥ యీ సూత్ర

క్రమమున కోటిపుష్పములతో పూజించిన ఫలితము రెండు రూములు భజనలు చేయుటచే కలుగును. కోటితూర్లు భజనలు చేసిన ఫలితము. 108 జపఫలిత సమానము. కోటి జపించిన వేదచోదిత పూజాధ్యానముచేసిన ఫలితము గలుగును. కోటితూర్లు మహాధ్యానముచేసిన రెండుగంటలు మనోలయ ధ్యానముచేసిన ఫలితముగలుగును. 1 సహస్రము జపించిన ఫలితమున్నూ గలుగును. కోటిసహస్రములు చేయుటకంటే మనోలయసమాధినిష్ఠ రెండు రూములు నిల్పిన ఈశ్వర సమానుడగునని సర్వవేదసిద్ధాంతము. లోకమునందు 14 అచార నిష్ఠలు పర్యంతము సమాధినిష్ఠయే శ్రేష్ఠమని చెప్పియుండిరి.

ఇచట వైకృత మానవాది సృష్టి ప్రారంభమున సాంఖ్యసూత్ర పంచీకరణ తత్వసృష్టి విభాగము విమర్శగా చేసియున్నందున అది చూచిన తత్వోత్పత్తి దెలియును.

స్థూలదేహ జీవుని లక్షణము

జీవుడు 1 అంతఃకరణములు 4 పంచ ప్రాణములు జ్ఞానేంద్రియములు 5 తన్మాత్రము 5 కర్మేంద్రియములు 5 అవిద్య 1 కూడి 26 తత్వములు స్థూలదేహమని ప్రసిద్ధి గలదు. యీ స్థూలదేహము బ్రహ్మాండావరణమును పోలి యుండు. మరియు చతుర్వేద సమన్విత ప్రణవపంజరంబనియు, ఈశ్వర స్థూలవిరాట్టనబడి దీని కభిమాని విశ్వుడుగాను, క్రియా శక్తియు, రజోగుణమునకుస్తానమై సేత్రస్థానమందు జీవుడు నిలచి ప్రత్యేక భోగము లనుభవించుచు, యీ జీవా

త్తుడు అకార బ్రహ్మతత్వమున జాగ్రతగలవాడై, వ్యావ
హారిక జీవుడై, నామరూప ప్రపంచములతో సర్వదేహాది
స్థూలకోశములయందు వ్యాపించుచు ప్రత్యక్షతనుకరణ భువన
భోగముల ననుభవించుచు నున్నాడు. ఋగ్వేదరూపంబై,
ప్రజ్ఞానమను గర్వంబున వివేకములేక అవ్యక్తమత్తతచేత
బ్రమత్తుడై యుండు.

పంచభూతగుణ ధర్మ కర్మములు

పృథ్వీగుణం. శ్లో॥ రోమం మాంసం చాస్తి చైవా
నాడీచర్మతదైవచా ఏతేషు పృథివీగుణ్యాం శరీరేణస్ ఉచ్యతే॥

జలభూతగుణం. శ్లో॥ మూత్రం శ్లేష్మం స్వేదకంచ
రక్తశుక్లంచ దీపికం ఏతేషు ఉదకాద్గుణ్యా శ్శరీరేణస్
ఉచ్యతే॥

అగ్నిగుణం. శ్లో॥ తుభాత్పష్టాచ నిద్రాచ మోహ
మైధున మాంద్యకం ఏతేచాగ్ని గుణప్రోక్తాః శ్శరీరేణస్
ఉచ్యతే॥

వాయుగుణం. శ్లో॥ ఉల్లంఘనం ప్రచలనం స్థూల
మున్నీలనం తథా నిమీలనం మహావేగం వాయోచ్ఛగుణ
ముచ్యతే॥

అకాశగుణం. శ్లోకం॥ కామక్రోధం లోభమోహం
భయడాంబికమేవచ అకాశ్యగుణ ప్రోక్తోవ్యోమ పంచక
ముచ్యతే॥ యీ పంచభూతగుణములు మానవులకు కలిగి
యుండును. ఇవి జయించినవాడే యోగి యగును.

షట్చక్ర వివరము

శ్లో॥ ఆధారోర్ధ్వంచాంగుళేద్వీ స్వాధిష్ఠానం సలింగ
కం॥ మణిపూరోర్ధ్వం పద్మకంస్యా అనాహత దశాంగుళం॥
తదూర్ధ్వం ద్వాదశాంగుళ్యం విశుద్ధంచ తదూర్ధ్వకం॥ దశ
అజ్జా పూరకంచ॥ చక్రాణాం మానముచ్యతే॥

షోడశప్రాణ స్థానములు

శ్లో॥ ఆధారే లింగనాభౌ॥ హృదయసరసిజే తాలుమూలే
లలాటే॥ దేవత్రే షోడశారే॥ ద్విదశ దశవళే॥ ద్వాదశాధి
చతుర్ధే॥ వాసాంతే జాలమధ్యే॥ డపకటసహితే॥ కంఠదేశే
స్వరాణాం॥ హంతుంతత్వార్ధయుక్తం॥ సకల దళయుతం॥
వర్షరూపం సమామి॥

షట్చక్ర దేవతా ధ్యానం

ఆధారస్థాన గణపతి ధ్యానం

శ్లో॥ ఆధారం స్వర్ణవర్ణం॥ చతుర్దశ సుశోభితం॥
వాదిసాం తైశ్చతుర్వర్ణంగణేశా॥ మండితప్రియం॥ వ-శ-మ-
స-దళయుక్తం॥ సమ్యగాధారపద్మే॥ తరుణ మరుణవర్ణం॥
వారణాస్యం త్రినేత్రం॥ అభయ వరదహస్తం చారుపాశాంకు
శాధ్యం కరయుగళ మనన్యం చింతయే విష్ణురాజం॥

స్వాధిష్ఠ బ్రహ్మధ్యానం

శ్లో॥ స్వాధిష్ఠానం విద్రుమాభం॥ షట్చక్రంచ సుశో
భితం॥ బాలాంతం షడ్వర్ణాని॥ బ్రహ్మణే ముండితప్రియం॥

బ-భ-మ-య-ర-ల, సౌజ్ఞే రక్షరై ద్దీప్తపద్మే సురు
చిర ముపవిష్టం సుందరం పద్మయోనిం॥ అభయ వరద
హస్తం॥ చారుకుంభాక్షమాలాం॥ కరయుగళ మనన్యం
చింతయే విశ్వరూపం॥ యీ దేవతల నుపాసనచేయుచు,
ఆస్థానములయందు, దృష్టినిల్పి మంత్రధ్యానము చేయుచున్న,
మంత్రసిద్ధియై, దేవతా వశీకరమగునని, సర్వవేద సిద్ధాం
తము. ఇట్లే సర్వత్రా గ్రహించేది.

మణిపూరక విష్ణుధ్యానం

శ్లో॥ రత్నాభం మణిపూరకచందశందశమిహూచ్యతే
డాద్యైః పకారవర్ణాని విష్ణునామండితప్రియం॥ డాద్యైః
పాంతగతై ప్రకల్పితదళై పద్మేనివిష్టం హరిం॥ మార్తాండద్యుతి
మాది పూజపనిభం నారాయణం చింతయేత్॥ హస్తాం
భోజ గదాదిశంఖమమలం పీతాంబరం కౌస్తుభం గ్రైవేయాం
గదహారనూపురయుతం హూమాంబరం భావయేత్॥

అనాహత ఈశ్వరధ్యానం

శ్లో॥ అనాహతం హేమవర్ణం దళం ద్వాదశ శోభితం
కాదిష్టాంతైర్వర్షయుక్తం శంకరోమండితప్రియ కాద్యైష్టాంత
గతై ప్రకల్పితదళై పంకేరుహే సార్వభౌకాంతం కాంత శశాంక
బింబరుచిర ప్రఖ్యాకషర్దోజ్వలం శాంతం టంకమృగాది యుక్త
మమలం హస్తైశ్చరైః కంకణం గ్రైవేయాంగద హారనూ
పురయుతం చర్మాంబరం భావయేత్॥

విశుద్ధజీవుడు

శ్లో॥ విశుద్ధమంబుజం చైవా తేజఃపుంజ తద్దైవచ
వర్షాని షోడశంచైవా జీవానామండితప్రియం మూర్ధాంగేషు
నివిష్టమంగర చితం వ్యాప్తం జగత్కారణం మూర్త్యాశేష
గుణా గుణాగుణమయం భావైక్యసంమిశ్రితం సాక్షాత్షోడశ
వర్షపత్రకమలం జీవం విశుద్ధాంబుజం॥

ఆగ్నేయచక్ర గురుధ్యానం

శ్లో॥ ఆజ్ఞాపూరం రక్తవర్షం ద్విదళంచ శుశోభితం
హంతుం ద్వేక్షరసంయుక్తం సూర్యచంద్ర సమన్వితం॥
అంతుభ్యాం పరివృత్త పత్రరచితం వ్యాప్తం జగత్కారణం॥
విశ్వోత్తీర్ణ మనేక దేహనిలయం ప్రత్యంచ మాత్మేత్యయా
తత్తద్యోగ్యతయా స్వదేశికతనూ సంప్రాప్త మాప్తప్రభం
ప్రత్యక్షాక్షర మవ్యయం గురుపదం ధ్యాయేత్పరం దైవతం॥

సహస్రారచక్ర పరమాత్మధ్యానం

శ్లో॥ తస్మాద్ధ్యాయధోభాగే పద్మం దశసహస్రకం
నిత్యానంద మయం శంభుం గురుశక్తిసమన్వితం ఏవంజ్ఞత్వా
విధానేన భావయేద్యోగిమానసః అనంతగుణవర్ణానాం శక్తి
రూపమిదం బుద్ధైః॥

శ్లో॥ విశ్వవ్యాదినమాదిమేకమమలం నిత్యం పరం
నిర్మలం నిత్యోద్బుద్ధ సహస్రపత్రకమలే లుప్త్యక్షరైర్మండితే
నిత్యానంద మనంత పత్రవళిభిః శక్తిస్ఫురత్యాత్మకం సత్యా
త్మానమనేక దేహనిలయం స్వచ్ఛం గతస్సర్వదాః॥

బ్రహ్మరంద్రమంటపే సహస్రదశ కమలకర్ణికా మధ్య
స్థిత పరమాత్మనే అకారాది షకారాంతం అనులోమవిలోమ
దశకం దశవారం బ్రహ్మరంద్ర మంటపే పరమాత్మనే
నమోన్నమః।

యీ ష డా ధా ర చ క్ర ము ల యం దు, అ న గా :

ఆధారస్తానమందు విఘ్నేశ్వరుడు, స్వాధిష్ఠమున
బ్రహ్మయు, మణిపూరకమున విష్ణువు, అనాహతమున ఈశ్వ
రుడు, విశుద్ధమున మహేశ్వరుడు, ఆగ్నేయమున సదా
శివుడు, సహస్రారమున పరమాత్మ, వీరలుచిరనివాసస్థాయిగా
శరీరియందు యీస్తానములయందు అనగా, గుదస్తానమందు,
మర్మస్థానమందు, నాభిస్థానమందు, హృదయస్థానమందు,
దృక్కునిల్పి పూజాధ్యానములు చేయువారికి భోగసౌఖ్య
భీష్ట సిద్ధులిచ్చుచుందురు. యీ పూజాధ్యానాదుల వలన,
యెంత పుణ్యముగలుగునో అంతకాలము స్వర్గలోకమున
ఆపుణ్యము నశించువరకు, క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకే విశంతి
యను న్యాయమున, పుణ్యము నశించగా భూలోకమున
జనించకతప్పదు. పూజాధ్యానాదులవలన వచ్చిన పుణ్యముచే
మోక్షము దొరకదు. పరమాత్మను దర్శించిన మోక్షము
గల్గును.

ఎరుక ప్రభావము

అండపిండ బ్రహ్మాండములకు పరమే యాధారము.
పవన స్వరూపుడగు ఆత్మారామ బ్రహ్మమును జపయుక్తముగా

నుంచుకొని, యీ అక్షరద్వయమును ధ్యానించుచు, నేత్రము
 లచే బ్రహ్మమును దర్శింపుచు, అట్టి బ్రహ్మమును, యెఱుక
 యనియు, మాయయనియు జెప్పుదురు. యెరుక టెంకాయ
 జలమువలె అఖండాకృతియై ప్రభవించె. ఉత్పత్తి-స్థితి-లయము
 లుండుటచేత, అచలమువలె తాను అఖండాకృతి పొందనేరక,
 ఖండఖండములుగా రూపములు దాల్చి, లోకములను, లోక
 ములో హరిహరులు మొదలుగాగల దేవమానవులను,
 మృగ పక్షి క్రిమి-కీటకాదులను బుట్టించి, తాను భగవచ్ఛబ్ద
 మును పొంది, ఆత్ముడనబరగి దేవమానవాదుల కోర్కెలు
 నెరవేర్చుచు, తనమాయకు లోబరచుకొని, తాను సూత్ర
 ధారియై, యొకచోట ఆడుచు, నొకచోట పాడుచు, నొక
 చోట వినుచు, నొకచోట నవ్వుచు, నొకచోట నేడుచు,
 నొకచోట పుట్టుచు, నొకచోట గిట్టుచు, యీ ప్రకారము
 అనేక చిత్రములు చేయుచుండును. ఎరుకపుట్టుటయు, మర
 ణించుటయు, ప్రభావమును, మహత్వమును, వివరించి చెప్పు
 టకు నెవరికి తరముకాదు, సాధ్యపడదు. పట్టిచూడబోతే
 నిల్కడలేదు. భ్రమరూపమై, యెండమావులరీతి, త్రాడు
 భుజంగమనునట్లు, వంధ్యాసూనునికైవడి. మిథ్యారూపమై,
 భ్రమింపచేయుచుండును. శరీర నవరంద్రములలో వాటిలో
 నాసికారంద్రములు ౨ యీ రెంటిలో యెరుపు సూర్యనాడి,
 తెలుపు చంద్రనాడి యీ రెంటిలో మిశ్రమనాడి ఇది సుషుమ్న,
 చీకటి కోనవంటిది. దీనికి నగ్రభాగమున యెరుక యనెడు,
 అజపకుండలి యందు యెరుకయనెడు పులుగుండును. ఆ

పులుగునే హంసయనియు, ఇంద్రజాలికుడనియు, జీవబ్రహ్మ మనియు, పరబ్రహ్మమనియు, నారాయణుండనియు, సదా శివుండనియు, మహాలింగమనియు, కళాస్వరూపుండనియు, సర్వసాక్షియనియు, ఆపోజ్యోతియనియు, సచ్చిదానంద మనియు చెప్పబడును. యీ చతుర్దశ లోకములున్నూ యెరుకగా దెలియనగు. యీ యెరుకకు మూలములేదు. సంధ్యాసూనుని పగిది యెరుక తపకుతానేవచ్చి భ్రమింపచేసి చచ్చుచుండును.

ఓం

ప్రణవవిరాట్టు విషయము

శ్లో॥ ఓం మిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ! ధ్యేయం సర్వ ముముక్షుభిః। ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ! వ్యాహరన్దామను స్మరక। యః ప్రయాతిత్యజంబేహం సయాతి పరమాంగతిం। ప్రాధాన్యం శ్రూయతేశ్వత్వా। ప్రణవస్యజపాదిషు। తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన ప్రణవైకపరోభవేత్। జపజ్ఞానాత్తథాధ్యానా। స్నాన్యద్భిక్షోస్తుశోధనం। తస్మాత్తాని తథాకర్మాత్ ద్యుతి శుధ్యర్థమాత్మనః।

ఓంకారమే విరాడ్బ్రహ్మము, ఇదే పరబ్రహ్మస్వరూపము. దీని కన్యముగా మించినదిలేదు. ఇది త్రిమూర్త్యాత్మకము. ప్రథమ, ద్వితీయ మూర్తులు స్వరవ్యంజనాత్మకము

లుగా, తృతీయమూర్తి అతి సూక్ష్మము అని యోగులు
ధ్యానింతురు. అకూప పరమాణువు అర్థాంశము. నిర్గుణ
ప్రకాశము అక్షయమైయుండు. ఇది యెరిగిన ముక్తిలభించును.
జ్ఞానతేజస్సు గలుగును. అకారము తేజస్సున్నా, ఉకారము
క్షరమున్నా, మకారము అతిసూక్ష్మమున్నా కలిసి ఓంకార
మయ్యెను.

అకారము బ్రహ్మస్వరూపము, ఉకారము విష్ణుస్వరూ
పము, మకారము రుద్రస్వరూపము అని తెలియవలెను.
నిత్య నిర్మల నిర్గుణము ఓంకారమాయెను. దీని నుచ్ఛరించుచు
జపించుచు, స్మరింపుచు యోగముసాధించు యోగరూఢునకు
సర్వసిద్ధులు గలుగును.

ఇట్టిప్రణవమును పూరకమున ౨, రేచకమున ౨ కుంభక
మున ౨ ఇట్లు త్రిపిఠములుగా చేయుచు పరిచితివలన ౧౨
ప్రణవము లుచ్ఛరించునంతకాలము అనగా, రేచక పూరక
కుంభకములయందు, ౪ మాత్రలుగా, ౧౨ వరకగును.
తర్వాత, ౨౪ ప్రణవముల వరకున్నా ౩౬ ప్రణవముల వర
కున్నా, చేయుచూ ఇట్లే క్రమాభివృద్ధిచేయు యోగికి
తారకమూర్తి దర్శనము శీఘ్రముగా నగును. ఇది ప్రత్యక్ష
ప్రమాణము. ఇట్లు చేయుటచే జల చల స్థల చర క్రూర
జంతువులవలన గలుగుబాధలు బాధించవు, దోషములంటవు;
సర్వజంతువులు వశీభూతములగును. యోగాభ్యాసులకు కాల
క్రమంబున వాయువులు వశీభూతములగును. వశ్యసిది

లభించును. యిందుకు పథ్యము-సాత్విక-రాజస-తామస గుణలక్షణ విమర్శ దెలుసుకొని, రాజస-తామస గుణ వికారములను అవశ్యము వదలవలెను. యీ గ్రంథమం దీ ఖండమందే యవి వ్రాసియున్నవి.

పంచరత్నములు

౧. శ్లో॥ నాహం దేహూనేంద్రియాణ్యంతరంగో | నాహం
కారప్రాణ వర్గోనబుద్ధిః | దారా పుత్ర క్షేత్ర విత్తాది
దూరః | సాక్షీనిత్య ప్రత్యగాత్మా శివోహం॥
౨. శ్లో॥ రజజ్ఞానాద్భృతి రజ్జోయధాహి | సత్యంజ్ఞానాదాత్మనో
జీవభావః ఆప్తోస్తాహి | భ్రాంతి నాశోహిరజ్జః | జీవో
నామం దేశికోక్త్యాశ్శివోహం॥
౩. శ్లో॥ ఆధాతదం విశ్వమాత్మాన్నసత్యం | సత్యంజ్ఞానానంద
రూపో విమోహాత్ | నిద్రామోహాస్వప్న వత్తస్య
సత్యం శుద్ధఃపూర్వో దేశికోక్త్యాశ్శివోహం॥
౪. శ్లో॥ జాతోనాహం సప్రవృద్ధోననప్టః | నాహం దేహూ
ప్రాకృతస్సర్వధర్మాత్ | కర్తుత్వాదీన్ చ్ఛిన్నయా
శాస్మినాహం | కారో జీవాత్మనోమే శివోహం॥
౫. శ్లో॥ ముక్తోనాన్యత్కించదత్రాస్తి విశ్వం | సత్యం చాహం
వస్తు మాయోపక్లుప్తం | అన్యశ్చాంత్యంద్భాసమానం
స్వతుల్యం | మయ్యంద్వైతే భాతి తస్మాచ్ఛివోహం॥
యీ పంచరత్నములు నిత్యం త్రికాలములయందు
భ్యానము చేసుకో తగినవి.

సాకారభావము స్థూలదేహములకు

‘ప్రజ్ఞాన బ్రహ్మ’మను స్థూలశరీరమునందుండి సకల విజ్ఞానములు గలిగి ప్రవర్తింపుచు ‘అహంబ్రహ్మస్మి’ యను చైతన్య స్వరూపుడైన ఆత్మారామ బ్రహ్మమును బ్రహ్మ పిపీలికాపర్యంతము సర్వశరీరులయందు నిలచియుండుటంబట్టి, మమాత్మా సర్వభూతాత్మాయను శ్రుతిని గురువులు ప్రథమమున బోధించిరి. ఇది సాకారభావమునుట సత్యము. తల్లి దండ్రుల శుక్లశోణితముల వలన జన్మించి, పోషింపబడి పిమ్మట తల్లి తండ్రిని, తండ్రి గురువును, గురువు పరమాత్మను చూపించును. తల్లి తండ్రులను గురువులను పూజించవలెగాని రాళ్ళను పూజించిన ముక్తిలేదు. మూడవ త్రేతాయుగమున తిండిపోతులై, కామాంధకారులై, నిరంతర సంగమాపేక్షులై సప్తధాతువులు నశించి కోటానకోట్లు జనులు నశించ మిగిలిన వారు కొంతమంది దేవతోపాసకులుగా నున్నవారు అష్టాంగ యోగసాధకులు గగనసంచారాది ప్రయత్నములతో వారి యిష్టదేవతా మండలములకుపోయి యాచించుచు స్తోత్రములు చేయుచు, బ్రహ్మ, విష్ణు, ఈశ్వర-లక్ష్మీ, పార్వతి, సరస్వతి, దిక్పాలక, నవగ్రహ, గంధర్వ, గరుడ, సిద్ధసాధ్య, కిన్నరకింపురుషుల వలన తగినంత ఆయుర్వేదముదెచ్చి, నిర్జీవుల సజీవులంజేయు విధానములున్నా దెచ్చి వీథాధిపతులై శిష్యుల చేత వైద్య చికిత్సలం జేయుచు, సజీవులను బలవంతులను చేసి, పత్యనియామకములు, నిష్టనియామములు, పూజలు, వ్రతములు, విగ్రహారాధనలు, ౧౬ తిథులయందు, పర్వదినము

లందు శుచిగానుండి స్త్రీలనంటక పూజావ్రతములు చేయించుచు శ్రద్ధతో కాపాడగా నిల్చినవారి సంతతియే యీభూమి మీదనున్న జనులని తెలియవలెను. తదాదిగా విగ్రహారాధన లేర్పడినవి.

స్థూలదేహం

కేవల అజ్ఞానమూఢులకు భక్తి మార్గోపదేశముల బోధింపుచు, ప్రత్యక్షముల జూపుచు, అభ్యాసపరచిన ప్రమాణములు గలవు. భక్తి మార్గమునకు గుడిగోపురములనవసరములు, మూఢులకొరకు నిర్ణయించబడినవి. శివకేశవుల మంత్రములను శ్రద్ధాభక్తులతో ఆసక్తిగలిగి, గురుముఖంబున గ్రహించి, అంతర్ముఖులై ప్రాణవాయువుతో మనస్సునుగల్పి, దృఢాభిప్రాయమున ఆధారమున గణపతిని, స్వాధిష్ఠమున బ్రహ్మను, మణిపూరకమున విష్ణువును, అనాహతమున ఈశ్వరుని, విశుద్ధమున మహేశ్వరుని, ఆగ్నేయమున సదాశివుని, ధ్యానపూజాదికములు చేయుచు నిష్ఠతో నున్నవానికి సర్వాభీష్టపదవులు సిద్ధించునని భక్తవరుల దృష్టల చేయుచుందురు. సద్గురువులగువారు చతురాక్షరి, పంచాక్షరి, అష్టాక్షరి, ద్వాదశాక్షరి యిచ్చుచుందురు. వాటిని నియమవ్రతములుగా జరిపినవారికి, ఇష్టసిద్ధులు పదవులు గలుగుచుండును. వివేకజ్ఞానములున్నా గల్గును. యీ పదవులు శాశ్వత సుఖానందములు గానందున, ఆదేవతా లోకమున కూలిపనికి యున్నట్లు, కొంతకాలము సుఖముగల్గును. మరల జన్మలెత్తవలసిన దేగాని నిజమోక్షము దొరకదు.

మోక్షమునకు విదేహ కైవల్యమునకు భేదముగలదు. భక్తి-
వైరాగ్యము జ్ఞానయోగములు సహేతుకములగుచుండును.
దేవతలు, సాత్వికమానవులు సగుణ నిర్గుణముల వలన పదవు
లందుట నిజము. నిర్హేతుక జాయమాన కటాక్షమనిచెప్పుట
విరుద్ధము. నిర్హేతుకము స్థాపించినప్పుడు గురుశిష్యులు, పిన్న
పెద్దలు, ఉత్తమ కనిష్ఠులు కృతకృత్యముల నెరుగకుండుటం
బట్టి, మానవులు దుష్ప్రవర్తనవిడచి, సత్ప్రవర్తనులగుట
దుస్తరము. నిర్హేతుక మనగా, తనకుతోచక త్రిలోకముల
యందు తానుగానే పరిణమించి పరిపూర్ణభావమున నిండి
యుండుటయని యర్థము.

సూక్ష్మశరీర మనగా లింగ దేహము

సూక్ష్మదేహమని దీనికి నిజార్థము. జ్ఞానేంద్రియము
లను శ్రోత్ర-త్వక్-చక్షు-ర్జిహ్వ-ఘ్రాణములున్నూ, కర్మేంద్రియములను
వాక్-పాణి-పాద-పాయూ-షస్థిలను, ప్రాణాది
పంచకమను ప్రాణా-పాన-ఉదాన-వ్యాన సమానములను
వాయువులును, మనో-బుద్ధులు ౨ను కలిసి ౧౨ తత్త్వము
లాయెను. ఇది సూక్ష్మ శరీరమనిపించుకొనుచు, లింగ దేహ
మనియు, హిరణ్యగర్భుడనియు, అభిమాని, తైజసుడు,
సాత్వికము, ఇచ్ఛాశక్తి, కంఠస్థానము, ఇచ్ఛాభోగము,
అంతర్మాత్మక, ఉపకారము, స్వప్తావస్థ. యీ స్వప్నావస్థ
ప్రత్యేక్షముగాక స్థూలదేహసంబంధ శూన్యమై నామరూప
ప్రపంచములయందు తాను మనోరూపుడై వ్యాపించి, సర్వ

భోగములను జ్ఞప్తిమాత్రమున ననుభవింపుచున్నాడు. యజుర్వేదరూపంబగు అహంబ్రహ్మస్మియని యనబడుచుండును.

సచ్చిదానంద భావము

ఆత్మారాముడను హంసుడు, లింగశరీరధారియై, అంతర్బహిర్ వ్యాపకత్వము గలిగి, అగ్నిచేగాలక, నీటదడువక, జాగ్రత్స్వప్నాదులు లేక, తంతురూపమున షడాధారములను అనగా, ఆధార, స్వాధిష్ఠ, మణిపూరక, అనాహత, విశుద్ధ, ఆగ్నేయములం జుట్టుకొని దినమునకు ౨౧౬౦౦ తూర్లు, యీ హంసుడు సోహ మను స్రణవజప మొడతేగక వలుకుచుండును. ఇది స్వాధీనపరచిన, జ్ఞానాగ్ని వలన పాపములనెడు కట్టెలను భస్మముగావించును. ఇట్టి సమాధి అభ్యాస పరచిన, ఇదియే సచ్చిదానందము అనియు, సచ్చిదానందమయ చైతన్యమనియు చెప్పబడును.

నాదానంద ప్రభావము

శుచివంతుడై గోముఖాసనమున కర్ణరంధ్రములు మూసి ఆలకింపుచు యీ దశవిధనాదములను విమర్శించుకొనుచు, యీ నాదబ్రహ్మమును బైటకు దీయజాలక, స్వల్ప చిత్కళలను చూచి సంతసింపుచు యీ విషయము పూర్ణముగా దెలిసికొన జాలరు. రేచక పూరకాభ్యాసములు లేనందున తెలియచాలరు. రేచక పూరకాభ్యాసములచేత, శబ్దబ్రహ్మము విజృంభించి, ఉగ్రసర్పాకారమువలె లేచి కర్ణరంధ్రముల బైటబడును. యీ నాద బ్రహ్మమందు మనసు

లయము చేసిన బ్రహ్మనందము గల్గును. భూమధ్యమున దృష్టి నిల్పి సద్గురు ధ్యానము చేయవలయును. నిండు వైరాగ్యమున నిలిచిన మనోలయమునకు సులభమార్గ మిచ్చును. బ్రహ్మ నందము కలిగి, ముక్తికి సులభమార్గము గలుగును.

పంచముద్రాలక్షణములు - భేచరి ముద్ర

లోకచిత్రభ్రమల మరగి నేత్రము దృక్కునిల్పి యూర్ధ్వ దృష్టిచే నభ్యాసము చేయుచు మనస్సును గురిబెట్టి నిల్పిన భేచరీముద్ర యనబడు, తొలుత కష్టము తదుపరి యతి సులభముగా నుండును. యోగారూఢునకు మిక్కిలి సాహాయముగా నుండును.

భూచరి ముద్ర

నేత్రముల గదలించక భూమధ్యస్థానమందు దృక్కునిల్పి, జీవబ్రహ్మసంచారగు హంసను గనిపెట్టుట-ఇది మనోల్లాసము నిచ్చును. నిల్కడగల్గును. ఇది అధోభాగ దృష్టి యగుటచే తన్మయము గల్గును, నిల్కడలేనివానికి అధిక నిద్రవచ్చును.

మధ్యమ ముద్ర

భూమధ్యస్థానమందు దృక్కునిల్పి బహిర్దృష్టి వదలి అంతర్ముఖదృష్టిచే చూడగా, భూమ్యాకాశ నక్షత్ర సూర్య చంద్రులం జూచుచు, మనోల్లాసంబున నుండును. బహిర్గత లోక చంచలములు మాని స్థిరమనోల్లాసంబున నుండును.

మణ్ముఖముద్ర

నేత్రములు ౨ శ్రోత్రములు ౨ నాసికము ౨
యీ యారు రంధ్రములు బంధించి, భూమధ్యదృష్టి నిల్పి
నాద బిందు కళలం జూచుచు, పంచాకోశ జ్యోతి స్వరూ
పంబులంజూచుచు, ఆనందించుచుండుట.

శాంభవీయుద్ర

నేత్రముల వికసించి బహిర్దృష్టుల ప్రారంభమున
నభ్యసించి తదుపరి, భూమధ్యమున అంతరదృష్టితో నిల్పిన,
అభ్యాసము కొలదిచేసి మధ్య లక్ష్యమున స్థిరముగా నిల్పి
వలెను. అంతట సమగ్రముగ యోగమయమండగును. బ్రహ్మాం
డము సర్వము దృగ్గోచరంబగును. త్రినేత్రము వికసించును.

జ్ఞానదర్పణ యోగసాధనము

ప్రణవ పంచాక్షరీ మంత్రముచేత మననమువలన
పాపములు భస్మముగావించి, జీవబ్రహ్మము అవాఙ్మనన
గోచరుండని తెలిసి వేద ప్రమాణముల ద్వారా విచారించగా
అచల పరబ్రహ్మము. వాక్కుకు-మనస్సుకు గోచరించని
వాడని తెలియుచున్నందున, ఇది సత్యప్రమాణము, నిత్యు
డగు నిరాకార బ్రహ్మమును, అనిత్యములగు ఇంద్రియములు
చూడలేవు. ఆకాశముతో ఆకాశమును, వాయువుతో
వాయువును, అగ్నితో అగ్నిని, జలముతో జలమును,
పృథివితో పృథివిని, లోహముతో లోహమును గూర్చి
మధించినట్లు శోధించవలెను. “ఆపోజ్యోతి రసోమృతంబ్రహ్మ”

అను సూత్రాధారమున ఆపోజ్యోతులతో నాదబ్రహ్మమును పొందవచ్చును. జ్ఞానేంద్రియ, కర్మేంద్రియ అంతఃకరణాదుల కగోచరుండగు, ఉదకజ్యోతి స్వరూపము జ్వలింపుచుండు. ఇది యుదక ప్రతిబింబితము, దీనిని ఆపోజ్యోతియనియు, అద్దమున ప్రతిబింబాకృతి చూడుమని గురువరుండు అద్దము చేతికిచ్చి, నేత్రములం దెరచి, చూడుమనగా మరియు, స్థూల మగు కసుగుడ్డును, సూక్ష్మమగుపాపను, నడుమనున్న కారణ శరీరమును, ఆ బింబమందుగల తేజస్సును చూడుమనగా, శిష్యుడు గురునకు నమస్కరించి, చూచుట ప్రారంభించగా అందుగల తేజస్సును కళయనియు, యెరుకయనియు, నాపో జ్యోతియనియు, మహాలింగమనియు, లింగశరీరమనియు చెప్పబడును. ఆ బింబము దప్ప పరబ్రహ్మమును వేరొందు చూడనొల్లవు. అచట వటపత్రశయనుడు, కారణ స్వరూపుడు నైన నారాయణమూర్తియు, గంగ యమునా సరస్వతులు, ముక్తికాంతామణియు నుండు. గురుముఖంబున నిన్నియు గ్రహించిన పుణ్యాత్మునకు మోక్షము కరతలామలకముగ నుండు. అట్టి పుణ్యాత్ములు, సూర్యచంద్రులుండు పర్యంతము మరణములేక యుందురు. గంగాయమునా సరస్వతులుగూడిన చోటు, నల్లకలువలను నేత్రములందు, తెల్లతామరలో తేజస్సువలె నుండు అట్టి తేజస్సును కళయనియు, ఆపోజ్యోతి యనియు, యెరుకయనియు చెప్పుదురు. యీ చలించు ఇంద్రియములు, అచల బ్రహ్మమును చూడలేవు గనుక, ఆపోజ్యోతుల వలన దివారాత్రములు, అచలబ్రహ్మమును

చూడవచ్చును. నీ వెవ్వరు, బ్రహ్మమెవ్వరు, మీ యిరువు రకు భేదమేమి. నేనే బ్రహ్మము, బ్రహ్మమే నేనని, నేనొక్క డనే చతుర్దశ భువనములలో భేదరహితముగా నున్నాను. భ్రాంతివలన గుణభేదములచేత భేదముగలుగుచున్నది.

— :: —

కారణ శరీర వివరణము

యీ జీవుడు మనోబుద్ధులతోచేరి, కారణశరీరియై. హృదయస్థానంబునచేరి, ప్రాజ్ఞుడను నామమున జ్ఞానశక్తి యుక్తుడై, మకారమాతృకతోచేరి, తమోగుణ సుషుప్తి యవస్థను పొందును. సామవేద స్వరూపతత్వ మసి యను, ఐశ్వర్య పదవిగల అధికారతత్వమై యుండును. ఇదే కారణ శరీరమూ యీ సుషుప్త్యవస్థ యెటువంటిదనగా.

నారిలోనుండు బావిపై గడ్డిచెట్లు మొదలైనవి అల్లు కొని యుండు సమయమున మేఘావరణమై చీకటిలో బావి కానరాక, అందుబడి నీట మునిగిన సమయమున బైటనుండు వారికి తన స్థితి, యెట్లు తెలియపర్చ శక్యముకాదో, అట్లే యీ సుషుప్తియందు, తామసమాయ ఆవరించుటచేత, జీవుడు విలీనమై, తాననుభవించు అవస్థ తెలియ చెప్పుటకు వీలుగాని, అంతఃకోశములు, యేలియనగా, అన్నమయ కోశము, ప్రాణమయకోశము, మనోమయకోశము, ఆనంద మయకోశము, విజ్ఞానమయకోశము అహంకార సమష్టితో

గూడిన అన్నమయ కోశమున్నూ, మనోమయవాయువుతో
 గూడిన ప్రాణమయకోశమున్నూ, చిత్తము జ్ఞాతతోగూడిన
 ఆనందమయ కోశమున్నూ, మనస్సు కర్మేంద్రియములతో
 గూడిన, మనోమయకోశమున్నూ, బుద్ధి జ్ఞానేంద్రియములతో
 గూడిన విజ్ఞానమయకోశమున్నూ, ఇవి వీటిని యొకటిని
 యొకటి నెరుగవు. వీటితో జీవుడుచేరి, శబ్దము మొదలగు
 నామరూపాత్మక విషయములను, శ్రోత్రాది జ్ఞానేంద్రియము
 లెరుగును. జ్ఞానేంద్రియములను, అంతఃకరణ మెరుగును.
 అంతఃకరణమును జీవుడెరుగును, జీవుని జీవసాక్షియగు
 ఈశ్వరుడెరుగును.

వీటిని యెరిగినయెరుకయే జీవుడు, ఘటపటాదులెరిగిన
 ఇంద్రియములు, ఘటములుగావు. ఇంద్రియముల ద్వారా
 యెరిగిన అంతఃకరణము, ఇంద్రియములుగావు. అంతఃకరణ
 మును యెరిగిన జీవుడు అంతఃకరణములుగావు. జీవునియెరిగిన
 జీవసాక్షి, జీవుడుకాదు, గనుక యొకటిని యొకటి యెరుగవు,
 వీటికన్నిటికి మేలైన జీవచైతన్యమే సాక్షిగానుండు. వీటిని
 తెలిసే తెలివిలేని, ఇంద్రియములకు జడత్వముగలదు. సర్వ
 వ్యవహారములకునూ, చైతన్యము అధికారియై, చేయించు
 చుండును. తదాకారముగాక అనగా ఇంద్రియములతో
 జీవుడు చేరక, జ్ఞానేంద్రియములు లేక, విషయములుదోచవు,
 జీవుడులేక, అంతఃకరణము దోచదు. జీవసాక్షి యను ఈశ్వ
 రుడు లేక, జీవునకు నిలకడదోచదు. నామరూప ప్రపంచ
 ములు, ఇంద్రియములకు విషయములు, ఇంద్రియములు,

అంతఃకరణమునకు విషయములు, కరణములు జీవునకు విషయములు, జీవుడు జీవసాక్షికి విషయము, జీవసాక్షి వివేకజ్ఞానమునకు విషయము, వివేకజ్ఞానము బ్రహ్మచైతన్యమునకు విషయము, పరిపూర్ణచైతన్యము ఏ యొకటికిన్ని విషయముగాదు. గనుక యీ తెలివితేత దానిం దెలియవలెను.

భ్రాంతివలన గలుగు, తాపత్రయ నివృత్తి వివరణము

రాగద్వేషములుపోతే కర్మలు పోవును, కర్మలుపోతే శరీరముపోవును, శరీరభ్రాంతిపోతే దుఃఖములు పోవును. రాగద్వేషములుపోతే అభిమానము పోవును, అభిమానముపోతే, అవివేకముపోవును, అవివేకముపోతే అజ్ఞానముపోవును, అజ్ఞానముపోతే జ్ఞానోదయమగును. ఆత్మజ్ఞానోదయములు గలుగగా భక్తి వైరాగ్యములు గలుగును. భక్తి వైరాగ్యముల వల్లను సాధన చతుష్టయాభ్యాసము వల్లను, సత్యవ్రతకులగు సాత్విక సహవాసము గలుగగా, సంశయరహితమగుచుండును. సద్గురువుల సత్కాలక్షేప వ్రసంగాదులవలన నిధిధ్యాస తీర్పడును. నిధిధ్యాసలవలన ఆత్మానాత్మ విచారణగల్గును, అత్మానాత్మ విచారణవలన శుద్ధమగు ఆత్మజ్ఞానముగల్గును, యితరమగు యేపద్ధతివల్లను ఆత్మజ్ఞానము గలుగదు. జ్ఞానము లేక చంచలములగు, లోకభ్రమలలో దగులుకొని వదలలేక అజ్ఞాన మత్తులై యుండువారికి మోక్షములభించుట దుర్లభము. జన్మ కడతేరుట దుస్తరము. జ్ఞానము పట్టుదలతో అభ్యసించక లభించుట దుస్తరము. ధనము, పుణ్యము,

జ్ఞానము, కర్మలు క్రమాభ్యాసముగా పట్టుదలతో చేయు చుండవలెను.

మహాకారణ శరీరవివరణము

యీ జీవుడే విజ్ఞానమయ కోశమున బుద్ధింద్రియములతోచేరి, మహాకారణ శరీరమై, ప్రత్యేకాత్మ యను నామము వహించి, అధర్వణవేద స్వరూప, 'అయమాత్మా'యను మహాతత్వమును పొంది, బ్రహ్మనందమున నోలలాడుచుండును. ఓంకార మాతృకతోచేరి, తుర్యావస్థనుబొంది, సహస్రారమందు స్థిరుడై, నేను బ్రహ్మమని పిలువబడి, చక్రము ౧ కి ౨ లోకములు, ౩ దళములు, ౪ దేవతలు, ౫ నాదములు, ౬ వర్ణములు, ౭ హంసలు, ౮ శక్తులు, ౯ బీజములు కలిగియుండు. మనస్సు ప్రాణవాయువుతో కూడుకొని, సర్వేంద్రియముల నెరుగుచున్నటువంటి, జ్ఞాతను సహస్రారమందు మగ్నపరచి, యోగసమాధిలోనుండి మగ్నపరచిన విద్యావిద్యలు నశించును. పై సాక్షాత్కారమును దర్శిస్తున్నపుడు, బ్రహ్మనందం గల్గును. ఆ బ్రహ్మనందమే ఆత్మసాక్షాత్కారము. ఇదే సవికల్పసమాధి ఇట్టి మహాత్తర పదవి కానని మూఢులు, విష్ణుమాయా కల్పితాభిమానంబున ఆగ్రహము గలిగి, శాంతములేక, మనస్సున బట్టక, ఈశ్వర ధ్యానమంత్రములు, అవ్యక్తమత్తతచేత నేమియుందోచక, మహాంధకారమైయుండు. యీ మాయయే ఉత్పత్తి-స్థితి నాశనములకు కారణమై, దీనితో జగత్తంతయు కట్టబడి

యుండును. ఇదియే సర్వలోక మానవశరీరుల ధర్మకర్మ మూలంబు మరుపుట్టువునకు కారణంబు.

సాంఖ్యసూత్ర వివరము

[బహ్మశ్రీ] పోలూరి నరసింహ సద్గురు స్వాముల వారిచే రచించబడిన సాంఖ్యసూత్ర వివరము సులభమార్గము.

నిరామయ నిరంజన-నిర్గుణ పరబ్రహ్మమునందు, అకారణముగా మాయజనించి, యీ మాయవలన పంచాకారముల కూడికచేత, శక్తియంశగల అధోకుండలినియు తదుపరి, ఈశ్వర సంబంధ ఊర్ధ్వ ప్రణవకుండలిని యగు ఓంకారమును, యీ ఓంకారము వలన పంచాక్షరియు, పంచాక్షరివలన పంచబ్రహ్మలున్నూ, పంచబ్రహ్మల వలన పంచతన్మాత్రములున్నూ ఈ పంచతన్మాత్రల వలన పంచభూతములున్నూ, పంచభూతములలో భూమియందు 20 లక్షల యోషధులున్నూ, ఓషధుల వలన వడ్రసపదార్థాది అన్నములున్నూ, అన్నమువలన సప్తధాతువులు వృద్ధి బొందుటయు, ధాతు బలమున వీర్యోద్రేకమున్నూ, వీర్యోద్రేకమున కామాంధకారియై స్త్రీ సంగమము వలన గర్భమున బిందు పతనమై జన్మోత్పత్తి గలుగుటయు, ఇట్లు లోకములాయెను. మాయయే జీవుని జన్మకు కారణము.

ఒక మానవుని నేత్రేంద్రియము ద్వారా, చూచుటచేత జగద్విషయములు తెలియుచుండును. యీ ప్రపంచమందు, ఘటపటాదులయందు, ఆకాశ ప్రతిబింబమట్లు సర్వశరీరముల

యందు, నిర్గుణ బ్రహ్మము ప్రతిభాసిక్తుడై జీవేశ్వరనామమును పొంది, యెట్లనగా, కులాలకుడుచేయు మృద్ధుటములలో జలమందు సూర్యునివలె ౨౪ తత్త్వముల స్ఫూర్తియగు శరీరములయందు, అద్దమున ప్రతిబింబమువలె అంతఃకరణాదిష్ఠానమైన జ్ఞాత నిర్మలాంతఃకరణమున కల్పితనామముచేత, ప్రకాశించు సచ్చిదానంద స్వరూపుడగు ప్రత్యగాత్మ, అంతఃకరణ కూడికవలన, సర్వేంద్రియ లోలుడై అరిషడ్వర్గములకు లోబడి, జీవనామమున, జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులయందు, విశ్వ, తేజస, ప్రాజ్ఞులను నామములతో నేనునేను, అను దేహాభిమానమున, కర్తుత్వముచే వర్తింపుచుండు. ఇట్లు కులగోత్రనామరూప భేదములచేత నంగీకరించి, రాజసన్యాసమున నేను చేయుచున్నాను, నేను చూచుచున్నాను, నేను వినుచున్నాను అను యెరుక స్వరూపుడై ప్రవర్తింపుచుండు.

యెరుక స్థాననిర్ణయము

యెట్లనగా, నేత్రముల పంచరంగులు, మధ్య భాగమున స్పృటిక వర్ణరూపములచేత ప్రకాశించుచున్న దానినే యెరుకయనియు, ఆర్యులు నిర్ణయించిరి. యీ రెండు నొకటిగాచేరిన త్రినేత్రమే జ్ఞాననేత్రమని తెలియవలెను. ఇది దెలిసిన మోక్షమార్గము, యీ కర్మచక్షువులుకావు. గుడ్డివాడు లోకము చూడక పోయిననూ, ఆ నేత్రములో నొక తేజస్సున్నది. ఆతేజస్సు వలన బట్టబయలను పరబ్రహ్మను చూచుటకు మార్గము, ఇంతకు మించిన మార్గములేదు. యీ

మార్గము ఇడాపింగళలు కూడిన త్రికూటస్థానమున నేత్ర మార్గములు రెండు, శ్రోత్రమార్గములు రెండు, కూడి యున్నందున చతుష్పదమనియు.

దశనాశముల వివరము

ఇడ, పింగళ, సుషుమ్న, గాంధారి, హస్తీని, శంఖినీ, పద్మినీ. అలంబస, పూష, సినీవాళి ఇవి షడ్విధవర్ణములుగా తెలుపు, నలుపు, యెరుపు, పీతవర్ణము, సునీలము మిశ్రవర్ణములు కూడి నందున దీనిని శృంగాటకమని చెప్పిరి.

గంగ-యమున-సరస్వతులు మేళనత్వము వలన త్రివేణీ సంగమమనియు, సూక్ష్మదృష్టియనినీ, ఆపోజ్యోతియనినీ, అదే ప్రణవమనినీ, ఆత్మారామ తత్వమనినీ, మహాతత్వమనినీ, శుద్ధచైతన్యమనినీ, సచ్చిదానందమనినీ విద్యుల్లేఖయనియు, అక్షరమనినీ, గురుతత్వమనినీ చెప్పుదురు. ఇది జీవేశ్వరైక్యస్థానము అని యెరుగవలెను. మరియు అంగిటి యందు అధోభాగముగా వాలి బొడ్డువలెనుండు, చిరునాలుకకు పైగా సహస్రారమునంటి యుండును. బ్రహ్మరంధ్రమునకు నీవారశూకమనియు, దీనిని అగ్రభాగమున అనుస్వరూపమై ప్రకాశించు ప్రత్యగాత్మయై సర్వమునకు విలక్షణమైన తాతని తెలియవలెను. నల్లని మేఘముల మధ్య మెరుపు తీగవలె ప్రకాశింపుచున్నది. వరి ముల్లువలె శరీరముగలది, పచ్చని వర్ణముగలది, ప్రకాశముగలదిగా నున్నది, అణుస్వరూపముగా నున్నది, పరబ్రహ్మము ఇట్లున్నాడు. ఈ

శాస్త్రమార్గమున చెప్పినట్లు, ప్రత్యక్షముగానున్న ప్రత్య
గాత్మయేతాను, ప్రత్యగాత్మయైన తనకును, పరమాత్మయగు
బ్రహ్మమునకున్నా ఐక్యమెట్లనగా, కేవలము ప్రత్యగాత్మ
యైన బ్రహ్మమును, గుర్తెరిగినను, మనసు గుర్తెరిగెనని చెప్ప
జాలదు. మనసు జడముగనుక, దీనిని గుర్తెరుగుటకు స్వాతంత్ర్యములేదు. యేది గుర్తెరిగి జీవేశ్వరైక్యమును పొందెననిన,
ఆ ప్రత్యగాత్మయే జడరూపమైన మనసును కలిసిన బ్రహ్మ
మును గుర్తెరిగి లయించినది.

ఇందుకు దృష్టాంతము

క॥ వెలిబయలుగలముదెదో! కలిసిన మరి మూలనాభి
కర్ణికయేదో! జలసూత్ర బిలముదేదో! మలసిన లయ జనన
మేదో మరువక చెప్పుమా॥

క॥ ఇది ఇదియనాత్మయేగా! ఇది బ్రహ్మము నేనటంచు
నెరుగునె జడమై! కదలక నీమదివెటులా! యది తెలియునతండె
స్వప్రభాకారుడిలక॥

గీ॥ మూలనాభిలోనవాల కర్ణికశిఖి! జాలరంద్రగోళ
ఫాలమందు కాలశూలియెవడు! కాలాంత మెవ్వడు! చాల
బయలుమించి సరసచెప్పుమ॥

గీ॥ కాలసూత్రము క్రిందను కాలుడెవడు! తంతు
పటలంబు ద్వాదశి తత్వమేది! రెంటిరేకంబు నడుమును పంట
యేది! జంట జెప్పిన యమనస్కజాణుడతడు॥

క॥ కాలాంత కాలమందున! బాలాంత భ్రమరియందు
బాలికపరమై! శ్రీలావినోద మెట్టిదో! చాలా వివరించి చెపుమా
సజ్జన తిలకా॥

క॥ అమనస్కంబన నెట్టిదో! మేరాంతర దీవియందు
భావంబేదో! కమలంబు విడచినప్పుడు! విమలంబ మనస్క
మేదో విసువక చెపుమా॥

తారక భావము

చైతన్య స్వరూపమగు యీ యాత్మారామ బ్రహ్మము
సర్వశరీరముల యందును, వాయు విధంబున బ్రవేశించి,
ఆత్మడనబరగి అంతర్బహిర్ వ్యాపకత్వమున లింగ శరీర
భంగము గలుగకుండ ఆధార, స్వాధిష్ఠ, మణిపూరక విశుద్ధ-
ఆగ్నేయముల దివారాత్రముల నారోహణావరోహణంబులు
చేయుచు సూర్య-చంద్ర-సుషుమ్నలయందు, దినమునకు
౨౧౬౦౦ హంసలవరుసను సంచరింపుచుండు దీనినే అజపా
గాయత్రియనియు, జీవేశ్వరైక్యమనియు, ప్రణవమనియు,
మానసమాధియనియు, తారకమంత్రమనియు, ఓం-హంసః
యనియు, రేచక పూరకాదులతో చేర్చి, జపించుచు, హంసుని
వెంటనంటి తిరుగుచు, సర్వకాల సర్వావస్థలయందు యేమారక
పెదవులను బంధించి, జిహ్వాజ్ఞానేంద్రియ మాగుతములనందు
గూర్చి, జపించుట నిజమైన తారకము. హంసాక్షర ద్వయ
జపము చేయనేరక, మాటలు వినినంతమాత్రముననే, మాకు

దెలుసునని సంతసించురు. ముద్రలు-దృష్టి నిలుపుట సాధనము గాని చిత్కళలు తారకముగాదు. సర్వమైన నారదాది మునీంద్రులు, బ్రహ్మఋషులు, బ్రహ్మదేవునిచేత తెలుసుకొని, త్రిలోకపూజ్యులై మహాత్ములైరి.

అమనస్క భావము

ఆనందో బ్రహ్మమను శ్రుతిననుసరించి. కశ్యప, భరద్వాజ, కణ్వ, గౌతమ, వశిష్ట, గార్గ్య, విశ్వమిత్ర, నారద, శుక మొదలగు బ్రహ్మఋషులును, నేనును, అనేక మానవులు సచ్చిదానంద రూపుడగు పరబ్రహ్మను ఉద్దేశించి, సద్రూపచిద్రూపముల నొకటిగ జేసి, ఆనంద స్వరూపులై యున్నారు. అందువలన మేము బ్రాహ్మణులమైతిమి, దేవమానవులలో బ్రహ్మత్వములేక, మోక్షము నొందచాలరు. విధి నిషేధనియమ నిష్టలతో స్నానసంధ్యానుష్ఠాన జపతపహోమాదులు, మోక్షమార్గములుగావు. ఇవి కర్మకాండలోనివి, కర్మకాండకు లోబడినవారు అగడ్తలోబడిన మార్జాలమువలె పోలేక, రాలేక, విమోచనము పొందనేరరు. దారిగానక తపించురు. జ్ఞానకాండలో తగిలిన దేవమానవులలో నెవ్వరైనను, సన్యసించి తపోవృత్తినుండినను, లేక గృహస్థాశ్రమములో నుండినను, భేదరహితము గలిగిన బ్రహ్మత్వమును మోక్షము బొందుదురు.

వేదములలో నధర్వణవేదము, ఉపనిషత్తులలో నిర్గుణ బ్రహ్మపనిషత్తు, శాస్త్రములలో వేదాంతశాస్త్రము, గుణ

ములలో సత్వగుణము, యోగములలో రాజయోగము, మంత్రములలో ప్రణవమంత్రము, మార్గములలో కుండలినీ మార్గము, మానవులలో వేదాంత స్రవర్తకుడున్నా, శ్రేష్ఠము, మనస్సు లయించుటయే యమసస్కము ఇదియే యోగమని చెప్పబడును.

అష్టాక్షరీమంత్రమును గ్రహించి, షడాధారాధి దేవతలైన గణపతి, బ్రహ్మ, విష్ణువు, శివుడు, జీవుడు ఆత్మలకు నమస్కరించి, నాదబ్రహ్మమునందు రాంబీజమున గురినిల్పి దృష్టి చెదరనీయక, నధోకుండలియందున్న హంసను రేచక పూరకములచేత, నజపకుండలికి సమముగా లేవదీసి కుంభించుచూ, అష్టాంగుళములు పూరించుచు, ద్వాదశాంగుళములు రేచించి అజపకుండలిని భేదించి, నాదబ్రహ్మమునులేపి, సూర్యనాడిని చంద్రుని, చంద్రనాడిని సూర్యుని నడపించుచు యా చంద్ర భాస్కరులను చీకాకుపరచి, హంసను సూక్ష్మమగు విద్యుల్లేఖయను సుషుమ్ననాడిని యెక్కించి, గోముఖాన నమున యోగదండమును పూనిక చేసుకొని కూర్చుండి, నడుము సమముగ నిక్కించి, ముఖమువంచి, జంటనాగ స్వరముల నూదుచు, మధ్యవీధి నలంకరించి, యొకచేతి వ్రేలున దంతముల మధ్యనుండు జిహ్వేంద్రియములను, చిత్తమును రసనేంద్రియమును చేరనీయక, మాటుపరచి మరియొక వ్రేలున హంససంచార త్రోవ నడ్డగించి, వేరొక త్రోవను నడపించుచు, పెదవులను బంధించి, రెండవచేతి వ్రేలున కాటుకపిట్టలను నీలంపుజ్యోతులను గదియంబట్టి,

ఏకత్తి త్తిన బలీయముగనూదుచు, హంస నూర్ధకుండలిదాటించి
త్రివేణీసంగమమున బొందుపరచి మనోమారుత సంధానము
గావించుచు, యారెంటిని లక్ష్మ్యమందుంచి, చూచిన నచట
చిత్రములైన తళుకులున్నూ, చంద్రసూర్య ప్రకాశములను,
నాదబ్రహ్మనందమును, దహరాకాశ చిదాకాశములను, ఇన
శశికాంతుల నొకటిగ జేసి వెలివెల్లులోను, లోవెల్లులోను కలిపి
పండువెన్నెలలో గలిసి మనంబచట లయించి యేమియు
దోచక యుండునదియే యమనస్కము అను భావము. దీనిచే
నిండు వైరాగ్యంబున కుండలిని సాధించవలయులు.

నిరాకార భావము

హంస పంచాక్షరిని బోధించి, అయమాత్మా బ్రహ్మ
మను శ్రుతి ననునరించి, రూపనామ క్రియాదులులేని ఆత్మా
రామబ్రహ్మమును సాకారశరీరమునందు వాయు విధమున
ప్రవేశించి, బహిర్వ్యాపకత్వము గలిగి జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులు
రేయుంబవల్లు, త్సుత్పిపాసలచేతను, అస్తితే, జాయతే, వర్ధతే
పరిణతే, అపక్షియ్యదే, వినశ్యతే యను షడ్భావవికారములు
లేక కళాస్వరూపుడై సూత్రధారి యనబడి పంచకోశములగు
అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనంద
మయములను పంచకోశములకు వ్యతిరిక్తుడై, తంతువులవలె
షట్పక్రముల జుట్టుకొని రేచక, పూరక, కుంభకములచేత
ఇడాపింగళ సుషుమ్నలను, సంచరింపుచుండు. దాని యవ
రోహణారోహములను, ప్రణవాక్షరద్వయమని పెద్దలు
ధ్యానింతురు. హంసుడు నిరాకారుడనియు, అతని మహిమ

కనజాలమనియు, త్రిమూర్తులు వచించిరి. నామ రూపంబులు లేకుండుటవలన, నిరాకారుండని చెప్పవలసి వచ్చెను. దీనికి మహావాక్య ప్రమాణములని చెప్పిరి.

అచల పరిపూర్ణ భావము

శ్లో॥ భ్రమేణాహం భ్రమేణత్వం భ్రమేణోపాసకాజనాః |
భ్రమేణేశ్వర భావత్వం భ్రమమూలమిదం జగత్ ||

ప్రకృతిద్వయ నామరూపములుగల త్రిలోకవాసుల కున్నా కాంచనమందును, కాంతలయందును, కుమారుల యందును వాంఛగల్గియుందురు. వాంఛకు మూలము భ్రమ, భ్రమకు మూలము చిత్తము, చిత్తమునకు మూలము కామము, కామకర్తృభూ వలన సకల జీవజన్మోత్పత్తియు యాగెను. ఆ చిత్తు సత్తుల సంధానమే యానందము. ఇదియే సచ్చిదానందము, ఇదే నాదు బిందుకళలు, ఇదియే తత్పదము, త్వంపదము, అసిపదము, ఇదియే కార్యకారణ ములు, ఇదియే ప్రపంచము, ఇదియే మిథ్యాస్వరూపము, సర్వము భ్రాంతియే, భ్రాంతికి మూలములేదు. సచ్చిదానందమే రహితము.

శ్లో॥ జన్మాభావే కర్మంవాసి | కర్మాభావే ఫలంనహి |
ఫలాభావే భయంకుత్ర భయాభావేన సంశయః |

నామరూపములు గలిగినది సర్వము భ్రాంతియే. యెరుక
యనెడు మాయకు మూలములేదు. ప్రకృతి ద్వయమైన
శరీరాత్మలే యెరుక. యెరుకకు నిల్కడిలేదు. ఇంద్రజాలము
వలె నటించుచుండు, యీ ప్రపంచము కలవంటిది. కుందేటికి
కొమ్ములులేనట్లు యెరుకలేక పొవుచున్నది, యెరుకే మటు
మాయము అచల పరిపూర్ణము యేకాలమందును లేకపోలేదు.
పెక్కండ్రు మాయను దెలియక ఎరుకను బ్రహ్మమని
భావించిరి.

ఈర్ష్యా సూయలు గలవాడై తమతమ సుఖమునను,
పుణ్యపాపములను, బంధమోక్షములను గలవనియు, భక్తి
వైరాగ్య జ్ఞానములు యోగములు, పదవులకు మార్గము
లనియు, సచ్చిదానందమే సత్యమనియు, వృధామతములచేత
నిజస్వరూపము తెలియనేరక, మదపుటేనుగు తనపై తాను
మన్నుబోసుకొనునట్లు, విధివిషేధ నియమనిష్ఠలు, ఉపవాస
స్నాన జపహోమామాదిక్రియలు, గావింతురని చెప్పెను.

శ్లో॥ ఇంద్రజాల మిదం సత్యం! యథామరుమరీచికాః!
అఖండితమనాకారం! వర్తతే కేవలం శివం॥

ఇటుల జెప్పుటచేత యెండమావులయందు నీళ్లులేనట్లు
అచల పరిపూర్ణబ్రహ్మమందు ప్రపంచములేదు. నామరూప
ముటుగల చేతనములన్నియు మాయయనియు, నీవు నేను
ప్రపంచము, నేను నీవు రహితము, ప్రపంచము రహితము
పరిపూర్ణముకంటె నేమిలేదు. సర్వము భ్రాంతిరూపమని

తెలియక పెక్కిండ్లు యమ, నియమ ప్రాణాయామములు మంత్ర, లయ, హాత, రాజయోగములు, ముద్రలు, ప్రణవాది మహామంత్రములు అభ్యసించి మిగుల ప్రయానపడుచుందురు. సాధక విజ్ఞులు ప్రయోజనములు లేనివి, సచ్చిదానందము నిలువదు. నిర్మల దేహమునకు మలము బూసుకొని, డుర్గంధ జలముచే కడిగినట్లు, తాను నిర్మలమైన యచలమును జూచు చుండియు. భ్రాంతివలన వివిధ కర్మలు, నాశ్రయించుటచేత జనన మరణ ప్రవాహముల విడువ చాలకుందురు.

సూత్రం॥ క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞయోరణ్యం॥ నామరూప వివర్జితం॥ సదాత్రిపుటీరహితం॥ సర్వద్వంద్వ వివర్జితం॥

ఇట్లు చెప్పుటచేత అచల పరిపూర్ణము జ్ఞానముకాదు, అజ్ఞానముకాదు, సత్యముకాదు, అసత్యముకాదు, ధర్మము కాదు, అధర్మముకాదు, ఆత్మానాత్మలుకాదు, జీవేశ్వరులు కాదు, దేహీదేహములుకాదు, క్షురాక్షరములుకాదు, సచ్చిదానందమున్నాకాదు. ప్రకృతి ద్వయములులేని పరిపూర్ణము గనుక పలుకదు, భాషింపదు, వినదు, తినదు, చలించదు, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును, నొకటే విధముగనున్నది. నామరూపములులేనిది, పరిపూర్ణమును దరిసించనేరనివారు. అచల పరిపూర్ణమునందు మాయయను యెరుక పుట్టినదని చెప్పిరి. అఖండ పరిపూర్ణము యేకాలమందును, ఖండ ఖండ ములుగా నుండలేదు. అండపిండ బ్రహ్మాండములను, ఖండ ములయం దానందించెడు జ్ఞానులున్నా, యోగులున్నా అచల పరిపూర్ణ బ్రహ్మము నెరుగక, భ్రాంతిరూపమగు యెరు

కను, బ్రహ్మమని యెంచి, తమ భ్రాంతి విడువక జనన మరణములం బొందుదురు.

సూత్రం॥ ఆత్మాతీతం కేవలాత్మా దేహానాస్తిక
దాచన అస్తి నాస్తి తికోవేదాః॥ నిర్ణయో నాస్తి సర్వదాః॥
ఛిందంతి వేదశాస్త్రాణి ఛిందంతి భువనత్రయం॥ శరీరం సర్వదా
నాస్తి శరీరరహితం సదా॥

మూలములేని గురుతెరిగే శరీరం యేమిలేదు. త్రినేత్ర
మును గ్రహించవలెను. పరిపూర్ణముకంటె నేమిలేదు, యీ
యుత్త బట్టబయలేమిలేదు.

శ్లో॥ ఆకాశస్య గుణశ్శబ్దో నిశ్శబ్దో బ్రహ్మఉచ్యతే॥

ఇది జనన మరణ ప్రవాహారహితము. అచల పరిపూర్ణ
బ్రహ్మమును దర్శించిన మహాత్ములకు, విదేహకైవల్యము,
పరమ పదము గల్గును. ఇందుకు సందియములేదు. నీవు ఈశ్వర
రూపదర్శనముచేసి యీ విశ్వరూపమైన శరీరాత్మలుగల యెరు
కను సమూలముగ విడువుము, ఇది సత్యము, సత్యము, సత్యము.

అధ్యాత్మ విద్యాపథులకు హెచ్చరిక

భ్రమే॥ భ్రమర ఝూకార కీటకగుహాదప్తకం॥ స్వస్యన
జాయంతి పునరావృత్తి కారణం ఇట్లు నిర్వికారుండైన పురు
షుండు, కేవల జడాత్మికమైన ప్రకృతిం బ్రత్యేకంబుగా,
కర్తుత్వ భోక్తుత్వ సంసారంబిపుడు ఘటియింపదు గావున;

అకార స్వరూపుండైన ఆత్మారాముండు, అన్యోన్యతత్వ తత్వధ్యాన రూపంబునంగూడి, వివిధేంద్రియ ప్రాణమనో యుక్తుండై, పంజరాంతరంబున మెలంగు పులుగు చందంబున, వెడల నుపాయంబుగానక, నానావిధ భోగంబుల ననుభవింపుచు క్రీడించుచున్నట్టి హంసకు అగ్నిసోమంబులు, పక్షంబులు, ఓంకారంబు శిరంబు, త్రినేత్రంబులు ముఖంబులు, రుద్రరుద్రాణువులు చరణంబులై యొప్పారు. భానుకోటి ప్రతిభాకాశంబై కాష్టంబుల వల్నీయు, తిలలయందు తైలంబును, క్షీరములం దాఙ్యంబును, వ్యాపించియున్న చందంబున నాత్మ బ్రహ్మాది సర్వభూతములయందు అధిష్టించియుండును హేమా? శిష్యాయని బోధించి.

సహస్రార అష్టదశ కమల విమర్శన

శ్రుతి॥ ఏనదం వ్యాప్తాంత చాష్టదళావృత్తి భవతి॥ పూర్వదళైః పుణ్యమతీ భోగీ, ఆగ్నేయే నిద్రాలస్యాదయో భవతి॥ యామ్యేక్వార్యమతిః॥ నైరుత్యే పాపే మనుష్యాణాం॥ పశ్చిమదళే క్రీడాయాం వాయుకే రతిప్రీతి కుబేరదళే ద్రవ్యాధానం ఈశాన్యదళే ధ్యానయోగః॥ మధ్యదళే వైరాగ్యం కేసరోజాగ్రద వస్థాకర్ణికాయాం స్వప్నలింగే సుషుప్తిః॥ పద్మత్యాగే తుర్యః॥ యదాహం సోనాదేలీనో భవతి॥ తత్తుర్యాతీత అధోనాదమాధారాది బ్రహ్మరంద్ర పర్యంతం॥ శుద్ధ స్పటిక సంకాశః॥

యీ అష్టదశ పద్మమునందు జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తుల భ్రమల నొందిన జీవుండును ఈశ్వరుండును అంగక్రమంబుల

ఆనందంబు విలీనంబుగా, తుర్యంబునందుండు అన్నం బాధా
రంబుగా, బ్రహ్మరంధ్ర పర్యంతంబుగా, శుద్ధ స్పటిక
సంకాశంబుగా నిండియుండు, నిదియే పరిపక్వ చిత్తులకు
యోగ్యంబై యుండు అన్యుల కతిమర్లభంబు, అణి
మాద్యష్టైర్యకరంబు, జ్ఞానంబు ప్రకటంబుగాచేయు, నిది
భోగమోక్షప్రదంబు. యీ రెంటికి పరమాత్మ చరణ, కమల
ద్వయ, భక్తియే కారణంబు.

వైరాగ్య వాక్యములు

శ్లో॥ జన్మదుఃఖం జరాదుఃఖం జాయాదుఃఖం పునః
పునః। సంసారసాగరం దుఃఖం తస్మాజ్జాగ్రత జాగ్రత॥

శ్లో॥ మాతానాస్తి పితానాస్తి నాస్తిబంధుస్సహూ
దరాః। అర్థంనాస్తి గృహంనాస్తి, తస్మాజ్జాగ్రత జాగ్రత॥

శ్లో॥ కామక్రోధంచ లోభంచ దేహతిష్ఠంతితస్కరాః।
జ్ఞాన రత్నాపహరేణ తస్మాజ్జాగ్రత జాగ్రత॥

శ్లో॥ తుణంచిత్తం తుణంవిత్తం తుణంజీవితమావయోః
యమస్య కరుణానాస్తి తస్మాజ్జాగ్రత జాగ్రత॥

శ్లో॥ సంపదా స్వప్నవార్తాయాం యావనం కుసు
మోపమం ఆయుష్యం విమృచ్ఛవితం తస్మాజ్జాగ్రత జాగ్రత॥

శ్లో॥ ఆశయాబధ్యతేలోకే కర్మణా బహుచింతయాః।
అయుక్షీణం నజానీతి తస్మాజ్జాగ్రత జాగ్రత॥

శ్లో॥ ఇదంకాష్ట మిదంకాష్టం నదీతీరేణ సంగమం
సంయోగాశ్చ వియోగాశ్చ కౌతత్ర పరివేదనా॥

శ్లో॥ మృణ్మయానిచ భాండాని| బహూనిలివిధానిచ|
భిన్నభాండం పరిత్యజ్య| కాతత్ర పరివేదకా॥

శ్రీసద్గురు దేవార్పణ మస్తు

మంగళహారతి

మంగళం మంగళం, సద్గురుకాయా॥ మంగళం మంగళం
ధీరసంతత నిర్వికార నిర్మల నిర్విచారా నిత్య నిరాకారాయ
శరీరా సారావిహీన సంసార దూరయవి, కారనిర్విషయ
ప్రచార నిరాధారా ॥మం॥ పుట్టిగిట్టకయిన్న యట్టి ద్వయర
హితమై నట్టి ద్వాదశివస్తు గొట్టు దయబుట్టి అట్టెశిరమున
చెయ్యిబెట్టి జన్మముకడ ముట్టయెరుకను విడగొట్టిన ప్రభు
రాయా ॥మం॥ యెన్నడేమియు గాక యన్న బయలందెరుక
యన్నదన్నమాట సున్నా పరిపూర్ణా మున్నది స్వప్నమం
దెన్నో తోచినరీతి, యెన్నడీజగము లేదన్నసద్గురునకు ॥మం॥
కాలాకాలము యొక్క లిలనిలిచియుండి చాలా కలయెరుకల
కవలయ్యేవేళా మూలములేని గురుతెరిగే శరీరము, కాలము
లేకున్న కేలుదెల్పినతండ్రీ ॥మం॥ సాటిలేని కృపతోటిబయలును
జూపి, పాటియెరుకనుగోట మీటి ధరమేటి కోటిలింగయకు
యీ సూటి నెరిగించిన దీటులె నేల్చూరి కోతుశ్వరప్రభో॥మం॥

బ్రహ్మశ్రీ చుండూరి వెంకటరెడ్డయార్య

CC-No. దేశికేంద్ర సద్గురు ప్రభోన్నమోన్నమః

7455

సంపూర్ణం.

భారతి ప్రెస్, తెనాలి.

2.4.5

VFN

www.mohanpublications.com

మోహన్ పబ్లికేషన్స్ లో లభించు

పుస్తకముల పట్టిక
(Book List)

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద, మంత్రశాస్త్రాది
అనేక విషయాలు తెలుసుకోండి...

ఫేస్బుక్ **మోహన్ పబ్లికేషన్స్** పేజ్ లైక్ చేయండి.

Like us to follow :

MOHAN PUBLICATIONS

Rajamahendravaram

అజంతా హోటల్ ఎదుట, కోటగుమ్మం, రాజమహేంద్రవరం - 533101.

WWW.MOHANPUBLICATIONS.COM

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. ప్రతకథలు - పూజలు

1. శ్రీ వినాయక వ్రతం	వెల రూ.10-00
2. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజా-పుణ్యాహవాచనం	30-00
3. శ్రీ విఘ్నేశ్వరపూజ (కాణిపాకక్షేత్రమాహాత్మ్యంతో)	10-00
4. సంకష్టహరచతుర్థి శ్రీమహాగణపతి వ్రతం	30-00
5. వరలక్ష్మీ వ్రతం	10-00
6. కేదారేశ్వర వ్రతం	10-00
7. త్రినాథ వ్రతం(కలర్)	10-00
8. త్రినాథవ్రతం(సాదా)	5-00
9. క్షీరాబ్ధి వ్రతం	12-00
10. మంగళ గౌరీవ్రతం	10-00
11. వైభవలక్ష్మీ వ్రతం ఫోటో యంత్రంతో	25-00
12. శ్రీలక్ష్మీ కుబేర వ్రతం (ఫోటో యంత్రంతో)	25-00
13. కనకమహాలక్ష్మీ వ్రతం (కామేశ్వరీపాటంతో)	25-00
14. సంతోషీమాతా వ్రతం	25-00
15. ఏడు శనివారాల వ్రతం	25-00
16. సత్యనారాయణవ్రతం	25-00
17. శ్రీ సువర్చలాహనుమద్దీక్ష	30-00
18. శివదీక్ష	10-00
19. కాత్యాయనీ వ్రతం	20-00
20. సౌభాగ్య గౌరీవ్రతం	20-00
21. తిరుప్పావై (ధనుర్మాసవ్రతం)	36-00
22. స్త్రీల ప్రతకథలు	36-00
23. స్త్రీలప్రతకథలుస్థూలాక్షరి (నేడునూరిగంగాధరరావుగారి)	54-00
24. పెళ్ళి పాటలు - స్త్రీలపాటలు (కామేశ్వరీపాటంతో)	36-00
25. సర్వదేవతా పూజావిధానం	25-00
26. ఆరువ్రతాలు	30-00
27. రాహుకాలంలోదుర్గాదేవీపూజా	10-00

28. తులసి నిత్యపూజ, తులసీఉపయోగాలు	10-00
29. శ్రీ చక్ర రహస్య విజ్ఞానమ్	36-00
30. శ్రీచక్ర పూజావిధానం(పెద్దది)	36-00
31. లక్ష్మీ - గౌరీ నిత్యపూజ	10-00
32. శ్రీ సరస్వతీ నిత్యపూజ	10-00
33. శ్రీ దుర్గానిత్యపూజ	10-00
34. కాలభైరవ నిత్యపూజ	10-00
35. శివపూజ	10-00
36. వీరభద్ర పూజ	10-00
37. ఆంజనేయ నిత్యపూజ	10-00
38. నాగేంద్ర స్వామి పూజ	10-00
39. సుబ్రహ్మణ్య నిత్యపూజ	10-00
40. రామదేవుని కథ	10-00
41. శివదేవుని కథ	10-00
42. లక్ష్మీనరసింహపూజ	10-00
43. వేంకటేశ్వరపూజ	10-00
44. బ్రహ్మాంగారి నిత్యపూజ	10-00
45. సూర్య నిత్యపూజ	10-00
46. నవగ్రహ నిత్యపూజ	10-00
47. రుక్మిణీ కల్యాణం	25-00
48. ఉమామహేశ్వర వ్రతం	36-00
49. శ్రీ కామేశ్వరీ వ్రతం	36-00
50. 16 సోమవారముల వ్రతము	25-00
51. పార్వతీకల్యాణం	25-00
52. సహస్రకమలవర్తి వ్రతము	25-00
53. పంచముఖ ఆంజనేయ పూజావిధానము	36-00
54. అష్టనాగపూజ	36-00
55. పూజలు ఎందుకుచేయాలి ?	36-00
56. ఏ దేవునికి ఏపుష్పాలతో పూజించాలి?	36-00
57. ఏ దేవునికి ఏప్రసాదం నైవేద్యం పెట్టాలి?	36-00
58. ఏదేవునికి ఏవిధముగాబీపారాధనచెయ్యాలి?	36-00
59. ఏదేవునికి ఎన్ని ప్రదక్షిణలుచేయాలి ?	36-00
60. హనుమద్ వ్రతం	36-00
61. పంచాయతన పూజ	63-00
62. 28 వ్రతములు	120-00

63. కలశపూజలు (92కేసారి)	150-00
64. కలశపూజలు (విడివిడిగా) (ప్రింటులో)
65. ప్రాంకార మహాయజ్ఞం (ప్రింటులో)
66. గోమాత	40-00

2. స్తోత్రాలు-సుప్రభాతములు సహస్రనామములు

1. శ్రీ లలితా విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు పురాణపండ రాధాకృష్ణమూర్తిగారి సంకలనం	45-00
2. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (హిందీ) ,,	50-00
3. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రములు (ఇంగ్లీషు) ,,	50-00
4. స్థూలాక్షరీలలితావిష్ణుసహస్రనామస్తోత్రములు(పత్రికసైజ్)	99-00
5. లలితావిష్ణు (కేస్ బైండ్) 1/8 డెమ్మి	63-00
6. స్థూలాక్షరీ లలితావిష్ణు (క్రాస్సైజు)కేస్బైండ్	108-00
7. సర్వదేవతా స్తోత్రమంజరి	120-00
8. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళి: (63)	24-00
9. విష్ణుసహస్రనామస్తోత్రమ్ (క్రాస్)	25-00
10. లలితా సహస్రనామ స్తోత్రమ్ (క్రాస్)	36-00
11. లలితా సహస్రనామములు	24-00
12. లక్ష్మీ సహస్రనామములు	24-00
13. దుర్గా సహస్రనామములు	24-00
14. ఆంజనేయ సహస్రనామములు	24-00
15. శివ సహస్రనామములు	24-00
16. విష్ణు సహస్రనామములు	24-00
17. గణపతి సహస్రనామములు	24-00
18. సుబ్రహ్మణ్య సహస్రనామములు	24-00
19. గాయత్రి సహస్రనామములు	24-00
20. లలితావిష్ణు సహస్రనామస్తోత్రాలు	24-00
21. శ్రీరామా సహస్రనామములు	24-00
22. సరస్వతి సహస్రనామములు	24-00
23. సూర్యసహస్రనామములు & ఆదిత్యహృదయం	24-00
24. శ్రీవేంకటేశ్వరసహస్రనామములు	24-00
25. మణిభీషవపర్ణన (పెద్దది)	24-00
26. సంద్యావందనం	24-00
27. మంత్రపుష్పమ్
28. త్రిభాషా హనుమాన్ చాలీసా	15-00
29. హనుమాన్ చాలీసా	10-00

30. మణిబీష్టపవర్ణన (పాకెట్)	10-00
31. ఆరు చాలీసాలు	10-00
32. శివారాధన (శివస్తోత్రాలు)	10-00
33. వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం (పాకెట్)	10-00
34. ఆరుదండకాలు	5-00
35. వేంకటేశ్వర గోవిందనామములు	5-00
36. అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రమ్ కనకధారాస్తోత్రమ్	10-00
37. దేవీఖడ్గమాలాస్తోత్రమ్ (మహిషాసురమర్దినీస్తోత్రంతో)	10-00
38. సుందరకాండ (పాకెట్)	10-00
39. భగవద్గీత మూలం	27-00
40. రామరక్షాస్తోత్రమ్	15-00
41. స్తోత్ర రత్నావళి	36-00
42. పురాణపండ లలితా-విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
43. పురాణపండ లలితాసహస్రనామస్తోత్రమ్(మినీ)	10-00
44. పురాణపండ విష్ణు సహస్రనామస్తోత్రమ్	10-00
45. పురాణపండ ఆదిత్య హృదయం	10-00
46. మంత్రపుష్పం (మినీ)	10-00
47. శివానందలహరి-సౌందర్యలహరి	36-00
48. కుజదోషం	10-00
49. కాలసర్ప దోషం	10-00
50. మీ అప్పులు తీరాలా?	10-00
51. దృష్టిదోషాలు నివారణ	10-00
52. పంచసూక్తములు	10-00
53. సంధ్యావందనం	10-00
54. రుద్రనమకమ్-చమకమ్	10-00
55. గాయత్రీమంత్రాలు	10-00
56. హయగ్రీవ స్తోత్రమాల	10-00
57. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రమాల	10-00
58. ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలు - పంచారామాలతో	10-00
59. శ్రీసూక్తం పురుష సూక్తం	10-00
60. నవగ్రహస్తోత్రమాల	36-00
61. మహాన్యాసమ్	36-00
62. సుందరకాండ గానామృతం	36-00
63. గోమాతపూజావిధానము	10-00
64. ఆనందసిద్ధి - 1 శ్రీదేవీ స్తోత్రమాల	108-00

65. ఆనందసిద్ధి - 2 ఏ సమస్యకు ఏ స్తోత్రమ్ పారాయణచేయాలి	108-00
66. ఆనందసిద్ధి-3 మానసదేవీ స్తోత్రమాల	108-00
67. శ్రీ కాలభైరవ రక్షా కవచమ్	63-00
68. అర్చన	40-00
69. నిత్యదేవతార్చన	40-00
70. సర్వదేవతా స్తోత్ర నిధి	99-00
71. శ్రీచక్ర నవవరణార్చన	63-00
72. చండీ సప్తశతి పారాయణ క్రమం	99-00
73. శ్రీదేవి స్తోత్ర రత్నావళి 32 దేవి స్తోత్రాలకు తాత్పర్యంతో	99-00
74. వనదుర్గా మంత్రానుష్ఠాన క్రమమ్	63-00
75. శ్రీ కాలభైరవ వ్రతము	63-00

3. శ్రీ సాయి దత్త గ్రంథములు

1. శ్రీ సాయిబాబా సచ్చరిత్ర	120-00
2. సంపూర్ణ శ్రీ గురు చరిత్ర	120-00
3. శ్రీ సాయిఆరాధన-షిర్డివైభవం	120-00
4. శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (క్రొన్)	63-00
5. శ్రీ గురుచరిత్ర (క్రొన్)	63-00
6. నవనాథ చరిత్ర	99-00
7. శ్రీసాయిచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
8. శ్రీగురుచరిత్ర (భైండు) ప్రయాణపుపారాయణగ్రంథం	63-00
9. సత్యదత్తవ్రతం దత్తాత్రేయపూజాకల్పం,సహస్రంతో	30-00
10. అనఘాదేవీ వ్రతం	30-00
11. భక్తుల ప్రశ్నలకు బాబా జవాబులు	30-00
12. శ్రీ సాయిపూజాకల్పం (సహస్రంతో)	25-00
13. శ్రీ సాయిభజనమాల	20-00
14. శ్రీ సాయి భజన్స్	20-00
15. శ్రీ సాయిభక్తి గీతాలు	20-00
16. శిరిడిహారతులు (భావంతో)	20-00
17. "శ్రీసాయి"కోటి	27-00
18. "శ్రీసాయిరామ్"కోటి	20-00
19. శ్రీ సాయినాథ స్తోత్రమంజరి	10-00
20. శ్రీ సాయివేయినామాలు	8-00
21. శ్రీ సాయి హారతులు (పాకెట్)	15-00
22. శ్రీ సాయి స్తవనమంజరి	10-00
23. హిందీ శ్రీ సాయి హారతులు	15-00

24. శని సింగణాపూర్ క్షేత్రమాహాత్మ్యం	63-00
25. ఇంగ్లీషు శ్రీ సాయిహారతులు	15-00
26. షిరిడి దర్శనం-శ్రీసాయి వైభవం	99-00
27. సాయిసత్యవ్రతం	30-00
28. సాయి అనుగ్రహమ్	120-00
29. నవగురువారాల వ్రతకల్పము	15-00
30. శ్రీదత్తలీలామృతము	99-00
31. హృదయంలో సాయి	15-00
32. శ్రీషిరిడిసాయి లీలామృతం(శ్రీసచ్చరిత్ర)	120-00
33. గజాననమహరాజ్ చరిత్ర	99-00

4. జ్యోతిషాలు

1. 'కాలచక్రం' గంటలపంచాంగం (గార్గేయ)	72-00
2. గ్రహభూమి పంచాంగము (గార్గేయ)	108.00
3. ఆనందసిద్ధి పంచాంగం (వై.వి.శాస్త్రి)	63.00
4. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు (12రాశులువారికి)	50.00
5. ములుగు వారి రాశిఫలితాలు విడివిడిగాఓక్కొక్కటి	12.00
6. కాలచక్రంజ్యోతిషక్యాలండర్	25.00
7. గ్రహబలం క్యాలండర్ (శ్రీనివాసగార్గేయ-భక్తిటివి)	25.00
8. శుభమస్తు (పిడపల్లి) క్యాలండర్	25.00
9. సాదా క్యాలండర్	5.00
10. పాకెట్ క్యాలండర్	15.00
11. తాజకనీలకంఠీయమ్	100-00
12. కేరళ జ్యోతిష రహస్యాలు	180-00
13. జ్యోతిష బ్రహ్మ రహస్యాలు	180-00
14. మానసాగరి జాతకపద్ధతి	180-00
15. వరాహమిహిర జాతకపద్ధతి	180-00
16. వధూవర వివాహమైత్రిద్వాదశకూటములు	99-00
17. సింపుల్ రెమిడీస్	180-00
18. శంభు హోరప్రకాశిక	250-00
19. పూర్వ పరాశరి	100-00
20. పరాశర జ్యోతిషవిజ్ఞాన సర్వస్వం	200-00
21. ప్రశ్న సింధు	99-00
22. నక్షత్ర విశేష ఫలితాలు	63-00
23. సూర్యసిద్ధాంతపంచాంగగణితంచేయడంఎలా?	180-00
24. ధృక్సిద్ధాంతపంచాంగగణితం చేయడంఎలా?	180-00

25. ఆయుర్దాయ నిర్ణయం	63-00
26. జాతక గణిత ప్రవేశిక	63-00
27. జ్యోతిషమర్కబోధిని	63-00
28. జ్యోతిష ప్రశ్నోత్తరమాల	63-00
29. ముహూర్తం నిర్ణయించడంఎలా?	63-00
30. జాతక మకరందం	63-00
31. జ్యోతిష సరస్వతి	63-00
32. మీజననకాల విశేషాలు	63-00
33. ముహూర్త విజ్ఞాన భాస్కరం	63-00
34. జ్యోతిష స్వయంబోధిని	63-00
35. శుభముహూర్త శిరోమణి	63-00
36. నక్షత్ర ఫలమంజరి	36-00
37. పంచాంగం చూసే విధానం	36-00
38. సర్వార్థ జ్యోతిషం	36-00
39. ప్రాథమిక జ్యోతిషం	36-00
40. నవరత్నములు శుభయోగములు	36-00
41. శుభశకునాలు	30-00
42. హస్తరేఖాఫలితాలు	36-00
43. సంఖ్యల్లో భవిష్యత్	36-00
44. ముహూర్త దీపిక	99-00
45. పుట్టుమచ్చలు ఫలితాలు	30-00
46. కలలు ఫలితాలు	30-00
47. జాతక చక్రం వేయడం ఎలా?	36-00
48. మానసాగరి (ప్రాచీనజ్యోతిషగ్రంథం) -పుచ్చాశ్రీనివాసరావు	250-00
49. జ్యోతిషశాస్త్ర చిట్కాలు	120-00
50. గుప్తా శతాబ్ది పంచాంగం (1940-2050)	999-00
51. ప్రశ్నచండేశ్వరమ్	63-00
52. ద్వాదశభావ ఫలచంద్రిక	250-00
53. జ్యోతిష శతయోగరత్నావళి (సూర్యయోగాలఫలితాలు)	120-00
54. అంగసాముద్రికం	36-00
55. హస్త సాముద్రికం	63-00
56. లాల్ కితాబ్	99-00
57. శకునశాస్త్రం	63-00
58. ఆధునికప్రశ్నశాస్త్రం	120-00
59. పరాశరజ్యోతిష ప్రశ్నజ్యోతిషం	180-00

60. అష్టకవర్గ (కొండపల్లి)	63-00
61. బృహత్ జాతకం (ప్రాచీనప్రతికిపునర్ముద్రణ)	250-00
62. లగ్నరత్నాకరం	63-00
63. షట్పంచాశిక	120-00
64. 40 రోజుల్లో జ్యోతిషం నేర్చుకొనండి	270-00
65. 40 రోజుల్లో సాముద్రికం నేర్చుకొనండి	180-00
66. 40 రోజుల్లో సంఖ్యాశాస్త్రం	180-00
67. 40 రోజుల్లో నక్షత్ర (నాడీ) ఫలితములు	270-00
68. 40 రోజుల్లో వైద్యజ్యోతిషం నేర్చుకోండి	250-00
69. మీ పుట్టినతేదీ అద్భుతరహస్యాలు (సాయిగణపతిరెడ్డి)	270-00
70. కె.పి.జ్యోతిషం (పరిచయం)	63-00
71. ముహూర్తచింతామణి	99-00
72. సూర్యచంద్ర గ్రహణములు	63-00
73. ప్రసిద్ధవ్యక్తుల జాతకాలు (వేరేకొండప్ప)	180-00
74. అదృష్టరెమెడిస్	144-00
75. గ్రహసంచార ఫలనిర్ణయదీపిక	63-00
76. జ్యోతిష రెమిడిస్	300-00
77. జాతకమార్తాండం పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
78. జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక పాతప్రతికి యథాతథం (కొండపల్లి)	250-00
79. నాడీజ్యోతిషం	63-00
80. నక్షత్రపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
81. లగ్నపారిజాతం (గోరసవీరభద్రాచార్య)	63-00
82. గౌతమసంహిత	63-00
83. హోరరత్నమాల	63-00
84. జాతకఫల మణిమంజరి	200-00
85. పుష్యర పంచాంగం (2013-14 నుండి 2024-25)	560-00
86. దశాభుక్తిఫల నిర్ణయం	250-00
87. వింత జ్యోష్యములు	63-00
88. షోడశవర్గులు	200-00
89. రవిగ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
90. చంద్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
91. కుజ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
92. బుధ గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
93. గురు గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
94. శుక్ర గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00

95. శని గ్రహ సమస్త ప్రభావములు	99-00
96. రాహు & కేతు గ్రహముల సమస్త ప్రభావములు	99-00
97. ఆధునిక గ్రహములు-ఉపగ్రహములు సమస్త ప్రభావములు	99-00
98. ముహూర్తమార్తాండం	63-00
99. లఘుజాతకం	63-00
100. జాతకాలంకారము	63-00
101. మేషలగ్న ఫలితములు	99-00
102. వృషభ లగ్న ఫలితములు	99-00
103. మిథున లగ్న ఫలితములు	99-00
104. కర్కాటక లగ్న ఫలితములు	99-00
105. సింహలగ్న ఫలితములు	99-00
106. కన్యలగ్న ఫలితములు	99-00
107. తుల లగ్న ఫలితములు	99-00
108. వృశ్చిక లగ్న ఫలితములు	99-00
109. ధనుస్సు లగ్న ఫలితములు	99-00
110. మకర లగ్న ఫలితములు	99-00
111. కుంభ లగ్న ఫలితములు	99-00
112. మీన లగ్న ఫలితములు	99-00
113. నారద సంహిత	200-00
114. పంచాంగపీఠికలేఖకాగణితం	250-00
115. తారాబలం - చంద్రబలం (వేరే కొండప్ప)	99-00
116. సులభలగ్న సాధన (చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	200-00
117. రాహు కేతువుల యోగము	99-00
118. ఛాయాగ్రహములు	99-00
119. జ్యోతిషవిజ్ఞాన దీపిక	63-00

జి.వి.రామన్ గారి గ్రంథములు

120. జ్యోతిష విద్యారంభం	50-00
121 గ్రహభావ బలములు	50-00
122. కాలచక్రదశ	50-00
123. అనుభవ ప్రశ్నాజ్యోతిషం	50-00
124. జ్యోతిషశాస్త్రంలో వాతావరణ భూకంపాలు	50-00
125. పురోగామి జాతకం	50-00
126. భావార్ధరత్నాకరం	75-00
127. భారతీయజ్యోతిష సర్వస్వం	75-00
128. అష్టకవర్గ పద్ధతి:	75-00

129. జ్యోతిషశాస్త్రంలో సందేహాలు,సమాధానాలు	75-00
130. ప్రశ్నతంత్ర	75-00
131. ముహూర్తం	75-00
132. విశిష్ట జాతకములు	125-00
133. భారతీయఫలితజ్యోతిషం	125-00
134. 300 ముఖ్యమైన యోగములు	125-00
135. జాతకంపరిశీలించడంఎలా ?	300-00

**రాష్ట్రపతి అవార్డుగ్రహీత, మహామహోపాధ్యాయ, వాచస్పతి
శ్రీ మధురకృష్ణమూర్తిగారి గ్రంథములు**

136. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-1	200-00
137. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-2	200-00
138. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-3	200-00
139. బృహత్పరాశరహోరాశాస్త్రము-4	200-00
140. భావార్థరత్నాకరము	100-00
141. ముహూర్త చింతామణి	100-00
142. ముహూర్త చింతామణి-పార్వ2	200-00
143. స్వప్న శాస్త్రము	36-00
144. శతయోగమంజరి	50-00
145. వ్రతనిర్ణయకల్పవల్లి	250-00
146. దైవజ్ఞవల్లభం	75-00
147. వసంతరాజశకునమ్ (బృహత్శకునశాస్త్రం)	250-00
148. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-1	100-00
149. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-2	200-00
150. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-3	100-00
151. వాస్తుశాస్త్రవివేకము-4	200-00
152. అనుభవసులభవాస్తు - 1	50-00
153. అనుభవసులభవాస్తు - 2	100-00
154. పంచాంగ వివేకము	99-00
155. వశిష్ట సంహిత	360-00
156. పంచపక్షి శాస్త్రం (కేస్బైండి)	200-00

5. వాస్తులు

1. 40 రోజుల్లో “వాస్తువిద్య” నేర్చుకొనండి	180-00
2. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యములు	200-00
3. వాస్తునుబట్టి మీ ఇల్లు	63-00
4. మీరూ మీ వాస్తు	63-00

5. గృహవాస్తు చిట్కాలు	63-00
6. వాస్తు పూజ	63-00
7. వాస్తు సూత్రములు	63-00
8. వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు	63-00
9. గృహవాస్తు వర్ణులు	99-00
10. విశ్వకర్మవాస్తు శాస్త్రరీత్యా మీ ఇంటి ప్లానులు	63-00
11. విశ్వకర్మ వాస్తుశాస్త్రరీత్యా మీఇండ్లఆయములు	99-00
12. విశ్వకర్మ వాస్తు శాస్త్రం(చిత్రాలగురుమూర్తిగుప్తా)	180-00
13. ఆధునిక గృహవాస్తు	99-00
14. శుభవాస్తు	270-00
15. వాస్తుయంత్ర రత్నావళి	120-00
16. వాస్తుశాస్త్రం	120-00
17. హౌస్ ప్లాన్స్	63-00
18. గృహనిర్మాణ వాస్తు	63-00
19. వాస్తు రెమెడీస్	63-00
20. గృహవాస్తు దర్పణం	63-00
21. జ్యోతిష-గృహవాస్తుచంద్రిక	200-00
22. వాస్తురత్నాకరం (క్రిందపల్లి)	63-00
23. వాస్తుశిరోమణి	120-00
24. వాస్తుసంగ్రహమ్	63-00
25. పంచవాస్తు పారిజాతం	120-00
26. వాస్తుడిండిమమ్	63-00
27. వాస్తుదుందిభి	120-00
28. విశ్వకర్మవాస్తుప్రకాశిక (కేస్బైండి)	250-00
29. కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము	63-00
30. జలివాస్తు,శల్యవాస్తు (దంతూరిపండరీనాథ్)	99-00
31. మయవాస్తు (గోరసపీఠభద్రాచార్య)	120-00
32. వాస్తు జ్యోతి	63-00
33. మన ఇల్లు-మనవాస్తు	99-00
34. వాస్తవ వాస్తుపూజావిధానము	108-00
35. వాస్తు దర్పణం	120-00

6. మంత్ర-శాస్త్రాలు

1. మంత్రసాధన	63-00
2. తంత్రజాలం	63-00
3. మంత్రశక్తి	63-00

4. దత్తాత్రేయ తంత్రవిద్య	63-00
5. దత్తాత్రేయ మూలికాతంత్రమ్	63-00
6. తాంత్రిక పంచాంగం	63-00
7. యక్షిణీ తంత్రం	63-00
8. మంత్రానుష్ఠాన చంద్రిక	63-00
9. సర్వదేవతా మంత్రకవచములు	63-00
10. మంత్రాక్షరాలరహస్యం (బీజాక్షరనిఘంటువు)	63-00
11. సర్వదేవతా మంత్రరత్నావళి	63-00
12. సదాచార దీపిక	63-00
13. యోగినీ-వామకేశ్వరతంత్రం	63-00
14. ప్రపంచసారతంత్రం	63-00
15. బదనిక తంత్రమ్	63-00
16. ఉచ్చిష్ట గణపతి తంత్రమ్	63-00
17. గుప్త సాధన తంత్రం	63-00
18. గంధర్వ తంత్రమ్	63-00
19. సౌందర్యలహరి (మంత్రయంత్రరత్నావళి)	63-00
20. యంత్ర మంత్ర తంత్ర	63-00
21. పాశుపత తంత్రం	99-00
22. పంచదశ మహాఘట్ట తంత్రం	99-00
23. రుద్రాష్టాధ్యాయః	99-00
24. మంత్రసిద్ధి	120-00
25. పరశురామతంత్రమ్	108-00
26. శ్రీలలితావిలోమ పంచదశీ	108-00
27. శ్రీ గురు తంత్రం	108-00
28. గాయత్రీ తంత్రమ్	108-00
29. మహాశక్తి మంత్ర తంత్ర రహస్యాలు	150-00
30. శ్రీ దుర్గ తంత్రమ్	200-00
31. మహామృత్యుంజయఅమృతపాశుపతమ్	200-00
32. సర్ప (నాగ)తంత్రం	250-00
33. హవన తంత్రం	250-00
34. షోడశనిత్యతంత్రం	250-00
35. శాక్తీయతంత్రం	250-00
36. రుద్రయామళతంత్రం	250-00
37. లక్ష్మీప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
38. హిరణ్యకూలినీ తంత్రమ్	250-00

39. మాయాప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
40. శ్రీ విశ్వరూప ప్రత్యంగిరా తంత్రమ్	250-00
41. స్వర్ణాకర్షణభైరవతంత్రం	250-00
42. కాశీవిశాలాక్షి తంత్రం	250-00
43. శాంతితంత్రమ్	250-00
44. యంత్రసిద్ధి	360-00
45. శ్రీ లక్ష్మీ తంత్రమ్	360-00
46. మంత్రమహోదధి (స్త్రీదేవతాఙ్కమ్)	360-00
47. మంత్రమహోదధి (పురుషదేవతాఙ్కమ్)	360-00
48. మంత్రశాస్త్రం (గ్రంథము)	360-00
49. ప్రత్యంగిరాకృత్యాతంత్రం	360-00
50. కామధేనువు తంత్రం	360-00
51. శూలినీదుర్గాతంత్రం	360-00
52. శ్రీవిద్య రహస్యం	290-00
53. కులార్ణవ తంత్రమ్	150-00
54. ఆచార్య సిద్ధ నాగార్జునతంత్రం (ఒరిజనల్)	390-00
55. సిద్ధమూలిక రహస్యం (మంత్ర,యంత్రసహితం)	63-00

7. గ్రంథాలు - ఆరాధనలు

1. భగవద్గీత శ్లోక తాత్పర్య సహితం	54-00
2. భగవద్గీత (వచనం)	99-00
3. భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యం-కేసుబైండింగ్	72-00
2. గణేశ ఆరాధన 1	99-00
3. గణేశోపాసన 2	99-00
4. నవగ్రహవైభవం	99-00
5. నవగ్రహ రెమెడీస్	99-00
6. నవగ్రహ వేదం	99-00
7. శనిగ్రహారాధన	99-00
8. ఆదిత్యారాధన	99-00
9. సుబ్రహ్మణ్యారాధన	99-00
10. శ్రీ శివ ఆరాధన	99-00
11. లక్ష్మీ ఆరాధన	99-00
12. హనుమదారాధన	99-00
13. లలితారాధన	99-00
14. శ్రీ చక్రారాధన	99-00
15. గాయత్రీ ఆరాధన	99-00

16. వీరభద్రారాధన	99-00
17. కుజగ్రహారాధన	99-00
18. భైరవారాధన	99-00
19. దైవారాధన	99-00
20. గీతారాధన (భగవద్గీత శ్లోకతాత్పర్యసహిత)	99-00
21. శ్రీవేంకటేశ్వరాధన	99-00
22. హయగ్రీవారాధన	99-00
23. లక్ష్మీనరసింహారాధన	99-00
24. శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరీ స్తోత్ర కదంబం	99-00
25. దేవీ లీలామృతం	99-00
26. పురాణపండ సుందరకాండ వచనం	99-00
27. పురాణపండ రామాయణం	99-00
28. పురాణపండ భారతం	99-00
29. పురాణపండ భాగవతం	99-00
30. (సూరి) వాల్మీకి రామాయణం	99-00
31. కాలసర్ప యోగం	99-00
32. నిత్య జీవితములో రుద్రాక్షలు	99-00
33. నిత్య జీవితములో నవరత్నాలు	99-00
34. వేదసూక్తములు	99-00
35. వేమన పద్యసారామృతం	99-00
36. పండగలు పర్వదినాలు	99-00
37. సూక్తిరత్నాలు	99-00
38. హనుమచ్ఛ్రిత్ర	99-00
39. నవగ్రహ దర్శనమ్	99-00
40. నిత్యజీవితంలో నవగ్రహాలు	99-00
41. సాలగ్రామములు	99-00
42. గురుశుక్ర ప్రభావము చంద్రకళానాడి	99-00
43. శనిగ్రహరెమిడిస్	99-00
44. జాతకసుధాసారము-జాతకమోక్షప్రదాయిని	99-00
45. వివాహజ్యోతిషమంజరి-మ్యారేజ్మ్యాచింగ్గైడ్ (సాయిగణపతిరెడ్డి)	99-00
46. మీపుట్టినతేదీనిబట్టి మీజీవితరహస్యాలు (న్యూమరాలజీ లైఫ్గైడ్) ..	99-00
47. మీఅదృష్టానికి (పేరు) నేమ్కరక్షన్ ..	99-00
48. న్యూమరాలజీ రెమిడిస్	99-00
49. మూకపంచశతీ	99-00
50. శ్రీరామకర్ణామృతం	99-00

51. రహస్యకుక్కుటశాస్త్రం	300-00
52. ఉపాసన విధానం	99-00
53. పంచమవేదం మహాభారతం	99-00
54. దేవుళ్ళు డాట్ కామ్	99-00
55. గణపతిభాష్యం	99-00
56. యజుర్వేద ఉపనయనవివాహప్రయోగమంజరి	99-00
57. నవయోగులు	99-00
58. ఆంధ్రప్రదేశ్లోనిదర్శించవలసిన ప్రముఖదర్గాలు	99-00
59. సకలదేవతాఅష్టోత్తరాలు(పెద్దది)-(180అష్టోత్తరశతనామావళులతో)	99-00
60. సకలదేవతా అష్టోత్తరశతనామావళులు (కేస్బైండింగ్)	216-00
61. సకలదేవతా సహస్రనామములు	99-00
62. ఆధ్యాత్మిక సూక్తి నిధి	99-00
63. బ్రాహ్మణులు గోత్రాలు,ప్రవరలు	99-00
64. సర్వదేవతాస్వరూపుడు శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు	99-00
65. శ్రీ లక్ష్మీసన్నిధి	99-00
66. శ్రీలక్ష్మీగణపతి హోమకల్పం	99-00
67. మార్షల్ఆర్ట్స్ 9 (కరాటే,కుంగ్ఫూనేర్చుకోండి)	99-00
68. మ్యాజిక్గైడ్	99-00
69. చదరంగం	99-00
70. పంచముఖ హనుమత్ వైభవం	63-00
71. గరుడపురాణం	40-00
72. మాఘపురాణం	36-00
73. శివపురాణం	36-00
74. వైశాఖపురాణం	36-00
75. కార్తీక పురాణం	36-00
76. కార్తీక పురాణం (చిన్నది)	25-00
77. సర్వకార్యసిద్ధికి రామాయణపారాయణ	63-00
78. పెద్దబాలశిక్ష	50-00
79. గాయత్రీ మహిమ	36-00
80. వృక్షదేవతలు	63-00
81. యాజుష స్కార్త సంస్కార చంద్రిక	200-00
82. సనాతనవైదిక బ్రాహ్మణస్మార్తాగమకల్పమ్	150-00
83. చతుర్వేదములు	120-00
84. నవగ్రహారాధన	120-00
85. తాళపత్ర సమాహార గోపురం	120-00
86. మనుధర్మ శాస్త్రం (వచనంలో...) (కేస్బైండు)	250-00

87. మానవధర్మములు	120-00
88. వేదమంత్ర సంహిత	120-00
89. సహస్రలింగార్చన	120-00
90. శ్రీ శివగీత	120-00
91. ద్వాదశఉపనిషత్తులు	120-00
92. పురాణపండవారి సౌందర్యలహరి	(కేస్ బైండింగ్) 250-00
(శ్లోకతాత్పర్యసహిత విపులవ్యాఖ్యాతీ)	సాదా 120-00
93. బృహత్ శివ స్తోత్ర రత్నాకరము	200-00
94. బృహత్ దేవీ స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
95. బృహత్ విష్ణు స్తోత్రరత్నాకరము	200-00
96. కేదారనాథ్ బదరీనాథ్ యాత్రాగైడు	63-00
97. దక్షిణావృత శంఖములు	63-00
98. 108 దివ్యదేశాల విష్ణుక్షేత్రదర్శని	36-00
99. ధర్మసింధువు(కేస్ బైండింగ్)	270-00
100. భారతీయ శైవక్షేత్రయాత్రాదర్శిని	99-00
101. చిలుకూరి బాలాజీచరిత్ర	36-00
102. భగవత్ స్తుతి	63-00
103. సూర్యోపాసన	36-00
104. కాశీఖండం	250-00
105. దేవీభాగవతం	360-00
106. శ్రీ ఆంజనేయం	216-00
107. ధర్మసందేహాలు	216-00
108. ఆధ్యాత్మిక దైవిక వస్తువులు	250-00
109. రామాయణం	600-00
110. పోతన భాగవతం	900-00
111. శివమంత్రములు	63-00

8. వైద్య గ్రంథాలు

1. ఆహారం ఆరోగ్యం	36-00
2. మూలికావైద్య చిట్కాలు	36-00
3. ఆయుర్వేద వైద్య చిట్కాలు	30-00
4. గృహవైద్య రహస్యాలు	36-00
5. గృహవైద్యసారం	36-00
6. హోమియోవైద్యం (ద్వాదశలవణచికిత్స)	63-00
7. ప్రకృతివైద్యం	36-00
8. ఆహారం-వైద్యం	99-00

9. సంపూర్ణ ఆయుర్వేద-చిట్కా వైద్యం	99-00
10. ఆయుర్వేదమ్	36-00
11. ఆయుర్వేద మూలికావైద్యబీపిక	99-00
12. దుంపకూరలు, ఆకుకూరలు, కాయగూరలు (వాడకం - ఉపయోగాలు)	99-00
13. ఏకమూలికావైద్యం	99-00
14. అష్టాంగ హృదయం (4భాగాలు)	1200-00
15. రహస్యసిద్ధయోగవైద్యసారమ్	99-00
16. ప్రాథమిక హోమియోవైద్యం	99-00
17. ఒబెసిటీ	99-00
18. హెల్త్గైడ్	99-00
19. ఆయుర్వేదం-జీవనవేదం	99-00
20. పుడ్థేరపి	63-00
21. న్యాచురల్థేరపి	99-00
22. సంపూర్ణఆరోగ్యానికి 20ని॥	63-00
23. కీళ్ళనొప్పులు మీ సమస్యలైతే...	99-00
24. యోగామంత్ర	63-00
25. యోగా మండే టు సండే	63-00
26. హెర్బల్ మెడిసిన్-హెల్త్టుడే	99-00
27. హెల్త్ఫైల్	108-00
28. వస్తుగుణపాఠం	250-00
29. రసాయన వాజీకరణ తంత్రం	150-00
30. వస్తుగుణ మకరందం	400-00
31. నాటువైద్యం -(కేస్బైండ్)	360-00
32. నాటువైద్యం (చిన్నది)	99-00
33. ప్రాణాయామము-యోగ	63-00

9. అయ్యుష్ష - భవానీ రకాలు

1. శ్రీ అయ్యుష్ష లీలామృతం	30-00
2. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనపాటలు	63-00
3. శ్రీ అయ్యుష్ష పూజాకల్పం	20-00
4. శ్రీ అయ్యుష్ష భక్తి గీతాలు	20-00
5. హారతిగైకొనుమా	40-00
6. శ్రీ అయ్యుష్ష దీక్ష F	10-00
7. శ్రీ అయ్యుష్ష భజనమాల F	10-00
8. శ్రీ అయ్యుష్ష నిత్యపూజ P	10-00

9. శ్రీ అయ్యప్ప నిత్యనియమావళి P	10-00
10. భవానీదీక్ష (శ్రీ భవానీ లీలామృతం)	36-00
11. దేవీలీలామృతం	99-00
12. శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	20-00
13. దేవీ భక్తిగీతాలు	20-00
14. భవానీదీక్ష P	10-00
15. దేవీ భక్తిమాల F	10-00
16. శ్రీ అయ్యప్ప భజనావళి	120-00
17. అయ్యప్పపూజావిధి (జేసుదాసుసాంగ్స్‌తో)	24-00

10. భజనలు - కీర్తనలు

1. అన్నమయ్య కీర్తనలు	20-00
2. శ్రీరామదాసు కీర్తనలు	20-00
3. సర్వదేవతా మంగళహారతులు	20-00
4. వసుంధర మంగళ హారతులు	25-00
5. సాభాగ్య దేవతా మంగళహారతులు	36-00
6. సర్వదేవతా భజనలు	36-00
7. చిట్టి పొట్టి పాటలు	10-00
8. జాతీయ గీతాలు	10-00
9. దేశభక్తి గీతాలు	36-00
10. పండుగలు-పుణ్యక్షేత్రాలు భక్తిగీతాలు	36-00
11. గొబ్బిళ్ళపాటలు,లాలిపాటలు,కోలాటపాటలు	36-00
12. అన్నమయ్య సంకీర్తనలు	99-00
13. పెళ్ళిపాటలు-స్త్రీలపాటలు	36-00
14. భక్తానంద భజనకీర్తనలు(ఓల్డ్‌సినిస్టెల్)	36-00
15. సర్వదేవతాభక్తిమణిమాల	36-00
16. బతుకమ్మ ఉయ్యాల పాటలు	36-00
17. అన్నమయ్య సంకీర్తనావిధి(1000కీర్తనలు)	270-00

11. హిట్స్ సాంగ్స్

1. ఘంటసాల భక్తిగీతాలు-భగవద్గీత	36-00
2. ఎస్.పి.బాలు భక్తిగీతాలు	36-00
3. ఘంటసాల సుమధురగీతాలు	99-00
4. పి. సుశీల సుమధురగీతాలు	99-00

5. ఎస్.పి. బాలు సుమధురగీతాలు	99-00
6. ఎస్.జానకి సుమధురగీతాలు	99-00
7. వేటూరి సుందరరామమూర్తిహిట్స్	99-00
8. సర్వదేవతా సినీభక్తిగీతాలు	99-00

12. స్త్రీలకు ఉపయుక్త పుస్తకములు

1. శ్రీకాంతామణి వంటలు (వెజ్)	63-00
2. శ్రీకాంతామణి వంటలు (నాన్ వెజ్)	63-00
3. శాకాహార వంటలు	30-00
4. మాంసాహారవంటలు	30-00
5. చిట్టిచిట్కాలు	30-00
6. అందానికి చిట్కాలు	30-00
7. పిల్లల పేర్లు (పెద్దది)	30-00
8. పిల్లల పేర్లు (చిన్నది)	10-00
9. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ శాలీబోర్డర్స్	36-00
10. లేటెస్ట్ ఎంబ్రాయిడరీ డిజైన్స్	36-00
11. చిన్నారులకు చిరుతిళ్ళు	30-00
12. పసందైన ఫాస్ట్ ఫుడ్ వంటలు	30-00
13. వలావ్లు, ఫ్లైడ్ రైస్లు, వెరైటీరైస్లు	30-00
14. వేపుళ్ళు-ఇగుర్లు	30-00
15. బ్రేక్ ఫాస్ట్ వంటలు	30-00
16. పండుగలలో చేసుకొనే పిండివంటలు	30-00
17. మైక్రోవేవ్ వంటలు	99-00
18. సర్వదేవతాభక్తిమాల	36-00
19. పిల్లలపేర్లు (బాబు)	36-00
20. పిల్లలపేర్లు (పాప)	36-00
21. మోడ్రన్ మెహంది (గోరింటాకు డిజైన్స్)	36-00
22. మోడ్రన్ పిల్లలపేర్లు	99-00
23. నోరూరించే నాన్ వెజ్ వంటలు	99-00
24. మోడ్రన్ టైలరింగ్ (లేడీస్ & జంట్స్)	99-00

వివిధ రకాలు

ఎందరోమహానుభావులు	270-00
యోగాసనాలు	36-00
సూర్యనమస్కారములు	36-00
పొడుపు కథలు (చిన్నవి)	10-00

హిందీ-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
ఇంగ్లీషు-తెలుగు-స్వబోధిని	20-00
జనరల్ నాలెడ్జ్	20-00
నూరు ఎక్కాలు	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్	10-00
1-100 టేబుల్ బుక్ (క్రాస్ సైజు)	4-50
శ్రీరామకోటి	27-00
శ్రీశివకోటి	27-00
మేజిక్	30-00
అంకెలతో గారడీ	30-00
హృదయస్పందన (కవితలు)	30-00
వాత్స్యయన కామసూత్రాలు	36-00
ఎ.పి.టూరిస్ట్ గైడు	36-00
ఇంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
మహేంద్రజాల రహస్యాలు	30-00
శరీరభాష (బాడీ లాంగ్వేజ్)	99-00
క్రియాయోగం	36-00
ఆనందంగా జీవిద్దాం	99-00
హరిశ్చంద్ర నాటకం	50-00
వాత్సయనకామసూత్రాలు	99-00
పంచసాయకం	99-00
రతిరహస్యాలు	99-00
అనంగరంగం (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
శృంగారకేళి (కంభంపాటి స్వయంప్రకాష్)	99-00
గాయత్రీవిజ్ఞాన్	99-00
చింతామణి (నాటకం)	50-00
బాలనాగమ్మ	50-00
కాళహస్తి స్త్రీల వ్రతకథలు	36-00
కాళహస్తి రామాంజనేయ యుద్ధం(బదిరెడ్డి)	50-00
కాళహస్తి గోవింద నామాల భగవద్గీత	36-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు చింతామణి	99-00
కాళహస్తి గృహవాస్తు మర్కాలు (భైండు)	63-00
రామరాయవాస్తుశాస్త్రం(ముద్దగడరామరావు)	90-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.హనుమాన్ చాలీసా	10-00
ఎం.ఎస్.ఆర్.సుందరకాండ	80-00
బ్రహ్మంగారిజీవితచరిత్ర (జవంగుల)	125-00
శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య దివ్యచరితామృతం	40-00

కాశీరామేశ్వర మజలీ కథలు	63-00
శ్రీలలితాసహస్రనామము(భాస్కరభాష్యం)	600-00
ప్రకృతిసిద్ధాంతములు-వేదవిజ్ఞానము-ఫలితజాతక సూత్రములు	595-00
ముదుండి విశ్వనాథరాజుగారి గ్రంథములు	
విశ్వకర్మ ప్రకాశము	80-00
ప్రాచీనవాస్తుశాస్త్రాలు-ఆధునికవాస్తుపరిశీలన	250-00
నారద సంహిత	150-00
వాస్తురాజవల్లభము-మూలానువాదము	60-00
మయమతము - వచనము	80-00
బృహత్సంహిత - వచనము	160-00
వాస్తువిజ్ఞానజ్యోతి
పురోహిత దర్శని (గోరసవీరభద్రాచార్య)
విశ్వకర్మవాస్తువిద్యారహస్యములు
వాస్తు విజ్ఞాన చంద్రిక
మహాదశా పారిజాతం
వాస్తు నారాయణీయం	120-00
యోగావళీఖండం	120-00
ముహూర్తసింధువు	150-00
సర్వార్థచంద్రిక (4భాగాలు)	1208-00
మీరే సూర్యమరాలజిప్ట్ (డావూడ్)	370-00
నిర్ణయసింధు (2భాగాలు)	590-00
సాయి...	45-00
శ్రీ దుర్గానందలహరి	200-00
ఆరతిసాయిబాబా	11-00
ప్రతిష్ఠకల్పః(సాగి నరసింహమూర్తి)	500-00
తాజుద్దీన్ బాబా సచ్చరిత్ర	100-00

**సుమారు 100 సం॥రాలునాటి ప్రాచీన ప్రతులు తిరిగి
ఈ క్రింది గ్రంథములు ప్రచురించబడినవి.**

శ్రీరామ మంత్రానుష్ఠానము	300-00
శ్రీరామనవరాత్రోత్సవకల్పః	300-00
సీతారామ కథా సుధ అయోధ్యకాండ	200-00
సీతారామ కథా సుధ బాలకాండ	150-00
అరణ్యకాండ	100-00
శ్రాద్ధము ఎందుకు పెట్టాలి ? షోడశ సంస్కారములు	200-00
స్మార్త కాపర్ణి కారికలు	200-00
నవుంసక సంజీవనము, వైద్య శిరోమణి	200-00
విషవైద్య చింతామణి	200-00

హేమాద్రి సూరిణా ప్రాయశ్చిత్తాధ్యాయః	300-00
సర్వమూలికా గుణరత్నాకరం	300-00
ఆపస్తంబీయ ధర్మసూత్రాలు	300-00
సర్వశాంతి దర్పణం - అపర ప్రయోగ దర్పణం	200-00
గణకరంజని	200-00
సంతాన దీపిక	200-00
తిథినిర్ణయ కాణ్డః	250-00
ముహూర్త దర్పణం	200-00
జ్యోతిష శాస్త్ర రత్నము (శ్రీపతిజాతక పద్ధతి)	250-00
లఘుతాచకము	200-00
శ్రీ వైఖనస పైతృమేదిక ప్రయోగః	300-00
స్మృతి రత్నాకరము (ధర్మశాస్త్రం)	400-00
జాతకామృతతసారం	300-00
జాతక బోధిని	300-00
సంగీత విద్యాదర్పణం	300-00
సంగీత సర్వార్థసారసంగ్రహం	300-00
ముహూర్త మార్తాండం(చీకతాత్పర్యం)	450-00
జాతకరహస్యం	200-00
రాజమార్తాండం	200-00
ఆయుర్దాయదీపిక	200-00
వైద్యామృతం	200-00
అనుపానమంజరీ	200-00
నవగ్రహశాంతి విధానం-ఉదకశాంతి విధిః	200-00
చికిత్సరత్నము	200-00
స్వరచింతామణి	200-00
ద్వాదశలోహ భస్మవిధానం	200-00
దైవజ్ఞయశో విభూషణం	200-00
అనుపాన రత్నకరము	200-00
కాలామృతము	250-00
దైవజ్ఞకర్ణామృతము	300-00
రసేంద్ర చింతామణి	300-00
రసరత్న సముచ్చయం	300-00
వస్తుగుణరత్నాకరము	300-00
హోరానుభవదర్పణము	360-00
విశ్వకర్మ ప్రకాశిక వాస్తుశాస్త్రము	250-00
స్త్రీజన కల్పవల్లి	450-00
సంగీత సర్వార్థ సంగ్రహం	300-00
సంగీత సుధాసంగ్రహము	250-00
అర్క ప్రకాశము	200-00
సంగీత మార్తాండము	200-00
సంగీత ప్రథమబోధిని	200-00

వైద్యకల్పతరువు	200-00
రసప్రదీపిక	250-00
గణకానందము	250-00
శ్రీ లలితాసహస్రనామావళిః-వివరణాత్మక భావంతో	200-00
నవచండీ వేదోక్త శ్రీ దేవీ పూజాకల్పం	200-00
శ్రీ గాయత్రీ అనుష్ఠాన తత్త్వప్రకాశిక	360-00
సంగీతమార్తాండము	250-00
సారావళి	360-00
భేషజకల్పము	200-00
గురుశిష్య ఆయుర్వేద వైద్యచింతామణి	360-00
జాతకమణి	200-00
సర్వశకున ప్రకాశిక	200-00
యాజుష ప్రయోగ చంద్రిక	250-00
శిక్షావల్లీ-ఆనందవల్లీ-భృగువల్లీ	300-00
వసంతరాజ శకునము	250-00
తోట్టి వైద్యం	450-00
జ్యోతిష సిద్ధాంత సంగ్రహము (పంచాంగ గణితం)	300-00
సహస్ర యోగప్రకాశిక	300-00
శ్రీవిద్యారహస్యం	290-00
మహర్షుల చరిత్ర 1,3 300+300	
వేంకట సోమయాజీయం అను ధర్మశాస్త్రకాండము	250-00
శ్రీఆంజనేయం	216-00
రాశితుల్యవత్సర ఫలితం	200-00
నాడి జ్యోతిష విశ్లేషణ	400-00
రహస్యకుక్కుటశస్త్రం	300-00
స్త్రీ ధర్మరత్న బాండాగారము	200-00
శైవోత్సవరత్నాకరం	300-00
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	300-00
సుస్వర ఋగ్వేద ప్రయోగదర్శిని	300-00
ఆయుర్వేద వైద్య సంగ్రహం	300-00
వశిష్ట సంహిత	360-00
హోమియోపతి గృహవైద్యం	200-00
వ్రతచూడామణి	300-00
వైశ్యధర్మప్రకాశిక	300-00
ఆలయ నిత్యార్చన పద్ధతి	200-00
స్త్రుతిముక్తాఫలం	300-00
ఆపస్తంబయల్లాజీయమ్	300-00
జ్యోతిషశాస్త్రసంగ్రహము	200-00
కర్మవిపాకాఖ్యయం	360-00
ముహూర్త రత్నావళి	250-00
సుదివిలోచనం	300-00
ఉత్తర కాలామృతం	200-00
సర్వవిషయ సర్వస్వసంగ్రహం	200-00

అరుదైన పాత పంచాంగములు, వ్రతకథలు,
పురాణములు, ఆరాధన గ్రంథములు,
సుప్రభాతములు, మహాత్మ్యములు, సహస్రనామములు,
పూజావిధానములు, స్తోత్రాలు, ప్రామాణిక గ్రంథములు,
కథలు, జ్యోతిష, వాస్తు, వైద్య, మంత్రశాస్త్రాది ఆధ్యాత్మిక
గ్రంథములకు

మోహన్ పబ్లికేషన్స్

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

కోటగుమ్మం, అజంతా హోటల్ ఎదుట,
రాజమహేంద్రవరం.

www.mohanpublications.com

From :

☎ : 0883-246 25 65

MOHAN PUBLICATIONS

Fort Gate, Opp : Ajanta Hotel

Rajahmundry-533 101 (a.p.)

mohan
PUBLICATIONS

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథనిలయం

ఉచిత Pdf బుక్స్ కై : - www.granthanidhi.blogspot.in

ఆధ్యాత్మిక, జ్యోతిష, వాస్తు, ఆయుర్వేద,
మంత్రశాస్త్రాది అనేక విషయాలు
తెలుసుకొండి... ఫేస్ బుక్
MOHAN PUBLICATIONS
పేజ్ లైక్ చేయండి.

granthanidhi
THE TREASURE OF PAGES
FIRST EVER TELUGU FREE E-BOOKS
DOWNLOADING WEB PORTAL
www.granthanidhi.com

Kinige.com

మా ఇ-బుక్స్ కినిగె ద్వారా కానుకగాలు
చేసుకొనే వచ్చును.

dailyhunt

మా ఇ-బుక్స్ డైలీహంట్ ద్వారా
అత్యధిక డిస్కంట్ ఆఫర్ లతో లభించును.